

உ
திருச்சிற்றம் பலம்

1977

அகண்ட பரிபுரணசசிதானந்த ஸாக்ஷிநாதமூர்த்தி
பரமசிவனை பார்வையாக்குவதே திருநீயம்
நிஷ்ட்டாநுபூதி - மூலம்.

இஃது

திருஞ்ஜைவனார்,
ஆறுமுகசுவாமிகள்

அருளிச்செய்தது.

இவ்வுத்தரத்தினைத் தலைநகர காசாரிபராகிய
திருமூலாமரபிலேழுநதருளிய

முத்திநாமப்ரம்மதேசிகர்து

மருநம் அவரையொருவததில்
இளவரகபட்டமென வாகிய

முத்துகிருஷ்ணப்ரம்மகிருஷ்ணால்

அவதானினைமுதலிதவதானினைமாகபபகுதது
நாதனமாக அருளிச்செய்யப்பட்ட

உரையுடன்

திருவநந்தபுரம்

சேரமகந்தரசுவாமிகளால்

பரிசோதித்தபரதிகலிணங்கச

சீதமபுரம்

குருநாதசுவாமிகளால்

பாவையிடப்பட்டது

நுககம்பாககம்

அருணகிரிமுதலியார்

அவர்களது

அம்பாள் விலாச அச்சககூடத்திற்

பதிப்புகப்பட்டது

க அ க 2

1881
This book belongs to

Walter H. H. H.

Vancouver

Principal Hospital

Remedial Room

உரைக்கிறதும் பாடியும்

—(*)—

தேவியை ஆசையப்பா

மணியிளம்புதலை வானமரம்பெறுதத்து
துணிதெய்வகதையை யமர்ந்தமென்பதை
மலையிருந்தாந்து மனனாவெதாந்த
நிலவுநித்திரந்த மிகுதசமாசரிலை
ஆயநஞ்சொப்ப நிலையந்ததுயவான்
எய்வானுளத னினிதெழுத்துணைக்கண்
தருளியனமழின் னண்டமுதிருவாய்
பொருவநிலவந்த புழுந்தெழுதின
அன்னாமலைநகததெழுந்தருளும்
நன்னாவினைக் குகைநகமச்சிவாய
நுருபுறம்நீளாயித் கோவலார்வரு
முதுகனைசாது முகதேசிகனார்
வெண்ணெய்பாறவழும் பெண்ணைமாநிலியின்
பாங்குரோவிபமபொற் பூவமனைசவுரு
கோங்குமிடையி னுறுவனனைநிறிதம்
பிரமபொருவெண்ணெய்பாற பெய்யும்பொக்கலாம்
கரந்திடதுவார்த்து கலங்குபினஞ்சும்
ஆயராவெனமுன மனைகலாது
வயிராகந்தொடு வதென்கண்ணுந் தி
ஆரவரம்பரமக் காரணக்கடவுள்
வெள்ளைபுரை விடைமேற்றேன்நி
உன்னவலிபுலந் துதவப்பெற்றவா
முதிருந்தநிறின் மொழிபெயர்ந்ததுமாம்
நிதிவைப்பனை நிட்டாநுபூதி
சாதிரலுலையாத்திரையுன்றிக்
கனையன்மதவதம் குளையிலாமையேன்
நாதிநிலதா யருவாயுருவாய்
சோதியாயகண்மத துரியாதிதமாய்
ஞாதுருஞான சோயநன்னஞ்சுதாய்
நாதநிக் துவாய நான்மறையந்தமாய்த்
தம்பதந்தொம்பதந் தழுவகபதமாய்

உறைச்சிறப்புப்பாயிரம்

முப்பதமுடிவாய் முக்குணரகிதமாய்ச்
 செப்புதற்கரிதாய்க் கற்பனைகடந்த
 தயிலைவாழ்பரமன் கருணைகூர்ந்து
 மயலருத்தான்வான் மானிடவுருக்கொடு
 வந்தனவ்ணிகர் மரபிடைபுதித்துச்
 சிந்தைபிலன்வீழ்ச் செல்லாதொழுகுநாள்
 ஆதிபுரிவடி வமடிகையோகினிற்
 றேறுயதெண்ணியாய் போதயனைத்துநி
 மைந்தநால்வர்க்கும் வடநிழற்கண்ணிருந்
 துண்மைதெரித்த வண்ணலடியார்
 எழுவருளொருவ ரெனுந்நிருமலர்
 வழவறுமாரிணைர் தொழுதகுமாண்டகை
 குருமூர்த்தமதாய்க் தெரிவுரப்போந்து
 சச்சிதானந்தத் தலிநிலைகண்
 ரிச்சியந்தெளிந்து நிநுவிதற்பமாம்
 வாய்மைசான்முத்து ராமப்பிரமம்
 தொண்டர்கடனைத் தோத்தரித்துரைத்த
 கொண்டகவைகெழு குருதோத்திரத்திற்
 குரையெழுதியதன் மாநகனைநோக்கிப்
 புந்தியுவகைப் புணரிதிலோப்ப
 முந்துறப்பிரம நிடைமுயன்றோர்
 பற்பலர்களுக்கு பணிப்பயில்பவர்க்கும்
 ஆற்புதந்தரநல் லஞ்சனமெய்ப்பத
 தெளிவாயோருரை செய்திகென்ன
 அளிபாலறையுரை சிரமேற்றாங்கி
 நவயிலோர்மொழியா லெவையுமொழிவுறும்
 வகையுமதுகை வயஞ்செயற்குறிய
 தன்கொளாதனமுதம் சாதனங்களுமெய்ச்
 சாதகசாத்தியர் தந்நெறிகளுமவர்
 ஏதமறவுறு நாதானந்தமும்
 அதனைச்சிந்தியா தந்நிலைகடந்தாற்
 சிதைவிலத்துளித வநபவசித்து
 அடைவுமைந்தெழுத்து மலற்றைச்செளித்தோர்
 படருமலபரி பாகம்பெருகையும்
 டிறவுங்கைக்கனி யுறழப்பலப்பட
 போற்றறுநருத்துப் பொழிப்பொடகலம்
 தாற்பரியாத் தமு தாரணமமைய
 உணர்வுடையவர்க ளுறையும்புரியின
 அணுகியுமறியா வாதர்கடாமும்
 தத்துவஞானந் தலைசிறந்திடவும்

மித்தையாம்வாழ்க்கைப் பெத்தத்தமுந்துநா
 முற்றத்துறக்குப் முத்தராகவும்
 பற்றறுத்தவரெலாம் வியந்துபழிச்சவும்
 ஆறம்பொருளின்ப முற்றியதற்பின்
 சிறந்தவிடென்னுஞ் செல்வம்பெட்ட
 அநிகாரிக் ஞமைபந்திரிபறச்
 சநிராத்தநிலை நண்ணிசாரவும்
 வாசிட்டம்முதல் வருவேதாந்தநூல்
 ஆசில்சிக்கியா ராஞ்சித்தாந்தநூல்
 பலவற்றிற்கு மலைவொன்றிலதா
 உன்னுஞ்சுருதி புத்தியறுபவம்
 என்னுமீம்முன்றுந் தழீஇவருந்தனன்
 ஆறிரண்டகவையி னருடானந்தப்
 பேதவேட்டுப் பேதபின் ஞான
 சாத்திரம்பயின்று தன்மாதலனாம்
 ஏத்துநன்முத்து ராமப்பிரமம்
 ஞானசிறியனாய் விளங்குதனடி
 ஆனாதெப்ப வவனுளமிரங்கி
 அருளுறப்பெற்றே யப்பரம்பரையை
 இருளரவளர்க்க விளவரசாகி
 மருவுநாளின் மதிவளர்க்குரவன்
 ஒருவிததென்றிசை யொல்லையிற்செல்லக்
 கறவைபிரித்த கன்மெனக்கவன்று
 துறவுபூண்டி துறீஇப்படர்ந்தே
 ஏனையதலமெலாங் கோதென்றிழித்து
 மாநிலச்சார மீதெனமதித்துச்
 சாரநகரிற் றன்குநுவைக்கமாய்
 ஆரவிளங்கிய சந்நிதானமாம்
 பொதியநாயகர் பொதுவிற்கந்தப்
 பதிவருஞானோர் முதலியோர்தம்மால்
 முதற்பட்டத்தின் முனைவனென்று
 விதிக்கப்பட்டு வீரியவுரவோன்
 மாயைத்தமிர மாற்றுஞ்சிற்குடர்
 ஏயப்பவக்கடல் கடத்துமிரும்புனை
 அஞ்ஞானப்பிணி யகற்றுமருந்து
 மெய்ஞ்ஞானக்கடி வீசுநான்மலர்

உரைச்சிறப்புப்பாயிரம்

இருவினைக்காடற வெழிநூர்வகுடாரம்
 மாநடுபங்குவர்க்கு பயன் சொரிவான்பக
 மானகங்காரங் கடந்துமாண்புகர்
 மோனவைப்பின் முகோத்தகரதரு
 ஆதாரத்திட மாறுந்தாண்டி
 மீதானத்தொளிர் வெயின்மணிவினமு
 தாவக்கோடை தணிக்குங்கொண்மு
 ஆவிக்குறுனுளை யன்பிற்கண்ணை
 நித்திபரிமல நிருவிகார
 சத்திபரிமல சமயாதிசயம்
 மனுவெய்தொண வநாதிவாரணம்
 பின்னாபின்ன முன்னாவோருபொருள்
 மூலப்பகுதி முறைத்தல்தெழுத்து
 காலப்பகுதி தொடர்த்துகாண்வரு
 பிரமனாதி பிரிவிசாந்தமாம்
 சரமசரத்தூஞ் சகலாண்டத்தும்
 கமலத்தடைபுனற் துவலைகடுப்ப
 அமைவுறத்தோய்ந்துந் தேயாதால்
 ஒட்டித்தெனச் சுட்டப்படாத
 சர்வசாட்சி தானேதானும்
 பிரமவாரிதிபடிந் தானும்பெற்றியோன்
 இழுக்கறுபல்லைத் தானேகொண்டெய்தி
 றுழுக்கவனை மச்சன் சூட்சுமினான்
 காமமாதிக் கடும்பகையிரிமத்
 தேவமலாவோர்மொழி வாளிற்றுமித்துத்
 துவாதசாந்தப் பெருநகர்நுன்னித்
 தவாதசாந்தவத் தரணியிவந்நு
 கிருவருளென்னு மொருமுடிவிற்துப்
 பண்புடையபேத வெண்குடைநிழற்ற
 நிறைவுறுட்கள நேமிபுருட்டிக்
 குறைவில்பேரின்ப முறைபுரிசூரிசில்
 சத்தினிபாதஞ்சார்ந்த
 மூச்சுகிருஷ்ணப் பிரமமொய்தவனே

——(0)——

இவ்வுரைச் சிறப்புப்பாயிரம்

விதவசி காமணிபாகிய- அஷ்டட்டாவதானம்

0 வீராசாமிசெட்டியாரவர்களா லியற்றப்பட்டது

க ட வு ள் வ ண க் க ம்

கலிவிருத்தம்.

உலகினோநியிப்பரமுடையவனெனவனவன்
கலைபுகழயர்ககனமதுளனெனவனவன்
நிலவியமுனிவருணிகழ்பவனெனவனவன்
தலநிறையிறையவனடி தொழுதனமே

அ ரு ளி னை ற ய டி க ள் வ ண க் க ம்.

எழிசீர்க்கழிநெடிநெடி ஆசிரியவிருத்தம்.

ஞானமாம்வடிவுகொண்டெழுந்தருளு
நாட்டமுன்றுடையநாயகன்
மோனமாம்விழியையளித்தெமையாண்டு
முத்தியிற்சேர்த்திடுமுதல்வ
தானமார்முலர்மரபுமுத்தி
ராமசற்குரவரின்சரண
மானகோகனகத்தெனதுளச்சுரும்ப
ரடுத்துறவறமருள்குவையே

அ வை ய ட க் க ம்.

எண்சீர்க்கழி நெடிநெடி ஆசிரியவிருத்தம்.

திசமுமெனதுளத்திலகுமுத்திராம
தேசிகனற்றிருவருளான்மாதர்சிந்தைத்
துகளறுக்குரிட்டாநுபூதிக்கென்னுட்
டோன்றியவாறுரைசெய்தேனதனைக்காணு
மகிமைகொள்பல்கலைசேர்ந்தோர்கூத்தராரி
மருவுதிரைமறைவுறுவைவசத்தாயாட்டும்
வகைகொள்மரப்பாலைநடிப்பதனைக்கண்டு
மகிமுலகோர்போல்வியந்துமகிழ்வர்மாதோ

அ

இதுவுமது.

ஆறுசீர்க்கழிநொடி லடி ஆசிரியனிருத்தம்
பொருவரியமெஞ்ஞானநிட்டா னுபுத்தியினிற்

பொருளையோர்தம்

குரியனலேனாயினுமென்புன்மதியாலச்சமகன்

துரைசெய்தேனல்

அருமைபெருமுத்தமிழை முறையாகக்கெரிந்திருக்கு

மறிவுசான்றோர்

வருகுழவிசொலுமொழியான்மகிழ்வுரல்பா

லிவ்வுரைக்குமகிழ்வாறன்றே

இன்னான்கும், இந்நூல்

உரையாசிரியரால்

இயற்றப்பட்டன.

சிறப்புப்பாவி ரம்

முற்றிற்று

—(1)—

திருச்சித்தம்பலம்.

உ

சா த் து க வி க ள்.

இஃது

புரதை - ஆஷ்ட்டாவதானம்.

சபாபதிமுதலியாவர்களா ஸியற்றப்பட்டது.

நேரிசை ஆசிரியப்பா.

பூமிசைநான்முகப் புனிதனாகியருந்
தோமறவுணர்ந்து சொலற்கருமாமறை
முடிவுநாலின் முன்னியதுணிவும்
வடிவுறத்தெரிந்து மன்னுவிஞ்ஞான
பூரணத்திசையிற் பொருந்துபயோக
காரணசமாதி கிட்டடைகைகண்டருள்
குரவுக்காட்சிக் குறிபிறழாது
திரமுறவுட்கொளிஇத் திகழ்முத்திராமப்
பிரமமென்னும் பெயரினோன்மருகனென்
நிருசிலமகிழ்சிறப் பெய்தவன்னோன்பா
லன்மாமுயற்சி யாவுமொழிபாத்
தான்மாத்திரமாய்த் தருசுகாதீதத்
துட்டமோமயம்போற் போதமென்றயர்க்து
விட்டகேவலை வீடிவர்த்தெளிநு
னடைவுறச்சோபா னம்மெனுஞ்சாதனத்
திடனுறப்பயின்று சிவனுதிகளிற்
கைம்மிக்கனுபவக் களிப்பினோங்கிய
விம்மிதமில்லா விம்மிதமின்தெருப்
புலமையோர்க்கைக்கனி போனனிகாணக்
கிளர்வுறுமுத்து கிருஷ்ணப்பிரம
மென்னுநாமத் திருத்தவத்தோன்றல்
புன்மையிலகிட்டானு பூதிபாநாற்குச்
சித்தாமணிமுதற் செம்புமிலக்கிய
அந்தாவதும் பொரு ணைவாலிலவாக

வகலதுட்ப மாதியவகையா
 னிகளறப்புலப்பித் தியுமுதரிஞர்
 தாம்புரிசுதிட்டவை துதமவ்வவைக்குறித்
 தாம்பரிசென்ன வறிலெனுமளப்பரு
 நயனகோசரத்தா னுநுந்தன்னின்
 முயலுமனுபவ முறைபஞ்சனங்கொ
 டெவ்வப்புலத்தி னெவ்வப்பொருளுள
 வவ்வப்படியெலா மாராய்தொருங்கினி
 திசிறிறியவுரையீ னினிமைபும்வண்மையு
 மயங்குதிட்பமும் வாப்மைசானுட்பமு
 நோக்கிலந்தாலா நோன்மைசான்மதியின்
 றுக்கற்றொளிர்சந் திரிகைப்பரப்பின்
 பண்பினமானு மெனலாங்
 கண்கொடுத்தநிலை காண்பவர்தமக்கே,

(க)

இஃது - சிதம்பரம்.

இராமலிங்கபிள்ளை யவர்களாலியற்றியப்பட்டது.
 எண்ணீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்
 நலங்கொள்சிவயோகமணநாற்றிசையுமணக்கும்
 ஞானமணங்கந்திக்கு மோனமணநாளும்
 விலங்கலிலசித்தாந்தமணம்பரிமளிக்குமின்பா
 வேதாந்தமணங்கமழும் வேதமணம்மீகம்
 தலங்கொளுமெய்யந்தவித்ததிருமணமுட்பாவும்
 தனிமுத்துக்கிருட்டி னப்பேர் தங்கியகம்பிரமம்
 வலங்கொளுநன்னிட்டா நுபுதியெனுநாற்கே
 வாய்மலர் தவுரையெனுமோர் மாமலரினிடத்தே.

(உ)

இஃது-சேமங்கலம்விந்துவான்

நாராயணமுகலியார்பாடியது
 எண்ணீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்,
 பரமசிவனுமையவருக்குபதேசஞ்சொல்லப்
 பாவியசீர்திட்டாறுபுது கனைப்பார்மேல்
 பூரமருவுகுகைநமசிவாயருட்டொண்டார்
 திருக்கோவலாறுமுக தேசிகர்செந்தபிழால்
 வரமலிபாடலினே முகத்திருமூலர்மரபில்
 வரமுத்திராமம் மமமருகரிளவாசாம்
 உமரிலகுமுத்துகிருஷ்ணப்பிரமமதற்கவதா
 சிவசுமுதலாமுரையெழுதியுலகிலச்சிட்டதுவே.

(ங)

இத்து - திருநீர்மலை

கோபாலகிருஷ்ண கவிராஜசேகரர்பாடியது.

அறுசீர்க்கழி நெடிவடி. ஆசிரியவிருத்தம்.

குருவடிவாயுமைக்கான் சொனிஷ்ட்டாதுபூதினைக்கோவ
லூர்வாழ், தருளுனவாறுமுகதேசிகன் செந்தமிழினிற் செய்தா
னதற்குத் தெருளுநல்லுரைசெய்தான் நிருமூலர்வழி வருமுத்
திராமப்ரம்மம், மருகனிளவரசானே முத்திகிருஷ்ணப் பிரம
மெனும் வள்ளியோனே. (ச)

இத்து - கில்லையம்பூர்ச்

சந்திரசேகர கவிராஜ பண்டிதர்பாடியது.

அறுசீர்க்கழி நெடிவடி. ஆசிரியவிருத்தம்.

சத்தினைக்கிறையருளு டிட்டாது பூதினைக்கமிழ்ப்பாவாக
ளத்திசையும்புகழ்கோவலாறு முகதேசிகனூரியம்பினாச், சுத்த
மிகுஞ்செய்யுளுக்குத் திருமூலர்மரபிலிள வரசாய்ததோன்றும்,
முத்துகிருஷ்ணப்பிரம முரைவகுத்துரைத்தான் னையறியுமு
றையிற்றானே. (ரு)

இவை - நரசிங்கபுரம்.

தமிழ்ப்புலமை - வீரசாமிமுதலியாரவர் களால்

இயற்றப்பட்டன.

அறுசீர்க்கழி நெடிவடி. ஆசிரியவிருத்தம்.

அருகுறுமாமலைகளை மரனோக்கியருளிய னிட்டானுபூதித்,
கொருகுவலயத்துள்ளோ ருஞ்ஞானமொழித்துய்யவுரை செய்கா
னல் திருகுமலமறவேசற் சேர்கதோர்குச்சிவாஹுபவந் தெளிய
க்காட்டும், பெருகுபுகழ்த்திருமூலர் மரபில்வருமுத்துகிருஷ்ண
ப் பிரமமாதோ. (சு)

மட்டாருங்கனிநுகர்வார் சுவைத்திறத்தைத் தாமறிதன் ம
ட்டேயன்றி, கட்டாருமுணர்வெளிப் படுக்குநர்மற் றில்லையிந்த
னாலத்தோர்க்கு, னிட்டானுபூதியெனுங்கனிச்சுவை தானறிநக
தனை னியதியாக, உட்டாவவெளிடிட்டான் முத்துகிருஷ்ணப் பி
ரமமெனும்போகிதானே. (எ)

இக்து - தாயுமானசுவாமிகள் மரபிலெழுந்தருளிய

எடுத்துக்கூட்டி - அருணாசலசுவாமிகளால்

இயற்றப்பட்டது.

அறுசீர்க்கழி நெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

அரணுமையாட்டுபதேசித்தருளிய நன்னிட்டாநுபூதிநூலு
க், கிரணினிலத்திருணீக்கிப்பொருள் விளக்கவேனத்தெளிவாயு
ரையிட்டானால், திரிமலமுஞ் சரீரசட்பாவமு மொழித்ததிருமு
நாயனார்தம், மரபில்வருமுத்துகிருஷ்ணப் பிரமமெனத்திசைபு
கழ்மாதவத்தினுனே (அ)

இக்து - திருப்போரூர்ச் சிதம்பரசுவாமிகள் ஆதீனம்.

ஒன்பதாவதுபட்டம்.

முத்துக்குமாரசுவாமிகளால் வியற்றப்பட்டது.

அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

மருமலீந்தகொன்றையணி பரணுமையாண்மகிழவருள் வா
துளத்திற், பொருண்மலிந்தனித்தாநு பூதிதனக்கோருரை
யைப்புகன்றிட்டானால், இருண்மலிந்த பவப்புணை திளைக்குமா
னவரின் பச்சலதிதோய்த், தெருண்மூலம்மரபில்வரு முத்துகிரு
ஷ்ணப்பிரமமெனுந்தேவன்மாதோ. (ஆ)

இக்து - குளத்தூர் காதலமூர்த்திபாகிய

சட்டநாதசுவாமிகளாலியற்றப்பட்டது.

அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

நீர்னிறைந்தவண்டமெல்லா னீனிறப்பரிபூரணத்தினிலமை
நோக்கி, ஆர்னிறைந்தவிவணமையாட் கருளியநன்னிட்டாநுபூதி
நூலுக்கேர்னிறைந்தமுதுகிருஷ்ணப்பிரமமெனுமெம்பெருமா
னிரங்கியன்பாய்ப் பார்னிறைந்தவையார்க ளுளங்கனித்துப்பரவ
லுரைபகர்ந்தான்மன்னோ (க0)

இக்து - திருவாரூர்ச்சிவனடியார் திருக்கூட்டத்தில்

ஒருவராகிய சேங்காஸிபுரம்

கோயிற்பத்து குழந்தைவேனு ஒதுவாரவர்களால்

இயற்றப்பட்டது.

அறுசீர்க்கழி நெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

நிட்டாநுபூதியுரைமுத்துகிருஷ்ணப் பிரமனிகழ்த்தமோன
* மெட்டாதேவரமுதன் முனிவர் சித்தர் மானிடர் மற்றேனை

யோர்க்குஞ் சுட்டாமற்றுன்னுதற்குச் சமாசவானந்தவெள்ளந்
தொடர்ந்தபூங்கிக், கட்டானதொடர்பெல்லாங் கரைந்தத்து
வித நிலையுட்பந்ததம்மா. (௧௧)

இஃது-தி-இ-கரபாத்திரசுவாமிகள் ஆதினத்திற்குரிய
பிறைசை-அருணாசலசுவாமிகள் மாணுக்கராகிய
கா. முருகேசநாயகரவர்களா வியற்றப்பட்டது,
பதினான்கு சீர்க்கழி நெடிவடி ஆசிரியவிருத்தம்.

நீர்மநவுவேணிதிக மெத்தையாருமையம்மை நெஞ்சமகிழ்
வுறவுரைத்த, கிட்டாதுபூதிநல விளக்கமெனுமெனான நெறி
நூற்பயன்றெரிந்நிப், பார்மநவுமலிவுனரு மதியாருமெளிதினிற்
பகர்கராமலகமானப், பரிவினிலுணர்ந்தமைய ஞானநீர்கிப்பெ
ரும்புரநிட்டையடையவெண்ணிப், பேர்மருவுமேறகோளினோடு
ரைவகுத்ததாற் பெருமைபெறுமுத்திராமப், பிரம்மாமொரு கு
ருவினடி மீழலனுதினம்பிரியாது நின்நிலங்கும், சீர்மருவுக்கூணு
மூர்த்தமறைமுனிவர்புகழ் திருமூலர்மாமில்வந்த, திவ்யமுத்தாக்
கிருஷ்ணபிரமமென்றெவர்களுஞ் சிந்திக்குமுபாடிகளே. (௧௨)

இந்நூலுரையாசிரியரது.

திருக்கூட்டத்தாரால் மகிழ்ந்துரைக்கப்பட்டன.

இஃது-சென்னைமாநகரத்துள்ள

திருக்கூட்டத்தாரி லொருவராகிய இக்கிலீஷ் உபாத்தியாயர்

மயிலை-குருசாமிமுதலீடாரவர்களா வியற்றப்பட்டது.

பதினான்கு சீர்க்கழி நெடிவடி ஆசிரியவிருத்தம்.

வாதவூரர்க்குப்பெருங் துறையினிற்குக் கமாவடியிற்றேசிக
வடிவாகிவந்தருளி மகிமைபெறு சிவஞான பொதமெனுமுறை
வழங்கும், ஆதியே யருளொடிந்நான்சென்னைமுத்து கிருஷ்ணப்
பிரமமெனவவதரித், தவனிதனிலெவருங் கடைக்கேதும்வண்ண
நிட்டாதுபூதிப் பெயர்பெறும், கோதிலாருளாதற்குணையெழு
திமேற்கோளுடன் கொடுத்தருளியாககன் ஞானவுந்தரிசனப்மா
ணமாமிலுறுங்குறைவிலாப் பெருமைதனையும், ஆகனேனையு
முற்றுமுட்கொண்டிதனிபதவைதானபுத்தேசேர்த்திடு, மதனிர
க்கத்தையுஞ்சொல வரகனுக்குமரிதாகிலயானென்சொல்கேனே

இஃது - நஞ்சைமாநகரத்துள்ள
திருக்கூட்டத்தில் இளவரசுப்பட்டம்பெற்ற
ஆறுமுகப்பிரமத்தினாலியற்றப்பட்டது
பதினாஞ்சூர்க்கழி நெடிலடி. ஆசிரியவிருத்தம்

அலகில்வேதாந்த சித்தாந்தநிலைக்கெலா மமருநிலையிடுநெ
ன்னவேயருளுமென்றுமைகேட்க வண்ணலுங்களிகொண்டறை
ந்த திட்டாதுபூதிக், கிலகுஞ்சுவாணு பூதிக்கிசையவின்பவுரை யி
ட்டனன் புலவரேத்த, வேமமுதன்மூவரசையும் மொழித்தில் வ
டிவிலெனையாளவந்தபெருமான், நிலவுமேலோர்கள் புகழ்திருமு
லர்மாபிலெழுநிமலன்மனவாக்கினெட்டா, நிகரிவாச்சிவயோக
நிட்டையைப்புகுநிதர்க்கு நெறியோடுணர்ந்துபெரியோன், உலகி
னிலனைத்தையும்கண்டபரிபூரண சொருபமாயுன்னுகின்ற வொ
ப்பற்றமுத்துகிருஷ்ணப்பிரம குரவனாமுணர்வரியமானுபவனே

இஃது-ஷெ யூரில் பரம்பரைச்சீடரி லொருவராகிய

இ - குப்புசாமிநாயகரவர்களா லியற்றப்பட்டது.

அறுசூர்க்கழிகெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்,

அத்தனாந்தமைப்பணிந்து மலைமகள் கேட்கப்புகுநிட்டாது
பூதிக், சித்தரணியோர்களடைபிருண்மயக்கமகலவவாக் கிரவி
போன்று, முத்தநிலையருண்மூலர்மாபிலெழு முத்துதுகிருஷ்ண
ப்பிரமவள்ளல், முத்தமிழ்தேர்முதறிவோர் பவவுரைப்பயனெ
தித்து மொழிந்தான் மன்னேரு கரு

இஃது கொங்குறைப்பட்டிலுள்ளதிருக்கூட்டத்துத்தலைவராகிய
தமிழ்ப்பள்ளிக்கூடத்து உபாத்தியாயர்

அ. சேஷப்பிள்ளை அவர்களால்

இயற்றப்பட்டது.

பதினாஞ்சூர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்

அத்தனடியிற்பெருமுது முத்திபெறுநெறிவினவு மம்பிகைக்
ககமழிந்தே, யவனருளுநிட்டையைக் குகைநமசிவாயருக் சுன்
னென்னவதுபுகழும், பத்தியுளவாறுமுக தேசிகன்செந்தமிழ்ப்
பாவினாருள்புரிந்தான், பண்டுபயவாரியை மதித்தமுதுகண்ண
ன் பகிர்ந்ததெனவிந்நாளிலே, இத்தவத்தியாவர்க்கு மந்தாலினு
ரையமுத மின்புறமதித்தனிக்தா, நெழின்மூலர்மாபிலுபர் தகூ
னாமூர்த்தமெனவெனதுசற்குருவாகியே, நித்தநிட்டகளசகளாகித்
சிற்பரவமல நிலையருள்புரிந்தமோன, நிமலநிர்க்குண்ணவகண்டா
காமுத்து கிருஷ்ணப்பிரமமென்னுநிதியே. (கசு)

இஃது-மேற்படி யூர்த்திருக்கூட்டத்திலொருவராகியதமிழ்ப்பள்ளிக்கூடம்
கோவிந்த உபாத்தியாயரவர்களாலியற்றப்பட்டது

(எழுசீர்க்குழி நெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.)

எட்டாதபரின்ப வீட்டினுக்கேறுதுறை யிஃதென்றுபெரி
யோரெலாங், கட்டாகமொழிகின்ற ிட்டாதுபூதிக்கோர் கதிரவ
ன்கங்குலெல்லா, மட்டானெனப்புனியி லொப்பிலாமுத்து கிரு
ஷ்ணப்பிரமலள்ளலவினைவந், தொட்டாமலெனையாண்ட சினம
யதயாரிதியுரைத்த வுரையுரைகளாசே. (௧௭)

இஃது-தெய்யூர்த்திருக்கூட்டத்திலொருவராகிய

தானப்பகவுணரவர்களாலியற்றப்பட்டது.

கட்டளைக் கலித்துறை.

அருளானவீசனுமம்பிகைக்கோதமரியசிட்டை
பரிவாகவாறுமுகத்தெவன்செந்தமிழ்ப்பாவிற்செய்தான்
குருவாயெழுந்தருண்முத்துகிருஷ்ணனந்தகோ திலுருண்
விரிவாயதற்குரைமிட்டாயினவரும்ளயப்புறவே. (௧௮)
இஃது-சாரத்திலுள்ள திருக்கூட்டத்துத் தலைவராயும்

பொதியநாயகர்சபையின் பூசாவிதியை நடாத்துகின்றவராயும்
விளங்கிய-சின்னப்பாவுழர்ந்தியாரவர்களால்

இயற்றப்பட்டது.

என்சீர்க்குழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்.

மண்ணலருங்கயிலையுறை பரமனந்நாணகமகட்டுத் தானரு
ணிட்டாதுபூதித், தண்ணனிபாட் டயர்வாவிருமுங் கோவலாறு
முகத்தக்கோனென்றியற்பேர்தாங்கிக் கண்ணியவான்மழக்கவி
யாற் கரைத்திந்காரிற் கைக்கனிபோற்சிவரிட்டைகற்போர் கா
ணப், புண்ணியஞ்சேர்சென்னைவளர் முத்துகிருஷ்ணப் பிரமமெ
னப்போந்துரையைப்புகன்றனம்மா. (௧௯)

இஃது-தெய்யூரில் பொதியநாயகர் சபைக்குத் தருமகர்த்தா
நாராயணப்பிரமத்தினு-லியற்றப்பட்டது.

நேரிசைவெண்பா.

இத்தரணியோரெல்லா மின்பவீடெயதுவான்
முத்துகிருஷ்ணப்பிரம முன்னோனே-சத்தான
நன்டாதுபூதியெனு நேரி னூலுறைக்குரையைத்
திட்டாநந்ததோடுரைத்தான மோர்ந்து. (௨௦)

சாத்தகவிகள் முற்றுப்பெற்றன.

ஸ்ரீமத்கிருஷ்ணவேதம்.

திஷ்டிபாநுபூதிமூலமும் உரையும்.

—(1)—

காப்பு.

அவதாரிகை.

வினாநான நிஷ்ட்டைடில் வல்லமையுடைய இந்நூலாகிரியர் த
வ்மவ்வி என்னும் - சாமவேத மகாலாக்ஷியர்த்த மாகிய - உத்தரவா
துளம் என்கின்ற ஆகமத்தினுள்ள- நிஷ்ட்டாநுபூதியினால் தாமடை
ந்த சவானுபவத்தை ஆத்மகோடிகள் என்தில் உணர்ந்தடைந்து ஆ
னந்தாநிதமாகும் பொருட்டி- அருளினால் தரிபுச் செய்யுளில் சொல்
லப்புகுந்து இதுநிறைவேறுப்படி எல்லாவற்றிற்கும் - நிரக்குணமாக
வும் - துதிசெய்கின்றார்

அத்திருகனடிநித்தைநினைபவர்

சித்திநிநுவெடு முத்திபெறுவரே

(இதன் பொருள்)

யானமுதத்தையுடைய விநாயகமூர்த்தியின் துபாதத்தைத்தின
ந்தோறும் (நிரிகரண சுத்தியாய்) அகத்தின்கண்ணே நியானிக்குன்ற
வர்கள் - இலட்சுமீகரத்துடன் விளங்கிய சித்திகளும் - (நானவாழ்
லாகிய) மோட்சசெல்லமும்- அமை வார்கள் — என்றவாறு.
ஏகாரம்- ஈற்றசை

(பகசாரப்.)

எதிரில்லாமல் சுகலமுந் தன்மயமாக விளங்கும்- பிரணவ சொ
ருபத்தை மதங்கொண்டு சஞ்சரிக்கும் ஆன்மாவையென்பார் - அத்திரு
முதனென்றும்- அப்பிரணவ சொருபத்தின் தானைச்சகாநிஷ்ட்டாநா
கக்கடி விளங்கும் மஹத்துக்க னென்பார் — அந்நித்த நினைபவரே

ன்றும்-சகலசாம்பி ராஜ்யத்தோடும் விளங்கிய அஷ்டட்டமாசித்திகளென்பார் — சித்திநிருவொடு என்றும் - இரண்டறக் கலக்கின்ற முத்திகளிகளென்பார்.— முத்திபெறுவ ரென்றுக்கூறினார்.

(இதுவுமது.)

சகலமுந் தானாகியபிரணவசொருபம்- பரிபாகருடைய சூழிப்படு ன்வழியே செல்லத்தக்க தானையால்-பாகருடையசூழிப்பின்வழிச்செல்லும் யானையென்பார்,— அத்திமுகனென்றார் எனவும் - ஆணவாதி மதங்களைப்பொழியும் சஜமுகாருளை அழிப்பதற்கு வேழவதன ற்கொண்டு எழுந்தருளிய கணைசரென்பார்.— அத்திமுகனென்றார் எனவும்- சித்திமுத்திகள் விசைகின்ற சுவானந்தபூமியாகிய பிரணவ சொருபத்தைச் சுருதியுத்தி அனுபவத்தாற் காணக் கூடாமையால் சுருதி குருசுவானுபவத்தாற் கண்டறிந்து அடைகின்றமேலானசத்துக்களென்பார்.— சித்தி நிருவொடுமுத்தி பெறுவரென்றார் எனவும கூறுவாருமுளர்.

(இதன்தாற்பரியம்.)

அட்சர சொருபங்களில் முதலெழுத்தென்றும் - சர்வஆன்மாக்களுக்கும் பிரகாசிக்கின்ற சித்ருபமென்றும், சுஷ்டுமுனை யென்றும் பிரம்மரந்திரமென்றும்- தீர்த்தருபமென்றும்- பஞ்சவர்ணத்தழ குள்ள தென்றும்- மாணிக்கவொளிபோன்ற தென்றும்- சின்மாத்மீர சொருபமென்றும்- ஞானசூரிய னுதிப்பதற்கு மேருவென்றும் பிரம்மசந்நிதானத்தில் தோன்றிய மாயாவிஞ்ஞதமான சகத்தினையாட்டைப்பார்ப்பதற்கும்- அவ்வியையாட்டொடுக்கினவிடத்தில்கேவல நிலையைப் பார்ப்பதற்கும்- புருஷகாரியைப்போலகின்ற ரூபாருபமென்றும் சத்துச்சித்து ஆனந்தமென்றும் இன்னும் பலவாறாக வேதாக மங்களிற் கூறப்பட்ட தென்றா- சொல்லவிளங்கிய பிரணவ சொருபத்தைஞா னாசிரியரால் விசாரித் தடைந்தவர்கள் சர்வசித்தி முத்திகளைப் பெற்றுச் சாட்சாத்கார மாவதென்பதாம்,

(அஷ்டட்டமாசித்தியும்- அவற்றின் விபரமுமாவன)அணிமா-மிகவும் சிறிய உயிர்தோறும் பரமகாஷ்டட்டையாய்ச் சென்றிருத்தல் மகிமா- மிகவும் உயர்ந்த மகமேருவைப்போல ஆகவேண்டுமெனல் ஆதல் இலகிமா- மேருபாரத்தையொத்த யோகியை எடுத்தால் இலேசாயிருத்தல் கரிமா அணுப்போலிருக்கும் யோகியை எடுத்தால் மேருபாரமாயிருத்தல் பிராப்தி - எவ்வுலகத்தினும் தடையறச்சஞ் சரித்தல் பிரா

காரியம்- பரகாயப்பிரவேசம் பண்ணுதலும் அந்தரசன்சாரஞ்செய்த
லும் இச்சித்தபோகம் அனுபவித்தலும் - மண்ணில் விண்ணில் உள்
ள பொருள்களையும் முங்காலங்களையும் தனதுதேகநந்தியால் அறித
லுமாம்- ஈசத்துவம்- ஸர்வேசுவரனைப் போலத்தன்னிச்சை வழியில்
முத்தொழிலஞ்செய்து- சூரியன்முதலிய கோள்கள்தன் ஏவல் கேட்
கவிளங்குதல் வசித்துவம்- தேவர்முதலிய உயிர்களையும் எல்லா வுல
கங்களையும் தன்வசமாகக் கொள்ளுதல்,

இரண்டரக் கலத்தலாவது கருதிருநுத் யுக்திகளால் தன்னைச்
சாட்சிமாத்திரமாய் அறிந்தபடியே ஏகமானதன்சொரூபத்தைச்சுத்த
பிரம்மாகச் சுவானுபவத்தாற்றண்டு தனக்கு அன்னியமாப்த் தொற்
றிய தேகாதிக்களத்தன்னேவிட வேறேஇல்லையென்றும் அப்படித்தோ
ற்றுகிறது பொய்யென்றும்- அறிந்தசித்த விர்த்தியைச் சிண்மாத்நிர
த்தில் ஐக்கியம்பண்ணி அல்வைக்கியமென்கிற கிஞ்சித் இருப் பாகி
ய அறிவுந்தானே என்று அறிந்து கேவலரூபமாய்த் துவிதமடிக் கலந்
து விளங்குவதாம்,

அஷ்டமாசித்தி யென்பதற்குப் பிரமாணம்.

(திருவ்வேயாடல்.)

அறவுஞ்சிறியவுயிர்தோ றந்தான் பரமநாட்டையனுவாய்ச்சென்
றுறையுஞ்சிறுமையணிமாவாமுவரிஞாறு முதன்மேலென்
றறையுஞ்சிவாந்தமாறாறு முள்ளும்புறனுமசலாதே
நிறையும்பெருமைதனைபன்றோமகிமாவென்னுநிரம்பிய நூல் (1)
இலகுமேருபாரம்போலிருக்கும்யோகிதனையெடுத்தால்
இலகுவான தூலமெனவிருப்ப நிலகிமாவாகும்
இலகுவானபரவணுப்போலிருக்கும்யோகிதனைப்பெடுத்தால்
இலகுமேருபாரமெனவிருப்பதன்றோகரிமாவாம் (2)

பிலத்திலிருந்தோனயனுலகிற்புகுதன் மீண்டுபிலமடைதல்
பலத்தின்மிகுந்தபிராத்தியதாம் பரகாயத்தின்ண்ணுதல்வான்
புலத்தினியங்கலிச்சித்தபோக மனைத்துந்தானிருக்குந்
தலத்தினினைந்தபடிவருதல்பிரகாரியமாத்தவக்கொடியிர்
விண்ணிலிரவிதன் னுடம்பின்வெயிலாலனைத்தும் விளங்குதல்(பேம்)
மண்ணிலுளவாம்பொருள்பலவுங்காலமுன் றும்வானத்தின்
கண்ணிலுளவாம்பொருளுந்தன்காயத்தொளியாலிருந்தறிதல்
எண்ணிவிதுவுமறையொருசார்பிரகாரியமென்றியும்புபார்

நசனெனமுத்தொழி லுந்தன்னிச்சைவழிசெய்தேழுபுறவித்
 தேசன்முதற்கோள்பண்கேட்பத்திகுந்நிசத்துவமாகும்
 பூசலவுணர் புள்விலங்குபூதமனிதர் முதலுலகும்
 வாசவாதிவெண்மருத்தன்வசமாக்கொள்கைவழித்துவமாம்
 எனறுவறும்-மந்நும்வருவனவற்றாற்காண்க
 இரண்டறங்கலத்தலென்பதற்குப்பிரமாணம்

(மஹா வாக்கியம்.)

இவைபுணரு மிடத்தைக்கியமுன்று விதமுறைப்ப- ரேதென்றால்
 வறிவே பூரணமாயிருத்தல்-அவையமாகுடபடவுபாதுகளைக் கீகு- மா
 காயமெனவறிதலப் பொருளோத்தானே - நவைபடவே தியானித்தவி
 வைமுன்றுவிதமாந்- துவந்துவங்கன்பலவுமற்றுச் சுயம்பிரகாசமதாய்
 நவையிறநது சொல்லேற்றது நானாய்நந்திதவா- ஞானமிறந்திராசிமா
 ய் நவின்மதத்துவிதமே, (எ-ம்)

(திருவாய்மொழி.)

நன்றாய்ஞானங்கடந்துபோய் நல்லிந்திரியமெல்லாம்
 தொன்றாய்க்கிடந்தவரும் பெரும்பாழுலப்பிலைதனையுணர்ந்துணர்ந்து
 சென்றாங்கின்பதுன்பங்கள் செற்றுக்களைந்துபசையற்றால்
 அன்றேயப்போதே வீடதுவேவிதிவிடாமே, (எ-ம்)

(சசிவன் போதம்.)

செறிந்தகாரணகாரியங்கள் சிதைந்துமேலுறுசித்ததாய்
 அறிந்தவாதனைதானுமற்றது அசிபதப்பொருளாவதே (எ-ம்)

(தாயுமானசுவாமிகள்.)

எனதென்பதுன்போயானெனல்போயெல்லாமிறந்தவிடம்காட்டு, நி
 னதென்பதும்போய் யெனல்போய்நிற்குநிலை

(அன்றியும்)

பொருளேநின்பூரணமேலிட்டகாலம்
 போக்குவாவுண்டொதற்போதமுண்டோ
 விருடானுண்டோவல்லாற்றெவ்விதானுண்டோ
 வின்பமுண்டோதுன்பமுண்டோ யாமங்குண்டே (எ-ம்)

(கந்தரானுபுதி.)

ஆனுலமுதே யயில்வேலரசே
 ஞானகரனே நவிலத்தகுமோ
 யானுகிவென்னை விழுங்குவெறுந்
 தானாய்நிலைநின்றது தற்பரமே,

(அன்றியும்.)

வாஜோபஸல்பார் கணனமாறுதமோ
ஞாநோதயமோ நவினான்மதைமோ
யாஜோமனமோ வெணையாண்டவிடந்
காஜோபொருளா வதுசண்முகனே,

(எ-ம்)

(பகவத்கீதை.)

யாதொன்றிந்தப்புலநதீயா வனவிலின்புமாயிருக்கும்
யாதொன்றினைச்சென்றடைந்தோர்கள் மனைநையதனிநிண்டாகார்
யாதொன்றினைப்பெற்றவரிதனின் மிக்ககோப்புண்டென்னுர்கள்
யாதொன்றிந்தவறிவிந்தே யறிவாய்வித்குமதிநின்றோர்,

(கைவல்யநவரீதம்.)

தஞ்சமாங்குருவுஞ்சொன்ன தத்துவவழிதப்பாமல்
பஞ்சகோசமுங்கடந்து பாயையுந்தன் னியுன்னிற்
கொஞ்சமாவிருப்பும்விட்டிக் கட ஸ்தபிரமமென்னு
செஞ்சமுநமுவிவொன்றாய் நின்றபூரணத்தைக்கண்டான்

(அன்றியும்.)

அனுபவானந்தவெள்ளத் தழுந்திரோயகண்டமாயி
தனுகரணங்களாடிச் சகலமுமிதந்துசித்தாய்
மனதுபூரணமாய்த்தேக மானசங்குருவுங்காண
நனவினித்கமுத்தியாகி நன்மகன்கபாவமானான்

(எ-ம்)

(ஞானவாசிட்டம்.)

அவ்வறிவுசங்கற்பத்தாங்கட்டுண்ணு
மதுவிடில்விடுமந்தவறிவுதன்னை
செய்விதிரீயறிந்தனையாற்போகத்திச்சை
செகக்காட்சியனைத்தினையுந்திந்தியானார்

எவ்வறகிறைமனத்தாலடையற்பால
யாவுமடைந்தாய்காட்சிக்கெட்டாதொன்றிற்
கவ்வையறவடைகின்றாய்முத்தனாளுய்

கருத்திலுருமயக்கமெனுங்கவலைநீர்வாய்

(எ-ம்)

(ஞானகுகாதீதவெண்பா.)

உற்றுணர்ந்ததெல்லா முணர்வாகுமுண்மைதனிற்
பெற்றிருப்பதற்றவிடம் பேறாகும்—சுற்றநூல்
பேசுகினிவேண்டாம் மிதிநூல்வையத்துவிதம்
ஆசையறநின்றவிடமாம்,

(எ-ம்)

(திருவாசகம்.)

சங்குதிரண்டுமுான்மெழுநீமாசைதழைப்பனவாகாதே
சாதிவிடாதருணங்கணமோடுசலித்திடுமாகாதே

நிஷிப்டா னுபுதி

அங்குதுநன்றி துநன்றெனுமாயையடங்கிமோகாதே
 ஆசையெலாமடியாரடியோமெனுமத்தனையாகாதே
 செங்கயலொண்கண்மடந்தையர்சின்னதநினைப்பனவாகாதே
 சீரடியார்கள்சிவானுபவங்கடெரிந்திம்மோகாதே
 எங்குநினைத்தமுதூறுபரஞ்சுடரெய்துவதாகாதே
 ஈறறியாமையோமெனையானவெழுந்தருளப்பெறிலே (எ-ம்)

(சிவானந்தமாலே)

மித்தைதுடல்கட்டறுத்து மெய்யருளாய்மெய்யொழிக்குந்
 தத்துவமுங்கெவலருஞ் சார்வகந்திச்—கத்தத்
 தனியாகித்தானும்போய்ச் துற்பரமாய்விட்டாற்
 சனியானிதுசத்தியம் (எ-ம்)

(ஐழிவிலொடுக்கம்.)

என்னுளைவொன்னுனை யென்னுளையேகமிரண்
 டென்னுமற்சுமமாயிருவென்று—சொன்னுண்
 திருஞானசம்பந்தன் சீகாழிநாடன்
 அருளாளன்ஞான விஞ்ஞாதன் (எ-ம்)

(சோருபசாரம்)

ஞானதூல்கற்றுவ நற்றுறவுபுண்டாறும்
 மோனசமாதியுயன்றுநுந்—தானுகி
 எல்லாக் கவலையுமற்றின் புற்றிருப்பதுவே
 சொல்லாருமத்திச்சுகம் (எ-ம்)

(சிவஞானசித்தியார்.)

அறியாமையறிவ கற்றியறிவினுள்ளே-யறிவுதனையருளிநுலறியாதே
 யறிந்து- குறியாதே குறித்தந்தக் கரணங்களோடும்- கூடாதேவாடா
 தேகுழைந் திருப்பையாகிற்- பிறியாதெவன்றானே, பிரிந்துதோன்றி
 ப்பிரபஞ்சபேதமெல்லாந் தானாய்க்கோன்றி நெறியாலேயவை யெல்
 லாமல்லவாகி- நின்றென் றுந்தோன்றிவேனிராதாரனாயே (எ-ம்)

(கண்ணுடைய வள்ளல்,

தம்மாலறிந்தனயாவையுந் தாமலவென்றறிந்து
 மும்மாயைமும்மலமுக் குணகீங்கிமுழுதறிவாற்
 சும்மாவிருக்கத்துரியங்கடந்த சுகமுதிக்குஞ்
 சன்மார்க்கமுத்தியிதென்றான் நடங்கச்சியேகம்பனே (எ-ம்)

(அகஸ்த்கியமுனிவர்.)

மடிந்திடம்பேச்சுற்றமோனமெய்ஞ்ஞானமுதல்வநின்னைப்
 படிந்திடமேபதிபாசம்பகவிருப்பற்றற்றும்

விடிந்திடந்தானென்னுநானென்னுமாயையும்விட்டெவையுக்
கடிந்திடத்தப்புறத்தப்புறத்தாநந்தங்காணுமதே (எ-ம்)

(பட்டணத்துப்பிள்ளையார்)

வான்றேநிமறையேயோ மறைதேநிம்பொருளையோ
ஆன்றேநிமறையேயோ வுயிர்கேடுமுணர்வேயோ
தான்றேடநான்றேடச் சதமெலாந்தனைத்தேட
நான்றேடிநான்காண நானூரோநானூரோ (எ-ம்)

(பத்திரகிரியார்.)

என்னைஎன்னிலேமறந்தே, யிருந்தபதியும்மறந்து
தன்னையும்தானேமறந்து, தனித்திருப்பதெக்காலம் (எ-ம்)

உண்மைவிளக்கஞ்சியதனை,

முத்திகளையுடைந்தோர் முந்துபழம்போதங்கி
வித்தகமாம்விணையிவையிற்றி னொத்த
விரதமனம்வெம்மை யெழிநாதம்போல
விரவுவொன்றோதும் விதி

(அன்றியும்.)

தத்துவங்களெல்லாஞ் சகசமாயான்மாவிற்
பெற்றதனுளிற்கின்ற பெற்றிபேயல் முத்திகளில்
சித்தமலபற்றார் சேறித்திடவொன்றமறை
சத்துயமாயோதிருந்தான் (எ-ம்)

(அத்துவிதஉண்மை.)

தன்னையறியாவினிற்கையினிற் சத்திநீபோலவிளங்கியிருந்
தன்னையறிந்தவுடன்சத்தாய்த் தானேவிளங்குமிவ்வுலகந்
தன்னையறியுமளவுமிவை தன்னையிடவேறினையெனவே
தன்னையோக்கியிடினவையுந்தானாய்வினங்குமுடிவதனில் (எ-ம்)

(வரும்-மற்றும் வருவனுவற்றாற்கான்க

அத்துவிதஅபரோட்சானுபவத்தில் வேறுதோன்றாமல் பரிபூ
ரணானந்தபோதமுறச் சகலமுந்தன்மயப் படுத்திக்கொள்ளஞ்சயஞ்
சைதன்யத்தை அடைத்தவர்கள்சித்திமுத்திகள் பெறுவொன்றமை
யால் யாமும் நிர்விக்கினமாம் இந்நூல்நிறை வேறப்பெறுவோ மெ
ன்றதாயிற்று

—(*)—

(பாமசிவவணக்கம்.)

சிபூத்தசெஞ்சடைபிழற்கரநதியுங்கரநதியுஞ்செறிநிலங்க
வார்பூத்தசூபவலிதைபொருபுறத்திற்பசந்தொளிரவாரியுண்ட
கார்பூத்தமணிவண்ணன்கட்கவலமினைக்கமலக்கழலின்மேவ
வர்பூத்த கோவலில் வாழ்விரட்டத் தொருமுதலை யிறைஞ்சுவோமே,

(இ-ள்)சிறப்புப் பொருந்திய செவந்தசடையில் தெய்வகங்கையும்-
அமுதகிரணங்கோபுடைய இளம்பிறையும்- நெருங்கியோகாசிக்கவும்-
கச்சுப்பொருந்திய ஸ்தனங்கோபுடையதேவியார்இடப்பாகத்தில்(மர
கதரத்தினம்பொலப்பருமையாய்வினங்கவும்நீருண்டமேகத்தைதொ
த்தமகாவிஷ்ணுவின் கண்ணகியாதாமரைபுஷ்பம் இரண்டாகியபங்கஜ
த்தைப்போன்றதிருவடினிழ்ச்சிகாசிக்கவும்-அழகுபொருந்தியதிருக்
கோவலூரில் எழுந்தருளியிருக்கும் திருவீரட்டேசுவரரை வணங்கு
வாம்—எ று-ஏ-அசை.

(3)

(பாதேவதைவணக்கம்.)

அரியநாயகியளவைக்கனுதினமுநெக்குருமுடியரன்புக்
குரியாயகிபெய்துந்தானுகிநீங்காமலொளிராநின்ற
குரியநாயகிகோவற்பிரானிடத்தி லெப்போதுங்கலந்துவாழும்
பெரியநாயகிபுயபதமலரையனுதினமும்பேணுவோமே

(இ-ள்)மனத்தினாலும்வாக்கினாலும்நினைத்தலுஞ்சொல்லலுமாகிய
அனவுக்கடங்காத நகவரியாயுந்தினந்தோறும்மனம்கெக்குவிட்டுருகு
ம்-அடியார்களுடையஅன்புக்குச் சுகத்தாமான பாதேவதையாயும்எ
வ்விடத்திலுந்தானே(அகண்டாகார)மாய்நீங்காமல்பிரகாசிக்கின்றசா
வசாட்சிகுரிய உமையாயுந்- திருக்கோவலூரில் எழுந்தருளி யிருக்கு
ந்திருவீரட்டேசுவரனுடையஇடப்பாகத்தில் அனவாதமுஞ்சோந்து
வாழ்கின்றாரும்(வினங்குகின்ற) பெரியநாயகியம்மனது உபயசர
ணாவந்தங்கதவகோத்தினந்தோறுந் தியானிப்பாம்-(எ-று) அகரம்சா
ரியை ஏ-அசை.

(கணபதிவணக்கம் - வேறு.)

அரியானையரன்மாலுக்ககண்டபேரொளியானைத்
தெரியானையன்பிலர்த்தக்கமனவாக்கதனாக்
குரியானையன்பர்தமக்குயர்பெரியாளின்றெடுத்த
பெரியானைக்கணபதியின்றிறங்கியபொற்பதம்பணிவாம்

(இ-ள்) பிரம்மா விஷ்ணுக்களாலும் காண அரியவராயும்- அகண்டா
காரமாகிய ஞானப்பிரகாசராயும்- அன்பில்லாதவர்களுடையமனோவா
க்குக் காயமென்னுந் திரிகரணங்களாலும் அளவுதெரியக்கூடாதவ
ராயும்- அடியார்களுக்குக் குரியவராயும்- உயர்ந்தபெரியநாயகியம்மன் பெ
ற்றெடுத்த (மூத்தபுத்திரராயுமிரான்) 0 பெரியானைக் கணபதியி
னுடைய- விளங்குகின்ற அழகியதிருவடிகளைவணங்குவோம்- (எ-து)
(சுப்பிரமணியர்வணக்கம்- வேறு.)

கடல்சுவற்றெடுமாயக்கிரிவீழ்ச்சூரனுந் கலங்கச்செம்பொன், மட
லவிழ்கற்புகநிழலில்வலாரியுமவந் தரசிருப்பமகங்களோங்க, விடலநி
யவிபுதர்சிறைவிட முனிவர்செய்தவங்கண்மேலுமோங்க, அடல்கெழு
வேலேவியலோராறுமுகநடியினையையகத்துள்வைப்பாம்

(இ-ள்) சமூத்திரஜலம் சோஷித்துப்போகவும்- உயர்ந்தவஞ்சனையா
கிய கிரவுஞ்சமென்னும் மலை ளந்துவிழவுஞ்- சூரபன்மனுடையமா
ர்புகலங்கவுஞ்- தேவேந்திரனுஞ் செயம்பொன்னிரமாகிய இதழ்விரிந்த
(புத்தபங்களிதைந்த) கற்பகவிருட்சத்தின் நீழலில்வந்து கொலுவீற்
றிநுக்கவும்- யாகங்கள் விர்த்திக்கவும் - விட்டுநீங்குதற்கரிய. சிறையி
ல்வின்றந் தேவர்களாந்ங்கவும் - ரிஷிகள்செய்யுந்தவங்கள் மேன்மே
லும் வளரவும்- வெற்றிமிகுந்த வேலையுதத்தைப்பிரயோகித்த- ஒப்
பற்ற சண்முகக்கடவுளினுடைய உபயநிநுவடிகளை உள்ளத்தின்கண்
வைத்துத் தியானிப்பாம்—(எ-து) மடலவிழென் தறஞல்புத்தபங்களொ
ன்பது வருவிக்கப்பட்டது,

(ப-உ) நநகாலத்தில் - சூரபன்மனுக்குத் தோல்வியடைந்து சீகாழி
யிற்சென்று ஒளித்துப்பரமரிவளைப்பூசித்துக்கொண்டிருந்ததேவெந்
திரன் மறுபடியும்வந்து அரசுசெலுத்தவுமென்பார்—வலாரியும் வந்
தரசிருப்பவெனக்கூறினார்—

(சு)

(திருந்திதேவரவணக்கம்வேறு.)

முந்திசஞ்சிதங்கடர மும்மலக்கங்குல்பாற
அந்தியும்பகலுயில்லாவா தித்தனகத்திற்றேறென்ற
இந்தியம்புலன்கணமாய வின்பவாரிதியின்முத்த
நந்தியெம்பெருமான்பாதாளினமென்சிரமேல்வைப்பாம்

(இ-ள்) முதன்மையாகிய சஞ்சிதவினைகள் அழியவும் மும்மலமா
கியஇருள்சீங்கவும்- இரவும் பகலுமற்ற ஞானசூரியன் உளத்திலுதி
க்கவும் - பஞ்சேந்திரியங்களும அதன் விஷயங்களுந் கெடவும்.

0 பெரியானைக்கணபதி - என்பது- திருக்காவலூரிலிருக்கும்வி
நாயகருக்குப்பெயராம்.

பிரம்மானந்தக்கடலுள் மூழ்கவும்- எம்பெருமானாகிய திருநந்தியேவருடைய பாதாம்புயத்தை எனது முடியின்கண் வைத்து வாழ்வாம்- (எ-று)

(ப-ம்)பிரகிருதியின்தோற்றமாகியபகலும்- அதன் ஒடுக்கமாகியஇருளும் - இறந்து சதோதயமாய்ப்பிரகாசிக்கின்ற சர்வ சாட்சியாகிய பேரறிவென்பார் - அந்நியும் பகலுமில்லா வாழித்தனென்கிறார். சஞ்சிதமாவது, அனந்தபவங்க ளுண்டாவதற்குக்காரணமாகிய வினைகள் கட்டுப்பட்டிருப்பதாம். மும்மலங்களாவன, ஆணவம்மாயை - கன்மமாம். இவற்றுள்- தண்டிலத்தைப்பற்றியே தவிடுபோல ஆத்மாவை ஆணவமலம் பற்றியிருக்கும், தண்டிலத்தைப்பற்றியஉமியைப் போல ஆத்மாவை மாயாமலம் பற்றியிருக்கும், தண்டிலத்தைப்பற்றிய முளையைப்போல ஆத்மாவைக் கன்மமலம்பற்றியிருக்கும். (ரு)

(நால்வர்வணக்கம் - வேறு.)

அடிபணிவேனுமைசொர்க்கத்தமுதையயின் றினியகவியமுதந்தந்தோன்- அடிபணிவேன்பலக்கடலுமூவர்க்கடலுங்கடந்தவாக்கரசின் செங்கெழ அடிபணிவேன்பரவைபாற்பரமசிவனைத் தூதாகஅனுப்பினித்தோன், அடிபணிவேனறிருவாதவூடிகள்புகழேந்தி யன்பிற்றானே

(இ-ள்) அன்போடுங் கீர்த்திகளைத்துதித்துப் பார்வதியாருடையஸ்தனத்தின் பாலையுண்டு இனிமைதங்கிய செந்தமிழ்ப்பாடலாகியஅமுதத்தைத் தந்தருளிய திருஞானசம்பந்தசாமிகளுடைய திருவடிகளை வணங்குவேன். -பிறவிக்கடலையும்- உப்புக்கடலையும்- நீந்திய அப்பரசுவாமிகளுடைய சிவந்தரிமம்பொருந்திய திருவடிகளைவணங்குவேன். -பரவைநாச்சியாரிடத்திற் பரமசிவத்தைத் தூதாகஅனுப்பினித்த சுந்தரமூர்த்திகளாகியஅருடையதிருவடிகளைவணங்குவேன். -மாணிக்கவாசக சுவாமிகளுடைய திருவடிகளைவணங்குவேன். எ-று)தான்-சாரியை-ஏ-அசை- அன்போடுங் கீர்த்திகளைத்துதித்து- என்றது நால்வருக்குங்கூடிக. (கா)

(வசுவேசர்-சென்னவசுவேசர்-வணக்கம்.)

சிவசமயப்பயிர் தழையப்பரசமயங்களைநீங்கத்திகழ்வேதத்தோ வெமையிலாகமகீதியோங்கவரும்வசணர்தாளுவந்துபோற்றி அவமறுமாறங்கலிங்கங்கலைமுகஞ்சதாக்கியம்பத்தியுத்தஞ்சத்தி இவைகளொருவடிவாய்சென்னவசுவேசர்ப்தமிறைஞ்சுவோமே.

(இ-ள்)சைவசமயமாகிய பயிர்கள் விர்த்தியுடையவும் - அன்னியசமயமாகிய களைகளெடவும் - பிரகாசமுள்ள வேதங்களுடனே ஒப்

பில்லாத வீரசைவாகமஓழங்கு பிரபலத்தையடையவும்-அவதாரஞ் செய்து வசவண்ணரென்னுந் திருநாமத்தைக்கொண்ட சுவாமிகளது திருவடிபைக் களிப்புடனேவணங்கிக் குந்நமம்மிராரிந்த-பீடம்,படி-நிதம்பம் கோமுகம்-மேல்வட்டம்நாளத்தடி-என்னும்-ஆறங்கத்தி னையுமுடைய லிங்கமூர்த்தியும்- சாந்தியாதீதகலை- சாந்திகலை வித்யா கலை-பிரதிஷ்டாகலை-நிவர்த்திகலை-என்னும் ஐந்துகலைகளும் நசானம் தற்புருஷம்-அகோரம் வாமதேவம்-சத்தியோஜாதம்-என்னும் ஐந்து முகங்களும்,சிவதாக்கியம்- அமூர்த்திசதாக்கியம்-மூர்த்திசதாக்கியம் கத்துருசாதாக்கியம்கர்மசாதாக்கியம்-என்னும் ஐந்துசாதாக்கியங்களு ம், சத்தி மெனராங்கம்-அத்தி-தலம்-கந்தம்-சுவ-என்னும்-ஆறுபத் திகளும், கரதலகமல மென்னும் அஸ்தமும், பராசத்தி- ஆதிசத்தி- இச்சாசத்தி-ஞானசத்தி-கிரியாசத்தி என்னும் ஐந்துசத்திகளும். ஆ கிய இவைகளெல்லாம் ஏகரூபமாய்வினங்கிய சென்னவசவேசர் என் னும் அங்கிதத்தை யுடைய எமது சுவாமிகளுடைய உபய சரணங் களை வணங்குவாம்- (எ-று.)ஏ- அசை.

இலிங்கமாவது-இஷ்ட லிங்கம்-பிராணலிங்கம்-பாவலிங்கம்-ஆசார லிங்கம்-சுருலிங்கம்-சிவலிங்கம்- சரலிங்கம்-பிரசாதலிங்கம்-மகாலிங்கம் என வீராகம சித்தாந்தப்படி ஒன்பது வகையாமெனக்கொள்க

பஞ்சசத்திகளின்விபரமாவன, சிவத்தின் அம்சத்தில் - ஆயிரத் தொன்று பராசத்தியும், அப்பராசத்தியின் அம்சத்தில் - ஆயிரத் தொன்று ஆதிசத்தியும், அவ்வாதிசத்தியின் அம்சத்தில் - ஆயிரத் தொன்று இச்சாசத்தியும் அவ்விச்சாசத்தியின் அம்சத்தில் - ஆயிரத் தொன்று ஞானசத்தியும் அந்தஞானசத்தியின் அம்சத்தில் ஆயிரத் தொன்று கிரியாசத்தியுமாமென்பது சைவாகம சித்தாந்த மெனக்கா ண்க.

(எ)

(குகைநமசிவாயர்வணக்கம் - வேறு.)

அன்னமயம்-பிராணமயம்-மனோமயம்- விஞ்ஞானமயம்-ஆ னந்தமயம்-இன்னன்மயநீங்கிய மெஞ்ஞானியுளங்குகையாமெ ப்போதுநீங்காமலிசைந்துமிசவாழ்வேன், பன்னரியவிரிவுவரஞ்சமந திகழிவைகள் பகர்வரிதாய்ப்பிரமன் முதற்பண்ணவர்தம்முளத்தில்,உ ன்னரிய ஓநமசிவாயகுருராயனுபயசர னெமதுளத்து முச்சியினும் வைப்பாம்.

(இ-ள்)-அன்னமயம்-பிராணமயம்-மனோமயம்- விஞ்ஞானமயம்-ஆ னந்தமயம்-என்னும் பஞ்சகோசமாகிய துன்பத்துடனே இன்பத்தை யும் நீங்கிய உண்மை ஞானியின் இருதயத்தையே குகையாகக்கொண்

டு அனவரதமும் நீங்காமல் ஒத்து வாழ்கின்றனவராயும், சொல்லுதற்கரிய விஸ்தாரமும்-உயர்வு-சமமும்-விசேஷமும்-ஆகியஇவைகளில் வேறுசொல்வதற் கில்லாதவராயும்-பிரமன் முதலிய தேவராலும் மனத்தின்கண் நினைத்தற்கரியவராயும், பிரணவசொருபவராயும்,(விளங்குகின்ற) துகைநமசிவாய குருராயருடைய உபயசரணங்களை எமது அகத்திலுஞ் சிரத்திலும் வைத்துவாழ்வாம்—(எ-று)தமசாரியை

அன்னமயமாவது, தோலும் இரத்தமும்-தசையும்-நரம்பும்-எலும்பும்- மூளையும்- ஆகிய-ஷட்பாவ விகாரமாகத்தோற்றுகின்ற- ஸ்தூல தேகமாயிருத்தல். பிராணமயமாவது, பிராணதியாகிய-சமஷ்ட்டிவய ஒன்றுடனே வாக்காதி காமேந்திரியம் ஐந்துங் கூடியிருத்தல் மனோமயமாவது. புத்திசேங்கலாய் மனமாதியாகிய சமஷ்ட்டி அந்தக்காணம் ஒன்றுடனே வாக்காதி காமேந்திரியம் ஐந்துங் கூடியிருத்தல் விஞ்ஞானமயமாவது, புத்திஒன்றுடனே ஈரோத்திராதி ரூணேந்திரியம் ஐந்துங்கூடியிருத்தல், ஆனந்தமயமாவது, மனோமயமும் விஞ்ஞானமயமும்- அஞ்ஞானத்தி-லமுந்திய காரணதேகமாயிருத்தல் (அ)

(குருநமசிவாயர்வணக்கம் - வேறு)

சீலமிருங்குதுகைநமசிவாயர்கரசாதவராய்த் திகழுமன்பாற் பாலினுறுசுவைபோலப்பனுவலவர்மீது மம்பலவர்மீதுங் கோலமுடனேசெப்புங்குருநமசிவாயர்பதங் குழைந்துபோற்றித் தாலம்சைசிலவவருசிவசரணரணைவரையுந்,காழ்த்துப்பவாமே

(இ-ள்)(ஞானமாகிய)தல்லொழுக்க மிருந்திருத்தின்ற துகைநமசிவாயர் கைமிருந்தகாட்டிய (சின்றுத்திரையைச்)சாதனமாகக்கொண்டவராய்ப் பிரகாசிக்கின்ற அனபிஞ்சல் அய்வாசிரியர்மீதும் சீதாகாசத்தி ல் எழுந்தழுநியிருக்குங் கடவுளின்மீதும்- பாலிலுள்ள சுவையைப் போலும்(இனிமைதக்கிய)தமிழ்ப்பாடல்களை அழகாகச்செய்தகுருநமசிவாயருடைய திருவடிகளை மனமுருகித்துதிசெய்து பூமியின்கண்ணே ஒளிவிளங்க அலதரித்த சிவசரணர்கள் யாவரையும் வணங்கி வாழ்வாம்,—(எ-று)ஏ- அசைகள். (க)

(அவைவடக்கம்)

பத்தியங்கங்கொடுசெய்யும்பூசனையும்ஹையாதிபகரும்வண்ணம் இத்தரணிமிசைசெய்யும் பூசனையும்யானே முதலிசைக்குமைந்து சுத்தியின்றிச்செய்யும்பூசைவலததியாநீதிதான்குழற்றிவீசும் அத்தனிக்கூவினப்பூசைக்கிரங்கலிலுல்யான் பாடவகுமுற்றேனே

(இ-ள்)பாமசிவனாதிப்பூமியினிடத்தில் பக்தியாகிய அங்கத்தைக் கொண்டு செய்தபூசைக்கும்- வேதாகமங்களிற்கூறியிருக்கும்விதியின்

படிசெய்தபூசைக்கும்-சொல்லுகின்ற யானை முதலாகப் பாம்பு-சிலந்தி
எரும்பு- நண்டு- ஆகிய ஐந்தும் பஞ்சசுத்தியில்லாமல் செய்தபூசைக்
கும்(அனுக்கிரகித்த)தல்லாமல் மூடத்தன்மையையுடைய-சண்டாள
பூயானவன் சுற்றறிபெயிந்த வில்வந் (தன்மேற்பட அதையும்)பூசை
யாகக்கொண்டிருபை செய்தபடியால் அடியேனுடைய சொல்லையும்
அங்கீகரிப்பாரென்று இந்நூல்செய்யநான்மனதில் துணிவுகொண்டே
ன்;-(எ-து)தான்-இ-சாரியைகள்-ஏ அசை

பஞ்சசுத்தியான, ஆத்மமசுத்தி பூசுத்தி-நிரவியசுத்தி-மந்திரசுத்தி
இவியகசுத்தி என்பனவாம்

(சீசிக்கு அருள்செய்தவரலாறு,

பிரமோதரகாண்டம்.

கேகயதேசத்தில் ஒருநிராமணனுடைய புதல்வியெனியென்பவ
ள்-தன்பிதாவினால் வேதவிதியின்படிமற்றொருநிராமணனுக்குக் கலி
யாணம் பண்ணிக் கொடுக்கப் பட்டவளாய்ப்புருஷனுடனே இஷ்ட்ட
த்தை யனுபவித்துக் கொண்டு இருக்கிற நாளில் - அந்தப் புரு
ஷன்- தான்செய்த தீவினையினால் பலவிபாதிகள் மேலிட்டு இறந்து
போக அந்தச் சௌமியியானவன் அதிகதுக்க முடையவளாகப்பின்
னர் அநிகவிரகத்தை யடைந்தவளாய்ச்சுமியாமல் முறைதவறிச்சோ
ரத்தனமாய்ப் பலபுருஷரைச் சேர்ந்து பந்துக்களும் அன்னியர் களு
மாகிய பெரியோர்களும- வாசித்தவர்களுஞ் சொல்லிய நன்மையைக்
கேளாமல் சாமசுத்ததை யனுபவித்தும் கர்ப்பமடைந்தான் அதையறி
ந்த தாய்தந்தை முதலானவர்கள்- இவளை வைத்துக்கொண்டிருப்பது
இனிமக்குத் தகவதென்று ஊரைவிட்டுத் துரத்திவிட்டார்கள் அப்
போது சௌமியியானவன்- அதிகதுக்கத்தோடுங் கட்டிழ் போக-
ஒருவேளரான்கண்டு- அழைத்துக் கொண்டு போய்த் தன் வீட்டில்
வைத்திருந்தான் அவளைச்சேர்ந்து மாம்சபுத்தமும் மத்தியபானம் ப
ண்ணிப் பிள்ளையைப் பெற்றுக் கொண்டிருக்கிற நாளையில் ஒரு நாள்
அந்தவேளாளன் அசுவாருக்குப்போகத் தனித்திருந்த சௌமியென்
பவன் மாம்சம்தின்ன ஆசைகொண்டு தொழுவத்திற் புருந்துகள்ளு
ண்ட மயக்கத்தினாலே பசுவின் கன்றைப் பிடித்து வெள்ளா டெ
ன்று நினைத்துக் கழுத்தையறுத்து வீட்டுக்குக் கொண்டுவந்து விள
க்கின்முன்னே அதிரியும்போது பசுவின் கன்றென்று அறிந்துசிவா
சிவா கள்ளின் மயயக்கத்தி லல்லவா இப்படிநேரிட்ட தென்றுஇரண்
டுநாழிகை வரையிலுந் துக்கித்திருந்து பின்புமாம்ச அபேட்சையின
லே அந்தப்பசுவின் கன்றின் மாம்சத்தைப் பாகம்பண்ணிப் புசித்து
த் தோல் எலும்புகளைத் தெரிவித்தோட்டு புவிவந்து

கொன்றதென்று சொல்லி அழுதுகொண்டிருந்தான் பொழுதுவிடிந்த
வுடனே புருஷனாகிய வேளாளன் வந்து பகலினைக் கண்டு இறந்துபோ
னதைக் கேள்விப்பட்டு வியசனமுற்றுச் செளமீனியுடன் சேர்ந்து
இருக்கிறநாளில் செளமீனியானவன் வாழ்நாள் சிறந்திருந்து இரண்டு
கண்ணும் பார்வையில்லாமற் புலைகளாய்ப் பிறந்தான் நாயுண்ட எ
ச்சிலையும்-மிகுதியாகிய பகலினைற்சி முதலாகிய மாம்சங்களுடனே
கள்ளையும் உண்டித்து வளர்த்துத் தாய்தந்தையர் இறந்துபோக- இ
ப்புலைமகள் கருங்காக்கையைப்போல நிறமும் - தேகமுமுதும் புழு
நெழிய அழகிரித்தரணமும் அதிகமான குஷ்டமும்- புண்வழியில்
அதிகநாற்றமும்-சரமும்- சூலையும்-ட்சயமும்- இன்னும் பலவிதவியா
திகளுங் கொண்டிருந்ததால் ஒருவரும் விவாகஞ்செய்யாமற்போனார்க
ள், இவன்பிசி முதலாகிய நோய்களைத் தாங்கமாட்டாமல் புலைச்சேரி
தோறும் பிச்சைசெய்துத்துணிந் இந்நக்கும் நாய்களில்தேகமினைத்து மூ
ப்படைந்து அதிகதுன்பமுற்றுப் பசிவருத்தம்மேலிட நடைதளந்
து சிவராத்திரி புண்ணியகாலத்தில் கோகூர்னத்துக்குப்போவார்களு
டன் சென்று ஒருவிதவிற்போய்க் கண்ணில்லாத வளுக்குப் பிச்
சை போடுங்கோ னெனக்கூவித் திரிவதைக்கண்டு ஒருசிறுவன்தன்
கையிற போட்ட வில்வத்தை உணவென்று வாயிலிட - உண்ண
த்தகாததாயிருந்தபடியால் அதைச்சுற்றி வீசினான் அவ்வில்வங்காளி
க்குச் சமீபத்திலிருந்த பழைய சிவலிங்கத்தின் முடிமேல் விழுந்தது
அன்றுஇரவு நீங்கிச் சூரியோதயமான பின்பு வந்ததத் தோடுமொரு
புலைமகள் கையைப் பிடித்துத்தடியை யூன்றிக் கொண்டு கால்சொர
அவ்ஞ்ஞரவிட்டுப் போனும்போது பாலேகிலத்தில் இருமலினால் தவ
றிவிழுந்து மரணத்தை அடைந்தான் சிவராத்திரி முழுதும் ஆகாமல்
ல்லாமலிருந்ததே விரதம் பசியினால் துயில்நீங்கியதே சாகரம் - அப்
பொழுது தங்கலிட மில்லாமல் பனியில் நனைந்ததே ஸ்நானம்-வில்வ
ம் - எண்ணு தெறிந்த தாயினுந் தன்மேற் பட்ட படியால் அதுவே
அர்ச்சனை யெனத் திருவுளங் கொண்டு பரமசிவனு ஈடுள்செய்ய நவ
ரத்தின கசிதாலங்கார விமானத்துடன் பலவிவகனஞ்சாக்கள் பூமியி
னிடத்து வந்து இவன் உயிரைத் தவ்விப்பருபத்திற் சேர்த்து விமான
த்திலேற்றி வித்தியாதர பாடவும் அரம்பையராடவும் கொண்டுபோ
ய் மூக்குணவசத்தரால் அஞ்ஞானவிருளிற் புக்கவர் பொருந்துதற்கு
அரிதாயுஞ் சூரியனொளியை மின்மினிபோலச் செய்யுங்காந்தியை யு
டைய தாயும் வேதவித் தாயும் - அரியேன் பெறுதற்கு அரிதாயும்
அடைந் தவர் மீளக்கூடாத தாயும் - யாவருக்குஞ் சேர்தம் கரிதா

யும் விளங்குகின்ற- மோட்சத்தின் கண்ணே சுவாமியுந் தேவியுங்கா
ணவிட்டார்கள்- என்பதாம். (ய)

(இதுவுமது)

வாருங்கோள்வையகத்தீர் யான்கீரவாரிதியை வள்ளத்தாரே- பாருங்
கோளாந்திலேனிங்களுநன்றாயருந்திப்பாலினை- திருங்கோளென்
றொருவன்செப்புதல்போற்சிவயோகநிட்டைதன்னை- நீருங்கோளவ
ணியுமண்ணன் மொழிப்படியேயாநிகழ்த்தறானே.

(இ-ள்-) கங்கையாய்- தீமையைச் செய்கின்ற சர்பத்தையுத்தரித்
தபுரமசிவனார்- உமைக்கு அனுக்கிரகித்தபடியே- சிவயோகநிட்டை
யை (நிஷ்டாஹூபூதி யென்னும் பெயரையுடைய நூலாக) யாம்தமிழி
னாற் செய்வது (எதுபோலுமெனில்) உலகத்தாரே வாருங்கனநான்பா
டற்கடலைக் கண்ணத்தினாலே யளந்து தருவேன் பாருங்கள் நீங்களு
ஞ்செவ்வையாகவுண்டி பாலினைசையைத் தீர்த்துவிடுங்கனென்று ஒரு
வன் சொல்வதை யொக்கும்- ஏ-று தான்-சாரிசை-ஏ-ஈ- அசைகள்.

(எனவே) பூலோகத்தார்- நூலாசையை விட்டொழிந்து அந்நாற்
புறைய பிரம்மநிட்டையை அடையும் பொருட்டு உமைக்குப் ப
ரமசிவனார் அனுக்கிரகித்த தென்பதுதோன்ற அண்ணன் மொழிப்
படி யெனவும்- இந்நூல் பார்க்கத் தக்க நூட்புத்தியை யுடையபுண்
ணியோத்தமர்கனாகிய இவ்வுலகத்தாரே வரக்கடவீர்களென்பதுதோ
ன்ற வாருங்கோள் வையகத்தீராவும்- ஆத்மகோடி களுக்கு பிரம்
ம நிஷ்டையை யெடுத்துப் போதிக்கிற மானுஷதங்கனி லுண்டாகி
ய அஷ்ட்டோத் தரசதவுப நிஷத்துகளும் அவற்றை மென்மேலும்
தெளிவாகச் சொல்லுகின்ற பலநூல்களும் அளவிலென்பது தோன
ற கீரவாரிதியை யெனவும்- அவ்வள விறத்தகருவினாகிய பாற்கட
லைமறிந்து- அவற்றின் பொருளாகிய பால்குடித்தற்கு ஆயுளின்மை
யால் வரிசைக்கிரமமாக நிஷ்டையை யாமெடுத்துப் போதிப்போமெ
ன்பதுதோன்ற-யான் கண்ணத்தா லாந்திலேனெனவும்- உங்களு
டைய அறிவிற்கண்ணைக் கொண்டு அந்தநிஷ்டையைச் சாதித்து
ப் பரிபூரணமான ஆருபதத்தை- விரவிலடைந்து நூலாசையை ஒ
ழித்து விடுங்கனென்பது தோன்ற-பாருங்கள் நீங்களுநன்றாயருந்
திப் பாலிசை திருங்கோ ளெனவும்- சர்வானந்த வல்லமையுள்ள இந்
நூலாசிரியர்- தாம்நீர் வாணசுத்தை- நிஷ்டாஹூபூதி யென்னும்-
பெயரையுடைய தமிழ்நூலாகச் செய்வதற்குக் கற்றவல்ல சான்றோ
ர்முன் பற்றுதவனாத் தாழ்ந்து கூறுதல்முறைமை யென்பதுதோ
ன்ற- எனறொருவன் செப்புதலபோற் சிவயோக நிஷ்டைதன்னை
யாநிகழ்த்தறானே எனவுக்கூறினா ரெனப்பெற்றும் (ய)

(நூல்வரலாறு)

அத்தனாகமைக்கமில்லையிததுமையான் வணங்கிக்முந்தன்பிற்கே
ப்ப உத்தரவாதுளந்தன்னினு லேழாம்படலத்திலுண்மைஞான முத்
திதனையுதவு நிஷ்டாநுபூதியைப்பெடுத்து மொழிந்தானத்தை இத்
தலனியான்மறமாம் புல்லறிவுகொடுக்கல விசைந்துளேனல்

(இ-ள்-) கமிலாசத்தி லெழுந்தருளி யிருக்கின்ற கடவுளைத்தேவியா
னவர்வணங்கிச் சந்தோஷித்து அன்புடனே (ஆத்மஞான நிஷ்டை
பை அனுக்கிரகம் பண்ணவேண்டு மென்று) கேட்ட அக்கடவுள் வா
துள மென்னும் ஆகமத்தில் உத்தரபாகத்தில் இருபத்தெட்டாம்பட
லத்தில் (தாமசொல்லி யிருக்கின்ற மெய்யறிவாலடைகின்ற மோட்ச
த்தைத் தருகின்ற நிஷ்டாநுபூதியை- பெடுத்து வுபதேசிக்கார் அ
தனை யிப்பூமியின்கண் நான் என்னுடைய சிற்றறிவைக் கொண்டு (நி
ஷ்டாநுபூதி மென்னும் பெயருடைய நூலாகத்) தமிழினுற் பாட
மனமிசைந்தேன்—(எ-று) ஆல்-அசை. (102)

பாடியம்-முற்றிற்று.

சுருதிருவிருத்தம்-102.

நூல்.

(அவதாரிகை)

தேவியார் பரமசிவத்தை வணங்கி ஞான நிஷ்டாநுபூதியை

அடியேற்குக் கருபைசெய்யவேண்டுகென

அக்கடவுளுக்கு சொல்லுவோம்

கேட்கக்கடவா யெனல்,

நித்தனையுமையா ளடிபணிந்தெனக்கு நிஷ்டைசாதனை விகழ்த்தென
லே- அத்தனுமகிந்ததேனைவிநிதலாநுபூதித்தொகைகண்மெய்யுண
ர்வான்- முத்தியை யடைபுள் காரணமான் மொய்யுழற் செய்யவா
ய்புகந்தோன்- வித்தகிசாவதாவமாய் கேட்டபென் னிறைவிளம்புகி
மன்றேற.

(இ-ள்-) என்றைக்கும் அழிபாத வித்யமாகிய பரமசிவத்தை(நோக்
கிடு)பார்வதியா நுருவடிகளிற் பணிந்துயின்று அடியேனுக்குத்தேவ
ரார் பிரம்மநிஷ்டாநுபூதியை அனுக்கிரகஞ்செய்தருளவேண்டுகெ
ன்றகேட்—சகத்துக் கெல்லாம் பிதாவாய் விளங்கின்ற அப்பரம சி
வமும்-அதற்குஆனந்தத்தை யடைந்து நெருங்கியகந்தையுஞ்சுவந்
தவாயையும் - பசுமையொருந்திய தோள்களையும்- கியானத்தையு மு

கூடிய உமையவளின, சீரேயுடைய வலகத்தில் திறைந்திருக்கின்ற ஆத்ம கோடி கன் (பழிசேர்முத்திகளே நீ) உண்மையறிவால் மேலகத்தை யடைவதற்குக் காரணமாகுகிறார்களின்றது. (ஆகையால்) நீ சாவதானமாய் நீயுடைய கருவென்று சொல்லுகின்றார் சுயாபிஷேகம் ஏ-ஏ-ஆல்-ஆன்-ஆ-ஏ-இவ்வைந்தாம் அசைகள். பெய்யுனர் உரென்றதனால் பழிசேர்முத்தியருவிக்கப்பட்டது.

(ப-ம்) அண்டசராசரங் கெளல்லாந்தம்மிடத்தில் நேகான் றித்தோன்றி அழிக்காது சாமிமப்பொழுதும் அழியாமல் சாமிசமுந்தாமாயுத் தாமல்லவராயும் விளங்குகின்றாகடவென்பார் வித்தவெனவும், மேழுக்குண்டையில் மறைப்புண்ட இரத்தினம்போல் ஆணவக்கால் மறைப்புண்டுநிடந்த சர்வாக்மாக்களுக்கஞ்ஞவாதினோக்கொதித்துவருவதின் கண்ணே முன்னர்வினாவை யுட்டுவித்துப்பின்னர் சுருதிசுருதவா லுபவா னாவினால் ஆக்மாஞ்ஞவாதினோக்கொதிப்பாது சாகுத்தவென்பார் அத்தவெனவும், பஞ்சகிருத்தியங்களை யஞ்செய்கின்ற ஒப்பற்றித்தேவநாயகவென்பார். இறையெனவும், எவ்வண்டக்களுள் ஆணவகளுள் உள்ளவழித்தொகைகளுள் உண்டாவதற்கு விதையாகவும் அகமாவதுமிருக்கின்ற சிற்சத்தியென்பார் வித்தகியெனவுக்கூறினார்.

(இன்) நேகரியானவர் லோகநாயகனாப்பார்த்து ஆத்மகோடியினிள் பொருட்டு பிரமசிஷ்டாசாதனத்தை வினாவினதாம்.

(பழிசேர்முத்திகளான) உலகாயுகன், மகவரிடத்துண்டான போக மேழுத்தியென்பான். புத்தனைய சவுக்காரந்திரன், உருவம், வேகனை, குறிப்பு, பாவனை, விஞ்ஞானமென்கின்ற பஞ்சகர்வெ-டுக்கிறதே முத்தியென்பான், அமணஞ்சிய நிகண்டாவாதி, பஞ்சணங்கருங்கெடுக்கிறதேமுத்தியென்பான். பிரபாகன், எங்கும் விரிந்த காரியகன்மங் கெடுக்கிறதேமுத்தியென்பான். அசச்சமயத்தில் பேசுவாதி, ஆணவமலங்கெடுக்கிறதேமுத்தியென்பான். அச்சமயத்தில் சமவாதி, சுத்தமயாசரீரமழியாது நிகத்தியமாயிருக்கிறதே முத்தியென்பான். மாயாவாதி, சரீரொன்றைப்பட்டு நிற்கிறவிவாதமாவத்கு விவேசஞ்ஞவண்டுகிறதே முத்தியென்பான். மாயாவாதத்தில் பற்றியவன், ஆசமாடுகெடுக்கிறதேமுத்தியென்பான். அச்சமயத்தில் சங்கிரந்தவாதி, பகவணங்கெட்டுச்சிவகாரணமாகிறதே முத்தியென்பான் இவற்று அஷ்டமாசுத்தியென்பான். பாவாணவாதி, ஆக்மாடுகெவன் தந்திடுக்குக்கன்மைபோல் முத்திரிலுட ஒன்றையறியாமல் பாவாணம்போலகடக்கிறதேமுத்தியென்பான். இவைபத்துமாம். இவையென்ற இன்னுமனத்தமுள அனை

பலதூலாலறிக. மெய்யுணர்வால் முத்தியை அடைவதாவது ஆணவம் மாயை-காமியம்-ஆசியமும் மலங்களுந் நீங்கி ஆர்மா அருளோடு கூடிநிற்பதேயாம். இருவகைமுத்தியென்பதற்குப் பிரமாணம் (சிவப்பிரகாசம்) அரிவைபரின்புறுமுத்திகந்தபைந்துமறுமுத்தி திரிசுணமுடங்குமுத்தி, விரிசுணிகெடுமுத்தி மலபேபாமுத்தி விக்ஷிபித்தமுத்தி விவேகமுத்தி பாவுமுயி. கெடுமுத்தி சித்திமுத்தி பாடாணமுத்தி யிவைபழிசேர்முத்தி திரிமலமுமகவுயிரருள்சேர்முத்தி திசுமுத்தியிதுமுத்தித்திறந்தநாமே. என்பதனாற் காண்க. (க)

(அ-கை) சிவஞானதேசிகரால் அதுக்கொடுக்கப்பட்ட மஹாவாக்கியத்தாலன்றி ஏனைவவற்றால் முத்திகிடையாதென்று கூறுவான். தொடங்கிலுர்மொழியினால் சர்வமுமொழிந்து கீடடையலாமெனல்.

ஒருமொழியாலேசுருதியாகம தூலுயர்புராணமுமெல்லாமொழியும் ஒருமொழியாலேசரிதைநக்கிரிய யோகபாவனையெல்லாமொழியும், ஒருமொழியாலேயண்டபூதங்களொடுங்கெடுத்தன்னிலேநோன்றும், ஒருமொழிசும்மா விருந்தலாமதனாலொப்பிலாச்சிவபதமடைவார்.

(இ-ன்) (சற்குருவருளால் பெறப்பட்ட) ஒருசொல்லினால், நான்கு வேதங்களும் நான்கு உபவேதங்களும் ஆறங்கங்களும் முப்பத்திரண்டு உபநிஷத்துகளும் இருபத்தெட்டு ஆகமங்களும் ஒன்பது உபாகமங்களும்-சங்கேதகாமபகந்திரங்களும்-ஆறுசாஸ்திரங்களும்-பதினென்புராணங்களும்-பதினெட்டு உபபுராணங்களும்-இரண்டு இதிகாசங்களும் என்று சொல்லுகின்றவைகளெல்லாம் ஒழிந்துபோம் ஒருசொல்லினால் சரிதையாகிய தொழிலுங்கிரியையாகிய பூசையும் அஷ்ட்டாங்கயோகமுமாகிய எல்லாம் ஒழிந்துபோம் ஒருசொல்லினால், அண்டங்களும்-பிருதுவிழாஸாகிய பஞ்சபூதங்களும் ஒடுங்கிப்போம் பின்னர்) தமது ஆத்மசுருபமான உண்மைகளை உதயமாம் ஒருசொல்லானது அசைவறதிருந்தான்மைமையுடையதும் அந்த ஒருசொல்லினால் எவையாலும் ஒப்பிட்டுக்கூறப்படாத சிவசாயுஜ்யபதத்தை அடைவார்கள்-எ-று ஏ-ஏ ஏ-அசைகள்-ஒருமொழிசும்மாவிருந்தலாமென்றது, ஒருசொல்லினால் அசைவறதிருந்தான்மைமையாமெனப்பொருள்கூறிலும் அன்மையும்-சுருதியென்றமையால், உபவேதங்களும்-ஆறங்கங்களும்-உபநிஷத்துகளும்

மெலுகமன்றதனால், உபாதமங்களும் - சப்தகோடி மகாமந்திரங்களும் உயர்புராணமென்றதனால், உபபுராணங்களும் - எல்லாமென்றதனால், இது திகாசங்களும் வநுவிக்கப்பட்டன.

(ப-ம்) அகண்ட-பரமானந்த-சிவமய-சிவ-அவான்னியவிசுத்த-விக்கி
யான-கன-சச்சிதானந்த-பிரமத்தினிடத்தில் சபலமும் உற்பவித்த கி
ரமத்தைசயம்-வயத்தைசயம்-விதித்தனாக்கின்ற-அறுபத்தாநாலுக்கை
யானவர்களுக்கும் மூலகாரணமாயுள்ளதாயும் ஞானசுரியரால் சர்வமும் ஒ
ழித்தவந்த அநிதீவரபக்குலரது * அத்தவர்களை நியதிகளைத் துநீயே
அதுஅதுவே-நீமென்று-சாட்டப்பட்டதாய்வினங்குகின்றபொருளு
ன்பார். ஒருமொழியெனவும், மீளுறவித்ததுவமுடன்-நாதத்தவம்-ந
ருகச்சொல்லப்பட்ட முப்பத்தாறு-சுத்தவர்களுந் தாகவல்லவென்றும்
அகத்தன்-அபோத்தன்-அபரிச்சிதன்-அன்-அவிநாசன்-அமலன்-அசுடன்-
அசரீரன்-அசலன்-அனாதியன்-அனந்தன்-அநந்தன்-அவிநாசன்-அத்தவி
தன்-அஹமயன்-அருபன்-அசங்கன்-அசுண்டன்-என்றும் இன்னும் பல
வாறுகவுஞ்சொல்லப்படுகின்ற சொற்கொளு-மெகாளைன்று மறிந்த
சித்தனீர்தியான கிஞ்சித்தினைவையும் அறிவி-பிட்டு-பிறற்றென்பார்.
சுமமாவிகுத்தலாமெனவுக்கறினார்.

(இது) ஏகமான மகாவாகம். இம் பிரபந்தம் ஆமென்பார். ஒரு மொழியென்றொனவும் அப்பந்த மொனவொரு ம. சிவ மூலமந்திர மென்பார். ஒரு மொழியென குறிப்பாய், மிகுதாயிவ வ. சிவினாக்காட்டுதலே பேசியவையென்பாராய். ஒரு மொழி மென்றொனவும். சமாணகி மமாகிய செழுக்கினை ம. பட்டுக ம. அ. மென்பார். ஒரு மொழியென்றொனவுங்குறுவாயுநான். செஞான. சிகரானவர் தமதுதிருக்கண்டோர் நத்தினுற்றிகமற்றுமொனவாய்க்காட்டுவோசொல்லாமற்சொன்னதென்பார், ஒரு மொழியென்றொனப்பொருள்குறுதல்கிதப்புடைத்தாம தற்போதமிழந்த அறிவுமாயகிய ததாசாரமானதென்பார். சம்மாவிரி நத்தலாமென்றொன்பாருமுனர். தேசிகந்திரியங் னுடைய பேதருபங்களான வியவகாசவிருத்தி னும், அவ்விருத்திசன் னுறங்கின கேவலரூபசமாதிக்குஞ்சர்வசாக்ஷியாய் விவந்துகலென்பார். சம்மாவிரி நத்தலாமென்றொனப்பொருள் கூறுதலே சிதப்புடைத்தாம.

* அத்துவாக்கிளன்பன-பக்திம-கபகம்-அ-வரீனம்-ந-புல
னம்-உஉசு-தத-அவம்-க.க-மலி-நி-அம் இவை டுஞ்நடத்துவாக்கிள
றுற்பபர்.

(இ-ள்) பிரம்மசொருபமாகிய ஞானதேசிகராலே அறுக்கொக்கின்ற பிரக்கியானம் பிரம்ம-அசம்பிரம்மாஸ்யம்-தத்வாவஸி ஆயாமத்தா- பிரம்ம என்னும்-சதுர்வேதாந்தரங்க மகாவரக்கோமாகிய ஓர்மொழியினால் சற் சொருபமாயிராநின்ற அறுபத்துநான்கு அலைக்கியானங்களுமே பிரத்தியக்ஷசொருபமாய்ப்பரிணமிக்கின்றசரிதை-கிரியைகளும்- தியானசொருபமாகிய யோகமும்-பூகபௌதி மொய்ப்பிரகாக்கின்ற அண்டபூகங்களுமாகிய இவைகளெல்லாம் கனதுவடிவமேயன்றி வேறல்லவென்றறிந்த சித்தவிர்த்தியைச்சின்மாத்திரத்தில் லைக்கியம்பண்ணி அவ்வைக்கியமென்கிற இடத்தில் நிலைபொருந்திய நிரத்சயானந்தமூல தானேயென்றறிந்தது நமூவிக்கேவலசொருபமாய்விளங்குவதாம்.

ஓருமொழியென்பதற்குப்பிரமாணம். (திருவாசகம் புற்றுமாய்மரமாய்ப்புனல்காலேயுண்டியாயண்டவாணரும்பிறரும், வற்றியாருநின்மலரடிதாணுமன்னவெண்ணையோர்வார்த்தையுட்படுத்திப்பற்றினாய்ப்பதையேன் மனமிவ்ருநேகன் பரிசுலைன் பரியவுடறன்னைச், செற்றிலேனின்னுந்திரிதருகின்றேன் திருப்பெருந்தறைமேவிய சிவனை-எ-ம் (திருமந்திரம் ஓமென்னுமோங்காரத்தன்னே யொருமொழி, ஓமென்னுமோங்காரத்தன்னே யுளபெகம், ஓமென்னுமோங்காரத்தன்னே யுருவரு ஓமென்னுமோங்காரமொண்முத்திசித்தியே-எ-ம் (கடவுளந்தாதி) பாத்ததிசேமனன் பற்றுவர் முற்றுவர் பாசமற்றோர் திசத்திலைநிலேபராமற்சாதிப்பர் சித்தனின்னை, வாசத்திலே பொருளொன்றாகக்காண் பா மனதுநெறி, நீசத்திலேகுருசொல்லாமற் சொன்னதிறையிதிலே. எ-ம். (பஞ்சாக்ஷரப்பகாபதிபாசனினக்கம்) தாரணியலர்ச்சுருகலஞ்சத்தினி மாதமெய்த, ஊருணிபொலத்தோன்றொருமொழியாவெனக்குக், கோரணிகுட்டுமொறுசமயசதிந்நோனைச்சிப், பூணசொருபங்காட்டும் புண்ணியம்பொன்னுள்நோர் தி-எ-ம் நிழ்க்கலத்திரங்கல், சீராமநையஞ்சிவாகமமுஞ்செய்துலும், வேராவுணர்வுமொருமொழியாய்ச்சுருகல-எ-ம். தத்துவராயசுவாமிகள். சொல்லுமெல்லையெண்ணுது அரிசொன்றுமில்லாத வெள்ளையின்றியவகடைபாவின்பம்மொன, வள்ளவன் புல்லவன்வாழ வொருமொழிமொழியா, வெள்ளைச்சண்டு தனையா யெனவுவற்சுருகினான்-எ-ம் ஞானிகள்கிலை. குருபகதாஞ்சலி கூப்பியாகனத்தினுறைந்து கூறுநற்குறியவேவார்மொழி யுள்ளத்திருத்திக், சுருவியொருமொழித்துக்காண்பாண்டிசுப்பாழித்துகாணுதுகண்ணிசனியாதுளிக்காமபபமற், பொருவருநிட்டல்குந்தமோ மெனவிளங்கும் போத்துவர அல்லலாகுனி பூணந்தை, இருபகைவாசனைபு பிழந்திருக்கு

மவன் ஞானியவற்குப் பிறையமுண்டெனினம்பலமேம-எ-ம்.— 'பட்டணத்துப்பிள்ளையார்' வெட்டாரச்சக்கரம்பேராதாமந்திரமேலொருவர்க்கெட்டாதபுஷ்பமிதையாகதீர்த்தமினிமுடிஞ்சு, சட்டாசலிங்கங்கருகாதனெஞ்சங்கருத்தினுள்ளே, முட்டாதபூசையன்றோருநாசன்மொழிந்ததுவே-எ-ம். (தாயுமானசுவாமிகள்) அங்ஙனகொடுமலர் ஞானியங்கமனபுளகிப்பவன்பினுலுநகிவிழி, ராறுவாராதமுத்தியினகாலேசவாசைச்சுடற்குண்முழச்சு, சக்கராகயம்புலேசம்புலேசியனவொழிகமுதமுத்திடவணங்குஞ், சன்மார்க்கதெநிலாத்துன்மார்க்கனேனையுந் தண்ணருங்கொடுத்தான்வையோ, துங்கலிகுபஞ்சுபச்சனகன்முகன்முனியோர்கடொழுகருகில்வீற்றிருப்பச், சொல்லியதெநிலையையொருசொல்லாதுணர்க்கியே சொளுபாஸுபுதிசாட்டிச், சொகமலமீட்டமேற்கல்லாவுக்குள்வான் சித்தாகங்கமுத்திமுகிலே, சிசுகிரிவளங்கவருககலிணைமுர்க்கியே சிவமயானங்கருநிலை-எ-ம். வரும்மற்றும்வருவனவற்றிற்குண்க.

மம்மானிநக்சலாமென்பதற்குப்பேரமானம். (கச்சாணுபுதி செம்மான்மகளைத்திருநித்திருடன், பெம்மாள்மருதகன்பிறவானிறவான். சும்மாளிருசொல்லறவென்றதுவே, யம்மாபொருளென்று மறித்திலேன-எ-ம்— (அத்தனிசக்கலிரென்பா.) மும்மானைக்கப்பாலாமுப்பாமுங்கன்மீ, சும்மாளிருவென்றுகொன்னுன்பமானே, வேறுபொருளில்லையென்றான்-எ-ம்— ஒழிவிலெடுக்கம் சும்மானிநக்கனவக்கருக்கிரமாத்சாத்திரத்தை, விமர்சகருவான் வேலைநெய்யம்மறிவா, கீட்டிப்பிடித்திருக்குநித்தடைநெஞ்ஞானிஎன்முன், பாட்டுப்பரியாசகம்.— 'சக்கிரிமுறைசும்மாளிருவெனநீசொல்லப்பொருளென்றும், அம்மாவநித்திலமென்றன்முறைக்க-சும்மான், அருணசிரிகாசனனுபவகாயேற்குக்கருணைபொழிபேருராகாட்டு-எ-ம்— (ஞானசகாதீதவென்பா.) உன்னோதேயோடாடேஷுன்றியொருமந்திரத்தைப், பன்னுதேசாத்திரங்என்பாடாகே-என்னுணை, அப்பாலுமொப்புவனையற்றகாதித்தித், சும்மோதுஞ்சும்மாளிரு-எ-ம் (பட்டணத்துப்பிள்ளையார்.) சும்மானிநகவைக்கான்ஞகதிசகைநானறியேன், 'அம்மாபொருளிரெனவெனவிமுங்கினண்டி-எ-ம். (தாயுமானசுவாமிகள்) கடுவனவரீயெனவுழிநதன்மைநாடாமனடுவேசும்மா, காளாமருளிலேயே அவேசத்தியஞ்சத்தியம் (அன்றியம்.) சும்மானிநகர்க்குநகக்கென்றுகருகியெல்லாம், அம்மாளிரந்தாஞ்சொல்லவுக்கெட்டுநதின்ந்தியே, பெம்மாள்வெனியொழிவைபுச்சம்பிவென்பேதையால், பெம்மாய்க்காநிலைத்தேவையேவென்னிவசமே-எ-ம்-வரும்மற்றும்வருவனவற்றிற்குண்க.

ஞானசிரியரால்பக்குவாது அத்துவாக்ஷரீகி அதுவேவீடியான்
 றுகாட்டுவதென்பதற்கும் பிரமாணம், (காயுணசுவாமிகள்) வந்தெ
 னுடல்பொருளானி முன்றுந்தன்கைவசமெனவே யத்துவாமரீர்க்கநோ
 க்கி, ஐந்துபுலனைம்பூகங் காணாநியந்தித்தருணமத்தையும்ல்லையல்லை,
 இந்தவுடலறிவறியாயுரீயல்லை யானென்றுபற்றினானியல்பாய்சின்
 று, 'பந்தமறுப்பளிவினைபசித்துரீயுள் பக்குவங்கண்டறிவிக்கும்பான்
 மையையாம்-என்பதனாற் காண்க — முப்பத்தாறுசத்துவங்களுங் கடந்
 துபாய்த்தான் சுமாவிருந்தென்பதற்குப்பிரமாணம் அன்றியும், ஐந்
 துவதையாகின்ற பூகமுதகு நமுடங்கவெளியாகவெளிசெய், தறியா
 மையறிவாதிபிரியாகவறிவார்க ளறிவாகநின்றகிலையில், சிந்தையறநி
 ல்லென்று சுமாவிருந்தி-என்பதனாக-வினாதுநானேதெசிகர் தம
 குதிருநோக்கத்தாற் காட்டுவதென்பதற்குப்பிரமாணம். (சிந்தம்பல
 நாடிகள்.) மொழியாலுணர்க்கிற குறிக்கப்படுமென்று முதலறிவாள், ஒழி
 யாத்நவையு மானந்தவாழ்வையுமொண்புகலின், அழியாவிதஞ்சிற்ற
 பலநாடியகமகிழ்ந்து, விழியாலெனக்களித்தான் விழ்த்தேனிற்பமேவி
 ட்டதே-எ-ம்— (சசிவரீனபோதம்.) உவமொப்பின் ஞானிவிழிப்பட்டுமு
 ன்னைவினைவிட்டுமுத்தியுலகிற், தவமற்றுவெய்ய வினையேபுரிந்த சசிவ
 ண்ணெனயதுகதையே-எ-ம்—மஹாவாக்கியம். இருவிழிசுருககிறீந்து
 ந்தனையறியாததுபோல, யான்றியும்பொருளாதிக் கெனையறியாமையி
 னாகருவிடை புக்கின்பதுன்பக்காலிடையேசுழன்று சுண்கலக்கப்படு
 வேனைக்கருணைவிழிபதனால், அருவினைகாற்றநோக்கியானவமேபோக்கி
 யகமகமென்றிருந்ததொ மறிவுகொண்டேக்கிப்பருவம்திற்பதந்தா
 க்கிகற்பனைகளியாவும்பாழாக்கித் தானாகுப்பாமருருவைப்பணிவாம்
 என்று, (சிவானந்தமலை) வீடொழியப்பேறில்லையென்றென்றுமவேத
 ங்கள், நாடியதையும்பொருளை ஞானகுரு-ரீமருட்சண்ணலேகாட்டுங்
 கருணைப்பிரான்நனைநா, வெண்ணுதேயுண்டிருப்பதென்-எ-ம்— (தேவா
 ரம்.) அங்காவுன்னடியேனையன் பாலர்த்தாயருணைக்கெதிர்த்தாரீரோட்
 டிக்கொண்டாய், எத்தனையுரரியை ரீயெளியியானுயெனைபாண்டுகொ
 ண்டிரக்கியொன்றுகொண்டாய்பித்தனென்பேறநெயென் பேயேயுனையே
 ஸ்பிழைக்களை களத்தனையுற்பொறுத்தாயக்கேத, இத்தனைபுமெம்பா
 டே பாவையோவையோவொமெருமான்றிருந்தருணையிருந்தவாதே-எ-ம்

பின்னே தனக்கொருவர் பேதிந் தும்பேதியா, வுள்ளபொருளை வல்லாந்
ணர்த்துவதிக்கத்தெள்ளும், விழியைக்கொடுத்தருளிவேதாந்தந் தன்னை
மொழியப்புகுந்தான்முனி எம். வரும்-மற்றும் வருவனவற்றிற்காண்க

சேகேந்திரிய விரித்திகளுக்குங்கேவலசமாதிக் குஞ்சாட்சிதானே
யென்பதற்குப்பிரமாணம். (கைவல்யநவீதம்.) செய்கையுஞ்செய்திக்
கையுமற்றிருக்குங்காந்தச் சிலைமலைமுன்னிரும்புகள்சேட்டிக்குமாபோ
ற், செய்கையுஞ்செய்திகையுமற்றிருக்குமென்முன்சடமானவுலகமெ
லாஞ்சேட்டைசெய்யு, மெய்கலந்தவிந்திரிய விகாரரூபவினகாரவிருந்
திக்குவிருத்திகான, மெய்கலந்தசமாதிக் குஞ்சாட்சியோதான் வெயில்
போலென்னுதாதவனேவிபுமுகர்த்தன்-என்பதனாற் காண்க.

நான்குவேதங்களாவன இருக்கு-தையித்திரியம்-சாமம்-ஆசுவண
மாம், நான்குஉபவேதங்களாவன ஆபுஷ்-அர்த்தம்-சலூர்-காந்தர்வமாம்
ஆறங்களாவன, மந்திரம்-வியாகரணம் நிகண்டு-சந்தோபி-சிதம்-திருத்த
ம்-சோதிஷமாம். முப்பத்திரண்டுஉபவிதந்தங்களாவன ஸ்ரீருத்திரம்பிர
கதாரண்ணியம்சுவேதாசுவதரம்-கைவல்யம்-காலாந்தினி-கடவல்சீ-கா
த்தியாயனம்-பிரமம்-நாராயணம் அங்கிசம்-பரபாக்சம்-பாத்ரகம்-யிர
மபித்து-ஆருணி-அமிர்தபித்து-பருவபஞ்சம்-பிரமசாரபாலம் தேஜோபி
ந்து-வார்ச்சியாபீயம்-போதாயபீயம்-ஆசுவலாயபீயம் - சாங்கியாயபீயம்
வாஸிராயபீயம்-சௌனகியம்-சிவசங்கற்பம்சிரவணம் பாராகம் - கம்பு
ரோடியம் மாண்டீகம்-முண்டி.ரம்-மௌண்டி.ரம்-ஜாபாலோபவிஷ்ணுஆ
ம்இருபத்தெட்டாகமங்களாவன, காமியம்-யோகஜம்-சித்திரியம்-காரணம்
அவிதம்-தீபகம்-சூகந்தம்-ஸஸ்திரம்-அஞ்சமான்-சுப்பிரபேதகம்-வி
ஜயம்-சுவாசம்-சுயம்புவம்-அனல்-தவீரம்-இரௌரவம்-மகுடம்-விமலம்
சந்திரஞானம்-பிம்பம்-புரோற்கீதம் இலளிதம்-சித்தம்சந்தானஸர்வேச
த்தம்-பாரமேச்சுரம்-கோணம்-பேதம்-வானுதாமாம்.

ஒன்பதுஉபாகமங்களாவன, பாதற்பாகரம்-பரம்-சிவம்-சத்திசிலை
பிரகாசம்-பராதந்திரம் சிவாக்ஷம்-சொற்பிரகாசமாம், ஸப்தகோடிம
காமந்திரங்களின் ரிபயர்களைக்கற்றுவல்லசான்றோர்களாலும், தூளந்திர
ங்களாலும்உணர்க, ஆதாஸந்திரங்களாவனவேதாந்தம்-வைசேஷியம்
பாட்டம்-பிரபாகரம்- பூர்வமீரம்- வைவரத்தாமீரம்-மையாம், பதி
னெண்புராணங்களான, சைவம்-ஸாரத்தம்-தலைங்கம்-கூப்பம்-வாமன
ம்-வராகம்-பென்ஷிதம்-பட்சியம்-மர்த்தகம்-பேதம்-பிரமம்-பாதிசை

பத்துஞ்சிவபூசணமாம்-நாரதீயம்-பாகவதம்-காஞ்சம்-வைணவம்-இவை நான்கும் விஷ்ணுபுராணமாம். பிரமம்பதுமம் - இவையிரண்டும்கிரமபுராணமாம். பிரமபைவர்த்தனம்-சூரியபுராணமாம்-ஆகவே இவை அக்கிரமபுராணம். பதினெட்டு உப்புராணங்கள் வன, உச்சமம்-கயிலம்-காளி-சநற்குமாரம்-சாம்பவம்-சிவதர்மம்-சௌவம்-தூருவாசம்-நந்திராசிங்கம்-நாரதீயம்-பராசரம்பார்க்கவம்-ஆங்கிரம்மாசிசம்-மான்வம் வாசிட்டலைங்கம்-வாருணமாம்-இதிலுள்ள எல்லாவற்றும் இராமாயணமாம்.

சரிதபாவது, சிவாலயங்களில் அதிகாலமே திருவலகிடல்- திருமெழுத்தால்கிடல்- திருவிளக்கிடல்- சுந்தனாநந்தவனத்திற்கென்று தெரிந்து புத்தமெடுத்தல் தேமாலையாதிட்டி ஈசன் திருமேனியிலணிவித்தல் தேவாரம்-திருவாசகம்-பக்தவிலாசம்-ஆதமம்-புராணம் - ஆகிய இவைமுதலானவைகளைப்பாராயணஞ்செய்தல்-வில்வம்முதலான-புஷ்பச்செடி களைவளத்துப்பரிபாலனஞ்செய்தல். விபூதிருத்திராகுடம்-காஷாயம்-இலிங்கம்-பஞ்சாகுடம் என்னும் இப்பஞ்சமூர்த்தியை ஒழுமுத்தினாயையாவது தரிசித்தசிவனடியார்களைக்கண்டால் பரமசிவத்தை வழிபட்டுக்கொள்ளாங்கியவர்களைவழிபாடுசெய்தல் சிவாலயம் விஷ்ணுவாலையம்-பிரமாலையம்-சாவடி-சத்திரம்- ஆகிய-இவைகளைத் தானமாகச் செய்வதல் தினக்கோறுங்கங்கைமுதலாகிய புண்ணியநதியில் ஸ்நானஞ்செய்தல் ஆலையங்களில் அங்கப்பிராகுணஞ்செய்தல் - அடியன்தூட்டத்தல்-தூற்றெட்டு ஆயிரத்தெட்டெண்ணுந்தொகைப்படி பிராகுணம் செய்தலாம்

கிரியையாவது, சந்தனம்-புஷ்பம்-தூபம்-தீபம் நைவேத்தியம்-ஆகிய-நூ-ம்-சோசலம்-கோமயம்-பால்-தயிர்-நெய்-ஆகிய நூ-ம்-வாழைப்பம்-எலும்புச்சம்பழம்-காந்தம்பழம்-நெல்லிப்பருப்பு இளநீர்-ஆகிய நூ-ம் மற்றும் உபகாரணமானபூசாதிசரியங்களும்-சேர்த்து ஆர்த்தகந்தி பூசுத்தி-திரவியசுத்தி-மந்திரசூத்திரி இலிங்கசுத்தி ஆகியபஞ்சசுத்தியும்-சவுரபூசையஞ்செய்து சிவத்தியானம்பண்ணிப்பட்சிரமம்மஷ்டங்க பஞ்சாகுடாமந்திர உச்சுடனத்தால் தூவாலை-ஆஸ்தாபன - சந்திராபன சந்திரோகன சகலீசரண-பரிமேசன-அலகுண்டன்-தேனு-யோனி-அமுர்தி காண-விங்கமூர்த்திரம்பாபரிஸ்கன்று திருப்புகளாகி - மந்திரகிரியபாளை நோக்குகையின்புறம் நின்று ஆசனமூர்த்தனை மூலத்தினாலும் அடிப்பதுபுஷ்பத்தினாலும் - அச்சித்துப்பிட்டுத் தூவா-குருபூசகளும்

[illegible][illegible]

விரதம்-ஆம். தபசாவது, (யோ-ம்) உபாசனத்தினால் தேகத்தை கஷ்கப் பண்ணுதல்[ஞா-ம்] ஆக்மவிரசாரம்பண்ணுதல்-சந்தோஷமாவது[யோ-ம்] அற்பசிரமையினையுது-பாவிச்சையினாலவதுகிடைக்கின்றபுசிப்பினிடத்திலே பொதுமென்று திருப்பியடைதல். [ஞா-ம்]இகத்திலும்பாத்திலுபாதுடையாநின்ற போகங்ளில் உபேசைப்பண்ணி ஆக்மவிரசாரம்பித்தினைவத்திருத்தல்இகத்திருப்பாரமசந்தோஷமென்றுமபெயர். ஆஸ்தி க்கியமாவது, சுருதி-ஸ்பிநுதி-வாக்கியார்த்தத்தில்- விசுவாசம்வைத்தல். தானமாவது நீதியில்நின்ற-சம்பாதிக்கின்ற தனது பொருளைப்பிரமதிஷ்டர்களுக்குங்கற்பிதளுக்குங்கொடுத்தல். ஈஸ்வரபூசையாவது சிரிமூர்த்திகளையும், வர்னத்தியத்தாருவதங்கள் சக்திக்குத்தக்கபடி பூசித்தல் சித்தாந்தசிரவனமாவது, வேதசித்தாந்தத்தைக்குருமுகத்தில் நிச்சயித்தல் ஏஜையாவது, ஸ்வேதத்திலாவது-வைதீகத்திலாவதுபொல்லாங்கானகாரியத்தில் லெட்சுமடைதல் மதியாவது, வேதத்திற்சொல்லிய புண்ணியங்களை விசுவாசத்தில்வேதசாஸ்திரத்தின் அர்த்தம்விசாரித்தல். செபமாவது, வேதஞ்சொன்னபடி மந்திரங்களை உருவேற்றுதல். இதைப்பாசுதபதவிரதமென்றும் சிரோஸ்சுமென்றும் அத்தியாசிரதமென்றும் சொல்லுவார்கள். விரதமாவது, கார்த்தில் அன்னியபை அடித்தல். அன்னியருடைய பூரீபைபிடித்தல். அன்னியருடையசொத்தைப்பலவத்காரமாகவந்தல்-ஆகியஇராமுக்கறையுஞ்செய்யாதிருத்தல்-வாக்கினால்-கரோமாகப்பெகதல்-பெய்சொல்லுதல்-கோள்சொல்லுதல்-உளறல் ஆகியஇவைநான்கையும் விட்டிருத்தல்-மனசு - அரிஷ்ட்டவர்க்கத்தையிட்டிருத்தல்-தேகமுமுதுய-விபூதிதுளிமபண்ணுதல். [ஆசனம்]ஒன்பதுவகைப்பட்டும். அவையாவன, ஸ்வஸ்திகம்-கோமுசம்-பதுமம் விரம்-கேசரி-பத்திரம் முத்தம்-பரூதம் கசம்-ஆம். இவற்றுள்-ஸ்வஸ்திகமாவது, கிடைக்கு - முழங்காற்றும் நடுவே இரண்டு உள்வங்காலையும்-செலுத்தி இயமந்திருத்தல். கோமுசமாவது, ஜானபகார்த்தில்-இருகாற்பாட்டையும்-மாறவைத்து-அவ்விருகாற்பெருகிரலைக்கைப்பிடித்திருத்தல். பதுமமாவது, இருதொடைமேலும்இரண்டுஉள்ளங்காலையும் மாறித்தோன்றவைத்தல். விரமாவது, வலத்தொடையில் இடக்காற்பாட்டைச்சேர்த்து இருமாப்புற்றிருத்தல். கேசரிமாவது, பிஜத்திங்கிழ ஜீவனியிடத்துப் பாட்டைவைத்து-இடமுழும்மையைமுழந்தாளில்வைத்து-அங்குவியை விரித்து-நாகியைப்பார்த்திருத்தல். பத்திரமாவது, பிஜத்திங்கிழ- ஜீவனியிடத்துஇருகாற்பாட்டையும்வைத்து அவ்விருபதத்தையும்இருகையால் இறுகப்பிடித்து-அசையாதித்தல். முத்தமாவது, இடக்காற்பாட்டால் ஜீவனியைஅமுத்தி-வலக்கால்மே - அப்பாட்டிங்கிழ உந்தவிருத்

தல்-மயூரமாவது, முழங்கை இரண்டும் உந்திப்புறத்தில் அழுச்சப்படுவியிற்
கையூன்றிக்கால்நீட்டித்தலைநிமிர்ந்திருத்தல். சுகமாவது, சுகமுந்திட
மும் எவ்வாற்றிருக்கின்ற எய்துமோ அவ்வாற்றிருத்தல் இவ்வொன்பதாம்
முக்கியாசனமாம். இவைமுக்கியாசனமெனவே இருகுதிகாலுஞ் ஜீவனி
யிடத்திற்பொருத்த இருபுறவடியின்மீதிலும் இரண்டங்கையுஞ் சேர்த்து
மார்புநெறித்துத்தலைநிமிர்ந்திருத்தலாகிய குக்குடாசனமுதலிய சிவச
னங்களும் உளவெனக்கொள்க. (பிராணயாமம்) இரண்டுவகைப்படுந்;
அவையாவன, சுகர்ப்பம்-அகர்ப்பம்-ஆம். சுகர்ப்பமானது தியானத்தட
ன்-மூச்சைப்பிடிப்பது. அகர்ப்பமாவது, தியானமில்லாமல்- மூச்சைப்
பிடிப்பது. இந்த இருவகையுள்-இரேசக-பூசககுடும்பகாலிருக்கும். ரேச
கமாவது, மூச்சைவிடுதல். பூசகமாவது, மூச்சையேற்றுதல். குடும்பகா
வது, மூச்சைநிறுத்தல் இன்னும் பவதிதமாரிருக்கும். பிரத்தியாகா
மாவது (யோ-ம்) மனத்தை இந்திரியவிஷங்களிற் செல்லவொட்டாமல்
வகையுத்தில் நிறுத்தல். (ஞா-ம்) சர்வம் பிரம்மமாய் பார்ப்பதெனப்
பிரம்மநிஷ்டர்கள் சொல்லுதல். வேதத்திற்சொல்லி நித்தியகைபித்திய
தாமியகர்மங்களை பிரமாராதமென்றுசெய்யுதல். தேகத்தைநானென்று
நினைப்பதைத்தள்ளித்தீத் ஓத்தமாவே நானென்று நினைத்திருத்தல் தா
ணையாவது (போ-ம்) தேகாநாசத்தை வெளி ஆகாசமாகவும் தேகவா
யுவைவெளிவாயுபாசமுள்-தேகத்தினைவெளித்தியாகவும்-தேகநீகாவெ
ளிநீகாகவும்-தேகமண்ணை-விவளிமண்ணாகவும்-நினைத்திருத்தலும். பாத
முதல்முழங்கால்வரையின்பிறகுதுஷ்பாகம் பிரமஞாவும், முழங்கால்முதல்
தொப்புள் வரையில் சலபாகம் விஷ்ணுவாகவும், நயிமுதல் மா
ர்பு வரையில் அக்கினிபாகம் சூர்திதாவும், மார்புமுதல் புரு
வம் வரையில் வாதுபாகம் சுவரோகாவும் புருமுதல்
சிரசுவரையில் ஆகாசபாகம் எவாவிவாகாவும், நினைத்திரு
தலும். மனத்திற்சூச்சத்திரங்கைத்திருத்தலும். குக்குட-விஷ்ணு-ப
யத்திற்சூ-ஹரி-வாக்குக்கு-அக்கினி-சூர்தி-சூர்தி-பிறகு-பிறகு-உபஸ்
தத்துக்குப்பிரஜாபதி-தொக்குக்கு-வாயு-கண்ணனுக்கு-சூரிய-ச-வக்கு
வருணன்-மூர்த்துக்கு-பூமிகை விஷ்ணுவாகு-அக்ஷயாமி-அக்கிட
னசேவனைமென்று முதலில் நினைத்தலாம். குக்குட-விஷ்ணு-பய-
ஞ்சமாகப் பஞ்சபூதங்களை நினைப்பவன் நினைக்கக்கூடாது. ப
யைநாபூதங்களை நினைப்பவன் நினைக்கக்கூடாது. நினைக்கக்கூடாது.

தரிப்பதையும் நான்? சகாதிருநாமன்று அபத்தகுரித்தாதிமயாநாயுர் அன்
று. நன் சின்மாதிரினைன்று லுவிங்கிதிற்பதுவர், பரமதானையார் நி
யானமாவது. (யோம்) மனைமூர் ததியடிவமாக்கிமற்றொன்றிலுபொ
ருந்தாமற்செலுத்தல். (ஞம்) சீதயாதிகமாயுர் திருஞ்சுருபமாயுர் இந்
க்கின்ற சின்மாதிரித்தை நடுகின்ற தியானிப்பது பரமதியானமாய்.
இப்படி தியானிக்கிறவனைச் சாஷிதாரமசிவனை அப்போம்.

[illegible]

(அ-க) ஆப் தரலின் டபுர் மகாவம் கெட்டா கிளா ஆப் தருவதில்
நீதிச்சரிதைப்புத் தொழிலை ஒரு பத்திரிகையாக மாற்றுவது.

C. 50. 54.

சுவிசர்லாந்திலுள்ள ஸ்தூபி சங்கிரகாலயம் பற்றி
பரிசுருபமந்தியா ஹம் பெருஞ்செய்து வெம்புநீர்
உரிபரிசுகளுக்கெழு பொருடொழியாண்மைமே
ஆரியமெய்துநன்னைவிசும் கடைவழிநன்னைவிசும்

(இ-ள்) அருமைமாய்கிட உண்மைஞாநத்திந் குறிப்பினை முந்தியவ
ச் சரிதைத்தொழிலினுள்-நல்லகிரியையினுள்-அடிமையாய்க்கொடுந்து
செய்தலாகிய முயற்சினுள்-அடையக்கூடாதென்று-மெல்கியஞான
வான்கள் சொல்லுவார்கள் [மற்றையதினும் அடையலிமனில்.] உரி
மையாகிய ஞானகுறியை அனுக்கிரகத்திற் உண்மைபொருந்திய ஒரும
காவாகியபதினும் அடைவது நிச்சயமாக-எ-று. இன்னகிரியை-ஏ-ஏ-அ
வைகள்.

[ப-ம்.] திவ்யசாமுக்கையென்பார் சத்தினையென்று, சத்தினானத் தமைய பரமசிவத்தினுடைய அருளுக்குச்சுக்கப்பட்டவரென்றும். மாணுக்கனது உடல்பொருணாகியவனுமுத்திற்கும் அநிமாரியென்றும், ஆதிகாமிகுநன் சநகமாண அவன்மையினுமுடைய நிலைபெற்றதற்குநினைப்பெற்றுக்கொன்னத தாமேமேயுஞ்ஞானபோகஞ்செய்யுங்கருணைக்குரியவரென்றும், தன்சொருபமாயினனக்குறையெனத்தென்கண் தவனுலிக்குறித்தாய்ப்பிரகாரினை ஏது உயிர்க்கிடையாகலின்று உயிரையொப்பு மலப்பரிபாகஞ்சுதற்கதாரத்தினிபாநந்தன்மையென்றவர்களைப்பார்த்துத்தன்மயமாகச்செய்யுமா அருளினதவடிவமென்று கூறுவார் உய்யத்தென்கொன்றார்

[இ-ம்.] ஆங்கில அரசாங்கத்தின் மூலமாகப் பத்திரிகைகளைப் பற்றிப் படிக்கவும்.

[illegible]

று, ஞானத்தின் மிக்கவை நன்முத்திதன் காவல் ஞானத்தின் மிக்காரநாரின் மிக்காரோ-எ-ம். [தாயுமானசுவாமிந்.] பத்தினெந்நிலை சின்று நவகண்ட பூமிப்பாப்பை பலமாகவந்தும் பாசைவிடைமூழ்சியுநதிகளிடையும்கி யும் பசிதாகமின்றியெழுநா, மத்தியேடெரிந்துமுதல் சுருபுனல்வாயுவி னைவன்பசிதனைக் கடைத்துமொளனத்திடுங் துமுயர்மலை நழைவுபுக்கியு மன்னுநசாடிமுற்றமுஞ்சுத்திச் சய்துப் பூலபிராணை னுடங்கியைச்சோ மவட்டத்தடைதது சொல்லரியவமுதுண்டெதற்பவுடல்சுதற்பங்கடோறு நிலைசிற்சவீறு சித்திசெய்துஞ்ஞானமலகநதிகுடுமொசித்தாந்கமுத்தி முகலேசிரிகிரிவினைங்கவரு சசுந்நாமுத்தியேசின்மயானந்தகுருவே எ-ம், (ஒழிவினெலாடுக்கம் சரிதைசிரியைனைச்சுற்றாக்கிச்சாகக் குரும யோகநதைக்கமுற்ற-வரிதவர்க்குச், தெய்வரியதுவெப்பாகக் காண்கை யிலேகோன்றாத, ஆன்றியபேபாதங்கமுதுமோ-எ-ம். [சகிவன்னபேத ம்.] பிறபிறவரிதையைடங்கினர்களைனும், மெய்யறிவினாதவர்கள் வீட துபெறோ-எ-ம், வருமற்றும்வருவனவற்றிற்காண்க.

ஆசிரியர்-உடல்-பொருளானி மூன்றிற்கும்-உரியவரென்பதற்குப் பிரமாணம் (திருவாசகம்) அன்றையென்ற னானியுடலுமுட்டை யல் லாமுங், குன்றையானையெண்ணையாட்கொண்டபோதே கொண்டிலே யோ, வின்றேரிடையுறெனக்குண்டோவெண்டோண் முக்கநெம்மா னே, நன்றேறசெவ்வாய்பிழைசெவ்வாய்நானேவிதற்குநாயகமேஎன்பத னற்காண்க.

ஆசிரியர் ஆத்மாக்களோத்தாமேசேடி ஞானபாதஞ்செய்வரென்ப தற்குப்பிரமாணம். [திருவாசகம்] வேண்டத்தக்கதறிவோய்நீ, வேண்ட முழுதுந், தருவோய்நீ, வேண்டியாய்நாற்கிரிவோய்நீ, வேண்டியென் னைப்பணிநொண்டாய், வேண்டிகீயாருஞ்செய்தாய் நாமதுவேண்டின ல்லால், வேண்டும் பரிசொன்றுண்டென்னிலதுவுமுற்றன் விருப்பன் தே-என்பதனற்காண்க, ரு.

(அ-கை.) சர்வசங்கபரித்தியாகத்தினாலும் எல்லா ஞானநூலுண் ட்வினாலும் முத்தியிச்சிறை.

கட்டறத்தறந்தேயுயிர் பொருட்சார்பைக்கருதிநிர்வாசனையனைத்தும் ஒட்டறவிடுத்து ஞானநூலனைத்துமோர்ந்திடு நென்பயனுதவும் எட்டிதற்கரியசுற்றுவநுளையியப்பென்றொழியினைப்பெற்றிற் றிட்டைடாவித்தேசகலகேவலவாணீங்கிற்சிறப்பிதம்பமுமே.

(தூ-ள் பந்தங்களைமுழுதுநீக்கினாலும்-உயிர்ச்சாப்பொருட் சார் புனை நினைத்துச்சொல்லும் இத்திரியவாசனைகளெல்லா வற்றையும பற்றவிட்டாலும் ஞானசங்கிரகங்களை ஒருங்கேவாசித்தறிந்தாலும்என் னபிரயோசனத்தைதரும், (ஆதலின்) அவாங்களைநோக்காமலாகிய அரு ணிதை வடிவமாய்வந்தஞானதேசிகர் கிருபையினால்-அது கிடைக்கத்த க்க-ஒப்பற்ற மகாவாக்கியத்தைப்பெற்றுக்கொண்டு ஞானநிஷ்டாசாத னஞ்செய்து தோற்றவொடுக்கங் களாகிய*சகலசுவலம்வலம்வலம்வலம் லீங்கினால் சந்நமாணமொழிந்து முத்தியைப்பெற்றுக்கொள்ளலாம்.) (எ-று.) ஏ-ஏ-ஏ-ஏ-இவ்வாங்கும் அசைகள் பிறப்பிறப்பா மென்றதனால் முத்திவருவிக்கப்பட்டது.

[ப-ம்.] ஒருவன் ஆத்மஸ்வரூபமாகியதன்னை-அனைத்தாவாகிய சரீர மூடிக்கொண்டிருப்பதுபோலத் தனதுகேசத்துக்குப்பிறப்பாயிராதின ற பெண்டிர்மூலவிய சற்றக்காராகிய உயிர்ச்சார்புந், கிரகமூலவியபோத த்திர தனநாவிபங்களாகிய பொருட்சார்புந், ஆகியபூதப்பற்றுப்பூத யதைப் பொய்யென்றறிந்து அனைவகளிலிந்தான் அம்மாயிரானைய அந ப்பற்றை ஒருங்கேவிட்டு வெளிப்படுகின்ற சாமானியத்தில் அடை ய்க்கடாகையான துறவைப்பெறுவானாயின் அவன் அந்தச்சாரீர ந்தத்தில் இவ்வுலகத்தாரால் அருமையாய்ப் புகழப்படுவதெயன்றித்தன் உண் மைவடிவத்தை அறிவித்த சொல்லபமான முத்தியை அற்புதம்பெற மாட்டேனென்பார் கட்டறத்துறந்தையுயிர்பொருட்சார்பைப் கருகி ம்வாசனையனைத்து மொட்டறவிடத்து மென்பவனு டவுமென்று, வேக ம்பூடிவாகிய தற்புருஷாந்தக் கிலேபரியந்தவஉணர்ந்தியுதற்குமேல் கூ றப்படாமையால் வாயடங்கிற்றென்று அசையேவிரிந்துத் தெளிவாக ச்சொல்லுகின்ற பலஆத்ம ஞானசங்கிரகங்களை கிராமமாகவாசித்துமது வற்றின் அர்த்தங்களைப்பூரண ாகக்கிரகிப்பண்ணியுந் அவற்றின் அ ட்பங்களையுகதியாலுந் பிரமாணங்களாலும் அறிந்தும தனனிலே ஆரீ தேஎன்று சிச்சயத்தாலுந் சர்பிரகாயத்திலவந்த சகலசாரியால் தனது வடிவமான அநுட்கண்ணேசோதி லீலையைப்போதிக்கப்பெற்று அவரதுவி ருக்கண்ணோக்கத்தினால் அநுருகி நுபாயின் வழித்தாய்தின் றுபிரமசா டனஞ்செய்து சுவானுபூக்சாட்சாத்காரத்தை அடைந்தாலன்றி முத்திப்

*சகலசுவலம்வலம்வலம்வலம்-குடியிலேயின் றும்கீங்கியபாசகத்தி வடிவமாயி ருக்கின்றோ மெனநினைத்தலும் அந்தநினைவைவாழைத்தலும், துஷ்டத்தீர்த்த ம பூசனா டனவரிடத்தில்ஒன்றுமில்லாத நிலைக்கு லும்பெறகூடது வாமென கமொள்க, ஆணவமாலையின் காரியபாகுத தினைத்தலும்பெறத்தலும்மெ னக்கூறுவாருமுள்ள.

பிரயோசனத்தொழுகாலும் அடைவக்கூடாநென்பார் ஞானதூலினைத் து
மோங்க்திடினொன்பயனுதவுமென்றும் காயத்தினுல்வணங்கெழும்வென்கினு
ல்கோத்தித் தோய்தாம மனத்தினுல்தியானிக்கும் அறிவுக்கடாசையா
ன ஞானாகிரியாத நிநுநநினைவு, கற்பொழுதும் உணர்ச்சியா
நெக்குறியிச்செய்க்காதர் ஞானிச்சமபழுதலானவைகளும் உண்மையா
காண்கள் ஆகக் காண்பதென்கையத் தேமகிரெய்கோங்க்து அடைபட்ட
ஆருக்குந் தவிர்த்தல் உபாயமாகின்ற எச்சொருத்தொரு படியில் பின்ன
குநுனியை அடிப்படையாவியொனுந் சுவானுபூதி பரம சிவநெய்வ
ய்கூறுவார் எட்டிவந்தரிய சுந்தருநானுன்குறார் இரதானைப்பெட்ட
சுவானுபூதி சாக்ஷாத்காரத்தை உணர்த்தத்தக்க ஞானாகிரியிடத்திற்சு
ற்சிடன் அந்த அனுபவமானவர்களிகரநடந்து ஞானநிஷ்டைமையிற் பெற்
றுந்ருநுநுபாயமாகிநுந்து சதாநிஷ்டை செய்தவந்நவாலையில் சுவா
னுபூதிசொன்னவையாயின்று சம்சயங்களனைத்தையும் அவ்வாகிரிட
த்தின்நிர்வலையாடிப்பொருட்டுகிண்ணப்பர்பண்ணிக்கொண்டு அனைவரீ
ங்குகியவர்களைச் சிவசகலசகதபேதமாகிய நினைப்புமறப்பையுடையிட்டுக்
தன்னைவநிர்வட்டிய உபயமாகின்றகிஞ்சிதஅறிவானது தப்பையுமிட்டி
டுத்ததானாய்வு ஒன்றிலிடத்திலேயே கிரதிகயாவந்கயாகியமுந்திசுட
ன்மாவின்னந்ருமென்பார் நிஷ்டைசாதித்தே சகலகைவலங்களைங்கிடிற்
பிறப்பிற்றப்படுமென்றுங்குறிஞர்.

(இ-ம்) பிராஞானகேசிகர் அதுக்கிரகிக்கின்ற நிலையின்வழியின்ற
சரணத்தையென்ற அனுபவிக்கேவன்றி ஏனையோர்க்குமுத்தியின்றெ
ன்பதும்.

தருவடைத்தனனொழுக்தியின்றென்பதற்குப்பிரமாணம் (பட்ட
ணத்துப்பிரமாணம்) காடேதிரித்தென்னகற்றேபுகித்தென்னகற்கைசு
ற்றியேயேயேயெரித்தென்னவள்ளன்பிலாதவ ரோங்குளின்னொர் நா
டேயிடைய நுகிர்த்துமெய்யன்பர்கரியர்பால், வீடேயிருப்பினுமெய்
ஞ்ஞானவிட்டிப்பெயவுவோ. [அன்றியும்] மாதநாவையையுமாயபு
ரியின் ப. 19 தனையுநித்தார்தமக்கொரு நிட்டையுண்டோகித்தனன்பு
கொண்டு, வேந்தாற்குவித்துப்பசித்தாற்புகித்து விழிதுயின்றி, பார்த
தாலுலகத்தவர்போகிருப்பச் பற்றற்றவரே எனவருதலாற்காண்க.

ஞானதூலிணர்வினொழுக்தியின்றென்பதற்குப்பிரமாணம். [நிகு
வாசகம்] தூதுணர்வுணகா துண்ணியோன்காண்க-எம், [தாயுமானவா
மிகள்] சுற்றதுங்கெட்டிதந்தானே வேதுக்காகக்கடப்படமென்றுட்டுத

ற்கோகல்லாடெம்மான், குற்றமறக்காகாட்டுங்கருத்தைக்கண்டு குணங்குறியற்றிப்பரிட்டைகூடவனறே. (அன்றியும்) சின்னஞ்சிறியார்கள் செய்தமணற்சோற்றையொக்கும், மன்னங்கலைஞானமார்க்கம்பராபரமே-எம், (அநுணுகிரியந்தாதி, கற்றதனற்றொல்லையினை கட்டறுமோ கல்லகூலம் பெற்றதனற்றோமோபிறவிநாய-உற்றகடல், நஞ்ஞந்து கொண்டருணை நாதாடித்தாமனாயநெஞ்சுக்கந்துகொள்ளாநெறி-எ-ம். வரும்மற்றும்வருவனவற்றிற்காண்ட.

சதாதிஷ்டையாலேயே முத்தி அடையவாமென்பதற்குப்பிரமாணம். [தாயுமானசுவாமிகள்.] கேட்டனுடன்செந்தித்தல்கேடிலாமெய்த்தெளிவால், வாட்டமறாவுற்றவனோய்-மாறுமோ-நாட்டமுற்று, பெய்யானதிஷ்டடையினை-மேவினர்க்கன்றோகாண், பொய்யாய்பிறப்பிறப்பும்போம்-எ-ம், (சிவபோகசாரம்) தன்னையிழந்திடத்தே தானேசகவ-வாயின்-படிபென்றுணராவெங்கோனுட்பின்னமற, நின்றநிலைதானுத்தெரியாதே நின்றவர்கட்கு, கன்றோபிறப்பறுக்கலாப-எ-ம், வரும்-மற்றும் வருவனவற்றிற்காண்ட.

தறவினாற்புகழுந்-ஞானமொன்றினால் முத்தியுமென்பதற்குப்பிரமாணம். (உபதிடதம்) தோற்றமுபாந்நவராக்கிப ஞானமூலநிவைகடொழிற்றெட்டாரு, னேற்றுமுபாதிபுடையார் பிரமாதிபதமடைவரிசலோகத்திற், போற்றும்வைவராக்கிபருக்குமப்பதமுண்டா ஞானம் பொருந்தினோர்க்குச், சாற்றரியதனிமுத்தி சரீராதந்தெனவுணர்ப்பர் தகமையோரே-என்பதனற்காண்ட.

(அ-கை.) பல நூலுணர்நினாலும், தத்துவசொத்தையினாலும், முத்தியின்றெனல்.

வித்தகமாகப்பலகலைபாரின்றுமேவநற்பயன்களையறிந்துத் தத்துவமுமுதுங் கூடறவுணர்ந்துத் சன்னிலைபறிவதற்கரிதாம் [யாம் சுந்தரபஞ்ஞானசேகரி-எ-ம்] புகழ்ந்துசொல்லாமற் சொல்லுமோர்மொழி முத்தியைமோனநிலையினாலன்றி முத்தியினிலைகடையாதே.

(இ-ள்) 'ஒருவன்' ஞானமுண்டாகப்பலநூல்களைவாசித்தாலும்-அந்நூல்களிலுள்ள சிறந்தபிரயோசனங்களைத் தெரிந்தாலும் குற்றமறத்தத்துவங்க ளெல்லாவற்றையும் அறிந்தாலும் சனது ஆட்பொருபநிலையை அறியவற்கு அரியதாகும். (ஆதலால்) பரிசுத்தமானஉண்மைபொருத்திய ஞானசிரியர் உள்ளக்களிப்புடன் சொல்லாமற்சொல்லுகின்ற ஒப்பற்றமகாவாக்கியமாகி-ப-சி-முத்தியினாலுந்மவுனநிலையினால்-என்றிமற் றொன்றினாலும் மெய்கூகிலைகடையாது-எ-று, ஏ-அசை.

(ப-ம்) அறுபத்தாறு கலைக்கிராமங்களைப்பார்-பலகலையேற்றார். பரமசிவனுருடைய பராசத்தி அருளினுலே குடியிலே ௩௪ மூர், நாதத்தி ல்கித்தவும் விந்துவில்காநாக்கியமுஞ் சாதாக்கியா தில்மகேசுவரமும் மகேசுவரத்தில் சுத்தவித்தையுக்கோன்று உவ்வைந்தினும் விந்துவி னேநா லுவாக்தும் பீடபந்தேகாக்ஷமும் எண்பத்தொருபதமும் இருநூ ற்நிற்பதநாவகுபவனமும், சப்தகோடி மராமத்திரமும், சகலசாஸ்திர மும் விஞ்ஞானகலாபிரளயாலநுக்குச்சுநாகாணபுவனபேரகங்கனும், ச ரியை-கிரியை-மோகங்கனில்-நின்றுக்குச்-சாலோக-சமீப-சுருப்பி யமென்னும் பசுமத்திராற்பஞ்சகலைகளுக்கோன்று. இவைகத்தமா னையின் தோற்றமாம் அனந்ததேவனருளினுலே அசுத்தமாயைநிலே தின்துங்கலமும்சியுதியும்சுலையுக்கோன்றுப கலையில்வித்தையுக்கித்தைய நில் இராமம்க்கோன்று உருத்திரதேவனருளினுலே முண்டசாண்னக லையிலே முண்ப்பிரகிருதிக்கோன்று முக்குணங்களுக்கோன்று நின்ற விடம் அவ்விபக்கம், இந்த அவ்விபக்கத்திலே சித்தமும், புத்திரத்தோ றும் புத்திரினை அவ்விபக்கத்தோன்று அதுநான் யானவனதேவநவித ற்பித்தவரும். அதுநான் அகந்தைக்குயித்தாகுர் அதுநான்வைச்சுங் காரமென்று உவவாரிகாங்காரமென்று பெனநாதிகாங்காரமென்று மூன்றுவிதமாயிருக்கும் னாச்சாங்காரத்திலே சத்துவகுணத்தினுடைய மனமும் புத்தியும் கரோத்திராதிக்களைத் தந்தோன்று உவவாரிகாங்கா ரத்திலே இரேஷா குணத்தினதுவாக்காதிக்களைத் தந்தோன்று பெனநாதி காங்காரத்திலே தமோகுணத்தினுடையகம்ம ததினாகனாகியசத்தாதி களைத்தந்தோன்று சுத்தத்திலே ஆகாயமும் பரிசுத்திலையாயுவும் ரூப த்திலேயேயுவும்-இரத்திலே அப்புவும் சுத்தத்திலேபிருதுவியுக்கோன் றும் ஒங்குங்காலததுக்கோன்றினவடைவே ஒங்கும் உன்னிலைக்க ருளிகல் முப்பத்தாறு புறநிலைக்கருளிகல் அறுபது-ஆகத்தவாத்தொ ண்ணுற்றாறு ராகிய தேகத்ததுடனேகருகின்று ஆகம்புசிக்கும் அவ சத்தினுண்கதுமுறைமைஎங்கனெனில், கீழாலவஸ்தைக்குத்தக்து வாக உபசுமம்-ஆம், இனிச்சக்தாவஸ்தைஎன்பது-பூகங்களைத் தரிசிச்சு கில்தால்கை மிக்கென்பது இந்திரியங்களைக்கரிசிக்குப் பூகங்களில்வெண் பதும், அக்ககரணங்களைத்தரிசெகில இந்திரியங்களில்வென்பதும் கலா தினைக்கரிசிக்குல் அக்ககரணங்ளில்வென்பதும் சுத்தத்ததுவங்களை த்தரிசித்தில் கலாதிஎளில்வென்பதும் அருளைத்தரிசித்தில் சுத்தத்ததுவ

கனிலவெய்யதுமாம்இதற்குப்பசுரணங்கள் சிவகாணங்கள் யிருந்தலே
நிக்மலசாக்கிரமெனவும் கண்டுக்கேட்டு உண்டுஉயிர்த்து-உற்றுப்-பொ
ந்துவனவெல்லாம் மனத்திற்கோசரியாமலிருத்தலேகின்மலசொப்பனமெ
னவுரூர்த்தப்பெறுபெற்றோமென்னும் நிராயால்பரிணாமத்தை அ
டைதலை நின்மலசமுத்திமெனவும் தனக்குஇன்பப்பிறந்துசப்பூணதி
சை அடைதலேனிமலதுரிய மெனவும் நீரிலேமுழுவிட்டவனைப்
போலிருத்தலே நின்மலதுரியாதிமெனவுந் தத்துவஞ் சமத்ததுவதரிச
னம-தத்துவசுத்தி ஆத்மரூபம் ஆத்மதரிசனம் ஆத்மசுத்தி-சிவரூபம்-சி
வதரிசனம் சிவரீயாகம் சிவமீபாகம் என்னுந்தகாரியங்களுனவும் கூ
றாக்கிறசைவாகமசுத்திநந்தமுறைப்படியே ஒருவகப்பிரமுகத்தில் அந்
துட்பமாக உணரப்பெற்றாலுஞ்சிவஞானகேசிகரால் அந்தர்முகத்திற்
பெறுகின்ற ஞானத்தையின் வழிநதாய்தின்று ஆணவாத்மலங்களில்
நிலைபாடுங்க ஆனவா அந்நீளவெலந்து நிற்கிற தகாலவனையிலுஞ்சா
திகப்பெறாதுவிடசிவசொரூபமானதன் துணைமதினைப ஒருநா லு
முணராம ட்டாலன்னவுட சுத்தப்பிரமமாயிவசர்வசாட்சியினிடத்தல் ரூ
ரியனிரகுநிப்பால் அந்நிருசுத்ததன்வெண்ணி அந்தச்சுத்தி அவ்விதிப
பிரமசுத்தனிடத்தல் அடவங்கி நகருப்பாது அத்திருச்சுத்தப்பிரமமெ
னனும் ரூரியன தகாணமெங்குமாய்ப் பிரகாசிகுமாய்ப்பழுதுஅச்சுரூரி
ன் அந்நிலங்கியிருப்பதுபோல அந்தச்சுத்தி விசிரிப்பித்துச் சுத்தப்பி
ரமத்தை விவாதிக்குமாய் அப்பிரமம் பனை வியாபகத்துக்குள்ளிருந்
தபடியால் அதற்குப்பிரமம் மெனறுபெயராம அந்தச்சுத்தியினிடத்
தில் அந்தப்பிரகாசத்தின் நிச்சலமேபோல அவிருநு சதுவமாகிய ஆ
னந்தரூபசுத்தியும் சலனமேபோல ஆரஜஸாகிய சிவரூபசுத்தியும் மக்கின
ம்போலநதமசுகிப சிவரூபசுத்தியுந் தோன்றின அததரிசிக் சுத்திரூப
ன்கூடிய பரப்பிரமத்துக்குப்பிரமமானந்தரூபரூபணம்பாள் என்னும்பெ
யராம் இந்த அகண்டபரிபூரண சச்சிதானந்த பிரமத்தினிடத்தில் கன
ற்சலத்தைப்போல மூலப்பிரகிருதியென்று ஒருசுத்திஉண்டாயிற்று அ
ந்நாமூலப்பிரகிருதி அக்கானற்சலத்தினதுநிச்சலம்-சலனம் - மக்கினம்
போல விகிந்தசுத்துவ-ரஜச-தமநிண்ணுயி-மூன்றுகுணங்களுடனே கூ
டியிருக்கும் அவற்றுள்-சத்துவகுணத்திற்குமாய்நெய்-நம்சர்வ-ஞவு

பாதிவென்றும் ஈசுவரன்காரணசரீரமென்றுப்பெயர். அந்தமாயை
டத்தில்-நிர்மலசலப்பிரிதி பிற்பம்போலம் பிரமம்சலசூனமாகப் பிரதி
பிம்பிக்கும் அதற்குசர்வக்ஞானி ஈஸ்வரனென்றுபெயர் அந்தச்சத்துவ
குணமாயினிடத்தில் சத்துவத்திற்கச்சத்துவம்பிரதானமாகும்போது
விஷ்ணுவென்றும் சத்துவத்தில்-ரஜசுபிரதானமாகும்போதுபிரமனென்
றுச்சத்துவத்தில் தபசுபிரதானமாகும்போது நுந்திரனென்றும் முத்
தொழிலுக்குரியநாமங்களாம் இரஜோகுணத்திற்கு அவித்தைகளென்
றும் சீவகாரணசரீரங்களென்றும்பெயர், அந்தஅவித்தைகளிடத்தில் ம
வினசலப்பிரதிபிம்பம்போலப்பிரமசைதன்யி ப் பிரதிபிம்பிக்கும் அவை
கட்டுக்கிஞ்சிக்ஞரென்றும், சிதாபாச ஜீவரென்றுப்பெயர் இந்த அவித்
தைகளிடத்தில் ரஜசில்சத்துவம் பிரதானமாகும்போது தத்துவஞானிக
ளென்றும் ரஜசில்ரஜசுபிரதானமாகும்போது காமக்குரோதாரம்மனிஷ்
ட்டர்களென்றும், ரஜசில்தமசுபிரதானமாகும்போது சோம்பல்னித்தி
ரை மயக்கக்கூடியுடையவர்களென்றுமாம் தமோகுணத்தில் ஆவரணம்
விசேஷபடுமென இரண்டுசத்திகளாதோன்றின அவ்விசரணடிவ்விசேஷப ச
த்தியினிடத்தில் சத்ததன்மாத்தினையானஆகாசமும் ஆகாசத்தில்பரிசன
தன்மாத்தினையானவாயுவும்வாயுவில் ரூபதன்மாத்தினையானதேயுவும்
தேயுவில் ரசதன்மாத்தினையானஅப்புவும் அப்புவில்கந்ததன்மாத்தினா
யானபிருதவியுந்தோன்றின இச்சூரந்தமபஞ்சபூதங்களுக்கு மூன்று கு
ணங்களுண்டு அவையானதமசில் சத்துவத்தினுண்டான முற்பாதியி
ல் சமஷ்ட்டி அந்தக்காரணபீர்தும் பிற்பாதியில்வியஷ்ட்டி ஞானேந்திரி
யங்கள் பீர்தும், தமசில்ராசத்திலுண்டான சமஷ்ட்டிமுற்பாதியில் ச
மாநுதிவாயுக்கள் பீர்தும்பிற்பாதியில்வியஷ்ட்டிகன்மேந்திரியங்கள் பீ
ர்தும், பிற்பாதியில்வியஷ்ட்டிகன்மேந்திரியங்கள்பீர்துமாம்ஆகிய ௨௧)
இலிங்கரீரமாய்-அக்டொங்நானமெனில்.

[பிண்டாண்டபிரமாண்டத்திற்கொல்லியபூதபஞ்சகாரணப]

சத்ததன்மாத்தினாசாத்த்விக அம்சம்-சமஷ்ட்டி [௨] மாத்தினாஞாதா
அதில், பரிசதன்-மாத்தினா-ரஜோ-அம்சம்-சமஷ்ட்டி அரிக்கால் மாத்தி
னாகுடினதுசமானவாயு-ரூபதன்மாத்தினா சாத்த்விக-அம்சம்-வியஷ்ட்டி
அரிக்கால் மாத்தினாகுடினதுசுத்தரேரேந்திரியம் ரசதன்மாத்தினாசா
த்த்விகஅம்சம்வியஷ்ட்டி அரிக்கால் மாத்தினாகுடினது சுரேந்திரிய
ம் சத்தவிஷ்ட்டி, கந்ததன்மாத்தினாரஜோ-அம்சம்-வியஷ்ட்டி அரிக்கால்
மாத்தினாகுடினது வாக்கிந்திரியம்.

பரிசதன்-மாத்தினா-ரஜோ - அம்சம் - சமஷ்ட்டி [௨] மாத்
தினா-வியானவாயு-அதில், சத்ததன்மாத்தினா - சாத்த்விக அம்சம்

சமஷ்டி [அரிக்கால்] மாத்தினாகுடினது-மனம், ரூபதன்மாத்தினா-சாத்தவிக அம்சம்-வியஷ்ட்டி [அரிக்கால்] மாத்தினாகுடினது-தொக்கிந்திரியம், ரசதன்-மாத்தினா-சாத்தவிக அம்சம்-வியஷ்ட்டி [அரிக்கால்] மாத்தினாகுடினது-பரிசுவிஷயம், கந்ததன்மாத்தினா ரஜோ அம்சம்-வியஷ்ட்டி (அரிக்கால்) மாத்தினாகுடினது-பாணீந்திரியம்.

ரூபதன் ரத்தினா-சாத்தவிக அம்சம்-வியஷ்ட்டி [ஹ] மாத்தினா-நேத்ரேந்திரியம்-அதில், சந்ததன்மாத்தினா-சாத்தவிக அம்சம்-சமஷ்ட்டி [அரிக்கால்] மாத்தினாகுடினது-புந்தி, பரிசுதன்மாத்தினா-ரஜோ அம்சம்-சமஷ்ட்டி [அரிக்கால்] மாத்தினாகுடினது-உதானவாயு, ரசதன்மாத்தினா-சாத்தவிக அம்சம்-வியஷ்ட்டி [அரிக்கால்] மாத்தினாகுடினது-ரூபவிஷயம், கந்ததன்மாத்தினா-ரஜோ அம்சம்-வியஷ்ட்டி [அரிக்கால்] மாத்தினாகுடினது-பாணீந்திரியம்.

ரசதன்மாத்தினா-சாத்தவிக அம்சம்-வியஷ்ட்டி [ஹ] மாத்தினா-ரசவிஷயம்-அதில், சந்ததன்மாத்தினா-சாத்தவிக அம்சம்-சமஷ்ட்டி [அரிக்கால்] மாத்தினாகுடினது-புந்தி-பரிசுதன்மாத்தினா-ரஜோ அம்சம்-சமஷ்ட்டி [அரிக்கால்] மாத்தினாகுடினது-அபானவாயு, ரூபதன் மாத்தினா-சாத்தவிக அம்சம்-வியஷ்ட்டி [அரிக்கால்] மாத்தினாகுடினது-ஜிவீந்திரியம், கந்ததன்மாத்தினா-ரஜோ அம்சம்-வியஷ்ட்டி (அரிக்கால்) மாத்தினாகுடினது-சூர்யேந்திரியம்.

கந்ததன்மாத்தினா-ரஜோ அம்சம்-வியஷ்ட்டி [ஹ] மாத்தினா-சூரேந்திரியம்-அதில், சந்ததன்மாத்தினா-சாத்தவிக அம்சம்-சமஷ்ட்டி [அரிக்கால்] மாத்தினாகுடினது-ஆவகாரம்-பரிசுதன்மாத்தினா-ரஜோ அம்சம்-சமஷ்ட்டி [அரிக்கால்] மாத்தினாகுடினது-பிராணவாயு-ரூபதன்மாத்தினா-சாத்தவிக அம்சம்-வியஷ்ட்டி [அரிக்கால்] மாத்தினாகுடினது-கிராணேந்திரியம், ரசதன்மாத்தினா-சாத்தவிக அம்சம்-வியஷ்ட்டி [அரிக்கால்] மாத்தினாகுடினது-கந்தவிஷயம்-ஆம்.

இதற்குரியன தீர்விஷயங்களைந்தும் நீங்கலாக மற்றவிருபதுக்குட்சுமரீகற்பணியாம் இதன்கிரியை வங்நவமெனில், ஞாநாசமானமானவாயுவுடனே சேர்ந்துகரோத்திரோதிரியத்தைப்பற்றிசத்தவிஷயத்தைக்கிரகத்தால் வாக்குவசனிக்கலும். மனம்வியானவாயுவுடனே சேர்ந்து

தொக்கேந்திரியத்தைப்பற்றிப்பரிசுவிஷயத்தைக்கொக்தால் பாணியிடு
தலும் ஏற்றலுஞ்செய்தலும், புத்தி உதானவாயுவுடனேசேர்ந்து நேத்
துகேந்திரியத்தைப்பற்றி ரூபவிஷயத்தைக்கொக்தால்-பாதஞ்சரித்தலு
ம், சித்தம் அபானவாயுவுடனே சேர்ந்து ஜிஹ்வீந்திரியத்தைப்பற்றி ரச
விஷயத்தைக்கொக்தால் குய்பம் ஆவந்திப்பிச்சலும், ஆவாராபிராண
வாயுவுடனேசேர்ந்து கிராணேந்திரியத்தைப்பற்றிக்கந்தவிஷயத்தைக்கொகி
த்தால் குதம்மலிசர்க்கஞ்செய்தலுமாம் தமசிந்தாமத்தினுண்டான
தூலபஞ்சோணை எவ்வனமெனில், பிருதுவி தன்னம் சம்பாதி-ஆஸ்தி
பிருதுவியில் அப்பு (அ) பங்குகடினது மாசம்பிருதுவியில் அக்கினி
[அ] பங்குகடினது சர்மம், பிருதுவியில் வாயு [அ] பங்குகடினதுநா
ம்பு, பிருதுவியில் ஆகாசம் [ஹ] பங்குகடினது ரோமம்-அப்பு-தன்ன
ம-சாபாதி-மூத்திரம், அப்புவில் பிருதுவி [அ] பங்குகடினதுவாயீர்
அப்புவில் அக்கினி[] பங்குகடினது விவரணை, அப்புவில்வாயு[அ]
பங்குகடினது இரத்தம், அப்புவில் ஆகாசம் [அரிக்கால்] பங்குகடின
துகக்கினி, தேயு-தன்னம்-சம்பாதி-பசி, தேயுவி-பிருதுவி[அரிக்கால்]
பங்குகடினது நித்திரை, தேயுவில் அப்பு[அரிக்கால்] பங்குகடினது
தாகம், தேயுவில் வாயு[அரிக்கால்] பங்குகடினதுசோம்பல், தேயுவி
ல் ஆகாசம் [அரிக்கால்] பங்குகடினது மைதுனம், தாயு-தன்னம்-சம்
பாதி-ஓடல், வாயுபிருதுவி [அரிக்கால்] பங்குகடினது படுத்தல்-வாயு
வில்-அப்பு[அரிக்கால்] பங்குகடினது நடத்தல்-வாயுவில்-அக்கினி
[அரிக்கால்] பங்குகடினது இருத்தல், வாயுவில்-ஆகாசம் [அரிக்கால்]
பங்குகடினது தாண்டல், ஆகாசம்-தன்னம்-சம்பாதி-மோகம்-ஆகாச
த்தில் பிருதுவி [அரிக்கால்] பங்குகடினது இரகம், ஆகாசத்தில் அப்
பு[அரிக்கால்] பங்குகடினது துவேசமும், ஆகாசத்தில் அக்கினி[அரி
க்கால்] பங்குகடினது பயம், ஆகாசத்தில் வாயு [அரிக்கால்] பங்குக
டினது ஸெட்டம்-ஆம் இவை யிருபத்தைந்தும் தூலசரீரகற்பனையாம்.
அவித்தகமெல்லும் இச்சாவசத்தாய் அஞ்ஞானகமுத்தியிற்றகட்டுண்ட
சிகாபாசர்க்கோ ஈகவரன் தனது காருணியத்தால் பிரயதேவனுப் நின்று
ஜீவாங்குரத்தால் அசைசுத்து அந்தக்கரணமென்னும் எண்ணுடையைக்
கூட்ட அதிற்சிரிப்பலித்து தூலசரீரத்தைக்கொக்தாலென்னும் புலனப்போக
ங்கோத்தமதென்றும் அபிராணித்துவந்த ஜீவர்களுதாரீரத்திராய்-சிகா
பாசன்-சாகுதிகைதன்னியம்-என்பவைகளில் பேதநிதிரிகின்றதற்குரி
யஅறிவின்சுண்ணை ஆவாணசத்தி முடிவிட்டசென்றும், அம்முதிதலில்
நின்றும் நீங்குவதற்கு வேதாந்தக்கிரமப்படி பகிர்முகவிசாரணைமுன்னி
லையில் தோன்றா பிரமமுதல் தோன்றின அடைவே ஒடுக்கிப்பார்க்கக்
சேஷித்ததுவதுவே அதுவேவருமதுவடிவமென்றதிடபிரக்கஞ்ஞேயோடு

அபா ஞானியாயிருந்தாலும், தக்காமையேதேகிகரால் அந்தர்முகவிசார ணைபா ன சுவா னுபூதியைத் திரமமாகக் கொண்டு அச்சவா னுபூதியிலெழு கின்றாங்கற்பம்செய்யதான திருவடிநிகைத்தயம்பெற்று அங்கவனம்பெ ற்றோமெவற்றவுணர்வுமந மூலினிடைத்துண்டாகிய தனது சிகாகாசந லையை அறித்து பரஞானிபாசல், அற்பமுங்கட்டாக்கெனவுங்கூறுவார். தத்துவமுழுதுங்கடறவுணர்த்துத்தன்னிலையறிவதற் கரிதாமெனக்கூ றினார்.

(இ-ம்) ஒருவன் தத்தேசாதனையில் சுந்தியுந்தியனுபவப்பட னீ யமறத்தெளிந்தாலுஞ் சநிவபாங்கனிச் சர்ப்பநம்போப்பலநூலால் ந ன்றையறித்துநானே அதுவென்றிந்நகாலுஞ் சர்க்குநூல்கவா னுபூதி பையுக்கமுதத்திற்பெற்றால் நற்றொருகாலுசிஜிபரதமுதியாதென்பதாம்

பலகையினால் முத்தியிச்சிறைப்பதற்குப்போமானம். (ஒழிசிலொ டீச்சம்) குடையுஞ்செர்ப்பங்கொடுக்கப்பதல்லற்படியும் அசாபாபா ப்பியிடைபாதி, மாத்திரமேபோலசமவாவமனம்போகாத சாக்திவக் கற்றார் விந்நார-எ-ம். (சச்சிகானந் விளக்கடிகோடிபலநூலறிவுவே முறைப்பெதினுய்துநபாதாவெனியாகுமே-எ-ம் [ஞானசக்திநிலை ணைபா] தூறுசக்திநாளிந்நூல்களபலகற்றாலுமறுசக்திந்நயடை ந்தாலுமேபோலிலை, நித்தகாமசக்திக்கேத்தமறவேணின்று அத்தகிந ம்கண்ணாசலர்-எ-ம் [குறள்] சுற்றகனாலயபயவெனசொகவை ல்லிள, ன ற்றாடொழிஅரெனனி-எ-ம். [அத்தவீதக்கலிவெண்பா] நன்றாச்சா த்திரககையேதமகத்தற்கிபாசென்கிரார், வார்த்தையரினைச்செல்லிய வழுக்கறுத்தகா-எ-ம், [ஞானவக்குறள்] நல்லனநூல்பலகற்றினுங்கா ண்பரிசெத்யெல்லையிலாதெவா-எ-ம், வருமற்று வநுளன வற்றாந்காண்க.

தத்துவமுகவிசாரத்தால் கண்ணை அறியக்கூடாதென்பதற்குப் பிரமாணம். [சிறறாபலநாடிகள்] தத்துவக்கற்றாஞ்சாயகேசோசமுஞ்சா த்திராஞ்சேர், புத்தகப்பிச்சையும்கோட்டிபென்று வித்தகங்கிற்றாபல நடியேவனுபூசதிதைவன், உத்தமமானசிவானந்திபாகத்தையூட்டின னே-எ-ம். (தூயுமானசுவாமிகள்) தத்துவப்பேயோடு தலைபடித்துக் கொள்ளாமல், வைத்தவருண்மெளனவள்ளலையித்தமன்பு, பூணக்கந துநெஞ்சுபோற்றத்தாமைமுற்புங்காணத்துடிக்குமிருகண்-எ-ம். [பதார் த்சுதியினை] திண்ணிபவறிவதானசியத்திணையடையவண்டில், அண்ணி யவசாதனாகம வசிரதமாயோகமான, மண்முதற்றத்துவங்கண்மறுவெ னநேதிசெய்து எண்ணப்போற்பிரிந்திரியுமிந்நிடா இப்பமுற்றே எ-ம். [பாலையானந்தசுவாமிகள்] தத்துக்குப்பபைபைத்தள்ளுங்கடிவேத

சாத்திரப்பொத்தலைமுகிங்கடி, முத்திரஞானவஸ்துவவாவென்று
மூடிக்கொம்பியடியுங்கடி-எ-ம். வரும் மற்றும்வருவன வற்றிற்காண்க

குருசொல்லாமற்சொல்லுவொன்பதற்குப்பிரமாணம். [திருவிளை
யாடல்] கல்லாவின்புடையமர்துநாண்மறையாறங்கமுதற்கற்றைகள்வி
வல்லார்களுவர்க்கும்வாக்கிறத்தபூரணமாய்மறைக்கப்பாலாய், எல்லா
மாயல்லவமாயிருந்ததனையிருந்தபடியிருந்துகாட்சி, சொல்லாமற்சொ
ன்னவனைநினையாமற்னைதுபவத்தொடக்கைவெல்லாம்-என்பதனற்கா

குருகுரு அதுக்கொக்கின்றவழியேயன்றி ஏனையவற்றல்முத்தி
யின்றென்பதற்குப்பிரமாணம் [ஞானவாசிட்டம்] பேசியதன்விசாரத்
தூற்சனகர்பிரான்பெறும்பேறு பெற்றதல்லால் வாசியுளமற்றொன்
றால் வந்தகல்ல வாரிசமலர்க்கண்மாலே, வாசிலதாய்ச்செவ்வியதாய்ச்செ
வ்வியதாய்த்தனவிசாரத்தாலடைவதல்லாற், தேசிகரில்லா வீனர்செய்
தொழிலுற் பெறலாமோகிறச்சொருபயம் எ-ம். (ஒழுவினெடுக்கம்) த
ன்னிழப்பையென்ன -ற்றுச் சாதிப்பான்சற்குருவா, மன்னுபெருஞ்சி
யமதயானை தன்னடைமேற் சொற்பனத்தேசோன் -ற்றுத் துடிப்பற்றுக்
கேவலமாய்சிற்பதுபோற் பராணெனின்-எ-ம், [குறைகமசிவாயர்] செப்
பரியபுராணச்செழுஞ்சுடலோசோணகிரி, யப்பனைநக னூலறிந்தாலும் இ
ப்புயியிற் கொண்டகுருவைப்பொருளாக்கொள்ளார்பயனைது கண்ட
வெலாம் வீணிலென்று-எ-ம். [குருநமசிவாயர்] சற்குருவைப்போற்று
மற் சற்குருவைச்சாற்றுமற் சற்குருவைச் சந்ததமுஞ்சாராமற்-சற்கு
ருவை நின்றாகரியமனீள்பிறவிகீங்கடுமோ மன்றாகிதப்பாதேவா-எ-ம்
[திருகந்திரம்] கருடனுருவைக்கருதுமளவிற பருவிடந்தீர்த்தபயங்கெ
டுமாபோற், குருவினுநவங்குறிக்கொண்டிநிந்தத் திரிமலத்தீர்த்து சிவ
னவனுமே-எ-ம், பட்டணத்துப்பிள்ளையார் குருமார்க்கமில்லாத குருட
ருன்குடிக்கருமார்க்ககதுள்ளே கருத்தழிந்துகெட்டேனே-எ-ம், [தாயு
மானசுவாமிகள்] குருமொழியேமலோலெக்குமற்ற மொழியெல்லாங்
கோடின்றிவட்ட டல் கொள்வதொக்குங்கண்டாய் எ-ம். ஒளவைக்குற
ள்) குருவினடிபணிந்து கடுவகல்லார்க், கருவமாய்நிற்குஞ்சிவம் (அன்
றியும்) கெறிபட்டசற்குரு நோவழிகாட்டில் பிறிவற்றி நக்குஞ்சிவம்
எ-ம். திருப்புகழ் இக்காழகமுமாறுசமயமுமந்தாவேதபுராணகலைசுரு
மைம்பதோர் விதமானவிசேஷஞர்-வெகுருபவண்டராதிசாரசாரமும்முப
ர்புண்டரீசனுமேகனிறவனுமந்திபொறு நவானுசிலவொடு வெயிலாக

யுஞ், சந்திரசூரியர் தாமசைபயிர் விந்துநாதமு மே துவடிவமேர்தன்
சொரூபமதாகி சிவயோகத்- தங்களுணவமாயை கருமமலங்கள்பொயு
பதேசபரகுரு சம்பிரகாயமேட்டையுநிறியது-பெறுவேனோ எ-ம். வ
ரும்-மற்றும் வருவனவற்றிற்குண்ச. (ரு

ஒருமொழியாலே யென்னுஞ்செய்யுண்முகல் இந்நான்குசெய்யு
ளாலும் ஒருமொழியாகிய சிம்முத்தினை இத்தன்மைத்தொன்றும் அது
ஆம்மொன்குநினைல் அது உகரங்க்கப் படுமென்றுக்கூறினார்.

இச்சிம்முத்தினைக்குச்சொளபான முத்தினைகளை மேலருளிச்செ
ய்கின்றார்,

(அ கை.) முத்தினைமூன்றெனல்.

(வேறு.)

முத்தினைகளோர்மூன்றுமொழிந்திடில்
சுத்தசாம்பவி சொல்லும்பயிரளி
மெய்த் துநீ கசரியென்றுவிளங்கிடும்
இந்நையார்சுருமியம்பவொண்ணாகரோ

(இ-ள்) (சிம்முத்திரீதியைப் பெறுவதற்குச்சாதனமாகிய) ஞானமு
த்தினைகள் மூன்றுவைப்பதும், அவைசொல்லுமிடத்துப் பரிசுத்தமா
கிய சாம்பவியென்றுத் துதிக்கத்தக்க பயிரவியென்றும் மெய்மையை
யுடையதாகிய கேசரியென்றும், பெயர்பெற்றுவிளங்கும், இவற்றை
யாவருக்குஞ்சாதாரணமாகச் சொல்லக்கூடாது-எ று, அரோ-அசை-இ
த்தை யென்பது-பையிடுஞ்ஞானமயாம்வந்த வழுவறவமதி.

(இ-ம்) அத்தைவந் ஞாபலமான கீஷ்டைச்சூரிய பிரதானமுத்தினை
களை அறிவித்தார்.

இம்முத்தினைகளைக் குருசம்பிரதாயத்தில்க

(அ கை.) சிம்முத்தினையாகியமௌனக்கையை அபச்குவர்த்துப்போ
திக்கப்படாதென்றும் அதுமேலேர்களால் அனுபவிக்கப்பட்டதென்று
ம், அதைக்கைவல்யப் படுத்துவதற்குரிய ஆசனமுதலியசாதனவிதிகளி
வையென்றும் மனமொடுக்கிவைவர்களை கவற்றிலும்பயன்படுவர்களை
ன்றும், சாம்பவிமுத்தினையில் கின்று சதா கீஷ்டைசெய்யின்யாவுமொ
டுங்குமென்றும் அதுவே-சிவநயாகமென்றும்-அதில் இராமல் இருக்கத்
தக்கவனே அனுபவிப்பென்றும் சாதகசாதத்திரியர்கொழியிடுவென்றும்-அ

சுராதகர்பெறும்நாதானந்தமிதுவென்றும் அந்நாதவசமுற்றால் மயக்கந்
தோன்றுமென்றும் அதுநீங்கும்வகையில்நின்றால் அருட்டரிசனமுதய
மாமென்றும் அந்நருமேலாகிய அனுபவப்பேற்றிலேறி நிற்கக்காண்
பானுதிக்கிறதகுமென்றும் அங்கனம் மனமசையா திருக்கற்சத்தத்தி
ல் பஞ்சாட்சரமுதலியவாகுள் தோன்றுதுநின்றவிடத்தொடுக்குமென்
றும் அவ்வுத்திரப்படிருந்து அங்குமறக்கலக்கின்ற அந்மௌனநிலை
யை அடைந்அங்குலத்தொன்றுக்கூறுவான், தொடங்கிவைத்தமுறை
ப்படியே, சின்முத்தியையை அதிநீவிரபக்குவர்க்கு அருளப்படுமெனல்.

முத்தியையை மொழியப்போகாதுகான்
உத்தமர்க்கே யுரைக்கும்பொருளது
புத்தியினர் புலம்பிமயங்கியே
பித்து - மலாய்ப் பித்தற்றுவர்பேயபோ.

(இ-ள்) (மேற்சொல்லியசோபானமுத்திகளுக்கு அதிதமாகிய) சி
ன்முத்தியையின் பொருளையாவருக்குஞ்சொல்லத்தக்கதன்று, அதுசற்
கரும் பரிபாகிகளுக்குச் சொல்லத்தக்கபொருளாம்விவேகருனியர்களு
க்குச் சொன்னால் அவர்கள் முடத்தன்மையால்) வாய்விட்டுளறி அறிவ
ழிந்து பயிந்தியகுணமேவிட்டுப்பேயராய்ப் பித்தற்றுவார்கள்-எ-று. 'கா
ண் முன்னிலை-அசை-ஏ-ஏ-அசைகள்.

(ப-ம்) நகரத்தைந்திரியமான துன்பங்கள்களில் கின்றுமிக்கி ஞா
னசிரியனா அநித்து அவரால் அனுக்கிரகிக்கப்பட்ட ஆத்மஞானத்தைப்
பெற்று அதிந்தாமாருடராகுமுன்னநி தேகனியோகத்தை யடைந்து அ
ந்நலம்ஸ்கார பலத்தினால் மீண்டுந் திருவவதாரஞ்செய்துவந்தஅதிஞான
பக்குவரென்பார், உத்தமரெனக்கூறினர்.

(இ-ம்) ஞான ஸம்ஸ்காரமுடையவர்களுக்கே சின்முத்தியைக்காட்
டவேண்டுமென்பதாம்.

இதற்குப்பிரமாணம் (ஞானவாசிட்டம்) இனிப்பிறவா முடிவான
பிறப்பிலேமெய்ஞ்ஞானமெளிதினுண்டாம், பணிச்சுடர்வெண்ணித்தி
லங்கருத்தமமா முங்கில்லாற்படுவதுண்டோ, செனித்தவரின்மேலோ
ராய் நல்லோராய் மித்திரராய்த்தெளிந்தோராகி, யனித்தமறுமுத்தராய்
ஞானிகளங்குணமெல்லாமவனைச்சேரும்-எ-ம், வாதஜூர்புராணம், வந்
துகான்வறுமைபுற்றேன் மாற்றெனதில்பாடுன்று, சிந்தையாகுளமு
ற்றானைச் செழும்பொருளீதல்செய்வார்க், கிந்தநாளளிக்கவேண்டு
மெனவிதியின்மையாலே, யந்தநாளிந்நாளாக வடிமைகொண்டருளலெ

மூ ல மு ம் - உ ரா யு ம்.

ன்னி-எ-ம். (ஒழிவிலொடுக்கம்) அதுபக்குவத்தோர்க் கணுர்கொஞ்செய்யும், புதுமைக்குச்சாந்திரங்கள்போதாவதுவென்னும், பேரேயனந்திரகாரத்தந்தானும், வேரேயனந்தவிதம்-எ-ம், அடியும்ற்றுள்வருவனவற்றுற்காண்க. (எ)

(அ-கை) இத்தன்மைப்பட்டநிலையை அடைந்தோர் யாவரென்று கேட்க அகற்றுத்தாங்குதல்.

வேறு.

இந்தநன்னிலையிலிருந்துசாதித்தோ ரெவரெனவுமையவள்வினவச், சுந்தரவாமதேவமாமுனிவர் சுக்ரமுதன்முனிவரென்றநிதி, கங்குடரியின்சையினைப்புறங்காண்க வானுடைமலைநாமமிலே, நிந்தையினிடடைகருரியவதானமு நிகழ்த்துவனன்புடவ்கேண்மோ.

(இ-ள்) இத்தன்மைப்பட்ட நல்லநிலையிலிருந்து சாதனஞ்செய்வார்கள் எவர்களென்று தேவியார்கேட்கப் (பரமசிவனார்) கட்டுத்தநிலையமுறிக்கும் மதயானையின்றுதிக்கையைப்புறங்கண்டெனாடையிலையுடைய இமயமலைபெற்றஉமையவளே அழகியபொருமைபொருந்திய வாமதேவர்-சுகயோகி-முதலாகிய முனிவர்கள் சாதனஞ்செய்வார்களென்றறிவம்(மேலும்) துதிக்கப்படுகின்ற நிலைமையிலிருந்துசாதனநிலையஞ்சொல்லுவேன்அன்போடும் நீகேட்பா'யென்றதன்மையாகியது.

(ப-ம்) அவ்விதக்கமஹதஹங்காரங் களுட் தன்னுள்சொந்தித்திருணங்களுடும் அக்குணங்களினுடைய சொரூபமே காணப்படுமா? பிரபஞ்சங்களாய் விகற்பித்தகாரணகாரிய உபாதித்தல் வாதஹம் சொன்றியொடுங்குவதற்குரியஇரண்டறச்சேலித்துவம் தவறாதுசாதனநிலையமாகியபிரம்மானந்தபோகபூமியென்பார் இத்தகவ்கிலையென்கறினார்

(இ-ம்) மூலஅடியார்களால்அனுபவித்த பிரம்மானுபவநிலைகிதன்முணர்த்தியதாம்.

இசுற்குப்பிரமாணம். (ஞானவாசிட்டம்) சன்னுச்சிகற்பத்தொழுக்த விசுற்பம்போகிற்றவிர்த்துமொளையிற்பயிலேஞ்சந்தாமில்லை, இன்னவகைத்தோருண்மையியம்பவெண்டு பியாவரவாடிமுமாற்றுமிறைவவென்ன, மன்னதைற்குறைசெய்வான்முனிவரிலேயே மதித்துணர்ந்தும்பிதாவுணாக்க மறுத்துக்கேட்டாய், அந்நிலையேநித்தயயிங்கண்டருளவாகாயபுருடனுளையவொன்றில்லை-எ-ம். (தத்யுபாசனவாயிதன்) முந்திலைச்சுட்டெழுதியென்பவகாலு தெஞ்சேகரன் பொழித்தேகனெனின் தன்னிலையைக்காட்டாதேயென்றவென்றுகூட்டியே சாணுன்போர்ச, அந்நிலையே நிலையந்நிலையிலேகிந்திமுத்தியென்பத்தோகலும், நன்னிலையிதன்நிலையேசுமென்றே சுக்ரமுதனார்சாடினோ. எ-ம். வரும்பற்றும் வருவனவற்றுற்காண்க. (அ)

[அ-கை] ஆச அங்கரிகையெனல்

உத்தரதிசைபார்த்திருப்பதாங்கலையீ னுரிவையோடுமுனைவின் தஞ்ஞ்சித்திராதனம்வெண்டுகில்குசையைந்தந் தின்புவிமிசைவிரிப்பதுவா
ம் பத்திராமவீரங்குக்குடமரிப பங்கயங்கோமுதமைந்தும், வித்தகமான
வங்கவாதனமாம் விமலைபறி கெனவிளம்பும்.

[இ-ள்] உமையவளே [சாதகன்நிஷ்டைதொடங்கும்போது] பார்
த்துக்கொண்டிருக்கவேண்டியது உடதிசைமுதமாகும்மான்னோதல்புலித்
தோல் * சித்திராசனம்வெள்ளைவஸ்திரம் தருப்பை-ஆகியலீர்தும் அமு
த்தமாகிய பூமியின்பேரிலிவிக்கத்தக்க ஆசன மாறு-பத்திராம-வீரம்-கு
க்குடம்-அருமைபானபதமம் கோமும்-ஆகியலீர்தும்நான் (சாதனுத்
துக்குரிந்) தாகிய அங்காசனமாகும், நீயறிவாயாகவென்றுகொல்லுவா
ர்-பாமசிவனார்-எ று, இவ்வங்காசனங்களுக்குவிபரம் முன்வந்தனகாண்க

(ப-ம்) தகூநாமூர்த்தமாய் விளங்கிய ஆத்மஞானகுருவின் சந்தி
க்கெதிராகச் சந்திடன்வடதிசைநோக்கி * இருக்கவேண்டுமென்பார்உத்
ரதிசை பார்த்திருப்பதாமென்றும்பெரும், பாலுமீயோகிகவாரர்எனருப்
பதுபத்மாசனமென்பார் அரியபங்கயமென்றுக்கூறினார்.

-ம்] ஞானசாதகன்நிஷ்டைகடிதந்திரமாக அப்பியாசித்தர்குரி
யஇருவரை ஆசனங்களைப் கூறியதாம். கூ

[அ-கை] தேகத்தை அசைவறவிறுத்திச்சின்மயத்தில் நிற்றலேச
மாதியெனல்.

இயம்புமாதனங்கடம்மிலொன்றுறவே யிடைகிளஞ்சிரக்கனானேராய்
வயம்பெறத்தம்பமெனநெறித்திருக்க மனமதுவடிவியையுறால்
நயம்பெறவுன்னு அண்ணிபெப்போதுநடுகிலைநனைநீங்காயல்
தயங்கியசத்தமசுந்தமல்லா அனிலைபொருத்துல்லமாதி.

[இ-ள்] [ஞானசாதகன்] முன்மொல்லிய ஆசனங்களின் ஒன்றிற்கேர்
ந்து - இடை-கண்டம்-தலை கண்-ஆகியநான்கும்-தூல்விதி - வழுவாது
வெற்றியாக ஸ்தம்பத்தைப்போல நெறித்திருக்கவும்- மனமானது
[தன்னுசங்கற்பரூபமென்னும்] விஷயநாரங்களைப்பற்றாமலிருக்கவும்
[மோகது] இன்பத்தைப்பெறும்படி நினைவாமல் - நினைத்துப்பிரகாசிக்

* சித்திராசனமென்பது இரத்தினப்பலகை.

கின்றகந்தாகந்தயில்லாத ஒப்பற்றதிலேயிற் சகக் ஸமுஞ்சாகுறித்தன்
மையைநீங்காமற்பொருந்தியிருத்தலேசமாதியாய்-று. ஏ-ஏ அசைகள்

(ப-ம்) சலனமற்ற ஏகாந்தஸ்தானத்தில் பகடாத்தானியைப்போ
லிலேபெறுகலென்பார். வயம்பெறுவென்றார். இதேகத்திரியகாணதிக
லின் விவகார அவஸ்தையாவைக்குமுதற்காரணமாயுள்ள மனமானது
தன்னிச்சைவடிவத்தின்கணினு நீங்கிச்சுமமா விளங்கவேண்டுமென்
பார் மனமானது வடிவினையுறாமென்றொனவும், குணத்தொற்களில் உழ
லாநின்றமனமானது தனக்குச்சேர்க்கை விவகாரங்களில் அசகசெதுந்
துவிக்கின்ற இராசக்தாமதத்தைவிட்டு நீங்கித்தன்சொகந்த இடமாதிக
துவத்திற்பொருத்தி இருக்கவேண்டுமென்றார். மனமானது வடிவினையுறாம
ென்றொனவுக்கதுவாருமளார், மனமானது சத்ததன்மாத் திகாச்சா
த்தியகும்சம் அனாக்கல் மாத் தியையாங்கதேதான் திப்பரிசுதன் மாத் தி
னா ரஜோகும்சம் அனாமாத் தியையாகிய விவானவையுடன்சேர்ந்துநி
ன்றதால் சலனத்துவமடைந்து விடியும். இப்பற்றித்தோடலே அசந்
குச்சகந்தப்பருபம் ஆலால் அம்மனம் அச்சனனும்சையை விட்டுநீங்கி
த்தன்விஜாம்சமான அருள்வடிவாய் நிற்கவேண்டுமென்பார். மனமானது
வடிவினையுறாமென்றொனப்பொருள்குறுகலே சிறப்புடைத்தாம். இ
ன்பகசுத்தைப்பெறுவேண்டுமென்கிற கிஞ்சித்தினைவான முன்னிலைச்சு
ட்டுப்பற்றிவிட்டு ஒவ்வையுங்கருகான நுதுவதென்பார். உன்னுதுன்
னிரியனவும், சகலதேவலமாகிய அநியாமையை அசுந்தமெனவும், அ
வைநீங்கித்தன்வியருளாற்கண்ட அநினைசுத்தமெனவும், அவ்வறிவுங்
கமுன்று ஞானாகாமாகிய பகாநீங்குத்திர் விளங்குகின்ற பிறிதொன்றி
ல்லாத நிகரற்ற துரிபாநிதமாகிய கிஞ்சித்திசகிலைபைஅல்லாதகனிதிலே
பெனவும், அருள்வடிவமாகியமனமானது ஆநிலைவின் இரண்டறங்களைக்
கிருத்தலேபொருந்துதல் சமாதியெனவுக்கறிஞர்.

(இ-ம்) ஞானசாதகன் ஏகாந்தஸ்தானத்தில் கிஞ்சித்தியைப்பொலித்த
சுந்தை அசைவறழியுத்தி நிர்விதற்பசித்தனாய் நகனபாதம் சொலுத்தி
லையிற்றிரிவறத்தாநாகரமாகநிற்பதுவே சகசமாதி பென்றுணர்ந்திய
தாம்.

ஸ்தம்பத்தைப்போலச்சிரமுதலினைவெநெறிக்கென்பதற்குப்பரிசு
மாணம். (அமுதசாரம்) செவ்வையுடனுள் முத்துஞ்சிரமுமுது, வெவ்
வாதனத்தோருருக்கெவர்க்குங்கைவந்தால், அசமுதேயந்தலையாமதியு
டையோ, ராதனமென்பத்து-ஏம். (பொருத்தென) உடையுள்ளமுத்தமு
டம்புயிவைசெவ்வேவனாரிசுநிமுமுதலையிலிருந்துகண்ணைத்தன்மு

க்குதுனிமேலேநிறுத்தி, அலையுங்கடல்போற் சாமமுமெய்ப்பயமுந்கண் ணைவிட்டகல, உலையுமனமுள்ளடங்கவெணையுணர்ந்தேயிருக்குமதுயோ கம்-எ-ம். (பிரமகேச) தக்கஞ்ஞானத்தைத்தான்பெற்றதென்பாருட்டுத் தி யிடந்தணையடைந்திய, துக்கமேவாமற்சகாசனத்திருந்துதோடலைமு த்துடம்பிவைநே, ரொக்குமாநிருத்திப்பூதிக்கொண்டிந்த வுட்டபையுந் தூள்ளம்பண்ணி, மிக்கவாய்நுமித்தியங், னையெல்லம்விடையமேமெல ழாவகைமீட்டும்-எ-ம். (ஞானிகள்கிலைமை) ஆக்கனுமெய்ஞ்ஞானியரு முறைந்தவாந்நயாகமுடியிடையசையா, தற்போலாகப்பத்திரங்கோ முகம்விரம்பதுமத்தோடுபெகர்க்குலவுமா, னைத்திற்படிந்தேசகாந்த, முத் தினாசாம்பளிவானகொக்கதாசமுலக்கூட, துண்டுமேயினிருத்தினாரு, மி த்தநகையசியையோகத்திருப்பர் ஓனியினியைக்கூப்பிறவியமுண்டெ ன்னலாமோ-எ-று, வரும மற்றும வருவனவற்றற்றாண்க.

மனத்தின்வடிவுசங்கற்பமென்பதற்குப்பிரமானம்ஞானவாசிட்டம், டகுனிபமாயெங்கணுஞ்சேர்தனிநெஞ்சங்குப்போரொழிய, வுடனாக் ககனந், ணைப்போல வுள்ளும்புறம்புமுருனிலதாம், பட்டிர்மெய்பொய் பெனும் பொருளிந்நயிசேருற்றசவேமனமாகுந், தொடர்சங்கற்பமெ ன்குளதாந்தோன்றுமனமுமங்குளதே. (அன்றியும்) மனத்தின்வடிவுச ங்கற்பமற்றிவ்விண்டுமொன்றாகு, மனர்த்தமோகமெபந்தமவித்தை ாரையதம்முதலா, மினத்தபெயர்சங்கற்பத்துக்கேற்றபெயராயிதுநழு விற்கனத்தசகக்காட்சியும்போருங்கதிர்விட்டெறிச்சும்பாஷுவம். என வருதலாற்காண்க.

மனமானது தீர்மலத்தவமானதன் எதார்த்த வடிவம் யிருந்துஅ ருள் நிலையப்பற்றவேண்டு மென்பதற்குப்பிரமானம். (ஞானவாசி ட்டம்) உன்னுநனைவாகாணுஞ்சகக்ஷணிகென்றலா வாயசெயனுங்கா சமுதூர், அன்னததீர்த்தனாக்கமலத்துள்ளே ரொய்யவறிவுகடையான் மனத்தாலுன்னுலுன்னே, இன்னபடியெனநோக்கமயக்கமெல்லா மிறை யுமறவொழித்தின்பமெய்திதிற்பாய், பின்னவையென்முன்னேனு னைத்தாமென்னுபெறுந்தகைக்குவசிட்டமுனிபேசினுனே. எனவருத லாற்காண்க.

உன்னுதுன்னியென்பதற்குப்பிரமானம் (திருவருட்பயன்) ஓரா தேயொன்றையுமுற்றுன் னுமேமீமுத்திப், பாராதேபார்ந்ததனைப்பார் என்பதனாற்காண்க.

தனிநிலையப்பெற்றிருக்கலே சமாதி மெய்ப்பதற்குப்பிரமானம் (ஞானவாசிட்டம்) ஜனகெனது மன்னவர்க்கானிவ்வயிசேருந்தகண்ணில யாம் பாம்பொருளிற்றளர்ச்சியாறி அனாக் கண்பயக்கிற்சேசாகாறி

யயர்வதன்மையெய்தல்களையெய்திற்று, கனகவரைநீயறிநிருஷிகம்பமா
ன கலங்காதசமாதியிற்றித்தகனத்தூற்றான், தினகரனைச்செறிவருடம்
வைஞ்ஞாற்றிற்றிரியெய்தெய்தம்மாண்டவித்திபம்போன்றே-எ-ம் [சி
வப்பிரகாசம்] பாசமாஞ்ஞானத்தாலும்படர்பகஞ்ஞானத்தாலும் மீசனையறி
யவொண்ணுதியையுந்ஞானநண்ணித், தேசமுதனஞ்சமுன்னைச்சிற
ற்றவெய்திற்றுசெய்து, நேசமோயெய்தபாந்துணிப்பதஞ்ஞானநிடை
எ-ம். [சந்திரமுறை] அலையிலாகசாரம்போலினிஞ்சேரவிளங்கு
போ, வருங்கலிநும்பொன்சமமாகியயானதாரகினுனியதுபோல், நீயெ
ன்றியநற்சமாதியுற்று சின்றுட்கமலத்தெழுந்தோச, நிறைவாரிதியிப்ப
குந்நதனினேனித்தகடியேனிருப்பேனோ, விடையின்மகுடத்திருமுடியாய்
மிளிர்குண்டலங்கன்செய்காநா, வியன்சேயுரத்திறந்தோளாவிஞ்சஞ்ச
சதங்கைக்குந்தாளா, புலையுங்கையுங்கலவியில்லாப், புனித்தவந்தோ
ர்நொழுதேத்தும், புராரிஞ்ஞானசுமைசிறுவர்போலுந்முருகப்பெருமா
ளே-எ-ம். வரும்மற்றும வருவனவற்றும்காண்க.

[அ-சை] மனமடங்கில் வாயுவெய்துகுமெனல்.

வேறு.

விண்ணைமுடக்கவசனையை விரிக்குமொருவன்விசாகமெனப்
பண்ணுமேயாகத்தூறநீனைவார் பவனத்தடக்குமா துளியெய்தே
எண்ணுங்கருத்தசமுன்னடக்க வியங்கும்: வியும்மின்னடக்கும்
நண்ணைமறைக்கவான்மறையுங் கணக்காம்பலிபெய்தென்கள்ளே.

[இ-ள்] உலகத்திற்செய்கின்றயோகமார்க்கத்தைச்சாதிக்கவினைக்கின்
றவர்கள் வாயுவை அடைக்குதல், [எத்தன்மைத்தெனில்] ஆகாயத்தை
மறைக்க வந்திரத்தை விரிப்புகின்ற ஒருநீனது உபாயத்தைப்போலம்
[ஆனதால்] அவ்வாயுவை அடக்குதல்களிடப்பலவகையோ வினைக்கத்த
க்கமவதை முன்னர் அசைவற அடக்கினால் சலிக்கின்ற வாயுவாற்றின்
னர் அடங்கப்போம். [எங்ஙனமெனில்] கணக்கோமறைத்தமாத்நிரத்தி
ரத்தில் ஆகாசமறைக்கின்ற முறைமைபோலநீயறித்துகொள்ளக்கடவா
ய்-எ-று. ஏ-ஐ அசைகள்.

[இ-ம்] கருவிகள் எவற்றிற்குங்கரணமாயுள்ள மனமானது ஒழி
ங்கிலாயுவெய்துகுமென்பதாம்.

இதற்குப்பிரமாணம். [ஒழிக்கலெடுக்கம்] உபதேசப்பித்தோவுப
மானப்பித்தோ, விபரீதமேபழநகோவேறோப்பசீரீ, கண்மூடாவிண்
முடத்தேடுங்கவசனைப்போ, வெண்மூடாயோகமிதுவென்-எ-ம். [திரு
மந்திரம்] மனமடங்கில்வாயுவடங்கிடும். [அந்நியம்] மனமனமங்கு
ண்ணொபுயமங்குண்டு, மனமனமங்கில்வாயுவடங்கில்லை-எ-ம். [சுவா

க்கியம்] மனங்குவித்துகின்றிடம்வாயுபஞ்சபூதமாய், மனங்குவித்துகின்றிடம்வாயுமன்னுயிரகா, மனங்குவித்துகின்றிடம்நாஸ்கலங்களாயிடம், மனங்குவித்துகின்றிடம்வண்மையாகுமுத்திடே-எ-ம். பிரபுலிங்கலிலே இத்தியமேசொன்றுவிட்டிடினம்நிறையோன்றசாரும், முத்தியமான மழிப்பமுதும்பேராமனியாய்பி, நீந்தலேஎன்னுலொன்மையரித்திடினம், நெருண்டிடி, சித்திமெயிடாரிந்தாற்றிந்திடுமெருங்குமாதோ-எ-ம். [கேசவரகோந்திரம்] வாயுமெனமறுகுன்றமனமடங்கும்வகைநடுப்பா, வியாவனவையிபிரயனிந்திசென்சமுந்குருவும். ஏயபலதேவகைநகரிபேரகிதேபோதனனநிறுன், ஆரிமெனலமுடையானுமவன்வனங்குருணங்கிடையாய்-எ-ம். மற்றுமவருவனவற்றற்காண்க. (க)

[அ-ஊ] சரிதைமுநலாகிய நான்கிற்குமுரிய அநிபாரிகள் மனோலயாடைநலால் அதில்தில் உயர்ந்தோர்கடெனல்.

அலையுமனத்தையகத்தடக்கு மவனேசரிதைகடந்தோனும்
அலையுமனத்தையகத்தடக்கு மவனேகிரியைமுடிந்தோனும்
அலையுமனத்தையகத்தடக்கு மவனேயோகதற்பாணும்
அலையுமனத்தையகத்தடக்கு மவனேஞானியதிருந்.

(இ-ஞ்) அலைகின்றமனத்தை உள்ளடக்கத்தக்கவனேசரிதைமுமுதும்நிறையெற்றினவனாவன், அலைகின்றமனதை உள்ளடக்கத்தக்கவனேகிரியைபூணப்பட்டனாவன், அலைகின்றமனதை உள்ளடக்கத்தக்கவனேயோககவானாவன், அலைகின்றமனதை உள்ளடக்கத்தக்கவனேஞானியில் மிகுந்தோனாவன்-எ-று.

(ப-ம்) சரிதையைவிதிப்படிவசங்கின்ற ஒருவன்தான்இப்பற்றுவிதில் பவசங்கற்பமனதுடையவனுயின் சரிதையை ஒருங்கேமெயிந்திடுசய்யிடுதுங்கடவந்தவனன்று. எவன் தனக்குக்கிடத்தமட்டும்மனோதிருப்தியாய்க்கொத்துகவ்வாற்பாணம் பண்ணினானே அமனே அச்சரிதைக்ககிசரியாமென்பார், அலையுமனத்தையகத்தடக்குமவனேசரிதைகடந்தோனானென்றும், கிரியையைமுறைப்படிசெய்கின்றஒருவன்தான் பூசிப்பதில் வருங்குறைவுநிறைவுகளில் இதாகிதமாகிய சித்தத்தையுடையவனானும் அல்லது கிடத்தமட்டும் பூசித்துத்திருப்பதியடைந்துஅப்பூசையினிடத்தில் காமியமனதுடையவனுயினும் அக்கிரியாமார்ர்க்கமுந்நந்தெரிந்து பிறருக்கும்போதிக்கத்தக்கவனுயினும்அநற்குரியவனன்று. எவன்செங்காமியமனத்துடன் ஆராதனைபண்ணினானே அவனே அக்கிரியாபூசையிற்சிறந்தவனானென்பார். அலையுமனத்தையகத்தடக்குமவனே கிரியைமுடிந்தோனானென்றும், துறவின்கணினுஅவ்வுடங்கியாகிதிப்படி தேகத்தைச்செங்குத்திப்பித்துக்கற்பகாஷ்டியானஞ்

பித்துக் கற்பகாலர் தியானஞ்செய்கின்ற யோகியானாலும் அவனது சித்தமானது பூர்வம்விட்டு வந்தவாசனையில் ஒன்றையேனுங் கருதுமாகி அவன் முடிந்த யோகியன்று எவன்தனது தியானசமாதியில்வைத்திருக்கிற சித்தமானதுதிரியாமல் சுத்தமடைந்து அவ்விடத்தில் பொருந்தியதே சாக்ஷாத்பரமசிவமென்று நிற்பாடுன அவனே பரமயோகிகுடிகெல்லாம்கடவுளாமென்பார், அலையுமனத்தையகத்தடக்குமவனையோ கதற்பரானுமென்றும், சர்வம் பிரம்மமயமாகச் சுருதிசுருஸ்வானுபவத்தாற்பார்க்கின்ற ஆத்மனானி இகாகிதப் பிரார்த்துவவசத்தில்அற்பமும்பேதமில்லாமல் சுயப்பிரகாசமாய் சொலிக்கின்றபரிபூரணமான மனதுடன் விளங்குகின் அவனேபரானுனினைக்குத் தலைவனாமென்பார் அலையுமனத்தை யகத்தடக்குமவனேனானி யதிசூரென்றுங்கூறினார்.

(இ-ம்) மனோலயமுற்ற நான்குகிரிகளே முறையேநான்குபதங்களினது சிறந்தபிரயோசன மடைவர்களென்பதாம்

மனோலயமடையவேண்டுமென்பதற்குப்பிராரணம்(தேவிகாலோத்திரம்) அறிவுரிமைதவமடக்கப்புண்ணியநான்குணங்க,மென்றியுடைய முகத்திரெறி முத்தியுபாயம்நினைக்கின்,மறுகும்வழியனையமனமடங்குவதன்றியாததுவே, யறிவுடையோரிவைபனைத்துமாமென்றேயறைகு வரால்-எ-ம். (திருமந்திரம்) மனமாயைமாயைமாயைமடக்க, மனமாயைதான் மாயமற்றொன்றுநில்லை நினைமாயவேண்டாம் பிதற்றவுமேவுண்டாம், தனையாய்த்திருப்பது கத்துவந்தானே-எ-ம். (தேவாரம்) வெள்ளத்தார் விஞ்சையர்கள்விரும்பவே, வெள்ளத்தைச்சடைவைத்த விகித்தனார், கள்ளத்தைக்கழியுமனமொன்றிசென்றுள்ளத்தினொளியைக்கண்டதுள்ளமே. (அன்றியும்) பொறிபுலன்களைப் பேர்க்கறுத்துள்ளத்தை நெறிப்படுத்து நினைத்தவர்சிக்கையு,நறிப்புறுமமுதாயவனேகம்பங்குரிப்பினுற்சென்று கூடித்தொழுதுமே-எ-ம் (ஞானவாசித்தம்) பேதிக்குமனமென்னும் பெருப்பகையைமுழுவலியாத் பிளந்துவென்றேன்வாதித்துயரெல்லா மாற்றினேனுபசாந்தவாழ்வுபெற்றேன்,சாதித்தவிவேகமேயுனை வணங்கினெனென்று நகர்கோமான், சேதித்தமனவலை வெல்லாமொழித்துதானேகித்திரம்போனின்றான்-எ-ம். (பிரபுலிங்கலீலை) விரிந்தநெஞ்சங்கருவியாம் விடயமுணரவிரியாம். வெள்ளங்குநெஞ்சங்கருவியாதன்னையுணர வெள்ளங்காமல் விரிந்தநெஞ்முடையானையுறுதுபிறவியென்குணர்ச, ஒழுங்குநெஞ்சமுடையானையுறுதுபிறப்பென்றுணர்கவே-எ-ம் (பரணதேவரந்தாதி) நினையடைந்தேதன்சித்தமலையாகுவ்வண்ண, நினையடைந்தேதன்சித்தநிலா-நினையடைந்தேதன் கண்டத்தாய்

காளத்தியானைகளாரும், கண்டத்தாய்காபாலிகா-எ-ம் (கைவல்யநவ
ரீதம்) மனதுசத்துவசொருபமற்றிரண்டுமவந்து கலந்தனவற்றைமார்
றினற்போந், தனதுசன்மார்க்கத்தை விடாதிருந்தபோது தாசுமுமிரா
சுதமுஞ் சமிக்கும்பின்னைக்கனபரிணாமஞ்சலனம்போம்போனாக்காற் க
ளங்கமற்றுநின்றவாகாயம்போலும் நினதுளமப்படியாய்ப்பிரமத்தொ
ன்றாய் நிருவிசற்பசமாதியிலே நிற்குந்தானே-எ-ம், (மோகவதைப்பா
ணி) வியுமோகினைவோரூமல் விடஞ்செய்யமோகன் விவேகஞன், மாயு
மோவுயர் பாயையாரு மனத்தினுருமிருக்கவே-எ-ம், (திருவாய்மொழி)
பலனைத்தும்மேயும் பொறிபைந்துநீங்கி, நலமந்தமில்லதோர் நாடுபுகு
வீர் அலமந் துவியவசுராச்செற்றான், பலமுந்துசீறிப்படிமனோவாதே
எ-ம், (திருவாசகம்) உத்தமனத்ததுடைபாண்டியே நீனைந்துருகி, மத்த
மனத்தொடுமாலிவனென்னமனநினைவி வொத்தனவொத்தனசொல்லி
ட ஆருத்திரிந்தெவருந், தத்தமனத்தனைபச்செவஞ்ஞான்றுகொல் சாவ
துவே-எ-ம், (திருக்களிற்றுப்படியார்) அன்றிவருமைப்பலனையுமசை
யாம, னின்றபடியேநிற்கமுன்னிற்குஞ்சென்று, சுருதுவதன்முன்னங்
கருத்தழியப்பாயு, மொருமகடன்கேள்வனுனக்கு-எ-ம். கந்தாலங்கார
ம்) தடுங்கோண்மனத்தை விடுங்கோள்வெகுளியைத்தானமென்று மிடு
ங்கோளிருந்தபடி யிருங்கோளேழு பாருமுய்யக், கொடுங்கோபச்சு
ருடன் குன்றத்திற்க்ககத்துனைக்கவைவேல், விடுங்கோளருள்வந்து தா
னையுமக்கு வெளிப்படுமே-எ-ம், (காயுமானசுவாமிகள் தன்னிலைதா
னாக நீனைதுகனிந்தவழிந்துகசுமாதியாகப், பொன்னிலேபணிபோலு
மாயைநருமனமேயன்புறாஉடர்த்தா, யென்னினோயான்பிழைப்பேனெ
னக்கினியாருன்போல் வாரில்லையிலை, உன்னிலேவாதிருவருளுக்கொப்
பாவா யென்னுயிர்க்கோருதவுவாய், (அன்றியும்) சினமிறக்கக்கற்றா
ஞ் சித்தியெல்லாம்பெற்றாறு, மனமிறக்கக்கல்லார்க்குவாயேன்பராபா
மே-எ-ம், வரும்-மற்றும்வருவனவற்றிற்காண்க.

பேதாதிதமானமனத்துடன் விளங்குகின்றவனே ஞானியென்பத
ற்குப்பிரமாணம். (ஞானவாசிட்டம்) சிந்தனையாங்களங்கமற்சு சுத்தனா
கிந் தினைக்கடலிற்செறிந்தொன்றாந்தில்லைபோல, வந்துறுவாதனைபோ
ய்த்தற்பத்தொன்றானமாயாமோகத்தீர்த்து வருத்தத்தீர்த்தான், அந்
தநெறியுனக்குமாமறிவதெல்லாமறிந்த மனத்திற்குரியவடைவேடுதன்
னிற்சந்ததமுமகிட்சிசெறிபாகமெல்லாந்தனதென்னுஞ்சுத்தாதத்தை
க்கவிந்துநிறல். என்பதனாற்காண்க. (௮௨)

மூ ல மு ம் - உ ன ா யு ம்

(அ-கை) உள்ளத்தின்கண் எழுகின்றசங்கற்பங்களை அழிக்கத்தக்கவர்களே சர்வத்திற்கும் அதிகாரிகளெனல

அடக்கிக்கருத்தினலைவறுப்போனவனேசகலதியாகியாம், அடக்கிக்கருத்தினலைவறுப்போனவனேபொன்றப், பொருளுடையோன் அடக்கிக்கருத்தினலைவறுப்போனவனேயின்பவனுபவியால், அடக்கிக்கருத்தினலைவறுப்போனவன்விட்டின்பமடைபவனே.

(இ-ள்) கருத்தை அடக்கி அதனுடைய சலனத்தை நீக்கத்தக்கவனே சர்வசங்கபரித்தியாகியாம் கருத்தை அடக்கி அதனுடைய சலனத்தை நீக்கத்தக்கவனே அழியாத பொருளுடையவனும், கருத்தை அடக்கி அதனுடைய சலனத்தை நீக்கத்தக்கவனே சுருத்தையுடையவனும் கருத்தை அடக்கி அதனுடைய சலனத்தை நீக்கத்தக்கவனே மோட்சவிற்பத்தை அடையத்தக்கவனும்-எ-று. ஏ-அசை.

(ப-ம்) அக்காரணத்திலேமும் விருத்திபேதங்களினைத்தையும் ஒழித்து விளங்குகின்றவனே துறவடைந்தவர்கட்கெல்லாம்மேலானசர்வபரித்தியாகியாமென்பார், அடக்கிக்கருத்தினலைவறுப்போனவனே சகலதியாகியாமென்பார், அடக்கிக்கருத்தினலைவறுப்போனவனேசகலதியாகியாமென்றும், அத்தியாகிகளுள்ளும்அழிவில்லாதஆர்மவிசாரம்பெற்றிருக்காலும் கருக்கென்னும் பஞ்சை அலைவென்னுங்காற்றினிடமாகவிடால் உள்ளடக்கிப் பாதுகாப்பவனெனவனே அவனேநித்தியத்துவமானபொருளுக்குடையவனென்பார் அடக்கிக்கருத்தினலைவறுப்போனவனே பொன்றப்பொருளுடையோனென்றும் அப்பொருளுக்குடையவர்களுள்ளும் சுருதிருநல்வானுபவம் ஒற்றுமைப்பட்டநிலைபட்டபராகளானாலும் அவ்வனுபவத்தில் அறமும்பேதந்தோன்றாமல்திடப்பட்டிருப்பவனெனவனே அவனேசகலபாகியாமென்பார் அடக்கிக்கருத்தினலைவறுப்போனவனேயின்பவனுபவியாமென்றும், அச்சகலபாகிகளுள்ளும் நிகர்த்தகின்றவைகளெவற்றையும் அதுவாகவேநினைத்துஅவையுக்கைவிட்டுகிரதிகயநனந்தியாயிருப்பவனெனவனே அவனே பேரின்பத்துக்குச் சுகந்தாராமைன்பார்அடக்கிக்கருத்தினலைவறுப்போனவன் விட்டின்பமடைபவனென்றுகூறினார்

(இ-ள்) பிஸ்வரத்திஅடைந்த கருத்துடையவனேசுகந்திதமாய்வளங்குவனென்பதாம்,

இதற்குப்பிரமாணம் (தேவிகாஸோத்திரம்) கருத்தகங்கின்புத்தியதுகையலிற்கட்டாகும், விரிக்கபொருளினுவென்னவறிவுடைய மேதக்கோர், திருத்தருநல்லறிவாலே சித்தத்தைத்திறம்பாம், வருத்தியுடனிலைநிறுத்துமது வறிவிற்பயனுமால், (அன்றியும்) மருவியபொருண்

மேலன்பாய் வானம்போற்சரித்துத் திரியுபச்சித்தந்தனைத்திரித்துச் சூனியத்தேநின்றால், மருவிறோப்பித்தவின் நிவானவாறிவுக்கெட்டாப், பொருவிலாதித்தசுத்தப் பொருளினையடைவறன்றே-எ-ம். (ஞானவாசிட்டம்) சனனகருமங்களின் வித்தாய்த்தருவைய யசைக்குங்காற்றே போம், நினமுடையசைப்பதுவுஞ் சித்தமிதனைத்தீர்வதுவே, யனகச கலதியாகமதாமதுவே பரமவானந்தம், வினவுபிறவெல்லா மிகவும்வெ ழுருவுகின்ற வெந்துயரே-எ-ம். (திருவாசகம்) சித்தமுஞ்செல்லாச்சேட் சியன்காண்க எ-ம்-வரும்-மற்றும்வருவனவற்றிற்காண்க.

(அசை) பலவாயுதிக்கின்றமனதைத்தன்னிலையிற்சேர்த்தவருக்கே முத்தியெனல்.

வெறுகொன்றகுங்குமயக்குஞ்சொல்லினம்பியருந்தினுலதாவும் நெறிதான்மயக்கிச்சுழல்வதுபோனிமிடந்தானிலாமனத்தைக் குரியிற்சமாதியெனுங்கயிற்றற்றகுறுகப்பிணிப்போரெவாவந்தாம் ஆரிலோபபியாமைகளிறந்தவரியமுத்திதனையடைவார்.

(இ-ள்) வெறுமையன்கொண்ட குரங்கானது அரிவைமயக்குகின்ற கள்ளைக்குடித்தால் அக்குரங்குள்வழிகெட்டு அலைவதுபோலநிமிஷமாகத் திரும்பிவிடாது அலைகின்ற மனத்தைக்குறித்தத்தக்கநிலையிற்சேரும்ப டிசமாதியென்னுந் பாசத்தாற்சுட்டத்தக்கவர்களுவர்களுளா அவர்கள் அறியும் அறிபாடையுமாகிய இரண்டிங்கீங்கியஅருமைபாகியமோட்சந் தைச்சேருவார்கள்-எ-று, தான்-தான்-தாம்-சாரியைகள்.

(ப-ம்) ஒருஇமைப்பொழுதிற்குள்ளாக அளவின்றியபேச அத்தி யாசங்களை உண்டாக்கிஅவற்றிள் ஒன்றறவிட்டுஒன்று பற்றிலன்றிலு ம் இறையளவேனும் நிலைபடாதுசஞ்சரிக்கும் மனமென்பார் வெறி கொண்டவள்ளுண்டவானாகத்தைப்போலநிமிடந்தானு சில மனமென்று ம் மனமுற்படுத்தி ஸ்ரானமென்பார், குறியிலொன்றும், ஐடத்துவம்-ஐ வத்துவம்-சுசத்துவம்-சாஷித்துவம்-ஆகிய கிந்தைக்குமென்பார், அந் தீவோடறியாமையென்று, யாவராலு அறிதற்கரியகிரதிகபாணந்தவி டென்பார் அரியமுத்தியென்றுக்கூறினார்.

(இ-ம்) மனமிறந்தவர்களைநிபதியானந்தம்டைவர்களுள்பதாம்

மனக்குரங்கென்பதற்குப்பிரமாணம் (உபகீடதம்) பொன்போல விலக்குமனஞ்சஞ்சலத்தாற்றுகுரங்காம்என்பதனற்காண்க

ஒருசியிஷத்தில் மனம்பலவாயுதிக்கு மென்பதற்குப்பிரமாணம். (சைவவ்யநவரீதம்) வஞ்சகமில்பரமார்த்தகுருவேசொன்ன வழி என்றிந்தேனினியார்வசனங்கேளிர், சஞ்சலமற்றகண்டபூரணமாய்சிந்தந்தநகராகாரமாவதன்றேசமாதிரியாகும், உஞ்சலையொத்தலைவனாகன்பாவமாகியொருகணத்திற்பலவுலகாயுதிக்குமிந்ந, கெஞ்சகம்வஸ்துவில்சையாநிவாததீபநிலையடைவதென்படியோநீர்சொல்வீரோ-எ-ம். (தாயுமானசுவாமிகள்) இமையளவுநீபாசையொருகற்பகாலம் பண்ணுமில்வலகமெவ்வுலகமோமெவ்வெண்ணர், வருளிக்குமாய்சிற்றின்பமோமெவ்வெண்ணின்மகமேருவாக்கிச், சமையெடுக்கினென்றுநான் கம்மாமோமெமைச்சமையாளுமாக்கிநாளுந், துற்புத்திபண்ணியுநதற்புத்தியாவையுஞ்சுடைத்திரஜாலம், அசையவொருகத்தஞ்சமைக்காடு மனமாயையம்மம்மெவல்லெவளிகேதா, வருள்பெற்றேர்க்கெலா மொளிபெற்றுநிற்குமிதருளோவலாதுமருளோ, சமயநெறிகாணுகசாகிலீசுட்சமமாததமியனெற்குளவுபுகல்வாய், சர்வபரிபூரணவகண்டத்துவமானசச்சிதானந்தசிவமே-எ-ம். வரும் மற்றும் வருவனவற்றிற்காண்க.

மனம் உதிக்குமிடத்திற்பேயொடுக்கவேண்டுமென்பதற்குப்பிரமாணம். (தாயுமானசுவாமிகள்) உறவுடலையெடுத்தவறிப்பிரமாதிரியனுமுனையொழிந்துகள்ளந், சுறவுமறிதன்றேருவிகபாமுமுன்னையன்றியாவதுண்டோ, வறிதிலுனையசுத்தென்னல்வழக்கன்றுசுத்தெனவும் வாழ்த்துவேனென், சிறுமைகடப்பெருமையினின் செம்மதேயத்தினினிசெல்லல்லேண்டும். என்பதனற்காண்க.

மனதுசமாதியின்கண்ணிற்சுப்பெற்றவனெழுத்தி அடைவானென்பதற்குப்பிரமாணம். (தேவிகாலோத்திரம்) மந்திரஞ்செபந்தியானம் பூசனைவணக்கம்வேண்டாம், அந்தமிலாதமுத்திக்குபாயமேயறிதல்வேண்டுஞ், சித்தனைபுரமேசெல்லிற்றுபாரமேதிரியுமிட்கிற, பந்தவாந்துன்பரீங்கிப்பரமானலின்பஞ்சேர்வாய் என்பதனற்காண்க. (10ச)

(அ-கை) சாம்பலியின் விதியிதுவெனல்

வேறு.

பஞ்சையாசனத்திற்படியவேயிருந்து பரமசற்குருவினைத்தொழுதே, இங்கிருவிழியும்விசும்புறநிறுவியெழுங்கருத்தினையகமாக்கி, அங்குநிலையாடங்கிடாமனத்தினிலைவறுத்தறிவறியாமை, துங்கமாயொழிபச்சாதனைபுரிந்நிதுங்காமதநுங்குமாதேதா.

(இ-ள்) பதுமபீடத்திற்பொருந்தும்படியாக இருந்து உயர்ந்த ஞானபிரபாவணங்கி இவ்வுலகத்தில் (விஷயங்களைநோக்குதற்குரிய) இரண்டுதண்டனையும் சிதாசாயத்தில் இமையாமல் பொருந்திற்றுத்தெதிக்கின்றகந்தை உள்ளடக்கி அங்கனம்பொருந்திய நெறியாலே அடங்காதமனதில் அலைபடையுமிது அறிவும் அறியாமையும்நீக்கச்சுத்தமாகச்சாதனஞ்செய்து நித்தாயைச்செய்யாமல் செய்யக்கூடவர்கள்-எ-று ஏ ஏ-ஏ-மாது ஒ-இவ்வைந்தும் அசைகள்.

(பம்) இவ்வுலகத்தில் விஷயங்களுன்னுங்காற்றில் மனமென்னுஞ்ஞாந்திரங்காங்கி அலைவன்ற இரண்டுதண்டனையாக நற்குறியான ஞானசிரியரம்பெற்ற சாம்பவியாகிய அருட்பார்வையென்னுங்கையினுற்சேந்தி இயம்பாமென்னும் ஸ்காண்டில்லைபெற்றிருந்திவைத்தென்பார், இங்கிருநியுழம்புகம்புறநிறுவியென்னும்பிரமநிஷ்டாசாதனஞ்சம்பூரணமானஇ-த்தில் உபயமாகின்றதனவிற்கழுத்தியைஅடையவேண்டுமென்பார்நுங்காமற்றாங்குமென்னுங்கயினார்.

(இ-ம்) ஞானஅப்பியாசிக்குரிய பிரதானமுத்தியையின் சாதகபக்குவங்களை அறிவித்ததாம்.

இமையா நாட்டத்துடன் சிதாசாயம்பற்றவேண்டுமென்பதற்குப்பிரமாணம். (கடவுளர்க்காதி) சுழுமுனைவட்டச்சுழுமுனைச்சுசித்துவாரத்திலே வழிபயமென்றுலைப்பர்களைமனடக்கொக்கதுபோற், நெளியுறுபார்வையசையாதுசித்ததுங்கின்று, விழியிமையாதொளிபார்த்துநிறுவவெளிப்படுமே-எ-ம். (திருவாசம்) பொய்யனைனகடுக்கப்புகுச்சமுதாஅம்புதுமலர்க்கழலினைபடிபிரிந்துங், கையனென்னுஞ்செத்திலைனந்தோவிழித்திதந்துள்ளம்கருத்திலையிழந்தே, நையனையசேயருட்பெருங்கடலையக்கனையயமாற்கதையொண்ணுச், செய்யமேனியனேசெய்வகையறியென்றிருப்பெருந்துறைமேவியசுவனே-எ-ம். (செல்காலத்திரங்கல்) களித்திருச்சுஞானங்கண்ணலருந்தியளித்ததனையன்றையருந்துதற்குப்பெற்றிலமே-எ-ம். (வைவல்யநவநீசம்) அசத்திலெம்மட்டுண்டமட்டும்பராமுசம்கனையம்பட்டும், நீசத்திலுள்ளிழிப்பார்வையாயிப்படிநீர்தாப்பழங்கத்தால், வசத்திலுண்மனதின்னுசின்மாத்கிரவடிவமாகிடிண்மைந்தா, சசத்தேகத்திலிருக்கினு மானந்தக்கடல்விஷயாயே-எ-ம். (செளந்தரியந்தாதி) உமையேழலத்துறைந்தபொருளுணர்ந்தேகழியின்முனையிறந்து, விமையேரநியவரிசாகுமெந்தாயுனதுபதங்கருதி, நிமையாநாட்டத்துடன்லைபட்டிமுடக்கினைபுகுந்து, தமையேயுணருந்தாமருளுந்தாயே யமென்றனிவாழ்வே-எ-ம்.

(சொளந்தரியலகரி) இமைநிழியிசையா நாட்டெய்தியதலாத்தோன்
தும், பணைநெடும்புவனமிந்தப்பார்வைசற்றிமைக்குமாயிற், மணையிழ
ந்தழிவெண்ணித்துணிந்தவின்கருணையென்றற், 'மணையினுங்கொடிய
தென்னக்கடவதேதாகடவுண்மாதே-எ-ம். (அடியுமானசுவாமிகள்) பொ
ற்பிடுனெடுகைகாலில்வள்ளுகிர்படைத்தலாற்பொந்திடையெடுக்கமுற
லாற், 'பொலிவானவெண்ணீறுபூசியெயருள்கொண்டு பூத்தெண்ணீ
ர்மையால், ஏற்படவிளங்குககனத்திலிமையாவிழியிசைந்துமேடுகைக்க
முறலால்-எ-ம். (ஒளவைக்குறள்) இமைபாதநாட்டந்திருந்துணர்வாரு
க்கமையாதவானந்தமாம், (அன்றியும்) கண்ணுலுறப்பார்ந்துக்காதலா
ற்றுகேக்கி, லுண்ணுமேசாடுனெ-எ-ம். (பக்திராகிரியார்) அமையாம
னததையுமானந்தவிடுகண்டால், இமையாமடுகையிருப்பதினியெக்
காலம்-எ-ம். (ஒழிவினெடுக்கம்) தன்னையிழப்பார்ந்தென்னசார்வூதிச்ச
ங்கார,மென்னிலொளிந்தெங்கேயிருக்கலா-முன்னே, புலிபார்க்கப்பேர
னகதைபேரலிமையானாட்டஞ், சலியாமல்முடிந்தனை-எ-ம். (சொருப
த்தந்தாதி) நயனமுமேவடிவாஞ்சொருபத்தானண்ணினின்றும்நயனஞ்
செவிநொக்குமுந்தெனுமிந்தியானாவினெடு, நயனநகமுத்தியவத்தை
கனவினனவினுடன், நயனம்பிறிவற்றிருக்குமெல்லாங்கண்டு நாட்டி
லே-எ-ம். வரும்மற்றும் வருவனவற்றற்குண்க.

தூங்காமற்றுக்குகவென்பதற்குப்பிரமானம். (மோகவதைப்பா
ணி) ஆங்குணராமையுமுணர்வுமாகிய கோளறவிருந்து தூங்கினர்காண்
சுதமடைவார் சும்மேலோசும்முலக்காய்-எ-ம். (கடவுளந்தாதி) கண்டு
கொண்டானந்தக்கூத்தாடைநெசக்கருணையினுற், கொண்டுசென்றன்பா
வீதியிலேகுருபாதமென்றுற், தொண்டுசெய்தந்தத்திருவாடு மூசலிற்
தூங்கிக்கொண்டாற், பண்டுமுன்னோதிப்பழம்பொருட்டோன்றுபணி
ந்தவர்க்கே-எ-ம். (பக்திராகிரியார்) கட்டறுக்கவொண்ணக்கருவிகாணு
தியெல்லாஞ்சுட்டறுத்ததிட்டையிலே தூங்குகவெக்காலா (அன்றியும்)
ஆங்காரமுமட்டக்கைம்புலனைச்சுட்டறுத்துக், தூங்காமற்றுங்கிச்சுக்
ம்பெறுவதெக்காலம், (அன்றியும்) நீங்காச்சிவயோக நித்தினாகொண்
டேயிருந்து, தேங்காக்கருணைவெள்ளந்தேக்குவதுமெக்காலம் - எ-ம்.
(பட்டணத்துப்பிள்ளையார்) சிந்தனைபற்றுப்பிரியமுந்தானற்றுச் செய்
கையற்று, நினைந்துமற்றுநினையாவைமற்றுநிர்ச்சிந்தனாய்த், தனந்த
னியேயிருந்தானந்தநித்தினாதங்குகின்ற, வணந்தனிலென்றிருப்பேன
த்தனையிலாயத்தனை, (அன்றியும்) ஒத்தவிடநித்தினாபென்றோத்து
தேண்டி-எ-ம். (திருவருட்பயன்) ஒங்குணர்வினுள்ளடங்கி வுள்ளத்தி

வின்பொடுந்துங்குவர்மற்றேயிண்டுசொல்-எ-ம். (அவிரோதவுந்தியா
ர்) ஆங்கநியாமையுஞ்சாராதறிவொடுந்துங்குவாய்நாளுமென்றுந்தீபற
தோன்றும்பரம்பொருளுந்தீபற-எ-ம். (கந்தரலங்காரம்) ஆங்காரமும
டங்கரொடுங்கார்பரமானந்ததே, தேங்காரநினைப்புமறப்புமறாந்தினை
ப்போதளவு, மோங்காரத்துள்ளொளிக்குள்ளே முருகனுருவங்கொண்
டு, தூங்கார்தொழுப்புசெய்யாநொனசெய்வாயாமதூசருக்கே-எ-ம். (ஞா
னவாசிட்டும்) தெரிபொருளுந்தரிசனமுஞ்சேரும்போதிற்சேர்ந்தசுக
வறியுமிகச்சிறந்ததாகும், தெரிபொருளால்நினைப்புண்டாற்பந்தமாகு
ந்தெரிபொருளைவிட்டகன்றாற்றிடங்கொள்ளிடாந், தெரிபொருளுந்தரி
சனமுஞ்சேரும்போதிசேர்கவனுபூதியிடந்தீந்ததாகும், தெரிவுறவா
ங்கதுபற்றித்தீப்பாய்நீதின்றிரங்கலையான் சுழத்தினைச்சேருவாயே-எ-ம்.
(செளந்தரியந்தாதி) புரிந்தொழிலுமூலத்திற்பொங்குஞ்சலதிப்பெரு
ங்கடலை, கரிக்கொண்டரியகனலெழுப்புங்காற்றும் புகுந்துகளங்கமல,
மெரியுஞ்சுழியினைத்தடமேறியீசன்றிருந்தாளிணையடைந்து, னரியங்க
டந்தபெருவெளிககேதுஞ்சுத்தருவாய்துரைமாதே-எ-ம். (தாயுமானச
லாமிசன்) தூக்கவிழித்தென்னபலன் தூங்காமந்துங்கித்தீரும், பாங்கு
கண்டாலன்றோபலன்காண்பேன்பைங்கிலேய, (அந்தியும் தூங்காம
ந்துங்கிக்கூப்பெருமானின்னிறைவில, நீங்காமநிற்குக்கலைபறவுங்கா
ர்பேனே-எ-ம். வரும் மற்றும் வருவனவற்றிற்காண்க.

அகை, சநாதிஷ்டைசெட்டின்சர்வமும்ஒடுங்கிமுத்தி அடைய
லாமெனல்.

ஆதனத்திருந்தேசாநனைபுரிந்தா டடங்கிடாப்பொறிபுலனடரும்
ஆனத்திருந்தேசாநனைபுரிந்தா டடங்கிடமேனாவிடயெங்கள்
ஆதனத்திருந்தேசாநனைபுரிந்தா டறிவறியாமெகனொழியும்
ஆதனத்திருந்தேசாநனைபுரிந்தா டகண்டவிடடைவதுசீசமே.

(இன்) மோற்சொல்லிய அங்காசனத்திலேயேயிருந்து பிரமநிஷ்ட்
டாசாதனஞ்செய்தால் அடங்காத இந்திரியங்களுந் அவைகளின்விஷய
ங்களும் ஒடுங்குந் அங்காசனத்திலேயேயிருந்து பிரமநிஷ்ட்டாசாதன
ஞ்செய்தால் மனோவிஷயங்கள் ஒடுங்கும் அங்காசனத்திலேயேயிருந்து
பிரமநிஷ்ட்டாசாதனஞ்செய்தால் அறிவுந் அறியாமையுமாயி விரண்டு
நீங்கும் அங்காசனத்திலேயேயிருந்து பிரமநிஷ்ட்டாசாதனஞ்செய்தால்
அண்டாபாசிநாமயானதவிட்டடைப்பெற்றுக்கொள்வதுசத்தியம்
எ-ஹ-அகை.

எனவேசாயுச்சியபாதம்பெற்றுக்கொள்ளவேண்டியபரிபாகிகள் ச
ற்காரவைஅடைந்து பிரம்மநிஷ்ட்டையைக்கைக்கொள்வாராயின் அவர்

கள்ளர் அங்காசனத்தில்லின்று அந்தநிஷ்டையை இடைவீடாமல் சாதனஞ் செய்துவந்தால் மாதிரம் அநுட்போதமாகிய ஞானாக்கினி சகோதய மாய்மேன்மேனும் விளங்கா கிற்கும் அகனாற்பொறிபுலனற்று மனோலயமுற்று ஐடத்துவம்-ஜீவத்துவம்-ஈசத்துவம்-சாக்ஷித்துவம் ஆகிய விற்கு நான்குங்கழன்று அதிதமுத்தி அடைவார்கள் சாதனஞ் செய்யாவிடின் அத்தேகத்தில்முத்தியை அடையமாட்டார்கள் என்றதே துணிபெனப் பெற்றும்.

(இ-ம்) வெளிப்படை.

ஞானசிஷ்ட்டாசாதனையினால் இந்திரியமுகவியவை ஒடுங்குமென்பதற்குப் பிரமாணம் (சிவானந்தமாலே பூசஞ்சுழலும்பொறிபுலனந்தக்காரணம், போதங்கழித்துநாள்போக்காதே-போதச், சிறையாநிறைவகலச்சீன்மயநேயத்தே, நிறையாநிறைவாகிசில். எ-ம். ஞானவாசிட்டும்) மனமணிபேதச்சேற்றின் மறைந் தொருவருககுந் தோன்று, கனமுறவிவேகரீராத்ருவினாற்சித்திகாட்டும், வினவுறுவிவேகவன்பான் மெய்ம்மையைமதியற்கண்டு, சினமுறுபொறியைவென்றுதீர்வரும் பிறவிதீர்வாய்-எ-ம். (மெனனதரிசனம் அநுமையென்றமெனனத்தை மூட்டுமூட்டுவெடங்காநாசனமைந்துடங்கிப்போகும், இதுமையென்ற விந்திரியமாண்டுபோகும்பிறுன் லாபோக்திரோகைசிலலைபக்கரிங்கும், வெருவுபலகோடிககம்மங்கனத்தினிங்கும், வெளியினுள்ளோயொளிதோன்றுகாதங்கேட்கும், உரிமையுள்ளமெனனசிந்தியாகவாகவுருவமுனக்காணந்தவுருவமாமே-எ-ம். வரும் மற்றுமவருவனவற்றிற்காண்க.

சமாதிகிலைஞலையா திருப்பவன் முத்தியடைவென்பதற்குப் பிரமாணம், (சாந்தநிஷ்டைவாசிகள்) அநந்தவயிலக்கெவ்வுடல் பரிப்பதுகாணச்சமாதிகடருமுல், திருந்துநஞ்சிக்கைசியங்கண்ணாவர்வரினுமென்றமையிற்பேசுப்பான், பொருத்தினுள்வாநீனுதொதர்முதிர்கொலைவெம் பூசமாதியவளைந்திடினு, பிருந்தநஞ்சமாதிகிலைஞலையாகோ ஞண்ணிய வெண்ணியாங்கடைவாஎன்பதனாற்காண்க. (இ-ம்)

(அ-கை) சின்மயத்தில் அனாமாநிநிபாப்போதேனும் நிலைபொருத்தினவர்களேமுத்தனெனல்.

வேறு.

உலையாப்பொறியும்புலனடக்கியொன்றுமனத்தினுன்னுதேதலையாகியபேராணந்தத்தலைப்பட்டதனித்தான்மூழ்கி அலையாயோகமம்புவிடுநேரமனாமாத்தினாயேனும் கிலையாநிற்போர்விட்டடைவாநிலத்திற்பிறவாரிவரே.

(இ-ள்) கெடாத இத்தியங்கனையும் விஷயங்களையும் அடங்கச்செய்து
தமனதில் ஒன்றையும் திணையாமல் சர்வானந்தத்துக்கும் முகன்மையான
பேராவந் தக்கடலிற் பொருந்தி அதில்முற்றி விளைவற்ற ஞானபோகநிலை
யில் (விஷிற் றொதித்த) பாணத்தை விசிகித்த நேரமாகிய அனுக்மிஷ
மாநிரமாணனுடைய கட்டைக்காய்திற் தக்கநகலர்கள் மேலாகத் தைப்பெற்
றுக்கொள்வார்கள் (அன்னவர்கள்) இப்பூமியின்கண் சந்தமரண துக்கத்
தை அடையார்கள்-எ-று. தாய்-சாரியை-ஏ-ஏ-அசைகள்.

(ப-ப) அலை நுனாகுமிழி விவலைகள் பேரற்றோன்றி அழியாநின்ற மனு
டானந்தமுதல் இரணியகர்ப்பாணநவனாயி னுமுள்ள பதினொருநகங்
களுக்கெல்லாம் மேலான பிரம்மானந்தக்கடலென்பார் தலையாகிய பேரான
ந்தமென்றார்.

(இ-ம்) ஆர்மானுசங்கானத்தில் இநையளவேனுங் சும்மநிற்கவே
ன்கிமென்பதாம்.

பேரானந்தமென்பதற் குப்பிரமாணர். (ககவல்யநவரீதம்) மனுட
ன்மனுசுத்தவந்தே வதந்தருவக்பிதர்பிறவிதகேவன், *னுடன்கரு
மகான்கானித்திரசான் பிரசாபதியானோன், கககிராட்டனிரணியகருப்
பக்கருதுமிப்பதினொருபேரிய, பிளவானந்தங்கனுனாயம்பிரளயவ்
ள்ளக்கடல்பிரமானந்தம்-எ-று. (சந்திதமுறை) மன்னராவாருறுக்கமு
ம்வானோர்க்கிழந்துபெறுகசமு, மணிப்பைநாகததவர்க்கமுமற்றையோ
ர்களடைகசமு உபன்னுமிடத்திற் சிவத்தகமுக்கபரப, னந்தவேசமென
ப், பகர்தாய் தருவாமெழுந்தருளிப்படிய சமதந்திவ் குழல்கின்றன்
கன்னலெழுந்ததெளிசேதேகட்டுமொனித்திங்கனிய, கதலிக்கனியே ந
ற்பலலின் கனசச்சனியசுதிமுனைய, பொன்னம்பொருப்பேயென்னி
ருப்பிபிபாச்சகமேருஞ்சுமே, பூரணவெனியே யுள்ளொளியே பேர
னாமுருகப்பெருமாளே-எ-ம். வரும்-மற்றுபவருவனவற்றிற்காண்க.

அனுமாந்தினைப்பாது நிலைநிலித்தவர்கள் முகத்திபெறுவார்க
ளென்பதற்குப்பிரமாணர், ஒழுங்கிலொடுக்கம்) கட்டுப்பேராதக்கழன்ற
சந்தாமாநத்தியாயிற், மட்டுத்தானற்றநிடை வாய்க்குமாற்கெட்
டேன், தலைச்செய்யுமானந்தஞ்ஞேபால்வாரி, முலைக்கண்ணிற்கோன்
றுமுறை-எ-ம். (சாந்தலிங்கசுவாயிதம்) பொல்லாதவென்னஞ்சு மோ
னாந்துபுலங்கடம்பா, லல்லாதனாமாத்திரையுந்தின்னடிக்கணன்பாய், நி
ல்லாதிறந்தென்செய்கேனிறதிகின்றிதென்றே, சொல்லய்திருத்திலை
யன்மேலியசோதிநீயே, எ-ம். (குருமசிவாயர்) மாத்தினைப் போதாயி

ஊதில் வாய்த்தமலர்சேவடிக்கே நேத்திரத்தைநெஞ்சிறுத்தாமற்சூத்திர
சந்தையெல்லாமறிந்துபயனே துமினி கண்டிலேன்வல்லாய்சித்தர்பாரே
வா, எ-ம்-மற்றும்வருவனவற்றற்காண்க. (10௭)

(அ-கை) உண்மைபாகிய சிவசேவாகமிகுமெனல்

நிட்டைநிலையிற் சென்றுரைப்பர் நிகழும்வாயுத்தாரணையே
நிட்டையதுநானலவென்றே நிலவுமேலோர்புதுலுவார்
நிட்டையாதல்கருந்தடங்க நிறுத்தலதுவேசெவியோகம்
நிட்டைவிடாதுசாதிப்பேயர் நிறுத்தமெய்விடுறுவாரே.

(இ-ச) செல்லுகின்றவாயுவை அடக்குகலைச் (சிலர்) இதுவே ஞா
னநிஷ்டையினிடைய நிலைமையென்று சொல்லுவார்கள், பிரகாசித்திஷ
தஞ்ஞானவாயுடன் அதுஞானநிஷ்டையல்ல ஞானநிஷ்டையாவது மனந்
திஷ்டையவிர்த்தித்தளடங்க நிறுத்தலென்றுசொல்லுவார்கள் அப்படிச்
சொல்வதே சிவசேவாகமாம் அந்தச் சிவசேவாகமாகிய ஞானநிஷ்டையை
விடாமல் சாதிக்க நடுக்கவர்கள் அழியாக உண்மைபாகிய மேட்சத்தை
ப்பெற்றுக்கொள்ளு வார்கள்-எ-று. தான்-சாரியை-எ-வ-அசைகள்.

(ப-ம்) மனமானது தொப்பக எந்தார்த்தத்தை விட்டுத் தக்பதத்
தைச்சாரந்து தெளிவாகாவுமநிலையிற்பேராமல் விளங்குகின்றசேஞா
னநிஷ்டையாகுமென்பார், நிட்டையாதல்கருந்தடங்க நிறுத்தலென்
றும், இதை விடாமல்நடக்கையிஷ்டைவிவகாரவேளையிலுமயாதொற்றை
ச்சிவவணம்பண்ணுகையிலு ஞானநோக்குற்று அசிபதமாகிய ஐங்கிய
நிலைபொருந்தினவர்களை சகோதமாய்ச் சேவச் முகதிபதத்தைப் பெறு
வார்களென்பார், நிட்டைவிடாதுசாதிப்பேயர் நிறுத்தமெய்விடுறுவாரே
ன்றுங்குறிஞர்.

(இ-ம்) மனமிதசஞ்சையேயல்லது வாயுத்தாரணையச்செய்தல்பி
ராமநிஷ்டையல்லவென்பதாம்.

இசற்குப்பிரமாணம் (ஒழுங்கிலாமைக்கும் குறங்குருந்திக்கொண்
டுருளுக்கைகந்திக்கூட்டை, மற்றந்தைமுத்தாற்றாக்கப் வருமோ-வெறு
ங்கெடுவீர், தண்ணையழித்தெழுந்த சச்சிதானந்தத்தை, யுன்னிலைளித்
துவிடாதே. என்பதனற்காண்க.

கருத்தடங்கினதுகேசிவசேவாகமென்பதற்குப்பிரமாணம் (சொரு
பசாரம்) சித்தம்பிறந்துசெயம்பிறந்துதானெனவேவர், கத்தன்பிறந்தவ
ழிகண்டோம்-சித்தம், அடங்காமையேமாயை யம்மாயையாய்ப்பார், தி
டந்தானேசாயுச்சியம்-எ-ம். (உண்மைநெறிவிளக்கம்) எப்பொருள்வந்
துற்றிடினு மப்பொருளைப்பார்த்திங்கெய்து முயிர்நனைக்கண்டிவ்வுயிர்
க்கமேலாம், ஒப்பிலுள்கண்டு சிவத்துண்மைகண்டிக்குற்றதெல்லாம்

தனலேபற்றிநோக்கித், தப்பினைச்செய்வதுமதுவேநீனைப்பும் துதானே
தருமுணர்வுபுசிப்புமதுதானேயாகும், எப்பொருளு மசைவிலீ யென
வந்தப்பொருளோடிசைவதுவே சிவயோகமெனுமிறைவன் மொழியே
எ-ம்-வரும்-மற்றும்வருவனவற்றிற்காண்க

சதாநிஷ்ட்டரோ சிவன் முத்திபதத்திவிருப்பொன்பதற்குப்பிரமா
ணம், 'தாயுமானகவாயிகள்' நடக்கிலுமோடினூற்றினும்வேறொரு நா
ட்டமின்றிக் கிடக்கினுஞ் செவ்வித்திருக்கினு நல்லருட் கேள்வியிலே,
தொடக்குமென்னெஞ்ச மனமற்றபூரணத்தொட்டிக்குளே, முடக்குவ
ன்பான்பரமானந்தநித்தினைமுடிமே என்பதனற்காண்க. யஅ)

(அ-கை) சதாநிஷ்ட்டையாலேமோட்சம்டைதல்சத்தியமெனல்,

வேறு.

கிட்டைசாதித்தானீங்குமைப்பொறியொடுபுலனும்
கிட்டைசாதித்தானெஞ்சமுமுளத்திடையொடுங்கும்
கிட்டைசாதித்தானினைப்பொடுகேவலமொழியும்
கிட்டைசாதித்தானிமலவீடடைவதுசிசமே

(இ-ன்) ஞானகிட்டையைச்சாதித்தால் பஞ்சேந்திரியங்களுடனேஅ
வைகளில் விஷயங்களும்கூடுங்கும், ஞானகிட்டையைச்சாதித்தால்விஷ
யாந்தரங்களிற்செல்லுன்ற மனமும உண்டென்கூடும், ஞானகிட்டை
யைச்சாதித்தால் சாலகேவலங்கடொடுங்கும், ஞானகிட்டையைச்சாதி
த்தால் மலாகிதமான முத்தியைப் பெற்றுக்கொள்வது உண்மையாகும்
எ-று. எ-அனச.

(ப-ம்) அனுரூபசடதக்கயாகிய திரிபடியை மெய்யெனத்தொண்
டமனபானது அவற்றைப்பொய்யெனத்தொன்செய்கின்ற சமாதியனு
பவத்தில் அழுத்தப்படுபவாரின் அம்மனம் அங்கிலைவிடாநென்பார், நி
ட்டைசாதித்தானெஞ்சமுமுளத்திடை யொடுங்குமெனவுந், அவ்வனு
புதியின் கண்தன்னைத்தரிசிக்கின்றதேதாற்றவொடுக்கநடக்குமென்பார்
கிட்டைசாதித்தானினைப்பொடுகேவலமொழியுமெனவுங்கூறினார்.

(அ-கை) இதுவுமது

வேறு.

நீங்காக்கருத்தையகத்திருத்திநிகழ்சாம்பவியாற்ககனமுற
நீங்கா கிட்டைசாதித்தானீங்குப்பொறியுட்புலன்காணம்
நீங்கா கிட்டைசாதித்தானினைப்புமறப்புமறநீங்கும்
நீங்கா கிட்டைசாதித்தானித்தமுத்திப்பேறடைவார்.

(இ-ள்.) ஒழியாத எண்ணத்தை உள் எதில் கிறுத்திப் பிரகாசிக்கின்ற சாம்பவியி னுற் சீதாகாயத்திற் பொருந்தப் பிரிவில்லாமற் பிரமசிஷ்ட டையைச் சாதனஞ்செய்தால் பஞ்சைத்திரியத்தொரு அனைகளிங் விஷயங்களுந் அந்தக்கரணங்களுந் ஒடுங்கும்பிரிவில்லாமற் பிரமசிஷ்ட டையைச் சாதித்தால் சகலகேவலங்கற் முழுதுந் ஒடுங்குப் பிரிவில்லாமற் பிரமசிஷ்ட டையைச் சாதித்தால் அழிவில்லாத மூத்திப் பேற்றைப் பெற்றுக்கொள்ளுவார்கள்-எ-று.

(ப-ர்) நிஷ்ட்டையின் கண்ணையமாகின்ற ஞானநுமிசாண்டிந் முவுமென்பார். கிண்புமறப்பு-ற நீங்குநிமனவும், பிரமமானுபவத்தில் நேயமாத் திரமாயிருக்கப்பெறின்- ஜிவன் முந்தராமாசொகைபார், சிஷ்ட டைய சாதித்தானித்த மூத்திப் பேற டைய மெனவுங்கற் றுந்.

(இ-உ-க-ம்) பிரம் நிஷ்ட்டர்கள் சாதனத்தினாலேயே பொறிபுலன்களுந் மனமுமொடுங்கப்பெற்று அறிவானந்தமாகிய மேட்சவாழ்வை அடைவது சத்தியமென்றறிவித்ததாம் (மக)

(அ-கை) சிவாததிபம்போலத்தன் னிலேயில்லைபெற்ற வுனைசிவத் தையடைவனெனல்.

(வேறு)

உத்தமமுகமாயாதனத்தி டுக்கியுயர்நுந் பரமலட்சொழுது முத்தியைவெணுஞ்சார்ப்புக்கிண்பு பொருத்தி மோனமாந்திலேயுழாமற், சித்திரபாபேபாஸைவைவரவே சித்திரபாபேயை வறுப்பவனை, அத்தனத்தி யையடையவெனென் றுணர்ந்தமண்ணலகமமெலாமெடுக்கேத

(இ-ள்.) உடையிசைமுதமாக அங்காசனத்திலிருந்து உயர்ந்த ஞானசிரியடையசரணாவிற்கங்களைவணங்கிச் சாம்பவியென்னும்முத்தியைப் பெருந்திமவுனமாயிருத்திலேயில்வருவா வில்லாமற் சித்திரசதினெ முதியதிபந்தைப்போல அசைவில்லா பரிநுத்தமனைத்தி னுடையசலிப் பைபுறுதற்க்கவனெனபரபிவனுடைய நிநவடிசனை அடைவா னென் றுபெருமைபொருத்திய ஆமங்களைல்லாமல் மெதுச்சொல்லும-எ-று ஏ-ஏ-ஏ-அசைகள்

(இ-ம்) சித்தமசை வறஇருந்த ஞானநிஷ்டாபானேசிவனுமென்று வேதாசுமங்கன் சொல்லுமன்பதாம்.

இதற்குப் பிரமாணம் (பஞ்சாட்சரப்பதிபகபாசவிளக்கம்) சித்தஞ் சிவத்தோடொருக்கிச்சிவமான, முத்தஞ்சிவனெனமெழுதித்திமோகமஞ் சத்தியஞ்சிவன்சங்கரனென்றே, குற்றமினும்மறைகடும்வருத்தே-என்பதனாகுண்க. (உய)

(அ-சைத்ருநகிஷ்டையையெபற்று அநிற்பாடுபடும்விருக்கிற்
றவனைநோக்கிஇறங்குகுறல்

(வேறு)

இந்நாள்சமாதிரிபாலென்றோர்க்குவுலகோரியம்பவுங்கேட்
டிந்நாளுஞ்சமாதிக்னிது கழய்க்கொடுவென்போல்நூந்தானே
இந்நாள்சமாதிகாநிலையி லென்பதேயிலைபாதனைநீக்கி
இந்நாளைவநையிருந்தானே யின்பமளவிலின்பத்தே

(இன்னியன்இவ்வுலகத்தாற்பிம்மநிஷ்டையையுடையவனாகஇந்நக்
கின்றென்னுதனைச் சொல்லவுங் கீட்டிருந்தும் நிஷ்டையில்பாடி
படாமல்யாதுகாரணமே இதுவரைக்கு) எதுபோலிருந்தாநிட்டான்
பெருமைபொருந்தியசமாதியாகியநனதாத்தமசொரு பதிலையிலிருந்துஅ
றிபாமைவையொழிக்கஇரந்தவநெனவனே அவனை(பலவாகச்செய்து)
மின்பக்களைப்போலவளவுபடுத்தக்கூடாகிப்பரிபாசகத்திலிருந்தவனா
வான்-எ-று-தான்-சாரியை போல்-ஏ ஏ-ஏ-ஏ-ஏ-இவ்வாறும்அசைகள்.

இந்நாள்சமாதிரிபாலென்றோர்க்குவுலகோரியம்பவுங்கேட்டிருந்
ந்துள்ளதற்கு, இவ்வுலகத்தார்க்கொலிநொழிக்கானேநோக்கி இவன்ச
மாதியுடையவனைப்போலிருக்கின்றென்று அச்சமாதியையயர்த்திக்
கூறுதலைக்கீட்டிருந்துமளவப்பொருள்கூறுவாருமுள்.

(ப-ம்) கிஷ்ட்டையிலிருந்துபொருவனைப்பார்த்துஇப்பூலோகத்தார்
இவன்நிஷ்டட்டாபாளுனிநாசுரு நென்றுஅமைவாகப்புகழ்ந்துகூறு
வனாகத்தன்செய்யிற்கீட்டிருந்துசனகாத்தமசொருபத்தைஅறிகின்ற
அறிவைப்பெற்றதுவன் இனிதானைப்போலானவென்றுநான்நோறு
ம்உள்ளத்தின்கண்உருகுதன்மசபவசிலத்தையுடையனானசிரியர்அந்
நிஷ்டையையெபருவாறு முக்கியமென்று நினைத்துஅதிலுநியமாய்தி
ன்றுசாதனவருத்தமடையாமல்லிணக்கி விட்டானென்றுஇரங்குவ
ரென்பார்இந்நாள்சமாதிரிபாலென்றோர்க்குவுலகோரியம்பவுங்கேட்
டிந்நாளுஞ்சமாதிக்னிதுகழய்க்கொடுவென்றுசின்பாத்தாகிலையி
ல்அதிநுண்மைஅறிவினனாய்ச் சென்றுவிளக்குங்காலில்அங்குஜ
னிக்கின்றஅறிவினமையை விட்டொழிந்துபொறிவொடுகலந்தொன்று
கவேறுதேதான்றகேறுதேதான்ற மலிருந்தவனைசர்வானத்தத்திற்கும்
மேலாகியநிதியானத்தையென்பார்சமாதிக்னிதையிலிருந்தேயிலாமை
தனைநீக்கியிருந்தானவனையிருந்தானெயின்பமளவிலின்பத்தேஎன்று
ங்குறினார்.

(இ-ள்) பிரம்மசிஷ்டைபைக்கைக்கொன்னொன்றுதீர்முற்றுச்சா
தனஞ்செய்து அந்நைவ அபரோக்தானுபவ சாக்ஷாத்காரத்திலெனங்க
வேண்டுமென்பதாம்.

ஒருவன்சிஷ்டையினைநுக்கப்பெற்றுத் தான்சென்னைபுறப்பலிருந்
தென்பதற்குப்பிரமாணம் (திருக்கருவைப் பதிறுப்பதற்க்காதி கி
டைத்தபொருள்மாதிரிநுக்கிடைத்திலென்றயர்வார்ப்போற், படை
த்தரினகருள்பெற்றுப்பெற்றிலைப்போற்பறிவுற்றேன், முடைத்தலையி
ற்பலிகொள்ளுமுகாலிவ்ஊழுகிழ்த்துகிசா, சடைத்தலையாய்நிகழாயி
யானுணருத்தாத்நீதா-எ-ம். (திருவாசகம்) செய்வதறியாச் சிறுநாயே
ன்செம்பொற்பாதமலர்காணா, பொய்யர் பெறுப்போற்றினையுந் பெறுத
ற்குரியேய் பொய்யிலா, பெய்யர்வெறியார்மலர்ப்பாதமேவக்கண்டும் கே
ட்குருத்தம், பொய்யனைனுண்ணுத்திங்கிருப்பாரனைப்போற்றே
ளம்-வரும் மற்றுபவருவனவற்றற்காண்.

கிட்டையில்லாவுயிர்த்தப் பெற்றவனுக்குப்பேரிசைப் போகமுன்
டென்பதற்குப்பிரமாணம் (உடவுளந்தாதி) திறந்தெயெடுக்கச் சொகமா
ய்கைமோகத்தினாமகுட்டுமற்றநேனிகொஞ்சுநஞ்சுகேயலையெறவெ
ன்றற் பற்றேவிழவருமோபஞ்சபூதச்சகையும்கொண்டே, யிறந்தே
யெடுக்கவல்லார்க்கல்லவோனெய்துபவன்சகையேயுள்ளபுருணம்மண்க

(அ-கை) ஞானசாதக னனுஷ்டிக்கும்விதிகளுசாத்தியனதுஅனு
பவமுமிவையெனல்.

வேறு

அருந்துபோனமும் பாதியானீருமதனிலும்பாதியாகப்
பொருந்துகொன்னுக் கொருபொழுதருந்தல்புரிதமற்றெவ்கிடத்தெ
னுந்தாண்இருந்திடினுமிசின்னெழுந் னுப்புரிமீச்சகிணுமாத்கடம்மை
ப்பரிநுகுடினுமெய்ஞ்ஞானமுத்தினாயிற்படிவதுயோகிதன்பரிசே.

(இ-ள்)(ஞானசாதகன்) உண்ணச்சக்கபோசனம்அறைவயிரூசவும்
ஜலம்அதிற்பாதியாகவுா(சாதனத்தி விருக்கிறநாளில்)கொன்னுக்கு
வொருபொழுதுபோசனஞ்செய்க்கடவன்வேறெயெடுக்கிடத்திலதா
னிருந்தாலுபிள்ளையெழுந்து னின்றாலும் உலகத்திசஞ்சரித்தாலும்
ஆசையுற்றுப்பெண்ணைச்சேர்ந்தாலும் உண்மையாகியசின்முத்திரையி
ல்முழ்கிகிடப்பது சாத்தியமாகியசுவையோகியின்ருணமாம்-எ-று. எனி
னுமென்பது எனுமெனவிதாரமாய்றயி-மற்று-எ- அசைகள்.

[ப-ம்] சாதனசு துஷ்டயங்கைப் பெற்தமுமுக்கூடக்களான பரிபாசின் அனுகாரியனே வீங்கிக்கணிக் ஞானசிரியரிடத்தில் வந்தடைந்து அவரால் தத்தப் ஆக்கம்சொருபகிலையில் நிற்கப்பெற்று ஞானசாதகர்களாய்ப்பிரமசாதனஞ்செய்தவருவதற்கு எவ்வனபக்குவமானாலும்விசேஷமாய்க்கொள்ளுகிற அன்னபனுதிௌளல் வியாதி-மயக்கம்-சோம்பல்-விகாரமஆகிய இவைகள்நேரிடுமாதலால் இரமமாகத்தங்கள் கூறத்தக்கினிக்குத்தக்க உணவுவினவுட்கொண்டு அவ்வக்கினிமேலிட்டிருக்கச்சாதியத்தின் அனுபவமெளிதிவசயமாக இருத்தலேஅவர்களுக்குரியவிதியென்பார் அருங்கிபொனசமுட பாதியாரீரு மகனினும் பாதியாகப்பொருந்து நடுளான்னுக்கொருபொழுதருச்சல் புரிகவென்றுமஅத்து விதஅபரோகாநுபவத்தில் கிறைத்துள்ளங்கிய ஜீவன்முத்தர்கள் தமதுதேசபிராரதவமானது பற்பலவிதங்களாய்ப் பொருந்தியிருக்கச்செய்தாலும் தேகோகமென்ற சொப்பனசமகதினின் துரீங்கிச்சிவயோகமயமாய்கின்ற கவானுபூதிசாக்ஷாந்கரத்திலிறந்துகிற இச்சடசித்துக்களல்உண்டாகின்ற பிராரகவந்திய போகங்ளையுணர்தல் கிஞ்சித்தமில்லாதிருப்பதே கபாவமென்பார் எவ்விடத்தொன்றுத்தானிருத்திலுமெய்ஞ்ஞானமுத்தியாயிற்படிவனு யோகிதன்பரிசேயென்றுங் கூறினார்.

[இ-ம்] சாதகர்கள்வுப்புறங்கொண்டிருக்கக்கடவர்களென்றும் சாதக்தியர்களைத்தன்மையாவிசாராயபொருங்களை முயற்சியின்றியே வந்தடையினுந்அப்போகங்ளான பற்றித்திறத்தங்கனிகிலையில்விசேஷவலமாய்முழ்க்கிற்பர்களென்று உறிவித்ததாம்

இருந்திடினுமாதியாய்வருந்திற்றதை உம்மைகளால்ஆச்சேவன்முத்தர்கள் வைவனினுந் பிரவேசியாமென்பதே துணிபெனப்பெற்றும்

சேவன்முத்தர்கள்எச்சுன்மைத்தானசோரத்வபோகத்திலிருந்தாலும்தந்திலைட்டா-ரன்பபற்றதப்பிரமனம் (வைவல்யநவரீதம்) காமமாதிகளவந்மலுவினாதிந்நீபாபனக்திற்பற்றார்தாமரை யிலைண்ணீர்போற்சகத்தோடுக்கடிவாழ்வார்,பாபரொனக் கண்ணிப்பார்பண்டிதத்திறமைகாட்டார்,ஊமநாநாருளாதாவகையாஞ்சேவன்முத்தர். அன்றியுமறிவிதகாரே. காரியமொஞ்சமாநீயென்றால் விகற்பமன்றோமனமலைந்துவிடாதோஷ்டல் அனாதாநமுவுமன்றோ லென்றுபுகலதற்கொரு திஷ்ட்டாந்தங்களைவைக்கெண்ணிநவமாகப்பொழுதுன்றன்னைக்கடிநயந்துகமனுபவித்தநாநெஞ்சத், தவமானமனைத்தொழில்கள் செய்யும் போதுத்தமுவினுபவித்தசுகந்தனைவிடாதே. எ-ம்.

(அத்துவிதமானபவம்) சகலமறிந் தாராரில்லா மெய்ஞ்ஞானியெத்தொழில் டான் செய்காலும், மிகச் சம்பிரதாயியமுல் பரம்பகத்துள்ளகுகுமெல்லாஞ்ஞேசர்வான் அகல்கருமொன் றுண்டாழிவியுண்டோவிரண்டுண்டோவளிக் கையுண்டோ, சுகராயி மரபெப்பறிவேசற் குருவேவாவான் மெல்லமெசாலெலாணுதே என், பட்டணத்துப்பிள்ளையார் எத்தொழிலைச் செய்காலுமேவாந் தைப் பட்டாலுழத்தர்மனமிருக்குமோனக்கேதவித்தகமாய்த், காதிவிளைய முயிருவைவிசிவத்தாலுத், காதிமனநீர்க்குடக்கேசகான். எ-ம். (பசுபதிராசனின்க்கம்) மன்னியசொன்றன்னை மனதினினினைத்துக்கொண்டு கண்ணுநகனவகேடு தழுழியவாறுபோலத், கண்மனஞ்சிவத்தினைவத்தத் தானவனுஞ்ஞானி பின்னையுமுலகினின்று பேசுவான்மரபொன்றில்லான்-எ-ம். (ஞானவாசிட்டம்) மிகவுநகரமாகிகளாம் விகாரமடைத்தார் விண்டுபான்மிசெனாய்காணுர்அகமெனவிசுற்றிச்செயல்கள் செய்காலுநவீர்த்தாலுமழுத்தமற்றேர்த், சகநெறிகள்செய்திடினு மன்னிப்போற்கண்டுகுளிர் தன்மைசான்றேர்த், திழ்மனமுநிலைவுமிருந்துஞ்சிறிதுமில்லாதோர்சிவன்முத்தர்-எ-ம். வரும்மற்றும்வருவனவற்றற்றகாண்க

(அ-கை ஞானசாதகர்க்குத் தசநாதங்களும் உதிக்குமெனல்.

இத்திறமானயாகசாதனைபி விந் துசாதிப்பவர்க்குச், சுத்தமாநாதத்தொளிதளும் பலவாக்கேதான்றிடுமணிசுடன்மேகம், மத்தளம் பேரியாமொலிசெம்பு வளையுளி மானமென்றுமையாட், சுத்தனுமொழிந்தானன்றியுமுராவோராய்க்கெடுத்தாத்தனானே.

(இ-ள்) இத்தையான சிவயோகரீஷ்டையிவிந் து சாதனஞ்செய்பவர்களுந்க்கண்டா-கண்டா-சமுத்திர-மேகம்-மத்தளம்- பேரிகைவிணைஒலிக்கின்ற-செம்பு சங்கு-வண்டு-கைத்தாளம்- ஆகியஇவைகளின்சப்தத்தைப்போலப் பரிசுத்தமாகிய நாதங்கன்றும் பலவாறாக உண்டாகுமென்றுதேவியாருக்குச் சுவாமியும்உபதேசிக்கார் அல்லாமலும் அறிவுடையோர்களும் பலனாஸ்களிலும் ஆராய்ந்துவெத்துச்சொல்லியிருக்கின்றார்கள் எ-று. அன்று-ஏ-அசைகள்

(ப-ம்) தந்திலையைஅசைவற உணர்ந்தறிகின்றகாகிய கூடஸ்தசைதன்யசாட்சியென்னுஞ் சுருமகத்தில்கசநாதங்களும்உசிகேகாசிதமாய்புழங்குமென்றும், அந்திலைவிட்டுப்பகிர்முகமாய்ப் பிரகாசிக்குங்காலையிலும் தங்கள் சுவானுபவத்திற்கண்டபடி அத்தசநாதங்களுந் தாமேசப்தித்த விளங்காநிற்குமென்றுங் கூறுவார்போகசாதனைபிவிந் துசாதிப்பவர்தமக்குச்சுத்தமாநாதத்தொளிதளும்பவ்வாறேதான் நிடுமென்றார்.

(இ-ம்.) ஞானசாதனத்தில்விளங்குகின்றவர்களுக்கேயன்றி என்ன
யோர்க்கு நாதானந்தமுதியாதென்பதாம்.

இதற்குப்பிரமாணம் (கடவுளந்காதி) அன்பருக்கள் புதரும் பாஞ்
சோதியை யாக் துமத்தோ, டென்புருக்கல் துள்ளேயுருகியிடுவபகல்
தம்பு நவீணசாமண்டலத்தொனி தாளதித்தி, மின்பெருகுங்கொலுச்
செங்காங்கண்டி நடுமயம்மகிழ்ந்தே. (அன்றியும்) சிலம்பொலியப்புறமி
ப்பாற்சிலம்பொலி தேவச்சபை, யலம்பொலியோசையதுவெருநாதம
தற்கு மப்பால், வலம்புரிசுற்றியவாசலுமுச்சி வழிதெரிந்தாற், புலம்
பொலிபாடலும்பாடலுமாகியபூணமேளம், (ஞானிகள்நிலைமை) கந்த
முதகலைப்புலனையடங்கிரப்பண நருத்தமைத்துச்சூம்பவிகோக் கதனை
மேளச்சிந்தையுத்தான்சரிக்கு மிடங்கடன்னிற் செறிந்திடையாதிரு
ந்திணையனிட்டைகூட, வந்தொழும்புமணிகலதிகிலெய்து சங்குவண்டிசை
யாங்குமல்பேரி முழங்கங்காண இந்தவகைகிவையோகத் திருப்பான்ஞா
னியினிபவற்குப்பிறவியுமுண்டென்னலாமோ, எ-ம். (அகஸ்தியமுனி
வர்) வையஞ்சலம்மகிகால்வான்பலவுயிர்வான்முடியோ, டெய்யும்பரம
முதற் சார்வதெல்லாமெம்பிரான்முருகா, தெய்யன்நின்றநின் றுட்சில
ம்போசைத் திருவிளையாட், டையநின்னங்கமதென்னங்கமாய்நின்றவா
ந்தமே-எ-ம். (திருவாசகம்.) என்னையார்முலையாகமனைத் துடனின்பு
றுமாகாதே. யெல்லையின்மாக்கருணைக்கடலின்நிறி தாமொகாதே, நண்
மணிகாதமுழங்கியென்னுள்ளுநண்ணுவதாகாதே-எ-ம். (தாயுமானசு
வாமிகள்) கெஜதூரகமுதலான சதூரங்கமனமாதிகேள்வியினிசைந்துநி
ற்பப், செடி கொண்டதலமாறு மும்மண்டலத்திலுங் கீள்ளாக்குசெல்வ
மிக்க, நெசவி கம்தாய்நின்றநாதங்கேளாளிடச் சங்காசனாதிபர்களாய்த்
திருகுத்திகந்தமும், பூரணமதிற்குடைதிகந்திடவசந்தகால, மிசையம
நிர்மிதுறைமணம்போலவானந்த மிதயமேற்கொள்ளும்வண்ண, மென்
றைக்கும் அழியாதசிவராஜையாகமாயிந்திராதிதேவர்களுளாம், விஜய
ஜயஜயவென்னவாசெசலவே கொலுவிருக்குரும்பெருமையெனினீதோ
வேதாந்நகித்தாந்நசமரசநன்னிலைபெற்ற வித்தகச்சித்தர்கணமே-எ-ம்
(வாக்ஜார்புராணம்.) முக்குணம்புலனைத்துடனடக்கி மூலவாயுவையெ
ழிப்பிருவழியைச், சிக்கெணும்படியடைத்தொருவழியைத் திறந்துநா
ண்டவச்சிலம்பொலி டுடன்போய்த், தக்கவஞ்செழுத்தோ மொழுத்துரு
வானந்தன்மை கண்டருடரும்பெருவெளிக்கே, புக்கழுந்தினமொதுரு
ப்பெறுவார் புறியிலவேட்டுவெ டெனிட்சுமென்புழுப்போ-எ-ம். (வரும்
மற்றும்வருவனவற்றாற்காண்க.

(அ-கை) தமதுள்ளேதோன்றும் நாதவசப்பாது தம்மை அறிபர்க்கு மயக்கமின்றென்பதையும் அந்நாதவசமுற்று மயக்கமடைந்தவர் அதிலின்றும் நீங்கும்வகைசொல்லுதுமென்பதையுங்கூறல்.

ஒத்தவந்நாதந் தோன்றியபொழுதேயொலியினுலுபர்ந்தெழுபடம்போல், தத்துவஞ்சகலகேவலநீங்கித் தனையறிபவர்க்கிழைமூடம், இத்திறமலாது சகலத்துமெய்தா விம்பர்சேவலத்தினுடையா, மத்தியத்தந்த மூடமேயுற்றால் வகையதற்குரைக்குதும்கேறே.

(இ-ள்) ஒற்றுமைப்பட்ட (கவானுபூதியில்) அந்தநாதமுண்டான காலத்திலேயே புள்ளங்குழலின் ஓசையினுள்ளுக்கியெழுகின்றசர்ப்பத்தைப்போலத்தத்துவங்கள் வேறுபாடின்றிஒற்றுமைப்பட்டிடுதலுமாகும், அப்போதுஅவைகளின் (தொழிலாகிய) சகலகேவலங்கள் நீங்கிப்போகத் தனதாதம்சொருபத்தை அறிகின்றவர்களுக்கு அஞ்ஞானமில்லையாம் இவ்வண்ணமான அனுபவச்செய்கையை அறிதல்ல்லாமல் இவ்வனஞ்சகலத்திலும் பொருத்திகேவலத்திலுஞ் சேர்ந்திருக்கநடுவிலே-அந்த அஞ்ஞானமும்பொருத்துமாயின் அம்மூடத்தன்மை நீங்குவதற்குவகைசொல்வோம்-எ-று படம்-ஆகுபெயர் அன்று-ஏ,அசைகள்

(ப-ம்) சிற்சபையிலெழுகின்ற தசநாடிகளென்பார் தத்துவமென்றும், அத்தசநாடிகளாலுண்டாகின்றசத்தங்களையுணர்தலென்பார், சகலமென்றும், அந்நாதங்களைநெருஞ்சையில் அவற்றின்மின் சென்றாண்மென்பார், கேவலமென்றுக்கூறினார்.

(இ-ம்) தசநாதங்களுந்தன்னித்தவிர வேரின்றென்று சும்மாரீலை பெற்றவனென தன்னையறித்தவனென்றும், அந்நாதங்களை பெவரிட்டாரிபவனென மூடத்தன்மை யுடையவனென்றும்பொறிவித்ததாம்.

மனம்நாதழிச்செவல்லாமல் குருதுறியத்தில் நித்திக் முத்திபெறுவதென்பதற்குப்பிரமாணம், (கடவுளந்தாது, மாறிச்சென்றபவன்வென்பதொருளாடிமணியசைந்து, மீறிவின்றானந்தகீர்த்ததத்திலேசாலைள்ளத்திமனத்தேறிவினாற்பா னுலாம்பதமென்னுந்தேனமுத, முறிச்சென்றபாசங்கிருவாய்திறந்துண்பவர்க்கே-எ-ம். (தாயுபாகைகாமியன்) தாராதொருளெலாந்தந்தருளமெளனியாய்த்தாயுமையொருணைபட்டித் தானினைஞென்முடி சூட்டியநிசிந்தசாரதியே சாகுவிச்சாபிரதாயம், தோமன்மந்திரமுமுன்னுன்முத்திக்இயெ யொன்றோடிபண்டிடனும், வெள்ளியெனவும்கெவளியெனவுமுருவெனவுகாதமொழியெனவுமுணர்வுருமல், பாராபார்ப்படுகேகோகசாகுமன்நம்பாபவன்வெளியுள்ளம் பட்டிபட்டி

ணர்த்தியது பாராமல்நிலைபதிந்ததின் பழவடியர்தஞ், சீராயிருக்கநின்
தருள்வேண்மையனைசித்தார்முத்திமுதலேசெகிரிவிளங்கவருதகூ
ணமூர்த்தியே சின்மயானர் குருவே-எ-ம், வரும் - மற்றுமவருவனவ
ற்றற்காண்க.

நாதானந்தமுந்தாரேனென்பதற்குப்பிரமாணம்(ரிபுகிதை)அமச
லசின்மாத்திசொருபமாகுஞ் சித்துமறிவரியிரங்குரனுமுனக்குளா
முமலமகலநிற்கிடமாகானுமொன்றாய் முதிர்ந்தருளுமேகமேவாதவிதந்
தான், விமலபரப்பிரமமெனும் யுகமற்றவிரிகண்டாமணிகருநாதமுமா
கி நிமலசச்சி தானந்தமாகுவானுநீனையலர்வேறுமுண்டோரீயேயாவா
ய், என்பதனற்காண்க.

(அ-கை) அம்முடநீங்கு முபாயமிவையெனல்

துன்னியவந்முடநீங்கிடெயச் சதாயசந்ருவினைக்கொழுதே, மன்
னுநாரணமாமனுவினைப்பெற்று மனம்விடாயத்தறுதிருந்தே, அந்நிலை
ப்பதினாயிரந்தாஞ்செபிக்கி னுணிநமகா றிடாதுறுமேற் பின்னுமச
செபத்தைதொருபதாண்டளவும்பெட்டின்செபிக்கநீங்கிடமே.

(இ-ள்) நெருங்கியஅந்அறியாமை நீங்கும்படி உண்மையாகியப
ரிசுத்தம் பொருந்திய ஞானாகிரியை வணங்கிநிலைபெற்றகாரணபஞ்சா
கூரமாகிய மந்திரத்தைப்பெற்று மனவைவியுததிற் பொருந்திடா
மலிருந்து அந்நிலைப்படி பதினாயிரக்காஞ்செபித்தல் அவ்வறியாமைநீ
ங்கும் அங்ஙனயநீங்காமல் அவ்வறியாமை தங்குமாயின்மறுபடியும்அச்
செபத்தைப்பத்தவருவும்வனாயிலும் அன்போடுஞ் செபஞ்செய்யநீ
ங்கிப்போகு-எ-று. ஏ-ஏ-ஏ-அசைகள்.

(இ-ம்) அஞ்ஞானம் நீங்கிப்போமாறுமுத்தி-பஞ்சாகூரத்தைத்தி
யானிக்கவேண்டுமென்பதாம். (உசு)

! அ-கை முடத்தன்மையுடையவர்கள் சதாஸ்மரணத்தினால்அடுத்
தச்சுநத்திலுமபரிபாகிகள்எடுத்தச்சுநத்திலுமுத்தி அடைவார்களெனல்

இந்நெய்ச்செபமுங் குருபதத்தன்பு மிடைவிடாதேயுஞ்றுவ
ரோல், வந்திஞ்சுநந்கன்னிலையுறுவர் மன்னுமெய்ஞ்ஞானவிட்டையி
னை, உகதுமம்முடயிலாகவர் கம்மையுந்கமபக்குவரொனலாம், முந்தசுற்
குர வனல்குமுநதின யான் மே னவீடுறுவ களவிறே.

(இ-ள்) இந்நுண்மையானசெபந்நாயம் ஆகிரியருடைய திரு
வடிகளில் அன்பையும் இடைவிடாந் செய்யாராயின் மறுசுநத்திலு
நிலைபெற்றசுத்தியமாகியசிவபோகசிவ்ஷ்டடைவைப்போற்றுகொள்ளு

வார்கள் (அனந்தசுந்தரத்திலேறி வந்தவாசகோக்ளாற்) செலுத்தப்பட்ட அந்முடித்தன்மை இல்லாதவாசகோச்சத்தற்கும் பரிபாசிகளொன்று சொல்லலாம் தலைமைபெற்ற ஞானசிரிமர் அனுச்சரிகைகின்ற சின்முந்தியினால் அப்பரிபாசிகள் இச்சுந்தரத்திலேயே)மௌனநிலையமோகூடாததைப்பெற்றுக்கொள்ளுவார்கள்-எ-று ஏ-ஏ-அன்று ஏ இந்நான்கும்-அசைகள்.

(இம்) வெளிப்படை.

(௨௭)

(அ-கை) கவானுதிதியிற்றோன்றுகின்ற சிப்பிரகாசந் துரியாதீதப் பொருளன்மெனல்.

இயம்புநன்னிலையினிட்டைசாதிப்போர்க்கின்னொளிகோடிகளொன்றாய், வயங்குவபோல வகக்கணிற்றோன்று மற்றதும்பொருளவென்றே, தியங்குதவெனையுமைக்குரைத்திடவே தேவிகேட்டதனைத் தெளிய,நயம்பெறப்புகறியென்னவேவினவநாசனுக்கெளிவுறகவிலும்

(இ-ள்) சொல்லுகின்ற நன்மையாகிய நிலையில் நின்று நிஷ்டையைச் சாதிக்கின்றவர்களுடைய உளத்தினைக்கண்டே காடிசூரியர்கள் ஒன்றாகக் கூடி பிரகாசிப்பதுபோல இவியபிரகாசமுண்டாகும் அதுவும் வஸ்துவல்லவென்று எமது ஆண்டவராகிய பாமசிவனாகேவியருக்குச்சொல்ல அதையத்தேவியார்கேட்டு மயக்கமுற்று அந்தவஸ்துவை நான்தெளிவாக அறியும்படி தேவரீர் நயம்பொருந்தச்சொல்லவேண்டுமென்று கேட்கப்பரமசிவனருந்தெளிவுபொருந்தும்படிச்சொல்லுவார்-எ-று.மற்று-ஏ-ஏ-ஏ-இந்நான்கும்-அசைகள்.

(இ-ள்) பிரம்மசிஷ்டாசாதனைதைப்பரிபாலனம் பண்ணுகின்றவர்களதுருகது உள்ளே அடங்க அடங்குகேகான்றுகின்ற சிவநிரினத்துக்கு அதிஷ்டானமாகிய பொருள்வேறே ஒன்றுண்டென்பதாம்.

உளத்தின்கண் அருட்பிரகாசந்தோன்றுபொன்பதற்குப் பிரமாணம் (பக்திரகிரியார்) கடலிலொளிந்திருந்த கனலெழுத்து வந்தாற்போலுடலிலொளிந்தசிவமொளியெய்வகக்காலம்-எ-ம்(காலைக்காலம்மையந்தாதி) காண்பார்க்குந்காணலாந்கண்டேனதைதொழுது காண்பார்க்குந்காணலாந்காலம்-எ-ண்பார்க்குந், சேதிதயாய்ச்சிந்நையுள்ளே நோன்றுமேநொல்லுநகுந்,கதிபய்யிந்நவரன்-எ-ம். வரும்பற்றும் வநுவனவற்றற்குண்

(௨௮)

(௨-கை) சத்திரீவநலா ஞானவிஷயங்கள் கவானுதிதியிலொருங்குமெனல்.

இலங்கையமோனமுத்தியைத் தனிலிருந்திடுமெழுதினெம்புலனில்
நலந்திகழமுந் துபுலனெடுங்கடுமானி லுதுமனைநீயுவுபென்னிங்
துலங்கியருபமிரதநற்கந்தடுமனறுபொற்றிடுவார்மற்றிரண்டு
புலன்களிற்பரிசுந்தரிசுந்தோன்றிற் போயிடுமென்பர்புண்ணியரே.

(இ-ள்) பிரதாபுக்கின்ற மௌனநிலையாகிய சிவன் முத்திரையில் இருக்கின்ற காலத்தில் சத்தாதி விஷயங்கள் மீகத்தில் நன்மையாய் விளங்குகின்ற மூன்று விஷயங்கள் அடங்கும். அவ்வளவுதான் சொல்வதாகிய அம்மூன்றுமளவையென்றால் சொல்லுவோம், ஒன்றி்கின்ற நல்ல ரூபாசகந்தமென்று கூப்பார்கள், மற்றிரண்டு விஷயங்களில் பரிசமானது பிரம்மதரிசனம் உகையாமாயின் ஒடுங்கிப்போமென்று புண்ணியவான்கள் சொல்லுவார்கள்-எ-று. அல்-ஈ-அசைசதன்.

(ப-ம) விஷயங்களனைத்திலுந்தேர்ந்தமனமானது சமஸ்தமுந்தா னாய்வினங்கிய சின்முதநிறையென்னும் நகருள் ஞானத்திற்கிரிதையா கிய முகம்பஞ்சவானசகந்தரம்பொருந்தி பஞ்சாட்சரநிலையிற்புருந்துண்டிருவித்ததசந்தங்கனும் முழங்குவதற்குக்காரணமாகியசதாசிவத்தை யுந்தாண்டி ஞானத்திற்கிரியையாகிய புருஷாகாரநிலையென்ற திருவரு ட்சத்தியினது அரசிருக்கையின் மகிமைபைக்கண்டு அந்நிலையில் அசை வறிற்குங்காலையில் அங்கனம் அனுபவத்திற்குரிய துரியவிஷயங்கள் இந்நிலைநாட்சியாகிய அருட்டரிசனமும், பேரின்பமாகிய சுவையஞ்சுக மாகிய வாசனையும் ஒநிற்குமென்பார், இவங்கியமோனமுத்திரையதனி லிருத்திடம்பொழுதுநந்திசுழ்முன்று புலனெடுங்கிடுமென்றும், அத் திருவருட்சத்தினது அருளாலே அதற்குமேல் ஞானத்திலேயோகமாகிய சொருபசித்தென்னும் பார்வையானலிலைக்கண்ணுடிலிறிந்தபஞ்சடை யின் அவங்காரத்துள் படிமகாஷ்டை அறிவாய்ச்சென்றுசென்று தேய் ந்து தேய்த்து முத்திசுநலமும் முத்திகேவலமும் விட்டுச்சுமமாநிற்கச் செய்ஞ்சாதினானே மேலிட்டவனாந்து அகண்டாகாரநிலைபொருந்துங் காலையில் ஞானத்தில் ஞானமாகிய கூடஸ்திராம்பமைக்கியமென்னுஞ்சி காகாசமாகிய சுபாவம் உதயமாகாததற்குமுன்னிருந்தபிரமானந்தகோ ஷநீங்கலாகத்தானேகானாகிய மெய்ப்போதமாகிய பரிசமும் ஒடுங்கிச் சின்மாதிரியாய் விளங்குமென்று அருள்நிறைவுவங்கொண்ட அடிக ளாக்கூறப்படுமென்பார், பரிசுத்தரிசனத்தோன்றிற்போயிடு மென்பார் புண்ணியமோ என்றுங்கூறினர்.

(இம்) சரிதையாகியாய்வுநூல் நான்கின் நன்னுண்களில்: பதினாறு
சேரபாணங்கலின் காரியப்பட்டப் பன்னிரண்டு படிக்கோளும் தீர்க்கமேல

நின்றகாரணத்தினையனுகிய நான்குபதங்களுள் மூன்றுபதங்களினுடைய இலக்கணங்களை விதித்துச்சொற்றனொன்பதாம்.

எனவே ஞானத்தில் ஞானமாகிய பிரம்மவரிட்ட பதத்தில் மேற் சொல்லிய பிரம்மானந்தகோஷமொடுங்குமென்பதே துணிபெனப்பெற்றும்.

ஞானத்திற்குரியதெனவே கண்பதற்குப் பிரமாணம் (திருவாசகம்) உன்னற்கரிய திருவுத்தரகோஷமங்கை, மன்னிப்பொலிந்திருந்தமாம் றையோன்றன்புகழே, பன்னிப்பணிந்திறைஞ்சப் பாவங்களபற்றறுப்பா, னன்னத்தின்மேலேறியாமணி யிப்போ, லென்னத் தொன்னை யுமாட்கொண்டானெழில்பாடிப், பொன்னுக்கழண்முனையிற் பொன்னுசலாடாயோ (அன்றியும்) நெக்குநெக்குள்ளுநகி நெய்மிநந்துங்கிடந்துமெழுந்து நக்குமழுக்கொழுது நலாழ்ந்திநானுவித்தாற்கு துநலிற்றிச், செக்கர்போலுந்திருபெனிதிசுழ்நே க்கெசகிலிச்சிலித்துப்புக்குறிற்படுதென்று கொல்லோலென்பொல்லாபணியைப்புணர்ந்தே எம் (சாந்தலிங்கசுவாமிகள்) போற்றிநிறைந்துநுத்திரசாசனம் பூண்டடைந்தெழுந்துள்ளே, சாற்றிக்குநவாதி முவுருளவயுந் காழ்த்திறைஞ்சவை செய்தான், மாற்றலாம்பிறப்பினே நெஞ்சமேமன்னுவாடிபாடாந், கோற்றுமுமுள்ளொளிக்குள்ளொளியாயவைத்தொழுதுவாழ் லுமாமே எம், (அகஸ்தியமுனிவர்) அண்டத்திலுள்ளது பின்டந்திலுமுண்டவாறெழுந்தும், பண்டித்ததற்சத்தகோடி மகாசித்திபண்ணுந்தகாயர், னண்டத்துடலுயிராயபனா செய்துநுத்திரத்தாற், கண்டித்தநமசிவாயா வெனவுருக்காட்டியபதே-எம், (பாலையானந்தசுவாமிகள்) வித்துவிநந்ததலந்தனிலேகுநந்தியிருந்தகாரொலுவாசச், சிந்தைகபெறிந்தமகாமவைத்தா-லந்தச்-சிமாணக்காணலா ஞானப்பெண்ணை-எம், (சச்சிதானந்தரீரங்கம், முச்சுடாகையொன்றாய் முடிக்கே கார்சோதிபாதம், அச்சுதனயனுக்காணுவசண்டமாயளவிலாத, சச்சிதானந்த) ஞானசத்தாகிவகுருவைப்பாட, மெய்ச்கடநுதயானா ளிளக்கொளியுண்மைசேர்வாம், (அன்றியும்) திருநெருவுசோதியாய்ப்பிழையொளியிசியேசெருவிலொருபாசையதிலே திரிகாணசத்தியாயமுதகலசத்திலேதெனமுதமுதசுனைரீர், வருமொருவர்காணவே திருகுசுழிகேணிபில்வாவுசிறுவாசநெறியு, மயிர்ப்பாலமிதிநினைப்பாறு தானியேவந்தவழிகண்டதெவரோ அருவுருவிலாகாசமிநூரணசத்தமேயன்ககிவசேர்த்திடனம், அபயவாபயசகிவசமயகுருநாதனையத்திசமுத்திரிவாய், தருவுனசுழிமுனைபிண்ணுவவுவனமே தரல்வேண்டி துசமயமே-எ-ம், திருச்சுரு

வைப்பதிற்றுப்பக்கம் (திருவள்ளூர் திருமுறை) ஆண்டிருவாணை யல்லற்பிறவியறுப்
பாணையேண்டும்பதனி தருவானைவெளிவிட்டின்பமளிப்பாணைச், தூண்
டல்செய்யாமணிவிளக்கை தெருவின்மூன்றியற்றுந்கால்லோனைக், கா
ண்டற்கரியபேரொளியைக்களவினிழந்திழக்கண்டேனே-எ-ம். (உட
லறிவிளக்கம்) நந்தொருவிறு தவிடந்தருவங்கேதற்காலமாயிரத்தெ
ட்டி நழுமங்கே, அந்திசந்திழகை னுட்ட நமங்கேயறுத்தடைத்தவா
சலகியையாகமங்கே, மந்திரமுஞ்சாக்கிரமூர்பிறந்தாங்கே மணந்திரு
லவரவுநா னுமங்கே, செந்தியொளிசிவன்சிங்கா நமமங்கே சிதந்தளி
ருபாகமடையாளமுனத்தோமே-எ-ம். வாழ்வார்புண்ணா) இடம்படு
முடம்பின்முலத்தெழுந்தநற்சமுனைநாடி, புடன்களொளியேயாகியொ
ளியிளஞ்செழுத்துமொன்றாய், தெடுங்குமேலிசைய சி நிலவுமவ்வோ
சைபோயவ், கடங்கியவிடமேயென்றுபாடு ம்பலமதாகும் அன்றியும்)
எண்டரும்பூதகமந் துமெய்தியகாடிமூன்று, மண்டலமூன்றுமாகிமன்னி
யபுணர்ப்பினிலே, பிண்டமுமண்டமாகுபிரமேனுடைவராகக், கண்ட
வந்தின்றவாறுயிரண்டினுங்காணலாகும்-எ-ம். (சந்திமுறை) விதையா
யிருங்குமைந்திழுந்தும், தேவதாகமமுத்தமிழும் விளங்குஞ்சரிகாதிச
ணைஞ்கும்விராகியமெய்ச்சிவமகமுஞ், சகையாசரிக்குந்திருநீறுஞ்சோ
திசயனத்திருமணியுந்துகூர்பத்தினிதி நெறியின்றொட்புஞ்செடிநீர்
மெய்யடியா, ரிணகயாலயக்கைப்பிரியாகக்கருடா ஞானமணிவிளக்குமி
லங்குமவுனந்துளும்பாக்கின்பவளனுஞ்சந்ததமுஞ் சிதையாதளிக்கு
மோரிதையெகிறியேஞ்சிற்றிலகிதையேலே, தேனூர்விதிப்போருராசி
நிரையஞ்சிற்றில்கிதையேலே எ-ம். (பாரதம்) கைகைப்பொருளுநான்கு
காணமுங்குணங்கள்மூன்றுஞ், செய்வியைபிரணந்தொன் றியாவருந்தி
கைப்பபின்று பொய்யிருளகலஞானப் பொருட்கதிர்விரித்தபுத்தேள்,
கைவளரமுதிச்செங்கட்கண்ணனைக்கண்ணுள்வைப்பாம்-எ-ம். திருவா
ய்மொழி ஏழுமூர்த்தியிருமூர்த்திமூன்றுமூர்த்திபலமூர்த்தி, ராதிசையந்
துக்கமாயிரண்டுகடாயருவாகி, நாகமேறிநடுக்கடனுட்டுயின்றநாராய
ணனையுன், னுகமுற்றுமகத்தடக்கி யானியுல்லன்பாய்த்தே-எ-ம்.
(கேவாரம்.) மண்ணகிவிண்ணாகிமலையுமாகி வயிரமுமாய்மாணிக்கந்
தானையாகி, கண்ணகிக்கண்ணுக்கோர்மணியுமாகிக் கலையாகிக்கலை
ஞானந்தானையாகிப், பெண்ணகிபெண்ணுக்கோரானுமாகிப் பிரள
யத்துக்கப்பாணைண்டமகி, பெண்ணகி பெண்ணுக்கோடொழுத்து
மாகி பெழுஞ்சுடையெய்மடி கணின்றவாதே, (அன்றியும்) தபத
நூர்தற்பகமே ஞானமூர்த்தி நலஞ்சுடலோநால்வேதத்தப்பபின்றநா

சொற்பதத்தார் சொற்பதமுந்தந்துநின்ற சொல்ந்நரிப சூழலாப
 அவுன்றன்மை, நிற்பதொத்துநிலையிலுஞ்சந்தன்னுணில்லாதபுலா
 வுடம்பெய்குந் துநின்ற, கற்பகமேயானுண்ணிலுலேனல்லென் தனக
 மாமணிநிறத்தெகாடவுளானே. (அன்றியும்) திருவேயென்செல்வமே
 தேனேவானே செழுஞ்சுடரேசெழுஞ்சுடா நற்சொற்பேயிக், குரு
 வேயென்னுறவேயென்னுனேவுனினுள்ளபேவுள்ளத்தினுள்ளேநின்
 ற, கருவேயென்கம்பகமேகண்ணுட்கருமணிபேயனியாடுபா
 வாய்காவாய், அருவாய்வல்லினைநாயானடையாவண்ண மாவடுண்டு
 றையுறையுமராரே-எ-ம். (திருமந்திரம்) ஆரங்கர்புவிநீராதிநிலா
 சி, சீரங்கஞ்சிற்சபைசிவமனம்பூத்தது, பேதங்கற்பெற்றநபேதத்திருந
 டனம், வேரங்கஞ்சொல்வார்விழுவார்நாசில்-எ-ம். (கத்துவராயசுவா
 மிகள் கலிமடல்) அரியதவமுடைய ராகம்பொருந்த, வுரியபுயமோவொ
 ளியணி யோ, முத்திரிதையோவெனதுநிலை, (அன்றியும்) தெருவுதொ
 னுமுலவு தென்சுந்தைசேந்தருநா னிரைபக்கோலத்தைக் கோயிலா
 கொண்டவருமுருந்தை-எ-ம் (ஒளவைக்குறள்) சுந்தாச்சோதிதுலக்குமி
 டமது, மந்திரச்சக்கரமுமாம். (அன்றியும்) தற்பரமானசதாசிவத்தோ
 டொன்றி லுற்றறிவில்லையுயிர்க்கு-எ-ம். (தாயுதானசுவாமிகள்) சரு
 குசலபக்தாநிசொருகோடியல்லாற் சகோரட்சிகள் போலவே, தவ
 ளநிலவொழுக்கிந்த தானாயுண்டழியாததன்மையானந்தகோடி, இரு
 வினிகளற்றிரவு பகலென்பதறியாதவேநாந்தமோனஞான வின்பதி
 ஷ்ட்டையர்கோடி மணிமந்திரசித்திரிலே யெய்தினர்கள் கோடிமுதக்,
 குருமணியிழைத்திட்ட சிங்காதனத்தின்மீசை கொலுவிற்றிருக்குநி
 ன்னை, குட்பிட்டனந்தமுறைதெண்டனிட்டென்மனக் குறையெலாந்
 திருமவண்ணம், மருமலடுத்துனிநுதானையர்ச்சிக்கவெனை வாவென்
 றழைப்பதெந்நாள் மந்திரகுருவேயோக தந்திரகுருவேமுலன் மரபி
 ல்வருடொளனகுருவே, (அன்றியும்) காணுகண்ணிற்கலந்தகண்ணேயு
 ணைச், சேணும்பாருந்திரபவர்காண்பரோ, ஆணும்பெண்ணுமதுவெ
 ணும்பான்மையு, பூணுங்கோலம்பொருந்தியுணிற்கவே, (அன்றியும்)
 குன்றிடாதகொழுசுடரோணி, மன்றுளாடியமரானிக்கொய்கை, யன்
 றியாந்துணையாருறவாநதி, யென்றுபேயனக்கின்னருள்செய்வதே-
 எ-ம். (சிவப்பிரகாசம்) கண்ணொளிவிளக்களித்துக் காட்டிடுமென்னி
 ன்முன்னம், கண்ணொளிபொன்றுமின்றாப் பிளக்கொளிகலந்தவற்றை,
 கண்ணொளியகலத்திநே கண்டிடும்வெறுகாணுச், கண்ணொளிவிளக்கி
 ன்சோதி கலத்திடுங்கருத்தொன்றன்றே-எ-ம். (சிவவாச்சியர்) அண்
 னாலாயநாதியா யநாதிமுன்னநாதியாய்ப், பெண்ணுபாணுமொன்ற

லோபிதப்பதாசுமுன்னெலாம், சுண்ணிலாணிக்கல்லங் ஈருத்தொடுங்
கிதின்றபின், மண்ணுளோரும்விண்ணுளோரும் வந்தவாறதெங்க
னே-எ-ம். (செளந்தரியந்தாதி)மயில்போன்றிருக்குந்திருமேனிமணி
யோசுரிலோமறைமுடிவோ, வயில்போன்றிருசுணருங்கணையோ வ
ருளார்கடலோயாதுகாக்கேன், வெயிலோநிலவோசோதிமின்னல் வி
கோலோக்கனவிறுளோ, பயில்வோருனாதிருவழகையுமையோதொ
குத்துப்பாடரிதே-எ-ம். (கடவுளந்தாதி)மெய்ப்பொருளுச்சிக்குளு
ச்சிதமகசிருக்குமப்பா, வைப்பினின்மானிக்கப்பொக்கவுமணிமாம
குடச், செப்புக்குளேற்றுந்திருவிளக்குன்னொளிதிபமது, கைப்பொ
ருடன்னிறுமெய்ப்பொருளாமதுகண்டவர்க்கே-எ-ம். (மவுனதரிசன
ம்) அசனென்றவருனவித்தகராஜயோ கமறைமிறேனகாரமுதலைந்து
மூட்ட, கிரமயாமுலத்தின்லிங்கந்தோன்று மிலிங்கமென்னசவருப
ந்திரமேனி, தாமுலத்தண்டதளம்விரிந்துதோன்றுங் குண்டலிவா
ய்திறத்தாப்போகோடிவிதோன்று, மரமணியிலமுதகபாடந்திறந்து
வழுதமழைவருடிக்குமருளிலன்றே (அன்றியும்) அன்றறியாதாரத்
தின்மௌனமூட்ட, வங்கங்கேசிவசத்திவடிவதோன்று, நின்றவந்த
தலத்தினிற்குவன்னந்தோன்று நிராகாரமாம்வாயுசுழியிலேநின்று
ங், குன்றாதசுழிமுனையிலென்னமூட்டக் குலாவமுனத்தாநந்திரித்த
ங்காணுள், சென்றேநிநடனத்தைப்பாருபாரு திருச்சிலம்பினெவிசே
ட்டகுஞ்சேந்திகுடே-எ-ம். வரும்-மற்றும் வருவனவற்றற்றாண்க.

ஞானத்திற்கியையிதென்பதற்குப்பிரமாணம். (திருவாசகம்)உ
டையானுன்றனடுமிருக்கு முடையானடுவுணியிருத்தி, யடியேனருவு
றியுமிழுமிருப்பதானுடையேனுன், னடியார்ந்தெனிருக்கு மருளைப்பு
ரியாய்பொன்னர்பலத்தெம், முடியாமுதலேயென்கருத்து முடியும்
வண்ணமுன்னின்றே-எ-ம். (சவுந்தரியந்தாதி) மாதாநின்சருணைஞா
னத்திடுகைசெய்மஞ்சநாலுநிலைகால்களுந், வேதமாலுடனுருத்திரன்
சனமயேச்சுரன்நிலைவித்ததே, ரோதுமின்னனுஅச்சுரானதொரு
வுச்சித்தததைசதாசிவன் மீதுகண்டியிலவல்லையின்கருபையன்றிவே
ரொருநிருப்பே. (அன்றியும்) இழைதழையாதிடையமுதுபுண்
முலையினவொலிமேனியிலே, சிழனுசாமல் மணிவடமாடியசிலவெ
ழுபுதியினல், கழைபெறுதோளியையமுனொழுகாநிறை கருணையி
னொழுதைத், தொழுமவோசிவனடியவர்காணிது கருதியினுறை
யே-எ-ம். (தாயுமானகவாநிகள்) புரணிபுராதனிகங்கலை சுதந்தரிபு
ரந்தநித்யம்பகியெழிற் புங்கவிலிளங்குசிவசங்கிரகாஸ்தாபுஷ்

பயிசைவிற்திருக்கும், நாரணிமனோதிதநாயகிருணீதநாதாந்தசக்தி
(அன்றியும்) பூதமொடுபழகிவளரிந்திரியமம்பேய்கள் புந்திமுதலா
னபேய்கள், போராடுகோபாதிராக்ஷசப்பேய்களென் போதத்தையு
டழித்து, வேதனைவளர்த்திடச்சுறுர்வேதவஞ்சன் விதித்தானிவல்ல
லெல்லாம், விழும்படிக்குனது மௌனமந்திராதிக்கியவித்தையைய
ந்தருள்வையோ, நாதவடிவாகியமகாமந்திராபியே நாதாந்தவெட்ட
வெளியே, நற்சமயமானபாரிந்தழையவருமேகமே ஞானவாதந்தமயி
லே, வாதமிடுபாசமய மியாவுக்குமுணர்வறிய மகிமைபெருபெரிய
பொருளே, வனாராஜனுக்கிருகண்மணியாயுதித்தமலை வளர்காதலிப்
பெணுமையே-எ-ம்.(அகஸ்தியமுனிவர்) ஒங்காவட்டத்துளாதார
மாலும்விட் டோங்கியறிநீங்காவட்டத்துளேவிந்தநாதமினைச்சுடர்
மேற்,பாங்காம்பனாகிவமாய்கொன்றாய்ப்பா வெளிநின், றுங்காதார
ண்டமியாரொழுந்தாறுமுகத்தம்மையே. (அன்றியும்) குண்டலிபாரதி
லங்கு ிபார்வதிசோமனீழ, மண்டலிசாம்பவிதேவிமனோன்மணிவா
கினிப்பிர, சண்டவிகாரியகாரியுகாரிசடாக்ஷரிமா, விண்டலியாண்பெ
ண்ணிரண்டுருவாய்தின்ற மின்னொளியே-எ-ம். (ஒளவைக்குறள்) த
ற்புருடமா முகந்தன் விற்றனியிருந், துற்பனபஞ்சையுறை, (அன்றியு
ம்) ஒதியதற்புருடத்தடியொவ்வவே, பேதியாதோதுபினை-எ-ம்.(கை
வல்யநவரீதம்) உன்முகம்போற்கண்ணுடிக் குன்னொருமுதங்கண்டா
ற்போற், சின்மயவடிவின்சாயைச் சித்துபோற்புத்திதோன்று நின்ம
லவிருத்தியந்தநிழல்வழியாயுலாவுந், தன்மகன்மகனேயித்தைத்தான
ன்றோனானமென்பார்-எ-ம். (கடவுளந்தாதி) பனாயிடத்தேயுருத்
தோன்றியொடுங்குப்படியறிந்தோர், புனாயர்க்கீடிப்புண்ணுற்றுவரோ
புத்திமத்தியிலே, தினாயறவாசைந்திசைதிசையாறித்திருக்கருக, வ
னாநிருநாதமலைக்குறபெண்கொடிவாய்த்திடுமே-எ-ம். (சச்சிதானந்த
விளக்கம்) ஆடல்புரிநடனவிபாதபங்கயவேதமவதானசிவகோணமா,
மருமறையிலெட்டாத திருநடனவிஸ்தார பானதொருபானமதியே,
கடஒருதிரிகோண விடுதருநவகோண கோணமிசைதிசைநாலுமே,
கோதையபிராயியிருபாதவொலிநாதமே கோடானகொடிநடனம், பா
டலதுகதசபை யோகசிவகோகைவெளி பரமாயசத்திவடிவு, பரமகமே
ருகிரியுருவிமேலான பாலனையபாதகமனஞ், சாடவனுபோகசெய
லேகமுதலாகவே தால்வேண்டுமிதுசமயமே, தற்பரானந்தசபைநிஷ்
களானந்தசிவசச்சிதானந்தகுருவே, (அன்றியும்) தற்புருஷநிலையிலே
விற்புருவநிலையிலே-எ-ம். (பாலையானந்தசுவாமிகள்) ஒங்காரமானபிர

வைத்தா வெங்குழயந்தசோமநிலைத்தாள், தீங்காரமானபாரச்
த்திதேவியை நேர்ந்துசூர்யிபடியுங்கடி-எ-ம். (சந்திதிமுறை) மும்மை
யுலகெங்கும்பாந்தொளிபாட்டு முதற்பதையெடுத்தினைத்துமுதரு
ட்பனிதீர்ந்திதைபவாட்டிப்பெருமை மொய்த்ததித்தியவாடையாள்.
மெய்ப்புமுழுதுமொத்தியி நுவேற்றநகத்துவித வெண்ணிரணிந்தமினி
ரும், விதுபூணிலின்பொட்டுமிட்டுப்பெரியமொய்ஞ்ஞானதீபதட்டா,
லம்மருவுமாலத்திசுற்றிமற்றிச்சையுட னுனனாநங்கிரியையென், ந
ருள்செவிலியாயாங்கருநிலுவாறு நகன்றசிவவாரியிலெழுஞ், செம்
மைபாறமுதர்புகட்டவளருங்குழவி செங்கையாடிபருளே - எ-ம்.
(சௌந்தரியலகரி) ஆமுதின்கடல் வெலிசெழுந்தருவாய் மணிபப்
பிபதிநீடே, பாகடம்படர்காவிருங்கொடைபாய்பனிமண்டபவிநீ
டே, கோசிவன்பாமேசனுமஞ்சமோர்கூர்பரியங்கமெனாமேலே, சீர
டரும்பாஞானமுதுங்கனி தேவாருந்துவர்பூமாதே-எ-ம். (பட்டணத்
துப்பிள்ளையார்) அரிபிரமர்போற்ற வமரர்ஜவஜயெனப்பெரியம்மை
பாகம்வளர் போழுகைப்பாடோனே, (அன்றியும்) கண்டார்க்குப்பெ
ண்ணலவோகாணுர்க்குக்காமபடி, உண்டார்களுண்டதெலாமுணல்வது
ன்பார்களே-எ-ம். (மவுனதரிசனம்) கூடுவதுபுருவமையவெளியினுள்
ளே குறிப்பாகியெளனத்தைமூட்டுமூட்டு, வாடுவதுமனோன்மணியுஞ்
சிவனுந்தோன்று மாகாயஞ்சர்வரியாபகமுந்தோன்றும், நடுவதுகன
வொளிபொல்கிந்துதோன்றும் நாதமங்கேகோடிபதிபோலேதோன்
றும், தேடுவதுவனந்தவானந்தந்தோறுஞ், சிவசிவாமெளனவித்தை
செப்பொனாதே-எ-ம். (பத்திராகிரியார்) நபனத்திடைவெளிபோய் ந
ண்ணும்பறவெளியில், சபனத்திடுந்து தலைப்படுவதெக்காலம்-எ-ம்.
வரும் பற்றுமவருவனவற்றற்காண்க.

ஞானத்திலயோகநிலையிதென்பதற்குப்பிரமாணம். (நிகழ்கால
த்திரங்கல்) ஆகமசிலனைப்பாரீர் யேகனனேகனைப்பாரீரின்பவருவனை
ப்பாரீர் (அன்றியும்) அறிவுக்கறிவனைப்பாரீர் அறிவுக்கதினைப்பாரீர்
செறினைக்கனையனைப்பாரீர் தேசுசுந்தேவனைப்பாரீர்-எ-ம். (பத்திர
கிரியார்) அருவிமலைநடுவே யாயிரக்கால் மண்டபத்தில்திருவினையாட
ற்கண்டு தரிசுப்பதெக்காலம்-எ-ம். (கிற்றம்பலநாடிகளனுபூதிவிள
க்கம்) ஆயவியரில்லாவகண்டபரிபூரணத்தே, நாயகுருவுருவந்தோன்
ருமற்றோன்றியதே-எ-ம் (திருவாசகம்) இன்றெனக்கருளியிருள்கடிந்
துள்ளந்தெழுநெற்றஞ்சிறீதேபோன்று, நின்றநின்றன்மைநினைப்பாநி
னைந்தேனியலாற்பிறிதாற்றின்மைகென்றுசென்றனுவாய்த்தேய்த்து
தேய்த்தொன்றாற்றிருப்பெருந்துறையுறையிவனே, யொன்றுயில்கை

யன்றியொன்றில்லையாருண்ணை யறியகற்பாரோ (ஆன்றியும்) பிறவியத
 னையறமாற்றிப்பிணிமூப்பென் றிவைப்பிரண்டு, முறவினெடுமொழிய
 ச்சென்றுலகுடையவொருமுதலைச், செற்பொழில் சூழ்தில்லைகர்த்
 திருச்சிற்றப்பலமன்னி, மறையவரும் வானவரும் வணங்கிடநான் க
 ண்டேனே (ஆன்றியும்) கட்டறுத்தெனையாண்டுகண்ணாரீ, நிட்டவ
 ன்பரோ டியாவருங்காணவே, பட்டிமண்டபமேற்றினையேற்றினை, யெ
 ட்டி.னேடி.ரண்முகமறியேனையே-எ-ம். (திருவாய்மொழி) நின்றவொன்
 றையுணர்தேனுங் கதனுனோர்மையதுவிதுவென், றென்றுவொருவர்
 குணரலாகாதுணர்ந்துமேலுங்காண்பரிது, சென்றுசென்றுபரம்பரமா
 யாதுமின்றித்தேயந்தற்றுநன்றுதிதென்றறிவரிதாய்நன்றாய்நூனங்க
 டத்தே, (ஆன்றியும்) யாவருமெவையுந்தானுபவாவர்சமயந்தோறுந்
 தோய்நிலன்புலனைத்திருஞ்சொலப் படானுணர்வின்மூர்த்தி, யாவி
 சேருயிரினுள்ளலாதுமோர்பற்றிலாத. பாவனையதனைக்கூடிலவனையுங்
 கூடலாமே-எ-ம். (பஞ்சாட்சரப்பதிபகபாசவிளக்கம்) காணுபுலன்க
 ள்போகக்கரிசுறுமனப்போம்போனல், றுணவம்போகும்போனாலாயி
 ரப்போதம்போகுஞ், சேணுமொளிக்குமேலாஞ் சிவப்பிரகாசந்தோ
 ன்றுர், மாணனையிதுவேமுத்திரிலையென மதித்திடாயே-எ-ம். (ச
 ச்சிதானந்தவிளக்கம்) பரமண்டலங்கனகசபைமண்டலம்படி. பதிமண்
 டலந்தலமதாய்ப் பரிவிண்டலம்புகுத மதிருண்டலங்குழைகள் பணி
 கங்கணங்கிரணமே, உரமண்டலம்பெரிய தலமண்டலம்தெரியவுமை
 பங்கனன்புரிய, வெளிமண்டலந்தரிசு வெளிமண்டலம்பெரிசு யு
 கமண்டலஞ்சிரசதாய்ச்சிரமண்டலங்களவை குடிகொண்டிலங்குசடை
 சிவசப்புசாம்பகிணை, ஜெகமண்டலம்புகழாவி சம்பிரமங்கலொடுதி
 ருவப்பவர்பரவவே, சரமண்டலங்கலொடுநடனம்புரிந்தசுழல்தரல்வே
 ன்நி மிதுசமயமே-எ-ம், (சந்திதிமுறை) அடியார்நிலத்திருவகத்து
 ளன்புரிபாறுமையவாவதுத்த, லிப்பாங்கமைத்துமலக்காட்டத்ததிக
 ஞானக்கனன்மூட்டி, மடியாதிருந்த வுயிர்க்கலசம்வழியவருட்பேருலை
 வார்த்து, மாறப்பெருமைச் சிவானந்த மதாச்சோறுதினம்பொங்கி, வி
 டியாய்வேபோதவிருள் வியமவுனச்சுடர்விளர்குவிளக்கியிருந்தபடியி
 ருந்து மேலாஞ்சிறில் வினையாடுஞ், செடிநீரகத் தோர் புகழ்வா
 லேசிறுவா சிற்றிலசினையேலே எ-ம் (தாயுமானசுவாமிகள்) பா
 ராஜியண்டுகளத்தனையும் வைக்கின்றபரவெளியினுண்மைகாட்டிப் ப
 ற்றுமனவெளிகாட்டி. மனவெளியினிற்றேற்பந்த பாவியென்பரிசுகாட்
 டித். தாராளமாய்திருநிற்சிந்தைகாட்டிச்சதாசகால நிஷ்டையெனவே
 சசலநிலைகாட்டினைகாசு திதநிலையுந்தனைக்காட்டநாட்செல்லுமோ, காரா

ரவெண்ணருமனந்த கோடிகனின்னு காலூன்றி பழைபொழிதல்போ
ற்கால்விசியின்னிப்படர்ந்துபரவெளியெலாங்கம்மியானந்தவெள்ளம்
சோராது பொழிபவேகருணையின்முழங்கியே தொண்டரைக்கவுமுசி
லேகத்தநிர்க்குணமானபாதெய்வமேபாஞ்சோதியேசுகவாரியே, (அ
ன்றியும்) சென்றுசென்றேயனுவாய்த்தேயந்துதேயந்தொன்றாகநின்
னுங்குமென்ற நெறிநிற்குநாளென்றனோ (அன்றியும்) அத்துவிதவனு
பலத்தை யனந்தமற யின்னமின்னமறிபோமென்னும், நித்தியத்தை நி
ராமயத்தை நிற்குணத்தை தன்னருளாநிலைவுக்குள்ளே, வைத்துவை
த்துப்பார்ப்பவரைத் தானாகவெந்நாளூர்வனர்த்துக்காக்குஞ், சித்தினை
மாத்நுவெளியைத் தன்மயமாமானந்தநெய்வந்தன்னை-எ-ம், (பெரிய
புராணம்) ஐந்துபேரறிவுங்கண்களே கொள்ள வளப்பருங்கரணமோர்
நான்குஞ், சிந்தையையாக்குகுணமொருமூன்றுஞ்சிறந்தசாத் துவிதமே
யாக, விந்துவாழ்சடையனுமானந்தவெல்லையிற் றனிப்பெருங்குத்
தில், வந்தபேரின்பவெள்ளத்தட்டினைத்து பாலாவின்பத்துட்டினை
த்தார்-எ-ம். (கடவுளந்தாதி) சிவமதுமுப்பத்துமுக்கோடிதேவர்கள்
செய்யுமொரு, தவமதுபொன்னகர்மின்னனைதாமரைத்தாள்பணியப், ப
வமதுகுட்சத்திற்பத்தியும்பாயும்பவமிருந்த, நவமணிமண்டபமேடை
யங்காணுவர் நாட்டத்திலே (அன்றியும்) இன்பமிருந்தவிடஞ்சுகாட
தெடுத்தனைக்கத், துன்பம் வெகுதொலைசுற்றிலும் வன்னிதுருவமத்
திக், கம்பமதுநானிநாணுதகாட் சுகனகசைப, விற்பம்பெருவெளியுற்
றுற்றுப்பார்க்க விளக்கொளியே (அன்றியும்) ஒளியாம்விளக்கொளிக்கு
ள்ளேதெளிந்து கொண்டிருவ-வெளியாம்பராபரபாசோதியேவிந்து
நாதமொத்துந், தெளிவாயிருந்துபிரண்டடியவர்க்கே -எ-ம், (ஞானவா
சிட்டம்) உண்டானிருஷ்டி தானன்றாய்ப்பார்க்கலெழிந்துபோமுறு
தியாயுணராவற்றும், கண்டார்கள்சயிற்றிலே பாம்பென்பார்போற்
காட்சியுறுங்கலைநூலாற் கற்றோர்சார்வாற், றண்டாதபரிசயத்தாற் சில
காலத்திற் றுவுமனநின்மலமாய் சுகிபோனிற்றிற், பண்டாயவனுபூதி
மயமாய்த்தானே பாக்கியவான்களுக்கந்த பார்வைதோன்றும், (அன்
றியும் சொருபம்விட்டலகன் மேகமாம் வேறுசொல்லிடமுன்புபின்
பில்லை, ஒருபொருளினினைவையொழித்து மேலப்பாலொருபொருளி
னைவுறிலந்த, விரிபொருணிவிருணியைவறவிருக்குமிது சொருபத்தியல்
பிதுதான், மருவுதற்பனைகடமாண்சைவில்கற்போலாய்வருகஞ்சுழித்
திதீர்வடிவாம் (அன்றியும்) வெறியாரும்பெருப்புறையோர் விழிப்பு
லத்தின் மேவாதோர்விளம்புகிதை, நெறியார்மன்னவன் கேட்டபடி

புரைப்பநெடியவனே நினைவிற்கொள்வாய், அறிவானுமறிபொருளுங்
கூடியகூட்டாவினெழு மறிவானந்தம், பிறியாதவான்மதத்துவத் தெ
முந்ததா மதனைப்பேணல்செய்வாம்-எ-ம் (வைவல்யநவீதம்) களங்
கமற்றகண்ணாடி தன்முன்வேற்றோர்களங்கமற்றாண்ணாடி காட்டும்போ
து, விளங்கியதன்மயமாகிய பேதமாகிவிதற்பயின் நிதிருவிதற்பமாஹம்
போல, அளந்தறியப்படாவிபுவாய்ச் சத்தாய்ச்சித்தாயானந்தமாய்ப்பிர
மத்தைக்யமான, உளந்தெளிந்தபடியிருந்தா லுலகமெங்கே யுலீவெ
நீகேயென்று சங்கையொழித்திடாயே-எ-ம். (திருப்புகழ்) இருவினை
யுமலமுதற றிறவியொடுகிறவியற வேகபோகமாய் நீயுநானுமாயிறு
கும்வகைபரமசுக மதனையருவிடைமருதி லேகநாயகாலோகநாயகா
யிமையவர்பெருமானே-எ-ம் (சிவவாக்யம்) கருக்கலந்த காலமேகண்டி
ருந்தகாரண, வருக்கலந்தபோதலோ வுன்னிநானறிந்தனன், திருக்
கலந்தசோதியைத் தெளிந்துநானறிந்தபின் இருக்கிலேனிறக்கிலேனி
ரண்டிமற்றிருந்ததே, (அன் றியும்) மவுனமானவைந்தெழுந்தவைவாசி
யேறிமெல்லவே, வாசனலாநிறைந்தசோதியுண்டலர்புதந்தபின்; அ
வனுநானுமெய்கலந்துயனுபவிக்கு ளவிலே அவனுமில்லை நானுமில்லை
யாருமில்லையானதே-எ-ம். (அகஸ்தியமுனிவர்) வடிவம்பொருளருண்
முக்குணம்பாக்குமனமுமடிமுடிவுமில்லாதமுடிவினைச்சூட்டி முருகனெ
ன்றே, படிசுந்தனிற்கண்டகாக்கிப்பிசுபஞ்சபார்வைபற்றல்விடியும்பொ
ழிதிசிரண்டுமொன்றேதெய்வர்வேறில்லையே-எ-ம். (ஞவைக்குறள்)
ஆர்க்குந்தெரியா வருவத்தனைநோக்கற்பார்க்குர்பரமமவன்-எ-ம். (கந்
தாலங்காரம்) அராப்புனைவேணியின்சேயருள்வேண்டிவழிந்தவன்பா
ற், குராப்புனைதண்டையந் தாடொழல்வேண்டுங் கொடியவைவர்பரா
க்கறல்வேண்டுமென நம்பதைப்பறல்வேண்டுமென்று, லிராப்பகலற்றவி
டத்தேயிருக்கையெளிதல்லவே-எ-ம். (செவந்திரியந்தாதி) தெளிவா
யமுதப்பெருக்கெறித்து தேங்குங்கடலிற்றினமூழ், பொளிவாய்த்தி
ருக்குங் கனகசபைக்குள்ளேபுதந் து, ஏமையேயுன், களிவாய்த்திருக்கு
கணவனுடன் கனகத்தவிசின் விற்றிருந்த, வளிவாய்த்துருங்காட்சி
மங்கைக்கரசே கண்டாற்கருள்வாயே-எ-ம். (மவுனதரிசனம்) செப்ப
ரிபவம்பரத்தைக் சாத்தாயாஹம், நேகமெங்கே பிராமயராய்க்கனாஹ
போகும், ஓப்பரியவிசனிடழலானவுண்மையறிந்ததறிநிலிமென
னமுட்டத், சப்பாதுசின்மறத்தியடையுப்பாரு, சராமங்கேகற்புரதீப
மாகும், அப்பாசென்றிவென்னதேவிதேவிபானந்தவானந்தமென்ன
சிவமுமாமே-எ-ம். (தேவாரம்) கைப்படித்தகண்ணுநந்தாஹங்கச்சி
டியானந்தான்வாரச் டையான்பாசொன்றில்லன், ஒப்புடையனல்ல

ஞெருவ னல்லேஞோ னல்லனுவமையில்லன் அப்படிய னல்லுருவ னவ்
வணத தனவ னருளே கண்ணாக் காண்பதல்லால், இப்படிய னில்லுருவ
விவ் வணத்த னிவ னிறைவ னென்றெழுதிக்காட்டொணாதே, எ-ம், வ
ரும்மற்றுர்வருவ னவற்றுர்காண்க.

(அ-கை.) ஸ்பரிசாதித விறந்தஞானயோகத்தில் உன்முகப்பட்
டமனமானது நாதவசமுருதிருக்கின் அந்தாதத்தின் சொருபமாகியப
ஞ்சாக்ஷரத் தோன் றுவதின்றென்பதையும், அதன் ஓடுக்கமெங்ஙனமெ
ன்பதையும் கூறல்

வேறு.

பேசரியவனுபோகமாகுங்காலைப்பிறங்குசத்தத்தக்காந்தோன்றிடு
மேயாயின், நீசமம்பொறிபுலன்களையுந்தோன் றுவிவெப்பொழுதக
முகமதாசவுப்தே பாசமிதேசிகன்முன்னம் பகர்ந்தவாதே பதமவா
தனமுற்பார்வையுநீங்காமல், ஆசிலங்கிலை னுறவஞ்செழுத்து மிலையெ
னக்கேட்டவைபோயாறியப்புகென்றான்,*

இ-ள். சொல்லுதற்கரியகவானுபோரமுண்டாகுங்காலத்தில்கி
ளங்கின்றுதாதத்தில்பஞ்சாக்ஷரம்தய மாணல்இழிவாகிய அந்தத்தி
ரியவிவ்யங்குள்கின்று உதயமாம் (அதாவின்) சத்தம்விளங்குங்காலத்தி
ல் அந்தர்முகமாக அறிவைச்செலுத்திப்பற்றற்றஞானசிரியர்முன்ன னு
க்கிரகித்தபடியே பத்மாசனமும் ஞானதிஷ்டியுந்ருடால் குற்றமற்
ற அந்தநிலையிலிருந்தால் (சத்தாதிகளுக்கரிய) பஞ்சாக்ஷரத்தோன்று
வதில்லையென்று பராசிவஞர் சொல்லக்கேட்டு அவைகள் ஓடுங்குசின்
வகையைச்சொல்லுவீரென்றார் தேவியானவர் எ-று, ஏ-ஏ-அசைகள்,

ப-ம். அந்நவடிவான மனமானது எவையா னும்தித்தறுதற்
சரிய ஞானத்தில்யோகமாகியநிலையிற் பொருந்துங்காலையிற் சுபாபமு
தாயமாவதற்குமுன்புண்டானகாண்பாளு திகளிறந்ததாகியமெய்ப்போ
தவொழிவில் உதிக்காப்பனாயின் முழக்கமென்பார், பேசரியவனுபோக
மாகுங்காலைப்பிறங்குசத்தமென்றும் உன்முகப்பட்டிருந்த அம்மனம்
அந்தாதத்தைவதிரிட்டறிய வரின்றைப்போதமாகிய பரிசுமும், அரு
ட்டரிசனமாகியவொளியும், பேரின்பமாகியசுவையும்கமாயவாசனே
யும், தோன்றும், அவைதொன்றவே அவைசுட்குரியகுசுதாயவடிவமா
கியபஞ்சாக்ஷரமும் அதன்காரியமான ஸ்தூலவடிவாகியபஞ்சேந்திரி
யவிவ்யங்குள்குத் தோன்றுமென்பார், அக்காந்தோன்றிடுமேயாயின்
சமம்பொறி புலன்களையுந்தோன்றுமென்றுக் கூறினார்.

இ-ம். அத்வைத அபரோகூரணபவசகத்தில் உன் முகப்பட்ட மனம் நாதவுணர்வில்வாராது அசைவற அந்நிலையிற் பொருந்துமாயின் பரவுமொடுங்குமென்பதாம்.

அ-சை. அப்பஞ்சாகூரம் ஒங்குமுறைமை யிதுவெனல்.

வேறு.

நகரமொடுமகரமதசுடந்தருங்காரணமாநாடுமவை வீங்கியிடுவகையென விலுதுங்கேள், வகரமதினகரமுதல்யகரத்திற்றுநேமகரமுநீங்கி மெரியசுகரமனுதன்னால், யகரலயம்வகரமுந்தான்கிடைத்திலெடுக்கமா குமிறைநீங்கவுயிர்முத்தியெய்துமென்றே, தகரநறுங்கரியகுழனகமாதுக்கிறவன்றனது திருவுளமகிழ்ந்துசாற்றினனன் குணந்தே.

இ-ள். * பிருதுவிதத்துவமாய்ச்-கந்தவிஷயமாய்- வெண்ணிறமாய்ப்-பூமிமயமாய்-நிலர்த்திகலையாய்ச்-சத்தியோஜாதமாய்ச்-கர்மசாதாக்கியமாய்-நான்முகரூபமாய்ச்-சிறுஷ்ட்டியைத்தருகின்ற-மறைப்பையுடைய-நிராயகூரமாகிய-நகரத்துடனே, * அப்புதத்துவமாய்-ரசவியமாய்ச்-கருகிறமாய்ச்-சலமயமாய்ச்- பிரதிஷ்ட்டாகலையாய்-வாமதேவமாய்ச்-காத்துருசாதாக்கியமாய்-விஷ்ணுரூபமாய்த்-திதியைத்தருகின்ற-மயக்கத்தையுடைய - மலாகூரமாகிய, மகாரமானது ஆன்மாக்களுக்குத் தேசத்தைக்கொடுப்பதற் கேதுவாய்த்தோன்றும்தியானிப்பதற்குரிய இவ்விரண்டகூரங்களும் ஒங்குகிறதற்கு வகையைச்சொல்லுகிறேன் கேட்பாயாக, * வாயுதத்துவமாய்ப்-பரிசுவிஷயமாய்ப்-புகைநிறமாய்ச்-காற்றுமயமாய்ச்-சாந்திகலையாய்த்-தற்புருஷமாய்-அழர்த்திசாதாக்கியமாய்-மேஹேசவரரூபமாய்த்-திரோபவத்தைத்தருகின்ற சத்திவடிவத்தையுடைய - பரையகூரமாகிய-வகரத்திலே முதலிற்சொல்லிய நகரமும், ஆகாயத்ததுவமாய்ச்-சத்தவிஷயமாய்-நிலநிறமாய்ச்-சுத்தவெளியாய்ச்-சாந்தியாதிகலையாய்-சசானமாய்ச்-சிவசாதாக்கியமாய்ச்-சுடாசிவரூபமாய்-அருக்கிரகத்தைத் தருகின்ற-சிவவடிவத்தையுடைய சிவாகூரமாகிய, யகரத்திலே மகாரமும்ஒங்கும், அருபையாகிய தேயுநததுவமாய்-ரூபவிஷயமாய்ச்-சிவந்திறமாய்-அக்கினிமயமாய்-வித்தியாகலையாய்-அகோரமாய்-அழர்த்திசாதாக்கியமாய்-உருத்திரசொரூபமாய்த்-சம்பரத்தைத்தருகின்ற-ஞானரூபிப்ப்-பிரகாசத்தையுடைய-பதியகூரமாகிய, சிகரமங்கிரத்தினுலே யகாரம் லயத்தைஅடையும் (மேற்சொல்லியப

* பிருதுவி-பொன்னிறமும். * அப்பு-வெண்ணிறமும். * வாயு பசுநிறமும் ஆமெனக்கொள்க.

தியக்ஷரபாசிய) சிகரத்திலே வகாரமும் ஒலிக்கமாகும், அந்தப்பதியக்ஷரத்தானே யொடுங்கச் சீவன் முத்திவருமென்று மயிர்ச்சாந்தையளித்த வாசனையொருந்திய சுறுத்தகூந்தலையுடைய உழைக்குப் பாமசிவனார் தமது திருவுள்ளங்கொண்டிருந்து செவ்வையாசு அறிந்த நுக்கி மகஞ்செய்தார்-எ-று. தான்-சாரியை-ஏ-ஏ-அகைகள்.

(இ-ம்.) பிறவினோய்க்கிடபாசிய-நகரமகாரங்களில் வகாரத்தில் நகரமும், வகாரத்தில் மகாரமும் ஒலிக்கும், அந்த வகாரயகாரமும் பதியக்ஷரத்தில் ஒலிக்கும். அத்தபிரம்மாக்கூறும் தானே ஒலிங்கச் சீவன் முத்தி வருமென் னுணர்த்தியதாம்.

எனவே ஞானேந்தரியங்களுள் நான்கும் சகசு-இந்திரியத்தில் ஒலிக்குவதுபோலப் பஞ்சாக்கூத்துள் நான்குப் பதியக்ஷரத்துள் ஒலிக்குமென்பதே சித்தாந்தக்கரமெனக்கொள்க. (௩௬)

(அ-கை.) அந்நிஷ்ட்டடையில் மனத்திரியுமாயினதுவொடுங்குமுபாய மிதுவெனல்.

ஆதனத்திருந்தே சாக்ஷிசெய்யுமே தலைநாமனமடங்காமற், போதுமெயெனினுங்கேவையக்கம் புரியுமெயெனினுபங்கெழுந்து, தியக்கிரியையுலாவத்தே நிலையாதனத்தினிற்பொருத்தி, யோதுசாதனை மிதுவெனையுருப்பதுயோகியர்க்கமல்பதாமன்றே.

(இ-ம்.) அங்காசனத்திலிருந்து கெயோசாதனையுச் செய்யுந்தருணத்தில் அலைவிற்பனம் அடங்காமற்போகமானாலும் முடிந்து ம்மாயக்கத்தைச்செய்யுமானாலும் அவ்வாதனத்தில் சின்று மொழிந்த முறைப்படி பத்தடிநடந்துவந்து பிரகாசிக்கின்ற அளவங்காசனத்திலிருந்து சொல்லுகின்ற கெயோசாதனத்திட்டையில் நிலைகொண்டிருப்பது ஞானத்திட்டபாருதருச் சபாவமாம்-எ-று, ஏ-ஏ-ஏ-ஏ-அன்று-ஏ-இவ்வாறு அகைகள்.

(ப-ம்.) மயிர்ப்பாலத்திலே லிச்சென்றிருந்தபாணமானது ஞானகாசபாசிய பகாயின்புழங்குந்தினால் அங்காசனத்தபிராந்த தப்புமாயின் ஒலிங்க விபரணவாயுவுடனேசேர்ந்து அலைதலையுற்றத்தன் காரியமாயி விஷயங்களைப்பற்றி பிராந்தியடைந்து திரியமென்பார். அலைதருணமடங்காமற் கேவலமயக்கம் புரியுமெயெனினு மெனக்கறிஞர்.

(இ-ம்.) நிஷ்டையில் மனமசையுமாயின் வெளிவந்துலாபிப் பின்னர் அந்நிஷ்ட்டடையில் உறுதிபெற்றிருப்பதுவே நான்குசொகைகளுக்கரியருணமென்பதாம். (௩௭)

(அ-கை.) ஞானத்தில் நான்குமாயி கூடன்ற பிரம்மைத்தயங்கு

இந்திலையாகிய பரமகேவலத்தினுள் மென்று நிதித்தியாசனத்திலி
ராமலி நுத்திரிவோன், அந்திலையேயுடனினுந் சிவன் முதத்தியபடைஞவ
னெவ்விதமென்றி லைறகுதுநீசோளாய், அன்னியதோயத்தினுநி
தோயமுறல்போதுஞ் சுவைதருசத்தினுநி நிரழம்போற்கலந்தே,
எந்திலையுந்தோன்றாமலிருந்திட வ்வுவலநிலிற் ப்பிடுகுநிபிறப்பமுதத்
திணையிலின்பத்துவவான்.

(இ-ள்.) இத்தன்மைப்பட்டநிலையாகிய மேலானதரியத்தின்ஞா
னசுந்தரம்பொருந்திய (கைவல்யப்பட்டு ஞானத்திட்டையினால் ச
தாரிராமலிருக்கின்றவன் அந்திலையிலேயே லேததத்துடனே சிவன்மு
த்தியபடைவான். அஃது எங்ஙனமென்றிற் சொல்லுகின்றோமநீகேட்
கக்கடவாய் நெருங்கிய (அநேகநதி) சலம் (சங்கா) சலத்திலே சலந்
துஒன்றுபட்டு விளங்குவதுபோலவும் மதாராமாகிய பாலுடனே பால்
சலப்பதுபோலவும் (பிரமத்துடனேகலந்து) எந்திலையுந் தோற்ற
மலிருக்க இந்தவுலகத்தின்கண் * பிறப்பிறப்பாகிய இரண்டையுந்
க்கி லுப்பில்லாத பேரின்பத்தை அடைவான்-எ-று. இராமலிருக்கிடு
வோனென்றதனால் கைவல்யப்பட்டவென்று வருணிக்கப்பட்டது.

(ப-ம்.) ஆணவத்தால் மறைபட்டிருந்த உயிர்க்கு அனுபோகஞ்
சொல்லக் கூடாததுபோல அருளும்பனாயுமாகிய ஞானாகாதத்தைக்
கடந்து சிவத்திற்கலந்த நிலையி லெங்காளுமென்று, சச்சிதானந்தமெ
ன்னுந் திரிபுடியில் சின்றுந் நீங்கிச் சுத்தசைதன்யமான நிலையிலெக்கா
லமு மென்றுங்கூறுவார். இந்திலையாகிய பரமகேவலத்தினுள் மென்று
ந். சொன்னப்பிரகாராகிய மனதைச் செலுத்திவைத் திருப்பதற்கு
ரிய ஞானத்திட்டையிற் பொருத்தவென்பார். நிதித்தியாசனத்திலெ
ன்றுந், அச்சவாதிதோகத்தின்கண் முப்பத்தாறு தத்தவங்கனையுங்
சடந்து நின்றனிடத்தப் பாசமிது அருளினவென்று பகுத்தறிந்தஅ
றிவுதானென்று தன்னை யருளாலறிந்து பின்னர்தன்னையும் அவ்வரு
ளையும் பிறித்துப்பார்த்த அருள் தானாயிருந்துபின்னர்த் தன்னைக்கிறி
துந்தோற்றுவிக்காத அக்கம்பரிபூரணமாகிய பரமேயாகிய யிருக்கி
ன்றவனென்றுந், அந்திலையிலெழுஞ் சுவானுபூதிசாக்ஷாத்காரத்தை
த் தானென்று கம்பாவி நுத்தலினை நவநனன் அங்ககூறுவார். இராமலி
ருந்திடுவோனென்றுந், அப்பரைக்கத்தில் தற்போதமிறந்து சதசத்
தான ஆணந்தமரமாகி அவ்வானந்தத்தை இங்ஙனமென்றறி யாத
அகனான் அநீதப்பட்டுச் சிவத்தில் இரண்டறக்கலக்கின்றவனென்
றும், சாக்ஷிமாதிரமாய் சின்றுவன் சரீரத்தோ டிருக்கும்பொ

* பிறப்பிறப்பென்பது-நிலைப்பு மாப்பெனக்கொள்க.

முதே பத்தீங்கினைகூடஸ்தரோம்மைக்கியான முத்தியைப் பெறுவா
னென்றுங் கூறுவார். அந்நிலையே யுடவிலேனும்சிவன் முத்தியடை
வனென்றும், அவ்வீரூள்பவனாபென்னு மிரண்டில் அருள் ஆன்மாவி
ற்குத்தோற்றலானும் பனா ஆன்மாவிற்குத்தோற்றமல் தோற்றலா
னும் அப்பனா நீக்கத்தில்தோன்றிய ஆனந்தமளவும் ஆன்மாவா லனு
பவங்கூறலானும் அவ்வாநந்தமும் அதனுள் ஆநிதப்படுவதாகியபே
தப்பறக்கலங்கின்ற சிவாநிதத்தைக் கூறொனாதென்பதே சாமவேதமுடி
வாகிய * தத்துவமசியென்னும் மகாவாக்கியார்த்த அனுபவம் அவ்வ
நித்தந்தையுணர்ந்துங்கால் அதுநீயா இருக்கின்றாரீயன்பதாம் அவ்வா
க்கியத்தை அந்தவயப்படுத்திநிடத்தத் துவந்ததசியென்பார் அதற்
கீர்த்தம்-நீ அதுவா இருக்கின்றாயென்பதாம். துவம்பதசுத்தார்த்தம்ப
ரமாத்மாவாகிய அருள்பனாயென்னுஞ்சித்தேநிசாகங்கம்-தத்பலசுத்தா
ர்த்தம் பரமசிவமென்னுஞ் சித்தகளானந்தமேநிசலிங்கம்இந்த அங்கலி
ங்க சம்பயோகமான ஆத்மார்ப்பணபாகநத் தக்கவனே அசிபதசுத்தார்
த்தாமாகிய சித்தகளானந்தாதீத சுயம்ரோசாச நிராவஸ்தைநிஷ்பத்தியெ
ன்னும் நிர்ப்பாவ நிசலிங்கைக்கிய சிவாத்வைத பேரின்பக்கடலுள்
மூழ்கப்பெறுவானென்பார். எந்நிலையுந்தோன்றாமலிருந்திடவினையி
லின்பத்துருவானென்றுங்கூறினார்.

இ-ம். கருவிகள் முப்பத்தாறையுங்கடந்து அவற்றின்மேல்நின்
ற அன்பாளினது இச்சையைச்செலுத்தி ஞானன்கிரியைகளையடக்கித்
தற்போதத்தைச் சீரியாமற் பரிபாகஞ்செய்கின்ற அருளையும் அதற்
குமேல்நின்ற பனாயையுந் துனிதநாட்டமின்றிச்சுழன்று நின்றவிடத்
துதயமான ஆனந்தபோதமிறந்ததாகியசலத்துடன் சலமும் பாலுட
ன்பாலும் சலத்ததுபோல்வதாகியஇரண்டற்ற சிவைக்கியமானசுத்த
அக்வைதவேதாகமமுடிவிற்கும் முடிவாய்விளங்கியதேஅதீத பவுன
நிலையென்று உமைக்குப்பரமசிவனார் குருதுரியமாக உபதேசித்தரு
வினாபென்பதாம்.

ஞானத்தில் ஞானநிலையிதென்பதற்குப்பிரமாணம். (பத்திரகிரி
யார்.) அப்பிறுறையுப்பு பரனடியிற் சேர்ந்தோருஞ், செப்பிலொன்
றாய்த்தோன்றுமெனச் செப்புவதுமெக்காலம். (அன்றியும்.) நானா
ரோ நியாரோ நற்றபரமான, தானாரோவென்றுணந்து தவமுடிப்
பதெக்காலம். (அத்தனிதககலிவெண்பா.) ஆறுகடற்சென்றொடுங்கு
மாபோற் சிவத்திலொடுக்கென்று னென்னுமற்றவொன்று யுருகென்று
ன்-எ-ம். (தாயுமான சுவாமிகள்.) அப்பமுப்பும்போன்ற வயிக்கயபரான

* தத்வாசிபானது-போதிக்கின்றமுறைமையில் அதநீயாகின்று
பென்று அதுநீயானுபென்றுப் பொருள்கொண்டிருக்கும்.

ந்தர் தமக்கொப்புலமைசொல்லவும் வாயுண்டோபராபுமே (அன்றியும்) கடுதலுடன்கிரிதலற்று நித்தொந்தமாய்க்குவிதலுடன் விரிதலற்றுக் குணமற்றவாவினொடுபோக்கற்று நிலையானதாயிற்று மலமும்ற்று, நாடுதலுமற்றுமேல் கீழ்நழிப்பக்கமென நன்னுதலுமற்றுவிந்துநாத மற்றைவகைப்பூத பேதமும்ற்று ஞாதுருவின்ஞானமற்று, வாடுதலுமற்றுமேலொன்றற்றிரண்டற்று வாக்கற்றுமனமும்ற்று மன்னுபரிபூரணச் சகவாரிதன்னிலே வாய்மடுத்துண்டவசமாய்த், தேடுதலுமற்றவிடிலையென்ற மெளனியேகித்தாந்தமுத்திமுதலே கிரகிரிவிளங்கவரு தகூறினாமுத்தியேகின்மயானந்தகுருவே. (அன்றியும்) தானானதன்மையமேயல்லாலைன்றைத் தலையெடுக்கலொட்டாது தலைப்பட்டாங்கே, போனாலுங்கப்பூர்திப்போ யொளிப்பதல்லாது புலர்வேறின்று, ஞானகாரத்தினொடுஞேயமற்ற ஞாதுருவுநமுவாமனமுவினிற்றும், ஆனாலுமிதன்பெருமையெவர்க்கார்சொல்வாரது வானுலகுவாவாதுவேசொல்லும். (அன்றியும்) அதுவென்றாலெதுவென வொன்றிக்குங்கங்கையாதலினு லதவெனலுமறவேண்டி, மதுவுண்டவண்டெனவுஞ் சனகனாதிமன்னவர்கள் சகர்முதலோர்வாழ்ந்தானென்று, பதியித்தலைபொனவுமென்னையாண்ட படிக்குதிருவிகற்பத்தாற்பாணானந்த, கதிசண்டுநொள்ளவநின்னபுள்குறிந்தக் கதியன்றியுறங்கென் மேற்கருமாற்பாரோன்-எ-ம். (திருவாசகம்) நானொன்னுள்ளமார் ஞானங்களொன்னையாறிவார், (அன்றியும்) பந்தகிகாருணங்கள் பறிந்துமறித்தடுமாகாதே, பாவனையாய்கருத்தினில்வந்த பராபுமுதாகாதே, யந்தமிவாதவகண்டமுநம்முளசப்படுமாகாதே, யாதிமுதற்பர மாயபாருகடாண்னுவதாகாதே. (அன்றியும்) வான்கெட்டுபாருத மாய்த்தழனிர்மண்டெடினாந், தான்கெட்டலின்றிச் சலிப்பறியாத் தன்மையனுக், கூன்கெட்டுயிர்செட்டுணர்வுசெட் டென்னுள்ளமும்போய், நான்கெட்டவாபாடித் தெள்ளேணாந்நொட்டாமோ - எ-ம். (ஒழிவிலொடுக்கம்) தத்துவம்போய்க் கேவலம்போய்த் தான் போயருள்சுழன்று, சுத்தபணாய்த்தன்குதந்தாய்ப்போய்ச்சுத்தி, ரொழிவிலேபோதம்போ யொன்றாசாவொன்றி, வழிவிலே விற்பலதிதம-எ-ம். (பிரபுலிங்கலிலை) ஞேபஞான ஞாதுருவெனுமிவை பலகிற் குமாயின் வேறறுமுத்தி யன்றதுசசமாமென், தேயுமாறிதுவதுவெனுஞ் சுட்டிலாவியல்பை, மாயையாறியதேவிபாலருளினன்வள்ளல்-எ-ம். (ஞானவாசிட்டம்) முடிவுகனவஞ்ஞானமில்லாநீடுவிலதுவா மும்மையாகு, மடர்தநீநாதுருநானேயுமெழுந்தொடுங்குமிட மதுவேயாகுந், திடவிசுப்பன்றுபிருந்துப் விசம்பாநிலையதுவாஞ்சுத்த

ம்புத்தி, படனம்போய்த் தாவாவுள்ளறிவுபெறிலொப்பா மப்பா
 மருபம்-எ-ம். (கிவநெறிப்பிரகாசம்) ஞானமுடன்றோப ஞானுருவன்
 னு மூன்றுநாடாமற்றானாவாய் நண்ணியிடருளே, யுனமிலாவன்ம
 னிக்கு மேலானமுத்தியுற்றது நின்மலதுயிராதிதமெனவுணாப்ப, ரா
 னவிதேசுந்தமாமுத்தியர்குமன்றி வேறுரைக்கமுத்தி யவைகமெல்
 லா, மின்மாமுத்தியதுதன்னையெல்லா மியம்புமாமநீந்ததனைபிசையா
 வாறே-எ-ம். (உண்மைவிளக்கஞ்சுந்தனை) ஆதவன்றன் சந்திதியிலம்
 புவியினர்சோதி, பேதாநூலிற் பின்றபெற்றிபோல் நாதாந்தத், தண்
 னால்திருவடியி லான்மாவளைத்தின்பக், கண்ணிலுந் தியிடுங்காண்.
 (அன்றியும்) சென்றிவன்றினொன்றிற் சிவபூரணஞ்சிதையும், அன்றி
 வன்றினொன்றுமெனிலன்னியமா மின்றியண்டும் அற்றநிலேபேவதன்
 னி லாதித்தனத்தன்விழிக், குற்றமறகின்றதுபோற்கொள்-எ-ம். (தி
 ருவினையாடல்) பார்த்தபாவையாழிரும் புண்டரீகோனப்பருகத், திர்
 த்தத்தன்னைபுங் குந்மொழிசெய்த னுந்தம்மைப், போர்த்தபாசமுத்த
 ம்மையுமறந்து மெப்ப்போத, மூர்த்தியாபொன்றுமறிந்திலர் வாத
 ள்ஈரமளிவர்-எ-ம். (நிகழ்காலத்திரங்கல்) சிவமொழித்தற்றற்றமை
 பாரீர் சேர்த்ருகலத்தமைபாரீர் நவமொழித்தற்றமைபாரீர் நாயவார
 னைபாரீர்-எ-ம். (அவிரோதவுத்தியா) அந்தப்பரத்தோடி ரண்ட
 ற்றமிகுமாமாரத்தன் னிட்டையேபுத்திபற, அத்துவிதவிடென்றுக்
 திபற-எ-ம். (சுடவுளந்தாதி) மூச்சில்லையேமொழிவதுமில்லை மூளை
 பொழிபம், பேச்சில்லையப்பவப்பெருமில்லை பிறந்திறக்க, நீச்சில்லை
 பன்ன ில்லையப்பாச்சுது கின்றகிலே, யாச்சில்லைபொன்று சற்றங்கே
 மிதந்தின்றதாவதமே-எ-ம். (கந்தரலங்காரம்) போக்குர்வாவுமிறவர்
 பாணம்பறம்பறமுன்னார், வாக்குர்வடிவு முடிவுமில்லாவொன்றுவந்து
 வந்து, தாமதுமேனையப் தானேதருமெனத்தன்வசந்தே, யாக்கும
 உறபாண சொல்லெனதுத்தவானந்தமே-எ-ம். (சொருபகாரம்) நா
 லேவதுமொவதுநாடுகொ நானுகொ, ஞானேதையமோ நாதாந்தமோ
 பொனபொ, சுத்தமோருநியமோ தோற்றுஞ்சுபாறகிலே, யித்தனையு
 பல்லவாமே-எ-ம். (சச்சிதானந்தவிளக்கம்) பரமமுமிதுபொருளு
 மிதுவழியுமிது தெனியுமிது பதினாளுலோசயிதுவே, பாசவினையாலெ
 னதுமோசயிமோசயிதுபாடிதவுபாழானதே, உரமுமிருகாலோசை
 மிவையுள்ளியே யுட்சாரகாமுமநிலே, யொளிலெனியிலொளியா
 னி யுமபிடதகடவாபாபிவிதியாழிபெனவே, கீரமகடமுடியிலேகன
 மூனியிசையிலே சிவஞானநிபமதுபார், திருமருவுசெவசோதிமதுபெ

ருகுநதிவிடு தெரிசனைகளாகமுடியும், சரமுமதுபதிசேவை சகலகலை
யனுராகசாயுச்சிபபாதமுள்வாய், தற்பரானந்தசபைநீட்சனானந்த
சிவ சச்சிதானந்தருளுவே-எ-ம். (பாலையானந்தகவாய்க்கள்) ஞானமா
மோட்சமிதுதான்டி மற்றநியாயமெல்லாமாயமானதடி தானசங்கற்
பவிகற்பசமயமுந்தன்மயமானது ஞானப்பெண்ணே. (அன்றியும்) அ
ண்டமும் பின்டமும் பாழாச்சுவ தற்சப்பாலுப்பெரும்பாழாச்சுஉண்
டிவேபென்று பாரபரப்பிரமந்தையுசந்து சும்பியடியுங்கடி-எ-ம். (உப
நிடதம்) தேகமேதானெனல் சிவத்தெய்தமதுபோய்த்தெளிவுவரி லா
காயத்தின்வடிவேதானுப்ப, போகமாந்தனுநானம் வாயுவைப்போவி
யங்கப்பொருந்துமவனே யிசனப்பொலிவுகன்ளி, லேகமாயண்டமெ
லாங்ககிகளவாய்த் தோன்றுமவைமகண்டாகாரபதுவேயிசத்தெய்த.
மாகாமகண்டாகாரமு நீங்கக்கூகாவண்ட முந்தோன்றுதமிடத் தத்
துவிதிலையே-எ-ம். (கைவல்பகவீதம்) இத்தகிச்சயமுத் தருளனுப
வமிருப்பதெப்படியென்று, சிந்தையற்றபூண்டலவிராஜனுஞ் சிசவு
ம்போற்சுகமாவர், பத்தமுத்திகன்மறந்துபோமுண்டென்று பலர்
சொலினகையாவி, மத்தாத்தையுன் மிழிந்ததோர்கொகசெனுமவர்க
கோநகையாரோ. (அன்றியும்) பிறத்தனுண்டானுலவ்வே பிறருசாவது
தானுண்டாம், பிறத்தையிலை யென்றுப் பிரமமாவதுவுதானே,
பிறத்ததுநானன்றுசுற் பிரமமென்றததநானே, பிறத்ததுபிறத்ததற்
ற பிரமமாநானே நானே-எ-ம். (தத்துவாயசவாய்க்கள்) உன்னாய்ப்
புறம்பா யுருவாயருவாவி, வெள்ளவெளிநானுப்பெறுப்பாழாய் நள்ளி
ருளாய், அல்லாய்ப்பகலாயினர் துமாய்ப்பாசா, மெல்லமாய் நின்
றேனுமியான்-எ-ம். (அருவாய்மனை) சத்தியமானது சத்தேசானம்மா
னே, தற்போதம் போனனி. தற்பராமமமானே-எ-ம். (நெற்றொடு
மசித்தல்) கிரோதிதன் னுலிவின்கி கீரானவாறே போலா ரொடுபெளில்
லானே டொன்றினுய்நெஞ்சு-எ-ம். (நிறுப்புசுழ்) அந்நுகவிதடிதமு
ங்கானதாது மக்சிபசல்லாதுமரிபாத, வத்தநிவாதிதொன்றுமிதநா
னவந்தலொருங்கி பெறுமாது, மத்துதவுசாசவ்ஸாரிலெட்டாங்கை
தனைதாடிவாமிது, வக்கசரானு விற்கமதுபாட வண்டமிழ்வினேதமுரு
ள்வாயே. (அன்றியும்) சுட்டதகேயலாசைகிட்டுலகாசாக்குந் தமிழி
லானுளககேவி, சொற்சாணுதிதந்தருளமுடாகி சுத்தகிராதாரவெ
ளிகாண, பொட்டவ்வரிச்சம்மொதா தா பூட்டவுநீதேனுநிதிராய்,
முப்பதுளாதுமுப்பதம்மேனா எத்திசையாமோனமடைவேனோ
எ-ம். வகுப்பற்று வருவனவற்றுகாட்ச.

முத்திரையை என்னுஞ்செய்யுண்முதல் இவ்விருபுத்தேவ்யசெய்யுளா லுஞ் சின்முத்திரையையும். அதை அனுபவித்தோராயும் அதைப் பெறுகற்குரிய ஆசனமுதலியவைகளையும், சாம்பலிசிங்ட்டையின் விதிசீரையும், அகன்கண்டிடைநின்ற நாதாந்தமுதலிய காட்சிகளையும், அனைவசட்கதிதமாயெனநிலையின் இலக்கணங்களையும், அப்பியாசி அகந்தாருடன் பூரணருடன் ஆநயஇம்முவர்கள் மேல்வைத்துக் கூற்றினர்.

ஆத்மாஞானநிஷ்டையில் பயக்கூற ஏறமாட்டாதோர் ஆம்மய சுகநீங்கச் செய்தித்தற்குரியதாயும், ஆத்மாக்களுடையமலங்களைப் பரிபாகஞ்செய்வதற் சீ, மூலமாயுள் விளங்கியபஞ்சாட்சாத்தின் முறைமையைமேலருளிச்செய்கின்றார்.

ஆ-ரை. பஞ்சாட்சாரம் இருவகைப்படுமென்பதையும் அவைகளை உபதேசிப்போ ரிவ்வென்பதையுங்கூறல்.

வேறு.

அறைவேன்பஞ்சாக்காலிசெய்யதுதான். லாஸ்துக்குமபாம் உறவேதிரோபமாகியாயுரிசிறுதற் றாலாதாம்
இறைமையுடையவின் இலக்கணத்தல்குக்கமிவைகடமை முறையேசமயகுருஞானகுருவான்மொழியப்படுங்காணே.

இ-ள். பஞ்சாட்சாரத்தை (உச்சரிக்கு) முறைமையைச் சொல்லுகின்றேன் (கீசேட்பாயாக) அந்தப்பஞ்சாட்சாரமானது ஸ்தூலபஞ்சாக்காரமென்றும், சூக்சுமபஞ்சாக்காரமென்றும், இருவகைப்படும் (அவற்றுள்) திரோபாகூடமுதலிலும் ஜீவாகூடங்கடையிலும்பொருந்த (உச்சரிப்பது) ஸ்தூலபஞ்சாக்காரமும், பதியகூடமுதலிலும் பஸகூடரங்கடையிலும்பொருந்த (உச்சரிப்பது) சூக்சுமபஞ்சாக்காரமாம், இவ்விருவகைப் பஞ்சாக்காரங்களைகந்தமமாகச் சமயாசாரியராலும், ஞானசிரியராலும், சொல்லப்படு-எ-று. பின்னாகவென்பது பின்னொன்ற விதாசமாயிற்று, தான்-சாரியை-காண்-முன்னிலையரை-ஏ-வ-ல் -அசைகள்.

சனவேமொழிக்குமுகவில் நகரமும், அதற்குமுன்மகாரமர், வரத்தொடுப்பது ஸ்தூலபஞ்சாக்காரமாம், இதுசமயகுருவினால் உபதேசிக்கப்படும், மொழிக்கெறுகியில்-மகரமும், அதற்குமில்-நகரமும் வரத்தொடுப்பது சூக்சுமபஞ்சாக்காரமாம், இதுஞானகுருவினால் உபதேசிக்கப்படுமென்கொள்க.

அனைவருமாய், பக்தபஞ்சாக்காரத்தை உச்சரித்து நின்றதனால் நவ்வெண்ணுந் திரோபதை இல்லவென்னும்பொருளைச் செய்வதாகக்கண்டு தானாக, தான்சேட்டிக்கிற ஆனையும் ஆனவமிழப்

பித்தசிலாழம், அருளும், இத்தலெறுபாடுகளெல்லாம் திறமயங்கின ஆன்மாவுறச், சர்வஞன்யம் பன்னுதலால் நவ்வாகிய திரோதையில் லை-பவ்வாகிய மலில்லை-சிவ்வாகிய சிவமில்லை-வவ்வாகிய அருளில்லை-யவ்வாகிய ஆன்மாவில்லை-இத்தூலபஞ்சாட்சரம் நின்ற முறைமை இவ்வாறு தரிசித்து இதில் ஆன்மஉபாதி யாகிய மலத்தை யும், சிவவுபாதி யாகிய திரோதையையும், அறிந்த முன்மூலான சிவமும், அருளும், மேலாகத் திரோதையும்-ஆணவாழ்ந் குழாஜீவாட்சரம் அந்நினிடமாக நடுவே நிற்பது சூட்சுபஞ்சாட்சரம்-உண்மையால் சிவானந்தம்மே லீடாவது, சிகாரம் இச்சிவானந்தவாநாவது-வகாரம், இச்சிவானந்தமாய்க்ககத்தைத்தான் அறநின்றனுபவிப்பது-யகாரம்-மோன ஆனாவந்தையும், மோனசிவந்தையும் அனுபவிப்பதான ஆன்மாவை மறைத்து நிற்பது-நகாரம்-ஆனந்தம் வளர்கைக்குத்தான் கெட்டுச்செல்லுவது-மகாரம் எனவறிக.

இ-ம். ஸ்தூலசூட்சுமபஞ்சாட்சரங்களின் முறைமையையும் அவைகட்குரியபோதகனையும் அறிவித்ததாம்.

ஸ்தூலபஞ்சாட்சரம் சுதென்பதற்குப் பிரமாணம். (திருநாவுக்கனாயர்) இல்லகவிளக்கது விநாங்கெடுப்பது. சொல்லகவிளக்கது சோதியுள்ளது, பல்லகவிளக்கது பலநங்காண்பது, நல்லகவிளக்கது நமச்சிவாயவே-எ-ம். (திருவாசகம்) நமச்சிவாயவாழ்க-எ-ம். (சிவவாக்கியர்) ஓமசிவாயமே வுலகமாவதுலகெலாம், ஓமசிவாயமே வுணர்ந்து மெய்யுணர்ந்ததும்-எ-ம். (பஞ்சாட்சரப்பதிபகாசவிளக்கம்) அஞ்செழுத்தினி லொருவிடைபதியெனவாரும், வஞ்சமுற்றுளவொருபுடை பாசமாய்வதியும், தஞ்சலின்றியவிடையினிற்பகவெனத்தூலங்கும், அஞ்செழுத்தினின்பும் முதலறிந்தவாபிறவார்-எ-ம். வரும்-மற்றுமவருவனவற்றற்காண்க.

சூட்சுபபஞ்சாட்சரம் சுதென்பதற்குப் பிரமாணம். (வாதவூர்புராணம்) எவர்க்குமெய்ஞ்ஞானமா மஞ்செழுத்தையுமுணர்ந்தவேண்டி, யவத்தொழிசைற்றியா ஞஞ்சிவந்தைமுன்னாகமாறித் தவர்பெருவடிவங்கொண்டார் தண்டமிழ்பாடுமென்பர், செலிப்புலன்வழியே சிந்தையுறத்திருவாய்மலர்ந்தார்-எ-ம். (உண்மைவிளக்கஞ்சிந்தனை) சிவனருளாவி திரோதாலமைந்து, மவெனமுத்தஞ்சிவனடைவாம்-இவனின்றி, நம்முதலாயோதி ல்லாண்டாநாடுவருட், சிம்முதலாயோதுநீசென்று, (அன்றியும்) அண்ணன் முதலாய்முதலாநீழ்த்தஞ்சும், எண்ணிலிராப்பகலின்பததே-நண்ணி, அருளானதுசிவந்தையாக்குமனுவை, யிராளானவைநிளவின்று-எ-ம். (திருவருட்பயன்) சிவமுதலேயாமா லுஞ்சேரு மேற்றிரும்பவநீயோதார்படி-எ-ம். (திருவினை

யாடல்) குக்காமஞ்செழுத்தினிற் சுற்றியபாசவீரக, நீக்கிடுய்யான
ந்தனினைநிலத்துய்த்துப், போக்குமிட்சியுட் புறம்பிலாப்பூரணவடிவ,
மாக்கினொருதிவகற்போல்வருமண்ணல்-எ-ம். (திருவாசகம்) நானே
யேசுதவஞ்செப்தேன் சுவாயநடவெனப்பெற்றேன், தேனாயின்னமுத
முமாய்த் தித்திக்குஞ்சிவபெருமான், தானேவந்தெனதுள்ளம் புகு
ந்தடியேற்கருள்செய்தான், ஊனொருமுயிர்வாழ்க்கையொறுத்தன்றே
வெறுத்திடவே-எ-ம். (பஞ்சாட்சரப்பதிபகபாசவிளக்கம்) பானுவாமி
ஹையெழுந்து வதனொளிபரையெழுத்து, ஊனமில்லக்கண்ணையாகுமு
யிரொனுந்தனியெழுத்துத், தீனமில்விளக்கேயாகுஞ்செப்பியதிரையெ
ழுத்துத், நானொனுமிருளையொருநவையுறுடவ்வெழுத்தே-எ-ம். வரு
டவருவனவற்றிற்காண்க. (௩௪)

அ-ஹை. சூட்சுமகாரண பஞ்சாட்சரங்களைத் தியானிப்பவர்களி
வொனல்.

வேறு.

பதின்மரிலொருவாநூற்றினிலொருவர் பகருமாயிரத்தினிலொ
ருவர், அதிகமாமில்லக்கத்தன்னிலையொருவாரியகோடிகளினிலொரு
வர், சுதிதருஞ்சுவஞ்செழுத்தினையேகருதிபவர்களென்றறிதி, விதி
தருபருவத்தவர்கள் காரணத்தைவிளங்குறச்செபித்திடத்தகுமா ல்.

இ-ள். பத்துப்பேரில் ஒருவர் நூறுபேரில் ஒருவர் சொல்லுகின்
ற ஆயிரம்பேரில் ஒருவர் அதிகமாகியலட்சம்பேரில் ஒருவர் அருமை
யாகிய கோடிபேரில் ஒருவர் மோட்சத்தைத்தருகின்ற இந்தச்சூட்ச
மபஞ்சாட்சரத்தைத் தியானிப்பார்களென்றறிவாய் - கீரமமாசப்பரி
பாடிப்பட்டவர்கள் காரணபஞ்சாட்சரத்தை ஞானோதயமாகும்படி
செபஞ்செய்யத்தகும்-எ-று. ஏ-ஏ-ஆல்-அசைகள்.

எனவேபெருப்பாலும் ஸ்தூலபஞ்சாட்சரத்தையே ஆகிரியர் உ
பதேசிக்க மாணுக்கர் செயிப்பார்களென்றும், சூட்சுமபஞ்சாட்சரத்
தை உபதேசித்தல் அருமையென்றும், உபதேசித்தபோதிலும் மா
ணுக்காசபித்தல் அருமையென்றும், இவ்விரண்டிலுஞ்சிறந்தது கார
ணபஞ்சாட்சரமென்றும், அதுபரிபாடுகள் அல்லாதமற்றையோர்கள்
செபித்துபரிக்கக்கூடாதென்றும் கூறினாயிற்று.

ப-ம். சற்கருமங்களாலுஞ் சாந்திமுதலிய சாதுசங்கத்தாலும்
விவன்முத்தர்களைத் தரிசித்தலாலும், அவர்களபிரசாதத்தாலும் அ
டைந்துவராதின்ற மலபரிபாடுகளென்பார், விதிதருபருவத்தவர்களே
எக்கறிஞர்.

இ-ம். முத்தியைத்தருகின்றதற்குரிய சூட்சமகாரணபஞ்சாட்சரங்களின் மகமையைச்சொற்றொன்பதாம். (ஈரு)

அ-கை. காரணபஞ்சாட்சரம் இன்னதென்பதையும் மகா காரணத்தையுங்கூறல்.

வேறு.

அஞ்செழுத்தின்விதியெவ்விதமென்னிலரியதாலமொழி சூட்சுமமேவும், பிஞ்செழுத்தினைத்தள்ளிமேனின்றபெரியெழுத்தினைப்பிணுமுறுகிறவி, எஞ்சலிலுயிர்நடுவினினிலவளிகைத்தல்காரணமா னொமன்றறிதி, விஞ்சநல்லருளிறையதாமிதனைவிளங்குபக்குவர்க்கருள்வது விதியே,

இ-ள். (மேற்சொல்லிய காரணபஞ்சாட்சரத்தின் முறைஎப்படியென்றால்(சொல்லுவோங்கேளாய்உமையே) அருமையுற்ற ஸ்தூலபஞ்சாட்சரத்தில்(முன்னும்)சூட்சமபஞ்சாட்சரத்தின்(பின்னும்) பொருந்தியிருக்கின்ற (அழியத்தக்கதாகிய)திரோபமலாட்சரங்களைக்கீழிக்குதிபெற்றிருக்கின்ற பெருமையொருந்திய பதிஅட்சரஞ்சத்தி அட்சரமாகியபிரண்டையும் முன்னும்பின்னுமிருத்தி குறைவில்லாதஜீவராட்சரத்தை மத்தியிற்பிரகாசிக்க இசைத்தல்காரணபஞ்சாட்சரமாகும் என்றறிவாய் இதற்கும்மேலிட்டுவிளங்கத்தக்கதாகிய மோட்சரன்மையைத்தருகின்ற அருளாட்சரமும் இறை(அட்சரமுங்கூடியதே) மஹாகாரணமாம் இந்தமஹாகாரணத்தை (இருவினையொப்பு மலபரிபாசஞ்சுறுத்தாசத்தினிபாகம்) விளங்கியபக்குவர்களுக்கு உபதேசிப்பது கிரமமாம்-எ-று. ஒடுவென்பது இசைநிறை-ஏ-அசை.

ஸ்தூலபஞ்சாட்சரத்தின் விதிவில்நாலாகிய காரணபஞ்சாட்சரத்தையும் மகாகாரணத்தைத் தீவரதரபரிபாசிகளுக்கே போதிக்கவேண்டுமென்பதையுங்கூறினொன்பதாம்.

காரணபஞ்சாட்சரம் ஈடுதென்பதற்குப்பிரமானம், (பஞ்சாட்சரப்பதிபசுபாசரிளக்கம்)நகரமாகியசேதியை நெஞ்செனவெறுத்து, மகரமாகியமயலெலாம் வேரொடுமறுத்து, வகரமாகியவனத்தினிலிருந்திசைப்பாறிச், சுகரமாகியநகரினையடைந்தனன்சீவன்-எ-ம். (கண்ணுடையவள்ளல்)அஞ்சக்காமன்று வேறொருமந்திரமாயினில்கை, அஞ்சவிறையருளாவிதி ரோதை சிலலாணவமற், நஞ்சிலிரண்டையருளாலகற்றிடிவாயிந்த, வஞ்சிலிரண்டையணையுமென்றான் கச்சியோகம்பனே, (அன்றியும்) ஒருதலைமாணிக்கமுன்னொனக்குபதேசஞ்செய்தான், இருதலைமாணிக்கம் பின்னரும்பேசியிருளுத்தான், இரிதலை

ற்றையயன்றலைசூட்டியகங்கைகரின்மு, வெரிதலைச்சூவத் தொடுடிப்
பான் சச்சியேகம்பனே-எ-ம். (திருமந்திரம்) அஞ்சகடுவேயழியாத்
தலங்காட்டி நெஞ்சினடுவேகிறுத்தினுனென்னந்தி, பஞ்சாக்காததை
ப்பகர்ந்துபதிகாட்டி, அஞ்சலிரண்டையறுததனனந்தியே-எ-ம். வ
ரும்-மற்றும் வருவனவற்றிற்காண்க.

மறாகாரணம் ஈதென்பதற்குப்பிரமாணம் (திருமந்திரம்) வாசி
வாவென்று வாசியைவைத்து, வாசியோடொன்ற வகையறிவாரில்
லை. வாசியோடொன்றவகையறிவாளர்ச்சூ, வாசியோடசன்மகிழ்ந்தி
ருந்தானே - எ-ம். (பஞ்சாக்காப்பகபதிபாசரிளக்கம்) பாசமாதிய
விரண்டையுப்படிதெனத்தள்ளி, கேசாசியவிரண்டையுநெஞ்சிடை
யழுத்திச்சகாசீந்சியகண்ணெனமுத்தியைப்பகாண்பாய், ஆசைநீங்கிய
நிலையிதுவிதந்தலையயர்-எ-ம். (கண்ணுடையவள்ளல்) மந்திரமாவ
து மஞ்செழுத்தேயந்தாந்திரத்தில், ஐந்துபொருளையுங்காட்டி இர
ண்டின்வழியடைத்து, முத்துமின்டினவழியைத்திறந்துயர் முத்தி
தந்தான், கந்தன்கணபதிக்கப்பண்கவிச்சச்சியேகம்பனே-எ-ம். (தாயு
மானசுவாமிகள்) ஆரணமார்க்கத்தகாசமவாசி யழபுதமாய்நடந்தருளு
ம், காரணமுணர்த்துங்கையுநின்றெம்புங் கண்கண்முன்றுடையவெ
ன்கண்ணே, பூனைவறிவிற்கண்டிலாததுற் போற்றியிப்புந்தியோடி
ருந்தூ, தாயவியுள்ளமட்டுமேவனங்கத் தமிழனென்வேண்டிடத்தகு
மே-எ-ம். (திருவருட்பயன்)வாசியருளியவை வாழ்விக்குமற்றதுவே,
யாசினுளவழிப்பங்கூ-எ-ம். வரும்-மற்றும் வருவனவற்றிற்காண்க.

அ-கை. மேற்சொல்லிய பஞ்சாக்காத்தில் இரண்டெழுத்தைநீ
க்குவது என்னையெனவினாத்தனும் அதற்கு உத்தரமுங்குறல்.

வேறு.

இந்தவஞ்செழுத்திலிரண்டெழுத்தொழிப்ப தென்னையன்று
"மையவள்ளினவ, அந்தயிலின்பதுன்பவேதனையிலமுத்துவதிரண்டெ
ழுத்தாமல், சிந்தனைக்கரியசெவியருபா லுஞ்சேர்ந்துயிர்நடுவெனைந்தில
ங்கும், இந்தெழுத்திலையேகாரணமெனலாமதுமுத்திக்குறுதுணையா
மே.

இ-ள். இந்த வ்றுவஞ்செழுத்த பஞ்சாக்காங்கனிவிருக்கின்ற நகரா
மகாரங்கனிரண்டையுந் நீசருவது என்னகாரணமென்று தேவியான
வாகேட்கப்பிரமசிவனார் அநுக்காசிக்கின்றார் முடிவில்லாதசகதுக்க
த்தாலாகிய பவபோகத்தில் முழுகச்செய்வது அவ்விரண்டெழுத்தா
குட்(அவயிங்க மனத்தால் நினைப்பதற்கரிய பதிஅக்காஞ்சத்தி அ

சூரமாதிரியுரிண்டும் முன்னும்பின்னுமாகச்சேர்ந்து ஜீவாக்காரம் நடுவிற் பொருந்திப்பிரகாசிக்கின்ற அஞ்செழுத்தையேகாரணபஞ்சாக்காரமென்று சொல்லப்படும், அதுவேமோகூத்ததுக்கு மிகுந்ததுணையாகும்-எ-று. ஆல்-ஏ-அசைகள்.

ப-ம். ஒருவன் தனதாத்மசொரூபத்தை அறிவின்றபரிபாககாலம் வருமளவும் சுழல்காற்றிலலைகின்ற பஞ்சுபோல எக்காலமும் பலசாகரத்தில் மயக்கமுற்று முழுகிநிற்பதற்குரிய ஒழிவின்றிய அகங்காரமமகாரங்களைத்தருகின்ற உபயாக்காரமென்பார். அந்தமிலின்பது என்பவேதனையிலமுத்துவதிரண்டெழுத்தென்றும், அக்கடலுள் முழுகிக்கிடக்கின்றவனை முத்தியாகிய சுறையிற்சேர்ப்பதற்கு முத்திபஞ்சாக்காரமாதிரிய தெப்பமேமூலமாகுமென்பார். இந்தெழுத்தினையேகாரணமெனலாமென்றுங் கூறினார்.

(இ-ம்.) பஞ்சாக்காரத்தினது சலக்கூணவிலக்கூண வர்னங்களின் குணங்களை அறிவித்ததாம்.

பலசாகரத்தைக்கடக்க முத்திபஞ்சாக்காரமே தெப்பமென்பதற்குப்பிரமாணம். (திருவாசகம்.) தனியனென்பெரும்பிறவிப்பெளவத்தெவ்வத்தடந்தையாலெற்றுண்டுபற்றென்றின்நிக், கனியைநேர் துவர்வாயாரென்றுங்காலாற் கலக்குண்டிகாமவான் சுறவின்வாய்ப்பட்டினியென்னையுய்யுமாறென்றென்றெண்ணியஞ்செழுத்தின் புணையிடித்துக்கிடக்கின்றனை, முனைவனே முதலந்தமில்லாமற்ககாகாட்டியாட்டுமொண்டாய்பூங்க்கனெர்க்கே. என்பதனாகாண்க. (கூஎ)

(அ-கை.) மஹாமனுவின் பெருமையைக்கூறல்.

விதிசேர்ப்பஞ்சாக்காரத்தனை விளங்கவுணாத்தோமேலியம்பல், பதியின்பனுவலாமதையுளத்திற் பதித்தோர் பரமபதமடைவார், கதிசேர்செபமுநீங்காதோர் கருதும்பலனையடைவொன, மதிசேர்சடையெம்மண்ணலுமை மகிழவுணாத்தான்வாய்மலர்ந்தே.

(இ-ள்.) கேளாய்உமையே.) கிரமமாக ஸ்ரூலஞ்சூரமகாரணபஞ்சாக்காரத்தை (மஹாகாரணத்துடன்) விளங்கும்படி. (விவரமாகச்) சொன்னோம் இனிமேற் சொல்லவேண்டியதுபதியாக்காரமாதிரிய மஹாமந்திரமாகும் அப்பதியாக்காரத்தை உள்ளத்திற் பொருந்தச்செய்தவர்கள் மேலானமோகூத்ததை அடைவார்கள் நன்மார்க்கத்திற் சேர்க்கத்தக்க அந்தமனுவைச் சதாதிபானிப்பவர்கள் விரும்பிய நற்பயனையே பெற்றுக்கொள்ளுவார்களென்று பார்வதிபார் சந்தோஷிக்க இளம்பிறையணிந்த சடைரினையுடைய எமதாண்டவராகியபரமசிவனார் திருவாய்மலர்ந்து அதுக்கிரகத்தார்-எ-று. இன்-சாரியை-ஏ-அசை.

(ப-ம்.) கிரியாதியானங்களில் இளைத்தினைத் துரிஷ்காமியத்தை யடைந்த மனமானதுமேலடையவேண்டியது ஆத்மவிசாரமென்பார் கருதும்பலனென்றார்.

(இ-ம்.) மஹாமனுவை இதயத்தில் அடக்கினவர்கள் முத்தியும் செபிக்கின்றவர்கள் ஆத்மவிசாரமும் பெறுவர்களென்பதாம்.

பதியகூடம் இத்தன்மைத்தென்பதற்குப் பிரமாணம். (திருநாற் திராம்.) நாயோட்டுமந்திர நான்மறைவேதம், நாயோட்டுமந்திர நா தனிருப்பிடம், நாயோட்டுமந்திர நாதாந்தசோதி, நாயோட்டுமந்திர நாமறியோமே என்பதனாற்காண்க. (௩-அ)

(அ-சை.) அம்மனுவை உள்ளடக்கத்தக்கபேரறிவுடையோனே சாட்சாதிவமெனல்.

சினத்தினிடத்துமூலகையினுஞ்சி நேகனிடத்துமனையிடத்தும், மனத்தான்மொழியாற்காத்திடையு மருளுருமலியிடத்தினுந்தான், எனைத்துனமூலவிடாதகத்தி னிடையேயுய்ப்பாரா னிறையெழுத்தை, மனத்துக்கிரியாமலனே யென்றான்மனம்மலைமகட்கே.

(இ-ள்.) பதியகூடத்தைக் கோபத்தினாலயினுஞ் சந்தோஷத் தினாலயினும் (பகைவனிடத்தாயினும்) சினேகனிடத்தாயினும், இல்லாவிடத்தாயினும், கழுதையினிடத்தாயினும், பயங்கொள்ளச்செய்யும் நாயினிடத்தாயினும், மற்றும் எத்தன்மைப்பட்டவிடத்தாயினும் மனத்தினுலுஞ், சொல்லினுலுஞ் சோரவிடமல் நெஞ்சினிடத்திலேயே செலுத்தத்தக்கவனே மனத்தாலும் கிளைத்தற்கரியநாமென்றுசொன்னார் பராசிவனார்உராதேவிக்கு-எ-று. ஏ-ஏ-அசைகள். சி நேகனென்றமையால், பகைவனென வருவிக்கப்பட்டது. (௩-ச)

(இ-ம்.) வெளிப்படை.

(அ-சை.) அம்மனுவை யுள்ளத்திலடங்காதவர்கள் செய்வனபயன்படாவெனல்.

வேறு.

பதியெழுத்தையிடுத்தவர்கள் பண்ணும்புழையவமாகும் பதியெழுத்தையிடுத்தவர்கள் பண்ணுஞ்சபமுமவமாகும் பதியெழுத்தையிடுத்தவர்கள் பண்ணுந்தவமுமவமாகும் பதியெழுத்தையிடுத்தவர்கள் பண்ணுமறங்கவமாகும்.

(இ-ள்.) பதியகூடத்தைவிட்டவர்கள் செய்கின்றபுழை விண்ணிப்போகும், பதியகூடத்தைவிட்டவர்கள் செய்கின்றசெபமும் விண்ணிப்போகும், பதியகூடத்தைவிட்டவர்கள் செய்கின்றதவமும் விண்ணிப்போகும், பதியகூடத்தைவிட்டவர்கள் செய்கின்ற ஆத்மவிசாரமாய் தருமமும் விண்ணிப்போகும்-எ-று. ஏ-அசை.

(இ-ம்.) வெளிப்படை.

(அ-சை.) அம்மனைவ மனதிலடக்கேனோர்க்கே மஹாகாரண
தைஉபதேசிக்கத்தருமெனல்.

வேறு.

இந்நிலையாமிறையெழுத்தை யுளத்தடக்குவனேயில் வுடப்பி
லுடனிருந்துமிலக்குபாகதியை, அந்நிலையையடைவனெனவண்ணன்
மலைமாதிக் கறைந்கனனாலுமோரானுத்திலடக்குந், தந்நிலை
மையுடையவர்க்குப் பரஞாவன்மகிழ்ந்தேசாற்று மாகாரணத்தைந்
தமதுளத்திலடக்கா, நன்னிலையாம்பக்குவரல்லாதவர்க்குத் தானேந
வின்றிடவொண்ணுதெனவேநவிலுவநல்லவரே.

(இ-ள்.) இத்தன்மையாகியபதியகூரத்தை மனத்தினிடத்தில்
அடக்கத்தக்கவனே இத்தேகத்தோடிருந்தும் அந்நிலைப்படியே பிர
காசிக்கின்றமோகூரத்தை அடைவானென்றுபரமசிவனார்உமாதேவிக்
கு அதுக்கொடுத்தார் அந்தப்பதியகூரத்தையும் ஒருவருஷம் மனத்
தினிடத்தில் அடக்கத்தக்க தமதுநிலையையுடைய பக்குவர்களுக்கே
மஹாகாரணத்தை உயர்ந்தஞானசாரியர் சந்தோஷித்துச் சொல்ல
க்கடவர் அந்தப்பதியகூரத்தைத் தமதுள்ளத்தில்அடக்காத நன்
னிலைக்குரிய பரிபாகிகளல்லாதவர்களுக்கு அந்தமஹாகாரணத்
தைச் சொல்லத்தகாதென்று சொல்லுவார்கள் மேலோர்கள்-எ-று.
தான்-சாரியை-ஏ-ஆல்-ஏ-ஏ-ஏ-ஏ-இவ்வாறும்அசைகள்.

(இ-ம்.) ஆசிரியர் சந்திடனிக்கு மஹாகாரணத்தை உபதேசிக்க
வேண்டுமாயினுநவருஷம் அவுசைச் சோதிக்கவேண்டுமென்பதாம்.

(அ-சை.) காரண மாகாரணங்களை நிராசையால் போதிப்போ
ர் ஆசிரியரென்றும் ஆசையால் போதிப்போர். அஞ்சாரியரென்றும்அ
வைகளை உபதேசித்தற்குரிய முறைமையோர் இவர்களுென்றுக்
கூறல்.

வேறு.

ஞானதேசிகன்மாகாரணப்பொருளை நவிலுத்தற்குரியவனுமால்,
சுனமாம்பொருளி விரச்சையாலிதனை யிரயம்புவொன்றேசிப்பதாய்,
மோனதேசிகனை முத்தியின்பொருளை மொழிஞுவனநுனிற்றமுடிவி
ல், ஆனதேசிகன்மாகாரணத்தன்னை யநருவனுமவழியே.

(இ-ள்.) காரணமஹாகாரணப்பொருள்களைப் பரிபாகிகளையறி
ந்துநிராசையால் உபதேசித்தற்குரியவர் அம்மஹானருநாவர் அ
ற்பமாகிய திரவியாபேட்சையினுலே இவற்றைசொல்லத்தக்கவர் ஆசி
ரியப்பிரஷ்ட்டாவர் (இவற்றுள்ள) சர்ரணபஞ்சாகூரத்தைகுமென

இஃ உபதேசித்தற்றூரியவராவர் மஹாகாரணத்தை அரிளிற்ற வடிவங்கொண்ட சிவஞானதேசிகருஞ் சிவாகமங்களின் முடிவிற்கொ ள்விய முறைமைப்படி உபதேசஞ்செய்வார்-எ-று, ஆல்-ஏ-அசைகள்.

(இ-ம்.) மாணக்கரது பரிபாகத்தையறிந்துஇருவிதப்பொருள் களைப் போதிப்பவர்களே ஆகிரியர்களென்பதாம். (சஉ)

(அ-கை.) நிஷ்ட்டை அநிஷ்ட்டை இவைவெனல்.

இப்படியாய் வுபயநன்முனைவை யெழிற்றூருவருவிடப்பெற்றுச் செப்பருஞ்செபமுஞ் செபியாதசெபிக்கச் சிந்தையுமோயும்தோய்ந் தால், அப்படி தானையாதனங்கட்டி யசைவறவிரும்புநிதிட்டை, து ப்புஅகரணயசையுமேயானாற் றுரிசுளவதிட்டையென்றுணரே.

(இ-ள்.) இத்தன்மைப்பட்ட இரண்ட்சாங்களாகிய நலமாணம ஹாகாரண மந்திரத்தை ஞானசந்தரம்பொருந்திய ஆசிரியர் அதுக் கிரங்கப்பெற்றுச் சொல்லுதற்சரிய செபத்தையுஞ்செய்யாமற்செய் யமனமும் ஒடுங்கும் அமனம்ஒடுங்கினால் அவ்வண்ணமேஅங்காசன ம்உண்டாகக்கொண்டு சனமில்லாமலிருப்பதுவே ஞானநிஷ்ட்டை யாகும் பரிசுத்தப்பொருந்திய அந்தக்காணஞ் சலிக்குபாயின் குற்ற முள்ளதாகிய அநிஷ்ட்டையென்று அறிந்துகொள்வாய்-எ-று, தான் சாரியை-ஏ-அசை.

(ப-ம்.) மஹாகாரணப்பொருளைப் பெற்றவன் ஏகாந்தஸ்தான த்திலிபுந்து மனைகக் கண்டத்தில் அசைவறநிறுத்தி அப்பொருளை கிணையாமல் நிகழ்கவேண்டுமென்பார். செபியாத செபிக்கவென்றும், அங்னனம்திணையாமல்நிகழ்க அதிலெழுஞ்சுகத்தினால் அம்மனமும்உ ன்முகப்படுமென்பார். சிந்தையுமோயுமென்றும், தன்மாத்நிரைவளி ன் சாத்தியஅபிஸ் சமஷ்டியில் தோன்றியதெனவும், எப்பொருளையு ம் அறிதற்குக் கருவியெனவுங்கூறுவார். துப்புஅகரணமென்றுங் கூறினார்.

(இ-ம்.) மனத்தையகித்துஅறிவாய்விளங்குவதே பிரம்மநிஷ்ட்டையென்பதாம்.

சிந்தையானதுவோரின் அப்படியே அசைவற்றிருக்க வேண்டு மென்பதற்குப் பிரமாணம். (நாலடி) ஊக்கித்தாங்கொண்ட விரதங்க ளுள்ளுடையத், தாக்கருந்துன்பங் சடார்தலைவந் தக்கால், கீக்கி நி லுஉழாவோரோ நல்லொழுக்கங், காக்குந்திருவத்தவர்-எ-ம். (திரு வள்ளுவர்.) எண்ணியவெண்ணியாங் செய்துபவெண்ணியார், தின் னியமாகப்பெறின். (அன்றியும்.) துன்பமுறவருனுஞ் செய்துகூனிவா ற்றி, பின்பமயங்குந் தினை-எ-ம். (அருட்பிரகாசம்.) கடைதருதீப்பு

கை கால்வருத்தங்கொடு கைநெகிழ்ந்து, விடினவிந்தாக்கவொணத்து
ய செய்தவினவெம்பொறிவாய்ப், படர்தருகித்தமொருகாலடங்கிற்
பிளைப்படராத், தடைசெயல்வேண்டும் படர்ந்தாலெவாபின்றிப்ப
வளே-எ-ம். (ஞானவாசிட்டம்) வருந்திமுயன்றுபனந்தனை மாற்றி
யில்லையுண்டென்னு, திருந்தபதத்திலிருந்திவா யிடர்நீர்நெஞ்சமிட
ரின்றிப், பொருத்தல்வேண்டுமெனவென்றது புனைமுன் ஐந்துரும்
பாருந், திருந்தவினிலென்றெனவெல்லாந் திராயத்தோன்றின் மன
மாறும்-எ-ம். (தேவிகாலோத்திரம்) ஆராதகித்தமானதோர்காலத்த
டங்குமானாற், பேராமல்வருந்திக்காத்தப்பின்னைச் சிந்தனைகஞ்சென்
று, சாராமல்வல்லவாறுதடுத்திச் சார்வானவெல்லாஞ், சேராமன்ற
யக்கீங்கித் திரமாகச்செய்துகொள்வான்-எ-ம். வரும்-மற்றுபவரு
வனவற்றிற்காண்க. (சுட)

இதற்குரிய வந்தவளஞ்சாட்சரமாதிரியாய் வருவனவற்றைக் கு
ருசம்பிரதாயத்திற் கேட்டுணர்க.

அறைவேனென்னுஞ் செய்யுண்முதல் இப்பத்துச்செய்யுளானு
ம் ஞானநிஷ்டையிலுதிக்கும் மயக்கநீங்கும்படிச்செயித்தற்குரிய பஞ்
சாட்சரத் திரிவிதமாமென்பதையும் மஹாகாணப்பொருளையும் அவ
ற்றுள் சலட்சண விலட்சண வாவங்களின் பயன்களையும் அவற்றுட்
காக்கவேண்டிய அட்சரம் இத்தன்மைந்தென்பதையும் அவைமட்டுநி
யஆசிரியனையும் மாணுக்கனையும் நிஷ்டையின் அனுபவநிச்சயத்
தையுங்குறினா.

(அ-கை.) முன்னொல்லிய மயக்கநீங்காத நிஷ்டைபார்கண்மே
லடைவதை அருளிச்செய்க்குஞர்.

இந்நிலைமுத்தியடைத்தவர்களுடைய தொழித்திலவகையானால்,
முன்னமோதிடுமப் மூடகீங்காதோர்முத்தியையுமுயவகையுளாயென்,
றுன்னியேயுமையான் விவவ ஓமவந்தா முற்றசாதனைபயிதாறு, மன
னியேபிறந்தான்மறுசநந்தில் வளவையிடுவவென்றிதைத்தான்.

(இ-ள்.) இத்தன்மைப்பட்ட நிலைமைப்பெற்று (மயக்கநீங்கிச்)
சுவன்முத்தியை அடைந்தவர்கள் மறுசன்மத்தைத்தாங்காமல் ஒழிப்
பார்களுளானால் முன்னொல்லிய (அச்சுவியோகத்திற்குநின்றிய) அ
ந்தமயக்கநீங்காதவர்கள் மோட்சத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளுபவரை
யைக் கிருபைசெய்யவேண்டுமென்று தேவியானவர் யோகிதருக்கே
ட்க அந்தமயக்கநீங்காதவர்களுடையடைந்தநிலையில் இடைவிடாம
ல் நிலைபெற்றிருந்து இறந்துபோவாராயின் மறுசன்மத்தில் சுவதூ
ரனநிஷ்டையைப்பெற்று மயக்கநீங்கி வன்மையாகிய மோட்சகந்தா

ப்பெற்றுக்கொள்வனவா நென்று சொன்னார் பரமசிவனார்-எ-று. ஏ-ஏ-அசைகள்.

(ப-ம்.) ஞானசாஸ்காரமுடையவர் தமக்குப்பரமசிவமே குரு முத்தமாய்கொழுந்தருளிக் காரூண்யத்தால் திருவடிக்கோச் சேர்த்திற் றுட்டி ஆஸ்தாஸ்தா சையோகத்துடனே பார்த்துநினைத்து விழுகிற னார் பரிசித்திருந்தபடி யிருந்துகாட்டிய, மயிர்ப்பாலமீதம் சுத்தநெ லிவுகொண்டேறிச்செல்லும், உண்டையிலையிலமுத்திசகலமும்முத்தி கெவலமுப்பிட்டுநீங்கிச் சுயமாஅசைவறநின்று சீவன்முத்தராஜே ரொன்பார். இந்நிலை முத்தியடைந்தவரெனக்கறினார்.

(இ-ம்.) அர்த்தாரூடர்கள் பூர்ணாரூடராவதற்குமுன்னம் தேக வியோகத்தையடைந்தால் மறுசுநத்தில் முத்திபெறுவார்களென்ப தாம். (சச)

(அ-சை.) புமான்கள் நிர்மலசிஷ்ட்டையைப்பெறுவதற் கேதுவைக்கறத்தொடங்கல்.

உற்றமெய்நிட்டைவிடாதசாதித்தோ றுருவநன்முத்தியை ரொன்று, ஈற்றவப்முடநீங்கிலார்முத்தி மறுபவத்துறுவொன்றுரை த்தீர், குற்றமினிட்டையடையுங்காரணத்தைக் குழகநீயுரையென வினவப், பற்றறுபரமனாயவண்மசிழப் பண்பொடுபுகர்தன்மேயின னால்.

(இ-ள்.) மெய்ஞ்ஞானம்பொருந்திய நிட்டையை இடைவிடாம ற்சாதனஞ்செய்தவர்கள் நல்லமோட்சத்தை அடைவார்களென்றும் வேறுபா அபுமூடத்தன்மைநீங்காதவர்கள் மறுசன்மத்தில் மோட்ச த்தைப்பெற்றுக்கொள்ளுவார்களென்றந் திருவாய்மலர்ந்திர் சவுந்தரி யகிலேஷ்ட்டோ, தேவரீர் குற்றமில்லாதநிட்டையை (இனியுயிர்க ள்) அடைவதற்கேதுவை அறுக்கரகிக்கவேண்டுமென்றுகேட்க மாயா மகிதராசியபரமசிவனார் பார்வதியார்மகிழும்படி. பரமசாந்தகுணத்து டனேஞ்சொல்லத்தொடங்கினார்-எ-று. ஆல்-அசை.

(ப-ம்.) பந்தமுத்திகள் தோன்றாமல் விளங்குகின்றதன்மயசமா தியென்பார் குற்றமினிட்டையெனக்கறினார்.

(இ-ம்.) வெளிப்படை. (சரு)

(அ-சை.) ஆசிரியர்! உபதேசித்ததிற் சந்தேகமடைந்தவனுக்கு ஸூப்பத்தாருவது சநத்தில் முத்தியெனல்.

வேறு.

செய்யுநிட்டையைச்செப்பத்தெனிகிலா கையமாசவசத்திற்கொருமவன்

உய்யமுப்பதினும்பவத்தினில்
வையகீங்கியேமன்னுவன்முத்தியில்.

(இ-ள்.) மஹான்களால்செய்யத்தக்க ஞானரிட்டையை ஆசிரியர் உபதேசிக்க (உண்மையென்று) தெரியாமல் சந்தேகமாகமனத்தினில் நினைத்துச்செய்கின்றவன் (அச்சநகமுதல்) முப்பத்தாறுவது சநகத்தில் இப்பூமியிற் பிறவியையொழித்து உச்சீவிச்சூழ்ப்படி மோட்சத்திற்சேர்ந்து நிலைபெற்றிருப்பான்-எ-று. ஏ-அசை.

(இ-ம்.) சதாசாரியர் அதுக்கொடுக்கப்பட்ட நிஷ்ட்டையைச் சத்தியமாகக் கொள்ளவேண்டுமென்பதாம். (சுசு)

(அ-சை.) பிரம்மநிஷ்ட்டர்களுண்டு என்று நினைப்பவனுக்கு முப்பத்தினுன்காவது சநகத்தில் முத்தியெனல்.

உண்மைரிட்டருமுண்டென்று னத்திடைத்
திண்மையாகநற்சிந்தனைசெய்பவன்
நண்மைமுப்பத்தினுலாம்பவத்தினில்
வண்மையாகமெய்ம்முத்தியின்மன்னுவான்.

(இ-ள்.) மெய்ம்மையாகிய பிரம்மநிஷ்ட்டர்களுள் (உலகத்தில்) உண்டென்று மனத்தினிடத்தில் நிச்சயமாகனன்னி நண்மைபொருந்தத் தியானஞ்செய்கின்றவன்முப்பத்தினுலாவதுசநகத்தில் வளமைபெறுமபடி நடுநிலைமையாகிய உண்மைமோட்சத்தையப்பெற்று நிலைபெறுவான்-எ-று.

(இ-ம்.) மஹான்களுக்குமுண்டென்று தியானிப்பவன் புமன்களுள் புண்ணியோத்தமனென்பதாம். (சஎ)

(அ-சை.) சாதுக்கள் மஹாவாக்கியம் உசாவுங்காலத்திலிருந்து கேட்டவனுக்கு முப்பதாவதுசநகத்தில் முத்தியெனல்.

ஞானரிட்டரிருக்குமந்தாட்டினில்
மோனவார்த்தைமொழிந்திடக்கேட்டவன்
தானுமுப்பதாமாதந்தவத்தினால்
ஆனமுத்திப்பதத்தையடைவனான்.

(இ-ள்.) பிரம்மநிஷ்ட்டர்களிருக்கும் அழகியநாட்டில் மோனநிலைக்குரிய மஹாவாக்யைத்தைச்சொல்ல (உணர்வின்நிக்) கேள்விப்பட்டவனும் முப்பதாஞ்சநகத்தில் (முன்)னேரிட்டதவத்தினால் மோட்சமாகியபதம் அடைவான்-எ-று. தான்-ஆல்-அசைகள்.

(இ-ம்.) சத்துக்களிடத்தில் வேதாந்தகாவணம் அவகியங்கொள்ளவேண்டுமென்பதாம். (சஅ)

(அ-சை.) பிரம்மநிஷ்ட்டர்கள்வசிக்க இடங்கொடுத்தவனுக்கு இருபத்தெட்டாவது சநகத்தில் முத்தியெனல்.

செய்யநிஷ்ட்டாபரஞ்சுத்தக்தையோ
 டொப்பின்மாடமோடுக்கமுஞ்செய்பவன்
 இப்புவிச்சுனிநுபத்தெட்டாம்பவந்
 தப்பிலாதமெய்முத்தியைச்சாருமால்.

(இ-ள்.) சொல்லும்படியான ஞானநிஷ்ட்டாபரஞ்சு அன்போடு
 ம் ஒப்பில்லாதமானிகையைத்தந்தா சந்தோஷம் உண்டாகச்செய்திறவ
 ன் இப்புவியினிடத்தில் இருபத்தெட்டாவது சநதத்தில்குற்றமில்லா
 த உண்மையாகிய மோட்சத்தையடைவான்-எ-று. ஆல்-அசை.

(இ-ம்.) பிரம்மநிஷ்ட்டாபரஞ்சு அன்புசெய்யாதவன் இப்பூமி
 யில் மானிடனாய்ப்பிறந்ததிற் பயனின்றென்பதாம். (சக)

(அ-கை.) பிரம்மநிஷ்ட்டாபரஞ்சு சதா அமுதுபடைத்தவனு
 னுக்கு இருபத்தெத்தாவது சநதத்தில் முத்தியெனல்.

ஞானநிஷ்ட்டாபரஞ்சுநாடொறும்
 போனமாதிரிபொருத்தவுதவுவோன்
 சனயில்லாவிருபத்தெத்தாம்பவன்
 மானமுத்தியைமன் னுதவிண்ணமே.

(இ-ள்.) பிரம்மநிஷ்ட்டாபரஞ்சு நான்தோறும் போசனமுதலா
 னவைகளைத் தந்தபடி கொடுக்கிறவன் இழிவில்லா இருபத்தெத்தாவது
 சநதத்தில் மேன்மைபொருந்திய மோட்சத்தைப் பெற்றுக்கொள்
 றாகல் நிச்சயமாம்-எ-று. ஏ-அசை-போசனமென்பது போனமென
 நிற்குதையாவந்தது.

(இ-ம்.) அறிவாலுயர்ந்த பெரிபொர்சஞ்சு அன்போடும் அ
 முதுபடையாதவனுக்கு நற்கந்திகையாதென்பதாம். (ரு)

(அ-கை.) பிரம்மநிஷ்ட்டாபரஞ்சு உடுப்பாஸ்திரங்கொடுக்கின்றவ
 னுக்கு இருபத்திரண்டாவது சநதத்தில் முத்தியெனல்.

நிட்டைமேவுநிநுமலயோகியர்
 சட்டவேதநகலைகளுதவுவோன்
 இட்டமாயிருபத்திரண்டாம்பவத்
 தெட்டரும்பதமெய்துவதுண்மையே.

(இ-ள்.) பிரம்மநிஷ்ட்டையப்பொருத்திய மலசுதமாகியயோ
 கிஸ்வரர்கள் உடுக்கூர்ப்படி நல்லவன் திரங்களை இஷ்ட்டமாகக்கொடுப்
 பவன் இருபத்திரண்டாவது சநதத்தில் அவாக் மனோகோசமாகிய
 பதத்தைப்பெற்றுக்கொள்வது நிச்சயம்-எ-று. ஏ-அசை.

(இ-ம்.) நிஷ்ட்டாபரர்களை வஸ்திராலங்காரஞ்செய்து பாராத
 வர் முத்திற்படைத்த சுண்ணென்பதாம். (ருக)

(அ-கை.) பிரம்மநிஷ்ட்டர்களுடைய பதத்திற் பணிகின்றவனுக்கு இருபதாவது சநகத்தில் முத்தியெனல்.

சாதனைக்குண்முயலுந்தகைமையோர்
பாதமுச்சிப்படியப்பணிபவன்
ஒதுமங்கமொருபதிரட்டியில்
திதில்விடுபெறுவதுதிண்ணமே.

(இ-ள்.) பிரம்மநிஷ்ட்டையில் முயற்சிசெய்யத்தக்க பெருமை பொருந்தினவர்களுடைய திருவடிகளிற் சிசுபொருத்தும்படி வணங்கத்தக்கவன் சொல்லுகின்ற இருபதாவது சநகத்தில் குற்றமற்ற மோகக்ஷயிட்டைபெற்றுக்கொள்வது நிச்சயமாம்-எ-று. ஏ-அசை.

(இ-ம்.) பிரம்மநிஷ்ட்டர்களுடைய பாததாமனையில் வணங்கத்தக்கவனே மகாபுருஷனென்பதாம். (ருட.)

(அ-கை.) பிரம்மநிஷ்ட்டர்களிடத்தில் இலிங்கமூர்த்தியைப்பெற்றவனுக்குப் பதினாறுவது சநகத்தில் முத்தியெனல்.

ஒப்பிலாதநல் லுண்மைநிட்டாள்கையில்
செப்புதாரணஞ்செய்துகொள்கிற்பவன்
தப்பிலோர்பதினாறுத்தனுநினில்
எய்ப்பின்முத்தியெய்துவதுதுண்மையே.

(இ-ள்.) நிகரில்லாத நலத்தைப்பொருந்திய சத்தியஞானநிஷ்டாபாரிடத்திற் சொல்லும்படியான இலிங்கதாரணையைப்பெற்றுக் கொள்பவன் தவறுதலில்லாதஒப்பற்ற பதினாறுவதுசநகத்தில் அழியாதமோகாததைஅடைவது சத்தியமாம்-எ-று. ஏ-அசை.

(இ-ம்.) பிரம்மநிஷ்ட்டபாரால் சிவபூசையைப் பெறுகின்றவனே தேவர்களுள் சிறந்தவனென்பதாம். (ருட.)

(அ-கை.) பிரம்மநிஷ்ட்டர்களிடத்திற் பணிவிடைசெய்கின்றவனுக்குப் பன்னிரண்டாவது சநகத்தில் முத்தியெனல்.

சாற்றுதிட்டையைச்சார்ந்தமெய்ஞ்ஞானிபால்
அற்றுநற்பணியன்பொடுசெப்பவன்
எற்றுநிராறியன்றதனுநினிற்
போற்றுமவிடுபொருதுவதுதுண்மையே.

(இ-ள்.) சொல்லும்படியான ஞானவிட்டையை அடைந்த உண்மையாகிய ஞானவான் நலிடத்திற்செய்யத்தக்கநற்பணிவிடைகளைப் பக்தியோடுஞ்செய்கின்றவன் மேன்மைபொருந்நிச்செய்யும் பன்னிரண்டாவது சநகத்தில் யாவாறுத்துக்கத்தக்கமோட்சயிட்டைச் சேருவது சத்தியமாம்-எ-று. ஏ-அசை.

(இ-ம்.) சான்றோர்களுக்கு உள்ளன்போடும் பணிவிடைசெய்கின்றவனே யாவராலுக் கொழற்குரியவென்பதாம். (௫௪)

(அ-கை.) பிரம்மநிகழ்த்தர்களுடைய பரிபாததீர்த்தமுதவியவைகொள்ளுகின்றவனுக்கு எட்டாவதுசநத்தில் முத்தியெனல்.

ஒதுசாதநீனயுற்றவர்சேவடிச்
சீதரீரொடுசேடமுமேற்பவன்
தீதிலெட்டாந்தனாவிற்றிகழ்தநம்
வநின்மேன்மைவிடெய்துமனிதரோ.

(இ-ள்.) சொல்லுகின்ற ஞானசாதனத்தைப்பெற்றவர்களுடைய குறிச்சிபொருந்திய பாதிதாதகத்தடனே பரிகலத்தையும் * அங்கொரிக்கின்றவன் குற்றமில்லாத எட்டாவதுசநத்தில் பிரகாசிக்கின்ற நன்மையைத்தருகின்ற மேலாகியமோட்சவிட்டை இன்பமாகச் சேருவான்-எ-று, - அரோ-அசை.

(இ-ம்.) மேலோர்களுடைய பாததீர்த்த பரிகல பிரசாதத்துக்குடையவனே சிவசொருபொன்பதாம். (௫௫)

(அ-கை.) பிரம்மநிகழ்த்தர்களுடைய திருவுருவங்களைப் பரிசித்துத்தொண்டிசெய்கின்றவனுக்கு ஐந்தாவதுசநத்தில் முத்தியெனல்

மன்னியோகமருவுவோர்தேதமு
நன்னயம்பெறுபாதநவினமும்
பின்னமின்றிப்பிடித்தேவல்செய்பவன்
பன்னுமைந்தாப்பவத்தில்திடெய்துவான்.

(இ-ள்.) நிலைபெற்ற சிவயோகத்திற் பொருந்தியிருக்கின்றவர்களுடைய திருவுருவத்தையும் நல்லயம்பெற்ற பாததாமனையையும் அபின்னபாவமாப்பரிசித்துத் திருத்தொண்டிசெய்கிறவன்சொல்லுகின்ற ஐந்தாவதுசநத்தில் மோட்சத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளுவான்-எ-று.

(ப-ம்.) அவ்மாத்களுடைய பாசபந்தங்களை ஒருங்கேகட்டித்துத் து அவர்களைப்பரிசுத்தஞ்செய்து பரிபக்குவத்துக்குத் தக்கவர்களாய்த் தன்மயப்படுத்திக்கொள்ள நல்லளமைதங்கிய சுயப் பிரகாசமான பரிபூரணனந்தசகமே பிரத்தியட்சமாகத்திருவுருக்கொண்ட திவ்யசரணங்களைன்பார். நன்னயம்பெறு பாதமென்பார் சிரசிற்சூட்டிக் கொள்ளவுங் கண்களிலொற்றிக்கொள்ளவும் மார்பில ணைத்துக்கொள்ளவுங் குறிச்சிபொருந்தி மிருதுவாயிருக்கத் தக்கதாகையால் நவின்மென்று திருவடிசை யுருவஞ்செய்தார்.

* அங்கொரித்தென்பது-உட்கொள்ளுதலாம்.

(இ-ம்.) மஹான்களுடைய அருள்மேனியையும் திவ்வியசாணா வந்தங்கனையும் பரிசுத்து இனிதாக்கச்செய்யவனுடைய ஆத் மானந்தசெல்வத்துக்குச் சமமானது ஐகத்தில் வேறின்றென்பதாம்.

(அ-கை.) பிரம்மநிஷ்டைகளுக்கு நிதந்தொண்டுசெய்து பூசித் து அமுதுபடைக்கின்றவனுக்கு எடுத்த அத்தேகத்திலேயே முத்தி யெனல்.

ஒப்பிலதுயருண்மைநிட்டாள் தமக்
சப்பொடன்னமுமாச்சித்துதகியே
தப்பிவெல்லுந்தான்செயும்புண்ணியற்
கெய்ப்பின்முத்தியெடுக்குப்பவத்தினே.

(இ-ள்.) சமமானந்தராகிய உயர்ந்த உண்மையாகிய ஞானநிஷ்டை பரர்களைப்பூசித்து அன்னபானாதிசகைக்கொடுத்துத் தவறுதலில் லாமல் திருத்தொண்டுசெய்யத்தக்க (ஞானநிஷ்டையையுடைய) புண்ணியவானுக்கு எடுத்த அந்தஜநந்திலேயே அழியாதமோட்சங்கி டைக்கும்-எ-று. ஏ-ஏ-அசைகள். புண்ணியனென்றதனால் ஞானநிஷ்டையையுடையவனென்று வருளிக்கப்பட்டது.

(இ-ம்.) ஆத்மவிசாரம்பொருந்தினவர்களுக்குச் சர்வஉபசாரத் துடன் அன்னமிட்டு அர்ச்சித்துத் திருத்தொண்டுசெய்கின்றவனே ஞானஸாஸ்காரத்தினால் திராவுருக்கொண்டு சதாசாரியரால் ஆத்மஞா னநிஷ்டையைச் சம்பூர்த்திசெய்ய வந்தவனென்பதாம். (ருள)

(அ-கை.) மேற்சொல்லியவண்ணம் அன்புசெய்கின்றமாணுக் கர்களுக்கு ஞானகுருவானவர் சம்பூரணகிருபையோடும் அனுக்கரணி ப்பொனல்.

வேறு.

இத்திலைத்திருப்பனியெலாஞ்செய்பவர்க்கிசைய
அந்திலைப்பரகுருவருள்கூந்தினிதாக
உன்னதற்கருவொருமொழியருளிஞ்ஞதுதவநித்
தன்னிலைப்பரநிஷ்டையிடுததுவன்றையயால்.

(இ-ள்.) இத்தன்மைப்பட்ட திருத்தொண்டுகளெல்லாம் (குறை வறச்)செய்யத்தக்கவர்களுக்கு (பிரம்மாவபவம்) பொருந்த அழகிய மௌனநிலையையுடைய ஞானசிரிபர் உளத்தில் அருளானந்தமுண்டாகி இனிமையாக நினைத்தற்சரிய மஹாவாக்கியப்பொருளைக்கிருபா நோக்கத்தால் அருக்கிகத்துத் தவையினால் தனதுசொருபநிலையாகி பிரம்மநிஷ்டையிடுருக்கச்செய்வார்-எ-று.

(இ-ம்.) ஞானசூரியர் தமக்குள்ளுள்ளேயும் பணிவிடைமுதலியவைசெய்யத்தக்க மாணாக்களுக்குத் தமதுண்மையிலையை அருள் செய்வதே அவருக்கு உரியதரம்மென்பதாம். (ருஅ)

உற்றமெய்யென்னுஞ்செய்யுண்முதல் இப்பதினான்குசெய்யுளாலும் ஆசிரியருபதேசித்ததில் சந்தேகங்கொள்பவனானதேயோரும் சத்தாகையடுத்துச் சர்வபூசாவுபசாரத்தோடுத் திருத்தொண்டுசெய்பவர்கள் முத்தி அடையுங்காலத்தையும் அவர்களுக்கே ஆசிரியர் ஆத்ம ஞானத்தைப் போதிக்கக்கடவொன்பதையுங்கூறினார்.

(அ-ரை.) நிஷ்ட்டாபார்களுக்குப் பூசைவேண்டிவதின்றென்று அவர்களின் பூசை இத்தன்பைத்தென்றும், சூரியாபூசைக் கதிகாரிகளிலொன்று, சிவயோகிகளிலொன்றும், சூரியாயோசமீதுவென்று, அந்தயோசஞ்செய்பவர்களுக்குப் பிறவியொழிவாதென்றும், சிவயோகிகளே முத்தியடைவொன்றும், அச்சிவயோகிஷ்ட்டையைப் பார்ப்பவர்களுக்கு உபதேசித்தற்குரிய பருவபிரமாணங்களிலையென்றுங்கூறுவான் தொடங்குவைத்தருறைப்படியே நிஷ்ட்டாபார்களுக்குக் சூரியாபூசை வேண்டிவதில்லையெல் உலகோர் அப்பூசையைவிடுவோயெனவினாது.

வேறு.

இப்படியாயநிஷ்ட்டாசாதனாரிசைத்தினிநிருப்பவர்தாமும், ஒப்பறுப்பூசையொழித்திடல்வேண்டுமென்றுமைக்கிறையவனுரைப்ப, அப்படியானே வைவிசையொல்லாமலுச்சனைவிடுவாரெயென், நிப்படியிசைத்தாருமையவடாறு ம்லையிலாவிறைவனேநோக்கி.

(இ-ன்.) இத்தன்பைப்பட்ட பிரம்மநிஷ்ட்டா சாதனத்திற்பொருத்தி இனிப்பைய இப்பாவர்கள் ஒப்பற்ற சூரியாபூசைகளை நிச்ச வேண்டி என்று தெளிவாகக்கூறப் பரமசிவனார்சொல்ல அதைக்கேட்ட அதேசூரியருந் சமாநாயகபாக்ய பரமசிவத்தைப்பார்த்து நிஷ்ட்டாபார்களை பூசையாவிடுவார்களாயின் உலகோரெல்லாம் சிவபூசையை விட்டுவிடுவார்களேயென்று இவ்விதபாகச்சொன்னார்--எ-று.

(இ-ம்.) உலகத்தார் சூரியாபூசையில்கின்றும் வேறுபடாமையைநோக்கி வினாவிவதாம்.

(அ-வை.) நிஷ்ட்டாபார்களுக்கெய்யுஞ் சிவபூசை இஃதெனல்.

அத்தனையொழிவாநிஷ்ட்டா சாதாரச்சனையெனவதைவதேபூசை, கைத்தலமாநுமுடையவன்றனக்குக்கன குருபாதநீராட்டிச், சத்தாமலியவெண்ணிறனிந்தனாற்சோடசபூசையுஞ்செய்தே, இத்திறப்பிரிதலேவவர்பூசையெனவினையியம்பினனெடுத்தே..

இ-ள். பரமசிவனாகத் (தேவியார்) பாப்பார்த்துச் சொல்லுவார் பிரம்மநிஷ்டாசாதகர்கள் பூசைசெய்யவேண்டுமென்று நினைத்துச் சொல்லுவார்களாகில் அதுவே வேதாசாரமுறையின்படி சகலபூசா உபகரணங்களையுண்டு பூசைசெய்வதற்குச்சாமானபாம் (அவ்வாறன்றிப் பூசைசெய்யவேண்டுமாயின்) கர்பிடத்திலெழுந்தருளியிருக்கும் இஷ்டனில்கழர்த்திக்குப் பெருமைபொருந்திய சூரபாதோதக அபிஷேகஞ்செய்து பரிசுத்தமாயி லெண்மைபொருந்திய பிபிதியைத் தரித்து அந்தவிபுதியினைச் சோடச உபகாரபூசையஞ்செய்து மேற் சொல்லியபடி நிஷ்டைபெய்வதே பிரம்மநிஷ்டார்களுடைய பூசா விதிபென்று பரமசிவனார் எடுத்துரைத்தருளினார்-எ-று, ஏ-ஏ-அசைகள்-வாக்கென்றதனால் மனமும் வருவிக்கப்பட்டது.

ப-ம். எங்கும் வியாபகசைதன்யமான பரிபூரணமானத்தோடும் விளங்குகின்ற ஞானநிஷ்டாபரர்கள் சிவார்ச்சனைசெய்யும்படி நினைப்பதுந் சொல்வதுமே உலகத்திற்குரியாபூசைக்கதிகாரி விதியுடன் செய்கின்ற கோடிபூசைக்கொக்குமென்பார், நிஷ்டைசாதக ரர்ச்சனை யெனவறவதே பூசையெனக்கூறினார்.

இ-ம். பூசாகோடி, தோத்திரம், தோத்திரம், கோடிசெபம், செபங்கோடி, தியானம், தியானங்கோடி, நிஷ்டை நிஷ்டைகோடி, மனோலயம் என்று வேதாசாரங்களால் விதிக்கப்பட்டும் மேலோர்க்களால் கூறப்பட்டும் இருக்கின்றமையால் அம்மனோலயம்பெற்ற சிவயோகிகள் மனோவாக்கினால் சிந்தித்துச்சொல்வதே பூசையென்பதாம்.

மேலோர்களுக்கு ஆத்மனந்தபூசையன்றி வேறுபூசைஇன்றென்பதற்குப்பிரமாணம். (ஞானவாசிட்டம்) தேகமுதற்பிரிவுகளாய்ச் சிறியனவாம்பொருள்களி லததெய்வமுண்டோ, பாகமுற்ப்பணிதியறவடிமுடிவற்றுளவுணர்வே பரமபோத, மாகவின லததெய்வமுஞ்சித்தற்குரித்தாகு மறிவிலாத, முகநம் கவடிவமுதலார்ச்சனையே வியல்பென்றுமொழியுமன்றே (அன்றியும்) அறிவுசம்பாவனைசந்தேதாடமென வால்களா லந்தத்தேவாம், பிறிவரியலாத் தாமதத்துவத்தையருக் கிப்பதேபெரியபூசை, குறிவடிவிற்பூசனைபூசனையல்ல வானடமெனக்கூறுந்தெய்வ, நெற்கொன்பறத்தொழில்களா னோராதிகதனுலேரி றையுமின்பம்-எ-ம். (பகபதிபாசனினக்கம்) சாத்திரஞ்சமாய்வேண்டார் தத்துவக்கந்தும்வேண்டார், கோத்திரங்குலங்கள் வேண்டார்கட லுமால் விரதம்வேண்டார், மூர்த்திசேவையுமேவேண்டார் முன் னவன் பூசைவேண்டார், தீர்த்தமும்வேண்டார் ஞானசின்மயமான மேலோர்-எ-ம். (சிவானந்தமலை) எங்குஞ்சிவாலயமா மெங்குஞ்சிவமாகு, மெங்குஞ்சிவனடிமை யெங்குமாய்ப்பங்கதலே, கிற்றல் சிவபூ

சை சிவநிலையாய்நிறைவிற, பற்றொழிதல் பூசாபலம்-எ-ம். (சிவப் பிரபாகம்) மண்முதற்காணமெல்லா மறுவசத்தாக்கிஞானக், கண்ணினி லூன்றியந்தக் கருத்தினாலெவையுநோக்கி, யெண்ணியஞ்செழுத்துபா றியிறைநிறையுணர்ந்துபோற்றல், புண்ணியன்றனக்குஞான பூசை யாப்புக்கூமன்றே-எ-ம். வரும்-மற்றுமவருவனவற்றற்காண்க.

அ-சை. கர்மகாண்டிகளும் பக்திகாண்டிகளும் பண்ணும்பூசை இஃதெனல்.

இப்படிநிஷ்ட்டாஸ்பூசைபுரித லியல்பதாமிவ்விதபூசை செப்பிடுக்கன்மகாண்டியுங்கிரியா காண்டியுஞ்செய்யொணுதவர்கள் திப்பியசைவாகாவிதிப்படியே செய்யவேண்டிடுதலேயியல்பாம் இப்படியன்றிச்செய்யொணுதென்றே யிறையுமைக்கயம்பினனன்றே

இ-ள். இந்தப்பிரகாரம் பிரம்மநிஷ்ட்டர்கள் பூசைசெய்தல் மு றைமையாம் இவ்விதமாகிய பூசையைச்சொல்லுதின்ற * கர்மகாண்ட த்துக்குரியவர்களும் * பக்திகாண்டத்துக்குரியவர்களுஞ் செய்யக்கூ டாது அவர்கள் தெய்விகமான சைவாகமத்திற்சொல்லியிருக்கின்ற விதிப்படியேசெய்யும்படி விரும்புதல் முறைமையாம், இந்தக்கிரமந் தப்பிச் செய்யக்கூடாதென்று உமைக்குச்சொன்னார் பரமசிவனார் எ-று. ஏ-ஏ-அன்று-ஏ-அசைகள்.

இ-ம். சகலகர்மத்துக்கும் நாமேசாக்ஷியென்பவர்களாகிய ஞான காண்டிகள்தவிர வேனையோர் பூசைசெய்யவேண்டுமென்பதாம்.

அ-சை. சிவயோகிகள் இவனெனல்.

இப்படிநிஷ்டைதன்னிலேயிருந்து மியல்போடுதன்னனுபவத் தை, ஒப்பிலாவசற்கமைக்காப்பதுபோ லுயர்குருபற்றுகூத்தன லில், மெய்ப்படுகூவன்பின்னிசழ்வதனை விளம்பிடக்கேட்டறிஞன ரோ, ஒப்பின்மாயோகாலாதவர்கிரியா காண்டியென்றுரைத்திடப்படு மால்.

இ-ள். இந்தப்பிரகாரம் நிஷ்ட்டடையிலேயிருந்தாலும் இறைமா ட்சிமுதனிய ளாசிலக்கணத்தில் தன்னோடொப்பாவா ரில்லாதஅரச

* கர்மகாண்டி, தேக-கிரச-கருத்தியாதிக்களில் யானெனதென் னும் அகமமதையுள்ளவனெனவும்.

* பக்திகாண்டி-சாலகியையும் சுஸ்வாற்பணஞ் செய்பவனே னென்கொள்க.

னுக்கு அவ்வாசனிவற்றைச்செய்கவென்று தனக்குக்கட்டினையீட்டகாரியங்களில் முயன்மமந்திரியானவன் அஹற்றூன்உண்டாகியகுறைவுகிறைவுகளைக்கூறிப் பயன்படுத்துமாறுபோலக், கிரமமாகத் தங்களுடைய உயர்ந்தகுருபரனுக்கு அவர் அறக்கொடுத்தவண்ணம் தங்கண்ட அனுபவப்பேற்றி லடைந்தசம்ஸயங்களை விண்ணப்பப்பண்ணிக்கொண்டு அளவுபடாதஉண்மையாகிய அவ்வாகிரியர்மேல் நடப்பதைச்சொல்லக்கேட்டறிந்து கொள்ளத்தக்கவர்களே நிகாற்றபெருமைபொருந்திய சிவயோகிகளாம், இத்தன்மைப்பட்டவர்களல்லாதவர்கள் கிரியாகாண்டத்துக்குரியவர்களென்று சொல்லப்படும்-எ. ஆல்-அசை-இங்ஙனங் காண்டிபென்றது இழிவின்கண்வந்தபன்மைவழுவமைதி.

இ-ம். பூரணருடராகுங்காலவரையிலுங் குருகுலவாசமாயிருந்து நிட்டைசாதித்தவர்களே ஆத்மஞானிகளென்பதாம்.

அ-கை. தேவியாருக்குத் கிரியாயோகவிதியைப்பரமசிவஞர்சொல்லத்தொடங்கல்.

உன்னருஞானநிட்டையையடிக்க ஞானத்திடக்கேட்டுளமகிழ்த்தேன், பன்னருங்கிரியாயோகமென்றுநாக்கப் படுவதையெனக்குவிரித்தே, நன்னயமாகவுரைத்திடவேண்டு மென்றுநயநாதனைவணங்க, இன்னமுதொழுகுமதியனிசடையோ னிறைவியைப்பார்த்தினி னுரைப்பான்.

இ-ள். நினைப்பதற்கரிய சிவஞானநிட்டையைத்தேவரீர்ப்பதேசிக்கக்கேட்டு(அடியேன்)மனமகிழ்த்தேன் சொல்லுதற்கரிய கிரியாயோகமென்று சொல்லப்படுவதைவிரித்து நல்லநயப்பாக அடியேனுக்குத் தேவரீர்த்ருபசெய்யவேண்டுமென்று பரமேஸ்வராவணங்கிப்பார்வதியார் (கேட்க) இனிமையாகிய அமுதமொழுகுநின்ற(கிரணங்களையுடைய)இளஞ்சந்திரனையணிந்த சடையையுடைய பரமசிவஞர் தேவியாளைப்பார்த்து சந்தோஷமாகச்சொல்லுவார்-எ-று. ஏ-அசை.

இ-ம். வெளிப்படடை.

(சுரு.)

அ-கை. கிரியாயோக மிப்படிப்பட்டதென்றும் அதுஞானயோகிகளுக்கில்லையென்றும் ஞானயோகிகளே முத்தியை அடைவார்களென்றுங்கூறல்.

வேறு.

பங்கமுறமனங்கொண்டசுவாசமதுதன்னைப் பந்தனஞ்செய்தருங்கற்பம்பற்பலவயின்றே, அங்கமதைத் தான்சுழற்றிப்பான வழிநன்னுலபம்வாங்கியவ்வழியாலதைமீளவிடுத்தல், இங்ஙனவகன்பலவியற்றலட்டமாயோக மென்பரிவைசிவயோகமியற்றுவோர்க்கிலேயாக், த

ங்குசிவயோகத்தாலாக்கமுடனழிவுந் தானிலாப்பரமசாயுச்சியந்தான
டைவார்.

இ-ள். (உலகநடைக்கு) வேறுபாடாகமனதில்நினைத்துச்சுவாச
த்தைப் பந்தனப்படுத்தியும் அருநையாகிய பலபலவிததூஷணங்களை உ
ண்மும் அவயவங்களைச்சமுற்றி யபரணமார்க்கத்தில் இருப்பையுள்ளே
வாங்கி மறுபடியும் அவ்வழியினாலே அவ்விரும்பை வெளியிலேவிட்
டும். இவைபொல்வனவாநிய பலவிதகாரியங்களைச்செய்தல் அட்டமா
யோகமென்று சொல்லுவார்கள் இக்கிரிபைகள் ஞானயோகஞ்செய்ய
த்தக்கவர்தான் ஒர்த்தல்லையாம் (அவர்கள்) பொருந்தியசிவயோகத்தினாலே
பிறப்பிற்றப்பில்லாத உயர்ந்தசாயுச்சிபதத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளு
வார்கள்-எ-று, தன்-தான்-தான்-சாரிபைகள்-ஏ-ஆல்-அசைகள்.

இ-ம். ஆதம்ஞானத்தன்றி ஏனையவற்றால் முத்திவராதென்ப
தாம்.

இதற்குப்பிரமாணம். (சந்திரவந்தாரம்) துருத்தியெனும்படிக்கு
ப்பிந்து வாயுவைச்சுற்றிமுறித், துருத்தியுடம்பை யுருக்கிலென்னாஞ்
சிவயோகமெனும், துருத்தையறிந்து முகமானடைக்குருநாதன்சொ
ன்ன, சந்தைதமனத்தி லிருந்துங்கண்டாமுத்தி கைகண்டதே-எ-ம்.
(ஒழிவிலெடுக்கம்) அறிவடங்காவாயு வடங்குவசைவைத்துத், தறியி
ருந்தாற்போலச்-சமாதி-பெருந், வடந்தருநட்டிமனஞ்சுருத்திப்பா
டியு, வடந்தருநிப்புக்தனுக்கேடு-எ-ம்-வரும்-மற்றுமவருவனவற்று
றாமாண்.

சுச

அ-கை. கிரியாயோகிகளுந்ஞ்ச சநமரணம் ஒழியாவெனல்.

வேறு.

புத்திகொள்கிரியாயோகசாதனையைப்பிரிந்திடுபவர்களிவ்வுலக
ல், எத்தனாகாலமிருப்பினுமிண்டுமிறப்பொடுபிறப்பினையடைவார், ச
த்தியமாகவறிநீரீயிந்தத்தனிச்சிவயோகசாதனையை, இத்தனையதிற்
போதிப்பதென்றேயிறையவனுமைதனுக்கிசைப்பான்.

இ-ள். மனத்திலுள்ளுணுகின்ற கிரியாயோக சாதனையைச்செய்ப
வர்கள் இந்தப்புமியின்கண் எத்தனாகாலமிருந்தாலும் மேலும்மேலு
ம் சநமரணங்களை அடைவார்கள் (சந்தேகமில்லை) உண்மையாகநீ அறி
ந்துகொள்வா (பென்றுசொல்லி) இந்தஒப்பற்றசிவயோகசாதனத்தை
இத்தனையதில் அதுக்கிரகிக்கவேண்டுமென்று (பருவப்பிரமாணத்
தை) உமைக்குச்சொல்லுவார் பாடிசிவனார்-எ-று, ஏ-அசை.

இ-ம்- தெய்வநாயகர் கிரியாயோகிக்கு முத்தியின்மையென்றறிவித்துச் சிவயோகத்தை அறுக்காகிக்குங்காலத்தை அறிவிக்கத்தொடங்கினரென்பதாம். (௬௫)

அ-கை. ஞானநிஷ்டையை உபதேசித்தற்குரிய காலஅளவைக்கூறல்.

இந்தநன்னிட்டையேழுநான்காண்டியின்புதலுத்தமமாகும், முந்நியவையாருண்டினிலாசான்மொழிசுதன்மத்திமமாகும், அந்தமிலாரூரான்டினிற்புகறவறைதருகநிட்டையதாம், உந்துமிப்பருவங்கடந்தவர்க்கதனையுரைத்திடத்தகாதெனவுணரோ.

இ-ள். இத்தன்மையாகிய நன்மையைத்தருகின்ற ஞானநிஷ்டையைப் பிரதானமாகியஞானுகிரியர் (மாணக்கனுக்கு) இருபத்தெட்டாம்வயதில் அறுக்கொஞ்செய்தல் உத்தமமாகும் முப்பதாம்வயதில் அறுக்காகித்தன்மத்தியமாகும் பருவப்பிரமாணமில்லாத முப்பத்தாரும்வயதில் அறுக்காகித்தல் அதமமாகும் மேற்சொல்லியமோட்சககத்திற் சேர்க்கத்தக்க இப்பருவங்களைக்கடந்தவர்களுக்கு அச்சிவ ஞானநிஷ்டையை அறுக்காகித்தல் தகாதென்றிற்புகொள்வாய்-எ-று, ஆல்-வ-அசைகள்.

இ-ம். புமான்சளுக்கு முப்பத்தாறுவயதுக்குமேல் ஞானநிஷ்டடாசாதனஞ்செய்வதற்குத் தேகவலிகுறைத்திருக்குமாகையால்அவர்சளுக்குஞானுகிரியர் அந்தநிட்டையைப்போதிக்கக்கூடாதென்பதாம்

யௌவனபருவமே பிரம்மநிஷ்டைபெறுதற்குரிய தென்பதற்குப்பிரமாணம் (ஞானவாசிட்டம்) எத்திறத்தோரெவ்வனமாயிடைபுற்றை கடந்தெளிதினேறவல்லோரத்திறத்தோரோபுருடாவர்களே தொழற்குரியோ ரவகோசான்றோர், மெய்த்திறத்தோர்சேரிடமாய்விருப்பதிபடைத்தருளால்விளங்காதிற்றகுஞ், சுத்தருணரெவ்வனமில்லலிலுளதோவிகம்பிற்குழகாடுண்டோ. என்பதனாற்காண்க. (௬௬)

இப்படிபாயவெண்ணுஞ்செய்யுண்டதல் இவ்வெட்டுச்செய்யுளாலுந் கர்மபத்திகிரியாயோகிகளாகிய இம்மூவர்களுக்கும் பிறையொழியாகென்பதையும் ஞானுகிரியருடையபுருவைக்கூப் பூரணப்பட்டவரோ சிவயோகிகளென்பதையும் அச்சிவயோகத்தை அறுக்காக்களுக்குப் போதிப்பதற்குரிய பருவங்களை யுக்கறிஞர் இந்நூற்பொருளாகிய பிரம்மநிஷ்டையைப்போதிப்பதற்குரிய ஆசிரியனையும் மாணக்களையும் மேலருளிச்செய்கின்றார்.

அ-கை. குருவேபாமசிவமெனல்.

வேறு.

ஞானநீட்டைபைநல்குற்றேசிகள்
மானமுற்றிமொனிடனல்லனல்
வானமுற்றுவளர்கழிலைப்பரன்
தானெனத்தினஞ்சாற்றிடலாகுமே

இ-ள். பிரம்மநிஷ்டைபை அனுக்கிரகஞ்செய்யக்கூடாத நலம் பொருந்திய ஆசிரியர் அகங்காரம்பொருந்திய மனினல்லர் ஆகாயமளாவளர்சின்று கழிலையிலெழுந்தருளியிருக்கின்ற பரமசிவமேயென்று நித்தியஞ்சொல்லலாகும்-எ-று. ஆல்-வ-அசைகள்.

இ-ம். ஆத்மகோடிகளுள் சிறந்து விளங்கிய மலபரிபாசிகளுக்கு ஞானநிஷ்டைபை அருககிரகஞ்செய்யும்படி பகபதியேகுருமூர்த்தமாக எழுந்தருளி வருவனென்பதாம்.

இதற்குப் பிரமாணம் (திருமந்திரம்) குருவேசிவமெனக்கூறினனந்தி, குருவேசிவமென்பது குறித்தோரார், குருவேசிவமாகக்கோனுமாய்நிற்கும், குருவேயுனாயுணர்வற்றதோர்கோலே-எ-ம். (திருவாசகம்) அருபரத்தொருவனவனியில்வந்து, குருபாசியருளியபெருமையைச்சிறுமையென்றிசழாதே. (அன்றியும்) சிவனெனயானந்தேறினன்காண்சு, வவனெனையாட்டுவாண்டருளினன்காண்க-எ-ம். (திருவாய்மொழி) துயரில்சுடரொளிதன்னுட்கோதி நின்றவண்ணநிற்கவே, துயரின்மலியும் மனிதநிறிசிறிற்றேன் நிக்கண்சானவந்து, துயரங்கஞ்செய்து தன்றையவநிலையுலகிற் புதுவுப்குமம்மான், துயரில்சீர்க்கண்ணன் மாயன்புரத்தற்றயாடீனார் துன்பமில்லேன-எ-ம். (அமுதசாரம்) உள்ளத்தினின்றிவொகரித்தான் பரன்காவன், கள்ளத்தலைத்திரித்துக்காட்டினுவன்னல், அருவானகோலமோவக்கோலங்காட்டுங், குருவானகோலமோகூறு-எ-ம். (பாடுதுறை) முருத்தனுராலுமுசுனுந்தேட மூலமொருகுருமூர்த்தியாகிப், புருத்தடியார் தொழவிற்புருத்தும் பூங்கொயிலாகுதன்பெற்றிலேன-எ-ம். (சிசுழால்வந்திரங்கல்) செப்பரியவுண்பைச்சிவஞானதேசிகரா, யிப்படியேவந்திங்கிருந்ததிசையமே, (அன்றியும்) என் றுமருவுருவாயெங்குநிறைந்தவர்தாம், மின்றெனக்குத்தேசிராயெய்த்ததிசையமே, (அன்றியும்) தேனடருமானந்ச்செக்கமலத்தாளருள, மானிடர்போல்மண்மிகையில் வந்ததிசையமே, (திருவாட்பயன்) அறியாநாயுண்ணின்றவித்தேகாணுங், குறியாகுகீங்காதகோ, (அன்றியும்) அருளாவையா வருள்புரியவந்த, பொருளாரிவார்புனி-எ-ம். (அத்துவிதக்கவிவெண்பா) தற்பரமாய்ச்சிர்கணவந்த தத்துவாதிதமாய்ச்சிற்பரமாய்ஞானச்செழுஞ்சுடராயற்புதமா, யறிவுக்கறிவாயகண்டிதமொங்குஞ்செறியும் பரமசிவமாய்ப் பிறியாதவேதச்சினகாந்துள் வீற்றிருத்ததெய்வமே போதக்குரு

வாய்ப்புவிழித்து நாதனை வந்தான் நிருவடி யை மத்தகத்திற்குச் சாத்தி
 னான்-எ-ம். (அதிகசியம்) இவ்வண்ணம்புலம்புர்வேளை யிசனுமுளத்
 திரங்கி, யுய்வண்ணமறியநின்றவுவையோர் வானந்தகளை, பொய்வ
 ண்ணக்கி நம்போற்புனிதனாக் குவடுவென்றுன்னி, மெய்வண்ணமுடை
 யார்போல மேதினிவந்தானன்றே-எ-ம். (வாதஞார்புராணம்) உத்தம
 ரின்னவாறிற்குரைத்தலுமுந் துநாலாந், சகதினிபாதமெய்க்கந்த
 ன்னாயாதலாலே, யத்திருமன்றுளமீ மையரிங்கெனையாள, வித்
 திருமேனிகொண்டா ண்பதமனத்திலெண்ணி-எ-ம். (தத்துவராய
 சுவாமிகள்கவிமடல்) பங்கயக்கண்மாலாயரனாயபுறையிபாதாரன்பால்
 வருமாரறியாதார்மாரிடமாய்வந்த திருமேனியின்றன்மைதேராதார்
 நேராவருளே வடிவென்றறியாதார்-எ-ம். வரும்-மற்றும்வருவனவ
 ற்றாற்காண்க. (சுசு)

அ-கை. பசுபதியார்குருமுந் த்தக கொள்ளுக்காலத்தில் மறை
 க்குஞ்சின்னமிவையெனல்.

வேலியுறைநதிமதியுததவ்ளியுங்களவிடமுமே னியெங்கும்
 பூனுமணியங்கதமுச்சரியுரியுமே மாதார்புபங்களுக்கும்
 பாணியுறைமமும வுப்பதன கஞ்சேர்மாரணியுப் பலவுமற்றும்
 மாணமறைத்திவ்வுலகின்மாரிடார்தரிப்பதுக்கமனத்திலுன்னி.

இ-ள். இவ்வுலகத்தின்கண்ணுள்ள மனிதர்களுடைய பிறவி
 யையொழித்து (முத்தியைத்தரத்) திருவுளத்தில்கினைத்துப் (பரமசிவ
 னானவர்) சடையில் வாசம்பண்ணுந் தாங்கையையும் இளஞ்சந்திரனை
 யும் நெற்றிக்கண்ணையும் கண்டத்திற்பொருந்திய விஷந்தையந்திரு
 மேனிமுழுநுந் தசித்திரநக்கின்ற சிரோமணியையுடைய சர்ப்பங்களை
 யும் மாணத்தோலையும் (வாமபாகத்திலிருக்கின்ற) இடபாலைபெற்றஉ
 மாதேவியையும் சதுர்புலத்தைத் திருக்கையளில் தரித்த மழுவையும்
 மாணையும் புலிநகத்தையும் பெரிதாகியவனும் புமணியையும் இன்னுமி
 வைமுதலாகியயாவற்றையும் பெருமைபொருந்தமறைத்து-எ-று. த
 ம்-சாரியை.

இ-ம். பார்வையைக்கொண்டு விலங்கைவசப்படுத்துவதுபோல
 த்தெய்வநாயகர் அஞ்ஞானவிருளின்வசப்பட்ட ஆதீமர்களை அருள்
 வசப்படுத்தத் தமதுசொருபத்தை மறைப்பொன்பதாம்.

இதற்குப்பிரமாணம் (திருவருட்பாபன்) பார்வையெனமாக்களைமு
 ன்பற்றிப்பிடித்தற்காம், பேர்வையெனக்காணப்புகி-எ-ம் (இருபாமி
 ருபது) கண்ணுதலுங்கண்டக்கதையார் காந்தருவியெண்ணிடையின்பாக்

ண்மலமகற்றும. வெண்ணெய்நல்லூர், மெய்கண்டானென்றொருகா-
 ஸ்மேஷுவரால் வேறின்றை கைகண்டாருள்ளத்திற்கண்-எ-ம், (போ-
 ர்றிப்பலிஹைடவெண்பா) நன்னெறிவிஞ்ஞானகலர் நாமலமொன்-
 றினையு, மந்கிலையே யுண்ணின்றறுத்தருளிப்-பின்னன்பு, மேவாவினம்
 புரினாயாகலருக்குத் தேவாய்மலகன்மந்தீர்த்தருளிப் - பூவலையந், த-
 ன்னின் றுநீங்காச்சகலர்க்கவர்போல, முன்னின் றுமும்மலந்தீர்த்தாட்-
 டொள்கை யன்னவனுக்காதிருணாமாதவினாலாத் திருத்தொழிலுந்
 சோதிமணியிடற்றுச் சுந்தரமும்-பாதியாம், பச்சையிடமும் பவளத்-
 திருச்சடைமேல், வைத்தநதபுமறுக்கொழுந்து மச்சபற, வாடுமாபு-
 மழுகார் திருதுதன்மே, விடுருவவன்னிறெடுங்கண்ணுங்கேடிலையந்,
 கூட்டுந்தபாகமுங் கோலவெறியகலும், பூட்டாவுச்சச்சம்புலியதனும்
 வீட்டின்ப, வெள்ளத்தழுத்திவிடுந்தானினுமடிபா, ருள்ளத்தினும்
 பிரியாவொண்சிலம்புங்-கள்ளவினே, வென்றுபிறப்பறுக்கச்சாற்றியவி-
 ரக்கழலு, மொன்றுமுருத்தோன்றாமலுள்ளடக்கி-யென்று, மிறவாத
 விற்பத்தெமையிருத்தவேண்டிப்-பிறவாமுதல்வன்பிறந்து - நறவா-
 ருந், தாருலாவுப்புயத்துச்சம்பந்தனாதென்னு. பேரிலாதெனரு-
 பேர்புனைந்து - பாரோத்தம்உண்டியுறக்கம் பயமின்பமுற்றொழுக்கிச்,
 கொண்டுகிழந்தருணம்போற்றி-எ-ம். (தாயுமானசுவாமிகள்) காணரி-
 யவல்லலெல்லாதானேகடற்குட் கட்டாகவினையுறக்கத்தோடேதா-
 ன், யினினத்கற்புரமலைபிழிப்பட்ட விற்தையெனக்காணவொருவி-
 வேகங்காட்ட, ஊனுறக்கமின்பதுன்ப்பேருநாதி யெவனிடத்துமெ-
 னைப்போலவுருவங்காட்டிச், கோணறவோமான்காட்டிமானையிர்க்கு-
 ன் கொள்கையெனவருண்மொனருருவாய்வந்து-எ-ம், வரும்-மற்று-
 ம்வருவனவற்றற்காண்க.

அ-சை. பசுபதியார் குருமூர்த்தங்கொள்ளுங்காலத்தில் தரிக்கு-
 ன்தின்னமையெனல்.

திருச்சடையுறுகலிவிதிபண்டாமுங்கண்டா திறந்திசுமார்பில்,
 உருத்திரதன்மணிபாணியுஞ்சிவலிங்கதாரகமுமொவிரக்கத்தோப், அரு-
 த்திசொருந் தாகவித்துவென்கிந் கோவணவுடையுமறைபிற்சாத்தி-
 க்,கூத்திலகுபுத்தகமுமழகுறுசின்முத்தியையுங்காட்டியேதான்.

இ-ள்- அழகுள்ளசடையும் திருநெற்றியில்தரிக்கின்ற விபூதியு-
 ங்கண்டத்திலும் மார்பிலும் பாகாசிக்கின்ற சுந்தரம்பொருத்தியருத்-
 திராட்சமணியாபாணமுஞ் சிவலிங்கத்தாரணமும் பிரகாசிக்க உலகத்-
 தார் விருப்பத்தக்க காவிரிதாய்த்த வஸ்திரத்தையுடுத்தி வெண்மை
 பொருத்திய வஸ்திரத்தினாலாகிய கோவணவுடையையும் அனாயில்

நிரித்ததிருக்கை பிரகாசித்தென்ற புஸ்தகத்தொழும் அழகுபொருந்திய சின்முத்திரையையும்(விளக்கக்) காண்பித்து-எ-று. ஏ-தான்-அசைகள்.

சென்

அ-கை. பரமசிவந் திருக்கூட்டத்துடனே யெழுந்தருளுதல்.

தெண்டினுடையொருசைபாத்திரமும்விளக்கவே செய்யநாஸில், எண்டுகழைந்தெழுந்திலகச் சரணத்திற்பாதுகையு மிலக்கவேதான், மலம்பிரபுலியொப்பு மலபரிபாகமும்வந்தயாணாருழ, அண்டப்பிராந்திருவருளே பொருவடிவ மாகவெழுந்தருளுவானால்.

இ-ள். (ஒருதிருக்கையிறுக்கிய) தண்டத்தடனே (மற்றொரு) திருக்கையிறுக்கிய பரிப்பாத்திரமும் பிரகாசிக்கும் அழகுபொருந்திய திருநாஸில் (உலகோர்) மதிக்கவிளங்கிய பஞ்சாஷரந்தாலங்கவர் திருவடிகளில் மிதியடிவிளங்காவும் நெருங்கியஇருளினையொப்பு மலமரிபாகமு முற்றமாணுக்கர்க்குமுத்துவரவுந் தேவநாயகனோடுபற்ற அருளிறைவடிவமாக எழுந்தருளுவார்-எ-று. தான்சாரியை ஏ-ஏ-ஆல்-அசைகள்.

(இ-உ-க-ம்.) சரணத்திற்குந் காரணகர்க்காவாகிய அகண்டாகாசிவமே இவ்வுலகத்தின்கண் சுகனிகரித்து ஆகமாச்சுனைப் பரிபாகப்படுத்தித் தமதுநிந்நருளிற் கூட்டிச் சிற்சடலிலையெக்காட்டிச்சிதாகாசொருபமாக விளங்குவித்தற்பொருட்டுத் துவாதசமுத்திரையோடு அடியார்கள் சுகதராய் எழுந்தருளுவாரென்பதாம். எய

வேணியுறையென்ற செய்யுண்முதல் இச்செய்யுள்வரைக்குங்குளகம்.

அ-கை. ஞானஞாளுந் தனமையைக்கூறல்.

வேறு.

தேசிகவுருவமாகவாத்தலிற் சிவர்கன்பக்குவந்தெரிந்தே, ஆசிலாதவருக்கொருமொழிமேன வுண்மையையருளிணுலாத்து, எசிலாஞானநிட்டையிலிருத்தி ரெய்தருமுத்தியையுதவல், மாசிலாமணியாவொளித்தருகயிலைவன் எனந்தேசிகன்கடனே.

இ-ள். குருமூர்த்தமாக எழுந்தருளிவந்து அகந்திவிருக்கின்ற ஆகமாச்சுருடைய பரிபாகத்தை அறிந்து பெருமைபொருந்த அவர்களுக்கு ஒப்பற்ற மஹாவாக்கியமாகியமவுனநிலைக்குரியசத்தியப்பொருளைக் கிருபாவிட்சண்யத்தால் அருக்கரசித்து குற்றமில்லாத ஞானநிஷ்டையிலிருக்கக்கூடிய பெறுதற்கரிய மோகத்தைக்கொடுத்தல் சுளங்கரசிதமாகிய இத்தினம்போலப் பிரகாசித்தென்ற கயிலை

பங்கிரிவள்ளலாகி ஞானகேசிகருக் குரியதருமமாம்-எ-று. ஏ - ஏ-அ
எசுகள்.

இ-ம். மாணக்காது பக்குவத்துக்கேற்ற அவர்களைச் சிவமாக்கி
கொள்ளுதலே அருட்டேசிகருக்குரிய விதியென்பதாம்.

அ-சை. வருணசதுஷ்ட்டயருக்கு உபதேசஞ்செய்யும்பருவகா
யிவையெனல்.

மறைபவர்க்கிருப தாண்டி னுமுலகாண் மன்னருக்கொருபதோ
டந்து, நிறைதருவனிகர்க் கொருபதாண்டி னுஞ்சொன் நிகரறுகு
திரர்க்கைந்திற், பொறைதருபருவ முடையவர்க் கொன்றிலிரண்
டான்றிற்பாதிபிற்போதம், அறைகுதலாகுசல்லுபதேசமாரியன்ற
தளமகிழ்த்தே.

இ-ள். வேறியர்களுக்கு இருபதுவயதிலும் உலகத்தையாளுநி
ற அரசர்களுக்குப் பதினைந்துவயதிலும் பெருமைநிறைந்த வைசி
ர்களுக்குப் பத்துவயதிலும் ஒப்பில்லாத புகழையுடைய சூத்திரர்க
ளுக்கு பீரத்துவயதிலும் திரடாதிரயங்களைச் செய்ன அகற்குமேல்
மறையே) அப்பருவத்தவர்களுக்கு ஒருவருஷத்திலும் இருண்டிவ
ஷத்திலும் ஒருவருஷத்திலும் ஆறுமாதத்திலும் பரமசாந்தம்நி
ற்றாக (பரிபாகம்வாங்கண்டு) பிரம்மோபதேசஞ்செய்தற்குரிய ஞா
நசிரியர் தமதுநிருவுள்ளமகிழ்ந்து ஆம்மஞானத்தை அதுக்கொக்க
கசூர்-எ-று. ஏ-அ-சை,

இ-ம். பிரம்ம-ஷத்திரிய-வைசிய-சூத்திரர்கள் அடையும்ஞா
போதத்திற்குப் பருவகாலங்களையும் பரிசோதிக்குங் காலங்களையு
அறிவித்ததாம்

வருணத்திற்கேற்றச் சீடனாரோதித்த லென்பதற்குப் பிரமா
ம். (சைவசமயநெறி) பண்ணிக நிக்கையினைப் பக்குவம்பார்த்தா
ண்டு, னெண்ணுமுமுன்னுறின்முன்றின். (அன்றியும்) சூத்திரரா
பர்க்குச் சொன்னமுதையாலாண்டு பார்த்தோனுக்கொகம்பண்
ம். (சிவநெறிப்பிரகாசம்) ஆதாயஞ்சாந்தி நற்பொறுமைதானு மச
நியமில்லா யுபாயபாசாந்தவமும், தீதானசெயன்மறந்து நன்றிய
த்திடலுஞ் சிவாகமத்தைக்கேட்டதனைத்தெளிதருனும், போதல
ப்பொறிவழியினிற்றலாதிப் புகன்றுடையநற்குணங்கள்பொருத்தி
மூர், ஓடினுறுங்குணங்குற்றஞ் சோதித்தோர்வருடமுறுங் குண
நெனவாகத் திக்கைசெய்வாருயர்ந்தோர்-எ-ம். வருடம்-மற்றும்வ
வனவற்றிற்குண்க.

எஉ

அ-சை. இந்நன்மைப்பட்ட மாணக்களுக்கு உபதேசிச்சத் த
மெனல்.

உடற்குயிர்போலுங்கட் கிமைபோலுமுசியுநு லுமேபோலும்
படப்பொறியாவைப் பிடியெனப்பிடிக்கப் பாயும்வெம்புலிதனைத்தழு
வத், தொடற்கருந்தழை யெடுவெனவெடுக்கத் தும்பிமுன்னஞ்சுறு
திருக்க, விடற்கருஞ்சித்தமென்னவேயுதவும் விவேகியற்குரிடத்திட
லாமால்,

இ-ள். (ஒருமையில்) உடலுக்குயிரைப்போலவும் பாதுகாத்த
லிற்) கண்ணுக்கு இமையைப்போலவும்நடையில் ஊசியும் நூலும்
போலும் (பொருந்திப்) படத்தையுட்புள்ளியையு முடையசர்ப்பக்
தைப் பிடியென்றுசொன்னமாத்நிரத்திற் பிடிக்கவும்பாய்கின்ற கடு
ரமானபுலியைத் (தழுவென்றுசொன்னமாத்நிரத்தில்) தழுவவுந்தொ
தெற்கரிய அக்கினியை யெடுவென்று சொன்னமாத்நிரத்தில் எடுக்க
வும்மதயானைமுன் (கில்லென்றுசொன்னமாத்நிரத்திற்) பயப்படாது
நிற்கவும்பெற்று (இவனதுசித்தம்) நிடசித்தமென்று சொல்லும்படி
யாக உதவியெய்கின்ற விவேகமுடையபக்குவனுக்கு (அத்தமனானத்
தைஆசிரியர்) அறுக்காக்கத்தக்கும்-எ-று. தன்சாரியை-ஏ-வ-ஆல்-
அசைகள்.

ப-ம். சீவன் தன்னுடலைத் தானாய்பிமானித்து வந்ததுன்பங்க
ளைக்கி அதற்குஉபசாரஞ் செய்வதைப்போலும் ஞானகுசியருடைய
திருமேனியைத் தன்தேகமாய்பிமானித்து உபசாரஞ்செய்ய வேண்டு
மென்பார். உடற்குயிர்போலென்றும், இடையான சன்னேடுடொற்
றுமையாயிருந்து அதனிடத்தில் தூதமுதலியவைகள் அனுகூலது
பாதுகாத்தல்போலும் துஷ்ட்டஜெந்துக்களால் அவரதுதிருமேனிது
ன்பமுறாமல் சதாகாக்கவேண்டுமென்பார். உட்கிமைபோலென்றும், ஊ
சிசென்றவிடந்தோறும் சாடுபின்சோல்போலும் அவரதுதிருவுள்ள
க்குறிப்பின்படிச்சென்று வழிப்படவேண்டுமென்பார். ஊசியுநூலு
மேபோலு மென்றுவட்கறிஞர், தேகாபிமனம்விட்டு வந்தமாணுக்களு
தலால் பாம்பாதிருண்மேற் செலுத்தினும்விழ்வானென்பதாயிற்று.()

அ-கை. இதுவுமது.

தேனிரம்புமலையளி தேலிவபோலென்குந் தேசிகனைப்பலநா
ளுந் தேடிக்கண்டளவில், ஞானகுருவிவன்பாகஞ் சோதிக்கவேண்டி
னடுக்கங்களுறவே யெந்நாளுஞ்செய்வித்தும், ஈனமாந்தொழிலதனி
லேவி மிகவிடுத்துமிர்க்கமிலாதேயடித்து மிழியுனாயால்வைதம், மா
னமின்றிச்செயுப்போதுங் குருபத்திவழுவாவாய்மை யனுக்குயர்நிட
டைவழுத்திடவுந்தருமால்.

இ-ள். மாணுக்கன் தேன்கிறைந்திருக்கின்ற புஷ்பத்தை வண்
டுதேடுகின்றதைப்போலப் பலநாளுந் எவ்விடத்துந்தேடி ஞானகுசியி

யானைச் சண்டபொழுது அந்தருளுகிரியர் இம்மாணுக்கனுடைய பரிபாசங்களைச் சோதிக்கவிருப்பினால் பாய்ப்படும்படியாக எந்நாளும் தான் செய்வதுவான் திற்பிறரைக்கொண்டு செய்வித்தும் மிகவும் அற்பமாகிய தொழில்களைச் செய்ய உத்தரவுசெய்து அனுப்புகிறதும் இரக்கமில்லாதவரைப்போல அடித்துத் தச்சமானசொற்களால்வெதும் மானமில்லாமற்செய்ய அந்தக்காலத்திலுங் குறுபத்திவழுவாயல் (நிலைகொள்ளத்தக்க) சக்தியவாறுங்கே உயர்ந்த பிரம்மநிஷ்டையைப் போதிச்சுந்தமும்-எ-ஹு-எ-எ-ஆல்-அசைகள்.

(1)-உ-க-ம்.) பிரம்மநிஷ்டைச்சக்திகாரியை அறிவித்ததாம்.

குறளின் திருவுளக்குறிப்பின்படி மானமின்றிப் பணிசெய்யவேண்டுமென்பதற்குப்பிரமாணம். (சிவநெறிப்பிரகாசம்) தேசிகருமானவர்கள் செய்தபுணர்ந்திடவேசிறியோரைப் பெரியோர்செய் தொழில்களிற்செறித்து, மேசிலராய் பெரியோரைவினமாந்தொழிற்கேயிசைத்துமடித்தும் வைதூரீவாறுசொலவுங், கூசிரிடாதிட்டபணிசெய்தகுறுபத்தி குறறவிலராய் நம்பினாய்த் துரோகமின்றி, மாசிலமாய்மனவாழ்க்கையத்தாற் குறவின்வாங்கியபாவனஞ்செய்யு மதிமரணவாடிய-எ-ம். (ஒழிநிலைநெருக்கடி) உடற்குறிய்போற்குட் கிமைபோலுநிலைநெருக்கடி, விழிப்புவிதிபாற்றிவை விழ்வார்க்குஞ் - சுடச்சுடினும், வாழைக்காலவேதி மட்சலத்திற்காகாவா, நேருழைக்காலதிது-எ-ம். (அருட்பிரகாசம்) குறுபதுங்கவ நெஞ்சகம்போலனுக்கலத்தனாய்க், கசையுநிதினெவல்செய்தே தினங்கட்கிமைபோல, லுரியபனைமுதல்யாவையுங் காத்துணையாயொருதற், பரமிவனெனெனக் காண்பான்சுந்திடன்பாற்றிதினே. (அன்றியும்) தேசிகன்பாற்பற்பலதீக்குணங்கள்செறியினுங்கம், பாசப்பிரந்திக்கிவை தோற்றியவிறைபாலியென், குறுபத்தியினோக் தெளிவித்ததுமவனருளைத், தேசங்குலவவளம்போன்சுந்திடன்செறித்திதினே-எ-ம். (வருங்காலத்திரங்கல்) என்றுங்குறாதரிட்ட பணிசெய்துமிக, நின்றபடிநில்லாதநெருங்கவிதிநானேதோ. (அன்றியும்) குன்றுகளுனக் குறுவானோர்சொற்கேட்டுப், பொன்றாதவாதனையப் போச்சியிடுநானேதோ-எ-ம். (விராகமம்) அறித்தசின்றன்மையான்மா வாசுமென்றறிந்தநல்லோர், நடத்திடுஞ்சகயவாத நற்றவஞ்செபந்தியானம், படிற்றலகியற்கையவுங் பாசதிலக்காலென்றே, விடுத்தருட்குாவன்பாத மேவியேபவிலெய்வாதே-எ-ம். வருடம்மறுமுவருவனவற்றுகாண்க.

இத்தாலாசிரியரதுமாணுக்கர்புசுழந்திசு.நல்.

திருவளர்கோவல்வீரட்டநாதர் திருவடிக்காலங்கள்வாழி
பெரியநாயகப்பொற்கழலிணைவாழி பெரியமாகணபதிவாழி
முருகனற்பதங்கள்வாழி நந்தீசர்முனரிமென்பதங்களுமவாழி
பெரியசம்பந்தாரதியர்நான்கு பெரியபதம்படிசுளுமவாழி.

இ-ள். செல்வம் விரித்தியானின்ற திருக்கோவலூரில் எழுந்தரு
ளியிருக்கும் திருவீரட்டேஸ்வரருடைய திருவடித்தாரைகள்வாழி
பெரியநாயகியாரது அழகியதிருவடிகள்வாழி பெரியனைக்கணபதி
யின் திருவடிகள்வாழி சாவணபவனது நல்லதிருவடிகள்வாழி நந்தீ
ஸ்வரருடைய மிருதுவாகிய பாதபங்கயங்களுமவாழி சிறப்புற்ற தி
ருநானாம்பந்தக்கவாடிகள் அப்பர்கவாடிகள் சுந்தரமூர்த்திகவாடிக
ள் மானிக்கவாசகசுவாமிகள் ஆடம்பெரியோர்கள் நல்லவர்களுடைய
திருவடிகளுமவாழி-எ-று. (க)

வசவணர்பதங்கள்வாழிமாச்சென்னவசவணர்பதங்களும்வாழி
திசையுளர்வவள்ளுநுநகைநமசிவாயதேசிகளடிகளுமவாழி
நகையுறுவர்பாற்ருநாட்சிவாயநற்பரனடிகளும்வாழி
அசையறுமனத்தையறிவினுடக்குமடியார்தம்மடிகளும்வாழி.

இ-ள். வசவேசர் திருவடிகள்வாழி பெருமைபொருந்திய செ
ன்னவசவேசர் திருவடிகள்வாழி எட்டுத்திக்குறு முள்ளோர் பிரதகூ
ணஞ்செய்துவணங்கத்தக்க குகைநமசிவாயகுருயின் திருவடிகள்வா
ழி அவரிடத்தில் அன்புபொருந்திய நன்மையையுடைய குருநமசி
வாயதேசியர் திருவடிகள்வாழி சஞ்சலப்படுமனத்தைஅறிவினுட்சேர்
ந்து அடங்குகின்ற அடியார்களுடைய திருவடிகள்வாழி-எ-று. (உ)

கோவல்வீரட்டாணுக்கித்துக் கொடுத்திடுமாகமர்வாழி
பாவனைக்கரிதாம்பரகதியடைப்பகருமோர்சொற்பொருள்வாழி
நாவலந்திவோரசுத்திருவிநியங்கிவாதிதனாய்வந்த
தேவனுமாறுமுகசிவஞானதேசிகளடிகளுமவாழி.

இ-ள். திருக்கோவலூரி லெழுந்தருளியிருக்கும் திருவீரட்டே
ஸ்வரர் அதுக்கிரஞ்செய்தருளிய ஆமமதூல்வாழி மனோவாக்கினால்
பாவனைபண்ணற்கரியதாகிய உயர்ந்தமோகூத்ததைஅடைய உபதேச
ஞ்செய்யப்படும ஒப்பற்ற அர்த்தத்தையுடைய மஹாவாக்கியம்வாழி
ஜம்புகத்திவிருக்கின்றவர்களுடைய உள்ளத்திவிருக்கின்ற அஞ்ஞ
விருங்கெட நல்லசிவசொரூபராகியும் மனத்திப்பட்டவராகியுந்தே
ன்றியதேவனுடைய அறுமுகசிவஞானதேசிகளுடைய அடிகளுமவாழி.

இத்தாற்பெருமை.

பாவஞநிதர்த்தானுபூதிபாமசிவனுமைதனக்கருளத்
தேவியுமகிழ்ந்தவடமொழியதனைச்செஞ்சடைப்பிரான் நிருவருளால்
கோவல்வாழாஅமுக்கிவஞானகுருபான்மீழினுணர்த்தான்
மேவுநற்பயனையுணர்த்துசாதித்தோர்மேன்மைவிடடைவதுநிசமே.

இ-ள். மனோவாக்குகளாலும் பாவனைபண்ணற்கரிய சிவஞான
நிஷ்ட்டடையின் அனுபூதியைப்பரமசிவனார் தேவியாருக்கு அனக்கா
கிக்க (அனாதர்க்கெட்டுத்) தேவியார் சந்தோஷிக்கப்பட்டதாய் விளங்கு
கின்ற வடமொழியிலுள்ள அப்பிராருகிச் சிவந்தசடாபாரத்தைத்
தாங்கிய சுஸ்வரூபையானதுக்கிரகத்தினால் திருக்கோவலூரில்வாழ்
கின்ற ஆறுமுகவாமிகளென்னுந் திருநாமத்தையுடைய மேலானசி
வஞானதேசிகரானவர் (பாவஞமொழிததுணர்த்த) தமிழ்ப்பாவினமாகச்
செய்தருளினு, ஆங்கனம் (அவராந்தொய்யப்பட்ட இந்நுணைநி) இ
தினுள்ள முத்திப்பதே போனந்தத்தெரிந்து சாதனைஞ்செய்தவர்க
ள் மேன்மையாகப் பேரகழத்தைப்பெற்றுக்கொள்ளுவார்களு என்பது
சத்தியமேயாம்-எ-று. (க)

பாரமம்-மீஉ-தூல்-எ-வாழ்கன்-உ.

தாற்பெருமை-க-ஆ-டடட-கலி.

உதாரணப்பாடல்-சாமி-ஆ-பாடல்-நா

நிஷ்ட்டானுபூதிமூலமும்,

சாரம்பொதியைபகர்ச்சைபக்குமுதற்பட்டத்து

கவாயிகளால் அருவிச்செய்யப்பட்ட தாதனவுணாயும்

முற்றுப்பெற்றன.

—*—

நேரினசெவென்பா.

போதமுதமேதமும்போதச்சிவயோக

சாதனையைச்செய்துதலைப்பெயர்-ஒ-நரிய

முத்தருமாநாசம்முதமரினாநாமமும்

புதுணாயுந்தென்பாப்போகித்து.

உ

சிவமயம்.

பாட்டுமுதற்குறிப்பாதி

பாட்டு.	பாக்கம்.	பாட்டு.	பாக்கம்.
அஞ்செழுத்	அ	இருந்தான்	கூஉ
அடக்கிக்	கூஉ	இலங்கிய	எடு
அடிபணி	டு	உ	
அத்தனார்	கூஉ	உடத்துறச்	எடு
அத்தனா	எடு	உண்பைகிட்	கூஉ
அரியநாயி	அ	உத்தரநகை	கூஉ
அரியனா	அ	உத்தரமு	கூஉ
அருந்து	கூஉ	உண்பை	நூ
அலையுமன	கூஉ	உற்றமெய்	கூஉ
அறநிலை	அ	உன்னருளு	எடு
அன்னமய	கூஉ	உற்றன	கூஉ
அ		உற்றினதன்	எடு
ஆதனத்திருந்தேசாதன்	கூஉ	உற்றினதன்	எடு
ஆதனத்திருந்தேசாதனை	கூஉ	உற்றினதன்	எடு
இத்திறமான	கூஉ	உற்றினதன்	எடு
இத்தனன்னிட்	எடு	உற்றினதன்	எடு
இத்தனன்னிட்	எடு	உற்றினதன்	எடு
இத்தமெய்ச்	கூஉ	உற்றினதன்	எடு
இத்தவந்	கூஉ	உற்றினதன்	எடு
இத்திலைத்திரை	எடு	உற்றினதன்	எடு
இத்திலைமுத்தி	கூஉ	உற்றினதன்	எடு
இத்திலையாக்	எடு	உற்றினதன்	எடு
இத்திலையாமிறை	கூஉ	உற்றினதன்	எடு
இப்படிதிட்டான்	எடு	உற்றினதன்	எடு
இப்படிதிட்டான்	எடு	உற்றினதன்	எடு
இப்படியாயவு	கூஉ	உற்றினதன்	எடு
இப்படியாயதிட்	எடு	உற்றினதன்	எடு
இயம்புநன்	கூஉ	உற்றினதன்	எடு
இயம்புமுத	எடு	உற்றினதன்	எடு